

ΑΝΕΣΤΗΣ ΚΕΡΑΜΥΔΑΣ

ΟΜΑΔΑ ΕΥΙΛΟΝ

Η
ΤΕΛΙΚΗ
ΑΝΑΜΕΤΡΗΣΗ
ΔΕΛΦΩΝ
ΚΑΙ ΕΙΩΝ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΔΙΟΝ
ΒΙΒΛΙΑ ΨΑΡΑΣ

ΑΝΕΣΤΗΣ ΣΤ. ΚΕΡΑΜΥΔΑΣ

ΟΜΑΔΑ ΕΥΙΛΟΝ (Ε)

Η Τελική αναμέτρηση Δελφών και Σιών

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ 1996

Τίτλος πρωτοτύπου Ομάδα Έγνων (Ε) Η
τελική αναμέτρηση Δελφών και Σιών

1η έκδοση 1996
© Εκδόσεις "ΔΙΟΝ"
Φιλικής Εταιρείας 39
Τηλ. 265.042 · Τ.Κ. 546 21 Θεσ/νίκη

Απαγορεύεται η αναδημοσίευση μέρους ή του συνόλου του βιβλίου αυτού, η αναπαραγωγή ή μετάδοσις του με οποιοδήποτε οπτικοακουστικό μέσο χωρίς την άδεια του εκδότη.

Επιμέλεια κειμένου: Σοφία Κόμπου Επιμέλεια
εξωφύλλου: Κατερίνα Γεωργιάδου

Φωτοσύνθεση, φιλμ, εκτύπωση

ΛΙΘΟΓΡΑΦΙΑ

Ι. ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ - Θ. ΨΑΡΡΑΣ
Μοναστηρίου 242 · Τ.Κ. 546 28 Θεσ/νίκη
Τηλ.: 554.116 · FAX: 553.274

Αφιερώνεται

Σε όλους τους ενωμένους Έλληνες του απώτατου παρελθόντος που εισέβαλαν στην Ασία, στους ιερείς του Δωδεκάθεου, στους ήρωες του Μαραθώνα, των Θερμοπυλών, της Σαλαμίνας, των Πλαταιών, στην Πανελλήνια εκστρατεία του Μεγάλου Αλεξάνδρου, στους Έλληνες Πανεπιστήμονες της Αρχαιότητας, στους ήρωες του 1821, του Μακεδόνικου Αγώνα, του 1922 στην Ιωνία, του Αλβανικού Έπους και στους αδικοχαμένους της Απολλωνίας Ομάδας "Εψιλον".

Επιστολές προς τον συγγραφέα:
Ανέστης Στεργίου Κεραμυδάς
Νέοι Επιβάτες Θεσσαλονίκη
Τ.Κ. 570 19
τηλ. (0392) 22.832

Περιεχόμενα

Σελίδα

ΕΙΣΑΓΩΓΗ	13
----------------	----

Κεφ. α' "ΙΝΔΟΕΥΡΩΠΑΙΟΙ", ΕΝΑ ΑΣΤΕΙΟ ΠΑΡΑΜΥΘΙ ΤΩΝ ΣΙΩΝΙΣΤΩΝ

• ΓΕΝΕΣΗ ΤΟΥ ΟΡΟΥ "ΙΝΔΟΕΥΡΩΠΑΙΟΙ"	17
• ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ	21
• ΑΣΙΑΤΙΚΟΙ ΠΟΛΕΜΟΙ - ΦΟΙΝΙΚΕΣ	26
• ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΣΤΗΝ ΘΕΩΡΙΑ ΤΗΣ ΙΝΔΟΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΦΥΛΗΣ"	34
• ΤΑ ΠΟΝΤΟΠΟΡΑ ΤΑΞΙΔΙΑ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΣΤΟ ΑΠΩΤΑΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ	37

Κεφ. β' ΠΩΣ ΑΛΛΟΙΩΘΗΚΕ Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ

• ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΙΣΤΟΡΙΚΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ	49
• ΟΙ "ΘΕΟΙ" ΠΟΥ ΠΗΡΑΝ ΜΕΡΟΣ ΣΤΟΝ ΤΡΩΪΚΟ ΠΟΛΕΜΟ	53
• Ο ΔΕΛΦΙΚΟΣ ΝΑΟΣ ΤΟΥ ΑΠΟΛΛΩΝΑ	57
• ΟΙ ΑΠΟΓΟΝΟΙ ΤΩΝ ΑΤΛΑΝΤΩΝ ΚΑΙ Ο ΝΑΟΣ ΤΗΣ ΗΛΙΟΥΠΟΛΗΣ ΣΤΗΝ ΑΙΓΥΠΤΟ	59
• Η ΑΛΗΘΕΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ "ΓΗ ΜΑΔΙΑΜ"	62
• Η ΑΔΙΚΗ ΔΥΣΦΗΜΙΣΗ ΤΟΥ ΔΕΛΦΙΚΟΥ ΜΑΝΤΕΙΟΥ	64
• Η ΑΝΤΙΓΡΑΦΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΚΕΙΜΕΝΩΝ ΣΤΑ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑ	66
• Η ΑΛΗΘΕΙΑ ΓΙΑ ΤΟ ΔΩΔΕΚΑΘΕΟ ΚΑΙ Η ΞΙΣΟΠΕΔΩΣΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΠΟΛΕΩΝ	68

Κεφ. γ' ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ, ΤΟ ΝΗΜΑ ΠΟΥ ΔΕΝ ΕΣΠΑΣΕ ΠΟΤΕ

• ΤΟ ΟΝΕΙΡΟ ΤΗΣ ΕΝΟΤΗΤΑΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ	77
• Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΟΜΟΨΥΧΙΑ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΥΠΟΔΟΥΛΩΣΗ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΡΩΜΑΙΟΥΣ	79

• ΤΑ ΟΜΗΡΙΚΑ ΕΠΗ ΗΤΑΝ ΕΚΦΡΑΣΤΕΣ ΤΩΝ ΠΡΟΣΔΟΚΙΩΝ ΣΤΟΥΣ ΟΡΑΜΑΤΙΣΤΕΣ ΤΗΣ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑΣ ΕΝΟΤΗΤΑΣ	80
. Η ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ ΟΡΑΜΑΤΟΣ	82
• ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΟΣΜΟΚΡΑΤΟΡΙΑΣ	83
• Η ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΤΗΣ ΡΩΜΑΪΚΗΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΚΗΣ ΕΔΡΑΣ ΣΤΟ ΒΥΖΑΝΤΙΟ	85
• Η Α' ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΗ ΣΥΝΟΔΟΣ ΕΡΙΞΕ ΣΕ ΔΥΣΜΕΝΕΙΑ ΤΟΥΣ ΕΛΛΗΝΕΣ	87

Κεφ. δ' Η 7η ΣΥΜΦΙΛΙΩΣΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

• ΕΛΛΗΝΕΣ - ΓΡΑΙΚΟΙ - ΣΕΛΛΟΙ	93
• Η ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΣΤΗΝ ΑΡΧΙΚΗ ΤΟΥΣ ΠΑΤΡΙΔΑ	94
• ΠΕΛΑΣΓΟΙ, ΟΙ ΠΡΟΓΟΝΟΙ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ	96
• ΠΩΣ ΕΓΙΝΕ Ο ΤΡΩΙΚΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ	98
• Η ΑΠΟΚΡΥΠΤΟΓΡΑΦΗΣΗ ΤΗΣ ΘΥΣΙΑΣ ΤΗΣ ΙΦΙΓΕΝΕΙΑΣ	102

Κεφ. ε' Η ΕΠΑΝΑΓΓΑΣΗ ΤΟΥ 1821 ΚΑΙ Ο ΡΟΛΟΣ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΧΩΡΩΝ

• ΤΑ ΠΡΩΤΑ ΧΡΟΝΙΑ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΑΛΩΣΗ ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ.....	109
• ΟΙ ΜΥΠΙΚΕΣ ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΕΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΙΣ.....	112
• ΠΩΣ ΔΕΧΘΗΚΑΝ ΟΙ ΕΥΡΩΠΑΙΟΙ ΤΗΝ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ	115
• ΓΡΑΦΗ, ΕΝΑ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΕΠΙΤΕΥΓΜΑ	115
. ΟΙ ΦΙΛΕΛΛΗΝΕΣ ΚΑΙ ΟΙ ΜΙΣΕΛΛΗΝΕΣ ΤΟΥ 1821	120
• ΟΙ ΠΡΩΤΕΣ ΜΥΣΤΙΚΕΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΙΣ	122

Κεφ. στ' Η ΟΜΑΔΑ ΕΨΙΛΟΝ (Ε)

• ΣΚΙΑΓΡΑΦΗΣΗ ΤΗΣ ΟΜΑΔΑΣ ΕΨΙΛΟΝ	127
• ΟΙ ΠΡΩΤΕΣ ΛΕΣΧΕΣ.....	127
• ΤΑ ΟΥΡΑΝΙΑ ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ ΕΥΝΟΟΥΝ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ ΑΠΟ ΤΙΣ ΑΛΛΕΣ ΧΩΡΕΣ - Η ΘΕΙΑ ΟΥΣΙΑ...	130

• 01 ΤΕΛΕΥΤΑΙΕΣ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΕΣ ΤΩΝ ΕΧΘΡΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ.....	132
• Ο ΜΙΣΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ ΣΤΗΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΑ.....	134
• ΛΕΣΧΗ ΜΠΙΑΝΤΕΜΠΕΡΓΚ ΚΑΙ ΤΡΙΜΕΡΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ...	136
• Η ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΘΕΙΣΑΣΗΜΕΡΙΝΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΑΠΟ ΤΑ ΔΙΕΘΝΗ ΚΕΝΤΡΑ ΑΠΟΦΑΣΕΩΝ.....	139
• ΤΑ ΑΝΘΕΛΛΗΝΙΚΑ ΣΧΕΔΙΑ	140
• Η ΙΔΡΥΣΗ ΤΗΣ ΟΜΑΔΑΣ ΕΨΙΛΟΝ (Ε).....	141
• ΚΑΝΟΝΕΣ ΚΑΙ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΟΜΑΔΑΣ ΕΨΙΛΟΝ	142
• ΓΙΑΤΙ ΟΝΟΜΑΣΘΗΚΑΝ ΕΨΙΛΟΝ (Ε).....	143

Κεφ. ζ' Η ΤΕΛΙΚΗ ΑΝΑΜΕΤΡΗΣΗ ΔΕΛΦΩΝ ΚΑΙ ΣΙΩΝ

• ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΤΩΝ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΣΙΩΝΙΣΤΩΝ.....	157
• ΤΑ ΒΙΒΛΙΑ ΤΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ.....	158
• ΤΟ ΧΑΣΜΑ ΜΕΤΑΞΥ ΔΕΛΦΩΝ ΚΑΙ ΣΙΩΝ.....	161
.. Η ΠΡΟΔΟΣΙΑ ΤΩΝ ΡΩΜΙΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ.....	162
• Ο ΑΟΡΑΤΟΣ ΕΧΘΡΟΣ ΠΟΥ ΠΑΡΕΜΒΑΛΛΕΤΑΙ ΣΤΑ ΣΚΟΤΕΙΝΑ ΣΧΕΔΙΑ ΤΩΝ ΣΙΩΝΙΣΤΩΝ.....	164
.. Η ΠΡΟΗΓΜΕΝΗ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΕΨΙΛΟΝ ΚΑΙ ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΣΙΩΝΙΣΜΟΥ	165
ΩΣ ΕΠΙΛΟΓΟΣ	169
ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ..	171

Σημείωμα του Εκδότη

Η γνώση των πραγμάτων, η εσωτερική και εξωτερική αναγνώριση των ιδίων σκέψεων και πράξεων, αποτελεί τον θεμέλιο λίθο της συνείδησης, για την προκοπή ενός έθνους.

Το « Ε » είναι η χαμένη γνώση του λαού μας. Είναι η συνείδηση που μας ένωνε σε κάθε δύσκολη στιγμή της μακραίωνης ιστορίας μας. Είναι ο δρόμος που χάσαμε και που οφείλουμε να *ξαναβρούμε αν θέλουμε να εξακολουθήσουμε να υπάρχουμε σαν έθνος.*

Το Βιβλίο μας «*Ομάδα ΕΨΙΛΟΝ*» αυτό επιδιώκει. Εύχομαι να συμβάλει και αυτό στην αφύπνιση του έθνους των Ελλήνων.

Ο Εκδότης

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Ο συγγραφέας του παρόντος βιβλίου δεν ισχυρίζεται ότι προωθεί μέσα από τις σελίδες του μία νέα και πρωτότυπη υπόθεση, παρότι αποκαλύπτει άγνωστες πτυχές της Ελλάδας, των Ελλήνων και του Ελληνισμού. Η μοναδική πρόθεση του συγγραφέα είναι να δηλώσει ότι ανακάλυψε την απόδειξη της ταυτότητας του Έλληνα. Ο Έλληνας δεν προέρχεται από αυτόν τον πλανήτη τον καλούμενον Γη, αλλά από μία άλλη Γη, η οποία απέχει 500 έτη φωτός. Το Ελληνικό Γένος του Ζήνα - Δία, είναι το σπουδαιότερο του πλανήτη αυτού. Συνεπώς, ο Έλληνας δεν έχει ουδεμία φυλετική σχέση με τους «Ινδοευρωπαίους» που επινόησαν οι κρυπτοεβραίοι της Ευρώπης πριν από τρεις αιώνες. Η απόδειξη αυτή είναι ακλόνητη και δεν εμπεριέχεται σε έναν ευτελή συλλογισμό. Έπρεπε όμως να συγκεντρωθούν και να τακτοποιηθούν τα στοιχεία. Αυτός είναι ο λόγος που δημιουργήθηκε αυτή η μελέτη.

Η Ιστορία είναι μία επιστήμη. Ως επιστήμη, έχει την υποχρέωση να είναι ακριβολογική και όταν η πένα ενός αληθινού ερευνητή στηρίζεται επάνω σε γνήσια και ελεγμένα κείμενα, σε αδιαμφισβήτητα γεγονότα, σε αυστηρούς χρονολογικούς ελέγχους και σε αποδεικτικές επαληθεύσεις, τότε οι αναγνώστες ξεφεύγουν επιτέλους από τις αντιφάσεις των εβραϊόπληκτων κατασκευασμένων συγγραφέων και δημοσιογράφων. Διότι οι έμμισθοι αυτοί των σιωνιστών βασίζονται στις σκόρπιες σκέψεις των εβραίων του παρελθόντος, όπου με την πάροδο των χρόνων τα ψέματα τους, έγιναν μια παραδοσιακή φήμη, που εξυπηρετεί άλλοτε την αφηγηματική υπερβολή κι άλλοτε την ανάδειξη του εβραϊσμού.

Οι αντιφάσεις και οι αναλήθειες των κειμένων της εβραϊκής "Βίβλου", γίνονται φανερές από την βλακεία των εξιστόρων της, γεγονός το οποίο έγινε αποδεκτό ακόμη και από μερικούς επώνυμους εβραίους, όπως ο Ε. HALLEY, ο οποίος δήλωσε ότι τα γεγονότα της Π. Διαθήκης έχουν βέβαια επιτευχθεί, αλλά μόνον από Έλληνες μιας μακρινής εποχής. Οπότε μας παρουσιάζεται ακόμη μία περίτρανη απόδειξη ότι οι εβραίοι αντέγραψαν την Ελληνική ιστορία.

Όλα αυτά τα στοιχεία βρίσκονται στα βιβλία των Αλεξανδρινών, ενώ πολλά μυστικά βρίσκουμε στα βιβλία των Αρχαίων Ελλήνων, αρκεί να μπορεί κανείς να "σπάσει" τον κώδικα τους.

Η ΥΠΟΘΕΣΗ του Έλληνα, γιου του Ανώτατου Άρχοντα του Σείριου, δεν είναι καινούρια. Ενοχλούσε ήδη στους πρώτους χριστιανικούς αιώνες. Σήμερα ενοχλεί τους εβραϊσισιονιστές που θέλουν να μάθουν τα μυστικά των μυστικών. Τα μυστικά αυτά όμως, τα κρατούν οι Πυρφόροι Έλληνες εδώ και 22.000 χρόνια, διότι μόνον οι Έλληνες διδάχθηκαν από τους Θεούς. Σήμερα τα μυστικά αυτά φυλάσσονται στους τρεις Ναούς του Απόλλωνα που ιερουργούν σε τρία διαφορετικά μέρη της γης.

Οι σιωνιστές προσπαθούν απεγνωσμένα να σπάσουν τον κώδικα των βιβλίων των Αρχαίων Ελλήνων Σοφών, να βλάψουν την Ελλάδα και τέλος, να εξαφανίσουν κάθε ίχνος ευεργεσίας των Ελλήνων προς τους άλλους λαούς. Είναι οργανωμένοι μέσω των σκοτεινών κέντρων αποφάσεων, αλλά ανησυχούν για μια άλλη οργάνωση, την Απολλώνια «Ομάδα Έψιλον» (=Ε). Φοβούνται τους ΕΨΙΛΟΝ διότι αυτοί είναι οι μοναδικοί που έχουν τις δυνατότητες να αποκόψουν το καρκίνωμα του πλανήτη μας, τον σιωνισμό. Οι της "Έψιλον" (=Ε) μας υπενθυμίζουν τα μηνύματα των Θεών, αλλά και των εκλεκτών τους, όπως του Οδυσσέα και του Αγαμέμνονα για την ενότητα ΟΛΩΝ των Ελλήνων. Μηνύματα που δεν έπαψαν να μας στέλνουν οι - Ισοκράτης, Φίλιππος ο Β', Αλέξανδρος ο Γ και όλοι "οι αεί παμμέγιστοι ήρωες και σοφοί" του παρελθόντος.

Όλος ο Ελληνικός Λαός επιθυμεί να είναι η Ιερή Ελλάς, πυρ-Ε-στία των Θεών, Αρχή του παντός, Λίκνο του κόσμου ελεύθερη και ανεξάρτητη. Αρκεί βέβαια να ανεξαρτοποιηθούν και οι Έλληνες πολιτικοί από τα σκοτεινά σιωνιστικά κέντρα αποφάσεων. Ας κοιτάξουν βαθιά μέσα στην ψυχή τους, γιατί μόνο τότε θα έχουν: ΓΝΩΘΙ Σ' ΑΥΤΟΝ - Ε - ΜΗΔΕΝ ΑΓΑΝ

Ανέστης Στεργίου Κεραμυδής
Εν Θεσσαλονίκη μηνός Μεταγεινίων έτους 13.996
(Θεσσαλονίκη, Αύγουστος 1996 μ.Χ.)

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ΄

«Ίνδοευρωπαίοι»
ένα αστείο παραμύθι
των Σιωνιστών

ΓΕΝΕΣΗ ΤΟΥ ΟΡΟΥ «ΙΝΔΟΕΥΡΩΠΑΙΟΙ»

"Ο ισχυρισμός διαφόρων ξένων ιστορικών περί της καθόδου εις τας περιοχάς του Αιγαίου και της κυρίως Ελλάδος, των Ινδοευρωπαϊών είναι μύθος ασφαλώς, αφού *επίσης* ουδέν αναφέρουν σχετικώς περί των Ινδοευρωπαϊών αυτών αι πανάρχαιοι γνωστοί Ελληνικάί παραδόσεις".

ΝΕΩΤΕΡΟΝ
ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΝ
ΛΕΞΙΚΟΝ ΤΟΥ ΗΛΙΟΥ

ΕΙΔΑΜΕ πιο πάνω στο θαυμάσιο «Νεώτερον Εγκυκλοπαιδικόν Λεξικόν του Ηλίου» του Τόμου «Οι Λαοί της Ανατολής», ότι: οι πανάρχαιες γνωστές παραδόσεις δεν αναφέρουν τίποτε το σχετικό με τους «Ινδοευρωπαίους».

Είναι τόσο σημαντικό το γεγονός αυτό, ώστε θα πρέπει να το έχουμε υπ' όψιν μέχρι την τελευταία σελίδα του παρόντος βιβλίου. Διότι οι Αρχαίοι Έλληνες ιστορικοί και ιδίως οι Μυθολόγοι ήσαν ακριβολόγοι μελετητές, αστρονόμοι, φυσικοί, γεωλόγοι και προπύτων Μύστες. Όλα όσα αφορούν τους «Ινδοευρωπαίους», είναι ένα κατασκεύασμα κακής ποιότητας, με φυσική συνέπεια να μην πείθει τους ευφείς ανθρώπους, αλλά μόνο τους ημιμαθείς, αυτούς δηλαδή τους διαβασμένους, που συγχέουν το διάβασμα με την μελέτη.

Αυτό το κατασκεύασμα περί "Ινδοευρωπαϊών", έγινε από τους αιώνιους παραπονητές και αλλοιωτές της Ελληνικής Ιστορίας, εβραίους. Άρχισαν αυτήν την πολεμική έχοντας ως αιχμή του δόρατος έναν δικό τους, τον ψευδο-γλωσσολόγο Γουλιέλμο - Ουίλλιαμς Τζωνς (1746 - 1794). Αυτός στα εγκαίνια της "Ασιατικής Εταιρίας της Βεγγάλης" στην πόλη Καλκούτα των Ινδίων, έπλεξε το εγκώμιο όλης της Ινδίας, λέγοντας πως: "όλος ο αρχαιοελληνικός πολιτισμός

οφείλεται σε εσάς, εφόσον οι Έλληνες προέρχονται από τους πανάρχαιους προγόνους σας".

Μερικοί από τους παρευρισκόμενους χειροκρότησαν χαλαρά, ενώ σε όλους τους άλλους ζωγραφίστηκε στα χείλη τους ένα ελαφρό αμήχανο μειδίαμα.

Κατά το 1790 ο απατεώνας αυτός (ο οποίος σημειωτέον ήταν δικαστικός) ισχυρίστηκε ότι ανακάλυψε την συγγένεια της Σανσκριτικής γλώσσας με τις άλλες ευρωπαϊκές γλώσσες.

Αργότερα, το 1835, ένας άλλος κρυπτοεβραίος, ο οποίος βαπτίσθηκε χριστιανός για να θολώσει τα νερά, ο Λόρδος Μπούλμπερ Λύττον έγραψε ένα αισχρό παραμύθι υπό μορφή έρευνας, ότι δηλ. "οι Έλληνες προφανώς ξεκίνησαν από την Βόρεια Ευρώπη για την Βαλκανική Χερσόνησο. Εφόσον οι Έλληνες έχουν ξανθό χρώμα, είναι ευκολονόητο ότι κατέβηκαν από τον Βορρά". Ο Λύττον ονόμασε το αστειό παραμύθι του «TZANONI».

Την ίδια εποχή ο Γερμανός γλωσσολόγος Φρειδερίκος Μύλλερ (1801 -1851), υιοθέτησε την άποψη του Λύττον και ισχυρίστηκε ότι το μέρος εκείνο απ' όπου ξεκίνησαν οι Έλληνες και έφθασαν στη Βαλκανική Χερσόνησο, είναι η Αγγλία.

Δεν ήταν λίγοι εκείνοι οι οποίοι ασπάσθηκαν τις θεωρίες των δύο ερευνητών. Ιδιαίτερα δε ο Φαλμεράυερ ο οποίος έδωσε ένα ρεσιτάλ παραπληροφόρησης μέσω του κατάπτυστου βιβλίου του «Περί της καταγωγής των Νεοελλήνων».

Όμως, ένας γνήσιος στην καταγωγή Άγγλος, ο ανθρωπολόγος Τζούλιους Χάξλεϋ (1881 - 1975) απέδειξε με αδιάσειστα στοιχεία ότι: "η ύπαρξις περί Ινδοευρωπαϊκής ομοεθνίας, αποτελεί φαντασίωση, λόγω του ότι έρχεται εις άκραν αντίθεσιν προς την επιστήμη της Ανθρωπολογίας".

Μετά τις ακλόνητες αυτές αποδείξεις που έβγαλε στην επιφάνεια ο Χάξλεϋ, οι εβραίοι της Αγγλίας που είχαν θέσει κλειδιά, συσπειρώθηκαν εκ νέου. Δημιούργησαν νέους ανθελληνικούς κύκλους, στους οποίους προσπαθούσαν με ένθεη μανία να καλλιεργήσουν όσο το δυνατόν πιο συστηματικά μεθοδικά και εντατικά, τον μύθο περί Ινδικής προελεύσεως των Ελλήνων και ότι αυτοί που ήλθαν από την Βόρεια Ευρώπη, είναι Ινδοευρωπαίοι που ταξίδεψαν

κάποτε προς τον Βορρά.

Αυτά λοιπόν έλεγαν οι εβραίοι της Αγγλίας του 18ου και 19ου αιώνα, τους οποίους όλοι γενικά οι Βρετανοί τους θεωρούσαν ως Αγγλοσάξονες. Επίσης, οι Βρετανοί αγνοούσαν πως αρκετοί Λόρδοι, τραπεζίτες, υπουργοί και πρωθυπουργοί, όπως π.χ. ο Ντέιβσον ήσαν απόφοιοι εβραίοι. Ήταν αυτοί που έκαναν την Αγγλία να φαίνεται σαν κοσμοκράτειρα, ενώ ο αγγλικός λαός ζούσε κάτω από άθλιες συνθήκες. Κι ενώ η Αγγλία της εποχής που γράφτηκε το μυθιστόρημα «Όλιβερ Τουϊστ», υπέφερε τα πάνδεινα, οι κρυπτοεβραίοι δήλωναν στις συναγωγές τους ότι η ψυχή τους δεν θα δεχθεί επ' ουδενί λόγω το χριστιανικό βάπτισμα, μα ούτε και πρόκειται να αισθανθούν ποτέ χριστιανοί, όπως είναι δηλωμένοι στα χαρτιά, αφού όταν μία μέρα θα φθάσουν στα πρόθυρα του θανάτου, θα ασπασθούν πάλι τον ιουδαϊσμό. Ήταν οι ίδιοι που στις κοσμικές δεξιώσεις της εποχής, δήλωναν με στόμφο πως είναι άθεοι, και λοιδορούσαν τους θρησκευόμενους, λέγοντας ότι είναι εξωφρενικά οπισθοδρομικοί και δειλοί. Δήλωναν ακόμη ότι όσοι πιστεύουν στον Ιησού, την μητέρα του και τους αγίους, πιστεύουν, γιατί έτσι έμαθαν από μικρά παιδιά.

Έκτοτε η αθεΐα έγινε μόδα, την οποία κρατούσαν σε επιφυλακή, επειδή σχεδίαζαν την κατάρρευση της Ρωσίας, κατασκευάζοντας τον κομμουνισμό, με αποτέλεσμα να καταργήσουν την Ορθοδοξία. Ταυτόχρονα, οι εβραίοι προωθούσαν μία άλλη "μόδα" που την έλεγαν "Μάρτυρες του Ιεχωβά". Ήταν κι αυτό ένα από τα πάμπολλα ρυπαρά επιτεύγματα, που το εφήρμοσαν στις ΗΠΑ.

Η ΟΛΗ, περί της «Ινδοευρωπαϊκής φυλής» παραφιλολογία και παραμυθολογία, είναι επίτευγμα των εβραίων. Αυτών που κανείς δεν τους θεώρησε ως φυλή, διότι όταν τους έδωσε ο Φαραώ από την Αίγυπτο, ήταν ένα συνοθύλευμα κακοποιών στοιχειών. Σήμερα όπου κι αν βρίσκονται, εξακολουθούν να ανήκουν στην τελευταία φυλετική βαθμίδα. Παραμένουν αμετανόητοι για όλα όσα διέπραξαν εις βάρος των Ελλήνων κατά το παρελθόν. Ο εβραϊσμός λοιπόν, ήταν και είναι η τροφός του ψεύδους, εν αντιθέσει με τον Ελληνισμό που ξεκινά από τον γεωφυσικό χώρο που ονομάζεται Ελλάδα και είναι η Αρχή του παντός, το Λίκνο του Κόσμου!!!

ΕΝΑ από τα τέκνα του αίσχους, ο Τόμας Γιαγκ, αυτοπαρουσιάστηκε ως ο εφευρέτης του όρου «Ινδοευρωπαϊκή ομογλωσσία». Όταν λέω «αυτοπαρουσιάστηκε» εννοώ ότι εκτελούσε μία εντολή, όπως κι ένας άλλος, ο Φραγκίσκος Βοπ.

Από το 1833 κι έπειτα, η απογύμνωση του όρου "Ινδοευρωπαίοι" των Τζων, Λύπτον και Γιαγκ επιτεύχθηκε από την πληθώρα των αδιάσειστων στοιχείων που συγκεντρώθηκαν από τις εκτεταμένες, πολύπλευρες αρχαιολογικές και ανθρωπολογικές έρευνες, οι οποίες πραγματοποιήθηκαν σε όλες τις χώρες της Μεσογείου. Τότε, οι κρυπτοεβραίοι αντέδρασαν, λέγοντας ότι τα στοιχεία περί ύπαρξης των Ινδοευρωπαίων δεν βρίσκονται μόνον στις Μεσογειακές χώρες, αλλά και αλλού. Απάντηση στον ισχυρισμό αυτόν έδωσαν πάλι οι ερευνητές με εκτεταμένη και πολύπλευρη εφαρμογή της συγκριτικής γλωσσολογίας σε Ευρωπαϊκές, Ευρωασιατικές και Δυτικοασιατικές χώρες. Όπως λ.χ. ο W. DURANT με το έργο του "Παγκόσμιος ιστορία του Πολιτισμού" και ο γερμανός Αδόλφος Κίρχωφ του οποίου η εργασία «ΜΕΛΕΤΗ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΑΛΦΑΒΗΤΟΥ» είχε πραγματοποιήσει το 1887 τέσσερις εκδόσεις.

Επίσης ο Γάλλος Ρενέ Ντυσσώ στο βιβλίο του "Journal Assiatique" 1905, βεβαιώνει ότι οι Φοίνικες παρέλαβαν το αλφάβητο από τους Έλληνες, και ο Keith Iwini στο έργο του "THE ROMANCE OF WRITING" αμφιβάλει για την φοινικική προέλευση της γραφής.

Ο Rhys Carpenter στο βιβλίο του "LETTERS OF CADMUS" (σελ. 5-13) ομιλεί περί ελληνικού αλφαβήτου μη σημιτικής προελεύσεως.

Τέλος ο Άρης Πουλιανός στο βιβλίο του "Η καταγωγή των Κρητών" (σελ. 260) αναφέρει ότι ο βούλγαρος ακαδημαϊκός Βλαδήμιρος Γκεοργκίεφ απέδειξε ότι η φοινικική γραφή είναι κρητικής καταγωγής.

Τελικό αποτέλεσμα: Τα στοιχεία όλων των τίμιων ερευνητών απέδειξαν ότι οι Ευρωασιατικές γλώσσες ΣΤΗΡΙΖΟΝΤΑΙ ΜΟΝΟΝ ΣΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ και όχι στην Σανσκριτική - Ινδική!

Οι αποκαλούμενοι, λοιπόν, «Ινδοευρωπαίοι» δεν υπήρξαν ποτέ αυτόχθονες, της Κεντρικής και Νότιας Ινδίας, αλλά ούτε και μετανάστευσαν στην Βόρειο Ευρώπη, διότι απλούστατα, ΔΕΝ ΥΠΗΡΞΕ ΠΟΤΕ ΕΝΑΣ ΤΕΤΟΙΟΣ ΛΑΟΣ. Υπήρξαν μόνο κάτι πανάρχαια φύλα στην Δυτική Ινδία, αλλά αυτά ήταν συμπαγείς φυλές προκατακλυ-

σμαίων Αρίων και μετακλυσμαίων Δραβίδων Αιγαιοπελαγίων. (Βλ. «Εγκυκλοπαιδικό Λεξικό 'ΗΛΙΟΣ», λήμμα «Πελασγοί»).

ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ας δούμε λοιπόν εν συντομία τα επιτεύγματα και την ιστορική διαδρομή των Ελλήνων αρχίζοντας από τα Βάθη της Ιστορίας.

Οι πρώτες μεταναστεύσεις Ελλήνων έγιναν την 20η χιλιετία π.Χ. όταν βασιλιάς ήτο ο Ουρανός, ο οποίος είχε πρωτεύουσα την πόλη των Ελευθερών, στην Πιερία. Μερικές χιλιετίδες αργότερα, έπειτα από τρομερούς σεισμούς, η πόλη κατέρρευσε και ξανακτίστηκε στο ίδιο σημείο με την ονομασία Δίον!

Ο Ουρανός ταξίδεψε σε όλα τα μήκη και πλάτη της γης. Στην Κίνα έμεινε γνωστός ως Μάο και είναι διαφοροποίηση του Ελληνικού ονόματος Μαίων ή Μάνης Ουρανός. Το γεγονός αυτό αναφέρεται σε ένα από τα πιο σπουδαία βιβλία της Κίνας, το "Τσιγκ - Τσιάγκ". Οι αποστολές του Ουρανού και της συζύγου του Κυβέλης, έγιναν με σκοπό να εκπολιτίσουν τους λαούς της γης. Το αρχαίο κινέζικο κείμενο ΤΑΟ ΤΕ ΚΙΝΓΚ που έγραψε ο σοφός Λάο, αναφέρει στο 17ο κεφάλαιο τα εξής: "Ήλθαν οι θεοί από την Δύση... ο επικεφαλής λεγόταν Μάο". Επίσης το κεφάλαιο 21 αναφέρεται πάλι για τους θεούς που ήλθαν με ιπτάμενα άρματα, τα οποία ξεκίνησαν από μία χώρα ορεινή, που ευρίσκεται στη Δύση και ονομάζεται Αριάνα. Ακόμα ο περίφημος ερευνητής Στοβαίος ο οποίος είχε στην κατοχή του πολλά πανάρχαια για την εποχή του κείμενα, έγραψε τα εξής:

«ξεχύθηκε ανά ήσσαν την οικουμένη ο Έλληνας ως ένας τέλειος δάσκαλος»

(ERMETICA, Walter Skott, Τομ. Α' σελ. 84).

Ο Ουρανός ταξίδεψε και στις Ινδίες. Άλλωστε η λέξις "Ινδός" είναι ατόφια ελληνική, όπως σαφώς αναφέρει ένας από τους καλύτερους ερευνητές της εποχής μας, ο Μακεδόνας Παντελής Ιωαννί-

δης στο βιβλίο του «Η ΑΓΝΩΣΤΗ ΠΡΟΪΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ». Ο Ιωαννίδης υποστηρίζει ότι η λέξη "Ινδός" είναι γνήσια ελληνική σύνθετη λέξη. Το πρώτο συνθετικό προέρχεται από το ίνις= υιός και το δεύτερο ΙΝ - Δ(Ι)ΟΣ εννοεί τον Δία. Δηλαδή, Υιός του Διός!

Στην Ινδική Βίβλο Μαχαμπαράτα, αναφέρονται περιστατικά από την Αργοναυτική Εκστρατεία, τους Άθλους του Ηρακλή και της Οδύσσειας. Η Μαχαμπαράτα αναφέρει π.χ. για έναν φίλο του Αρτούνα, τον Γιονιστήρα, ενώ στην πραγματικότητα πρόκειται για τον άτυχο ναύτη του Οδυσσέα, τον Ελπήνορα που πέθανε εξαιτίας της οινόποσας του, καθώς μεθυσμένος έπεσε στο κενό. Ο Οδυσσέας τον έθαψε στην άκρη ενός νησιού που βλέπει προς την Ανατολή, δηλαδή προς την γενέθλια γη.

Εδώ και πολλά χρόνια πηγαίνουν αρκετοί ερευνητές στο νησί Μπάραρα το οποίο ευρίσκεται δυτικά της Μ. Βρετανίας. Στα νοτιοανατολικά του μικρού αυτού νησιού, και συγκεκριμένα στο ακρωτήριο Μπείν-βαν-Τσάρναν υπάρχει μια βίγλα η οποία στηρίζεται σε μία πλατιά πέτρα. Όταν επισκέφθηκα το νησί αυτό, παρατήρησα πως η πέτρα έχει κλίση προς τη θάλασσα. Στο κέντρο της επιφάνειας της κάθετης πλάκας υπήρχαν σύμφωνα με τοπικές μαρτυρίες ελληνικά γράμματα της Γραμμικής Β'. Μέχρι τις αρχές του 20ου αιώνας τα γράμματα φαίνονται καθαρά, αλλά στην Αγγλία φημολογείται ότι οι πράκτορες των σιωνιστών σκάλισαν τον βράχο, με αποτέλεσμα τα γράμματα να φαίνονται τώρα σαν ένα ακαθόριστο σχέδιο. Η ύπαρξη αυτού του μνημείου έκανε αρκετούς ερευνητές να πιστέψουν, ότι εκεί είναι ο τάφος του Έλληνα Ελπήνορα. Μάλιστα δε ο συγγραφέας - ερευνητής Gilbert Pillot, ο οποίος θεωρείται από τους πιο δύσπιστους, έγραψε στο βιβλίο του "LE CODE SECRE DE L' ODYSSEE" στη σελίδα 123 ότι: "Δεν μπορώ να μη φανταστώ πως ίσως βρίσκεται εκεί η σαρκοφάγος με τη στάχτη του Ελπήνορα".

Συνεπώς, ο Οδυσσέας ταξίδεψε στον Ατλαντικό, και όχι μόνο στην Μεσόγειο, όπως θέλουν να λένε οι ημιμαθείς συγγραφείς.

Επίσης τα αρχαία κείμενα των Ινδίων, της Κίνας, των Περσών και των Ινδιάνων της Αμερικής, αναφέρουν όλα, για τον λευκό θεό που ήλθε από την Ίλα - τίκι. Η λέξη "Ίλα" είναι η αρχική ονομασία

της Ελλάδας. Με την πάροδο του χρόνου επικράτησε η Αιγαιοβοιωτική διάλεκτος, με αποτέλεσμα η λέξη "Ίλα" έγινε ΗΛ και ΗΛΙ, έπειτα ΕΛ και τέλος κατά την Δ' χιλιετία π.Χ. δύο περιοχές αυτής; η Θεσσαλία και η Δωδώνη της Ηπείρου ονομάστηκαν Ελλάς.

Σχετικά με τη δεύτερη λέξη «Τίκι» θεωρείται από όλους τους ερευνητές ως μία λέξη άγνωστη και ανεξήγητη.* Εν τούτοις έχει μία προκαθορισμένη σημασία, διότι η ετυμολογική ρίζα της είναι από το ρήμα τίκτω, δηλαδή τόποι γενέσεως της φυλής.

Σχετικά με τον Βασιλιά Ουρανό, πατέρα του Κρόνου και πάππο του Δία, έχουμε αναφορές στα περισσότερα κείμενα των αρχαίων συγγραφέων, όπως π.χ. αυτά του Ευριπίδη («ΒΑΚΧΑΙ», σιχ. 410 - 415) ο οποίος αναφέρει πως ο Ουρανός ήταν πατέρας του Κρόνου και ο πάππος του Δία, ή του Διόδωρου του Σικελιώτη στο Γ βιβλίο του, Κεφ. LVI, εδαφ. LVII, και του Ησιόδου στη «ΘΕΟΓΟΝΙΑ» (στίχοι 41-51).

Υπάρχει ακόμη ένα πανάρχαιο Ινδικό κείμενο, το Ραγού Βάνσα, όπου στο κεφάλαιο Α', στίχοι 19-23, αναφέρεται έμμεσα ότι ο Μαίωv ή Μάνης - Ουρανός είναι ο γενάρχης των Ελλήνων και ότι εκπολίτισε όλους τους λαούς της γης. Στις ημέρες μας όλοι οι Κινέζοι και Ινδοί ερευνητές, αποδέχονται το γεγονός πως τα αρχαία κείμενα αναφέρονται ΜΟΝΟΝ στους Έλληνες, εκπολιτιστές των λαών.

Ο Ουρανός, ο Κρόνος, ο Δίας Α', ο Ερμής Α', ο Ερμής Β', η Αθηνά Α', η Αθηνά Β', η Αθηνά Γ, ο Διόνυσος Α', ο Διόνυσος Β', ο Ηρακλής Α', ο Ηρακλής Β', ο Ηρακλής Γ ήσαν από ουράνιο σπέρμα, ενώ μετά την 10η χιλιετία π.Χ. οι ημίθεοι ήσαν βέβαια από ουράνιο σπέρμα, αλλά από γήινη μήτρα. Οι περισσότεροι από αυτούς βασι-

* Ο συγγραφέας Βασίλης Πάσχος στο βιβλίο του "ΑΤΛΑΝΤΕΣ ΚΑΙ ΟΧΙ ΘΕΟΙ", υποστηρίζει ότι όλα τα ελληνικά ονόματα είναι ατλαντιανής προελεύσεως. Αυτό δεν είναι σωστό, και θα το αποδείξουμε στα επόμενα κεφάλαια. Επίσης, ο ίδιος αυτός συγγραφέας γράφει στο προαναφερθέν βιβλίο του, ότι το μηχανήμα ή ωρολόγιο των Αντικυθήρων είναι ατλαντιανής προελεύσεως, ενώ ξένοι και Έλληνες επιστήμονες διαπίστωσαν πως πρόκειται για ένα μηχανήμα το οποίο είναι ελληνικό επίτευγμα του 1600 π.Χ.

λευσαν στο πρώτο κράτος της γης που είχε πρωτεύουσα την πόλη των Ελευθερών της Μακεδονίας.

Ο Κρόνος όταν ανέβηκε στον θρόνο, επέτρεψε στα πλαίσια μιας ισπολιτείας τους γάμους μεταξύ Ελλήνων και άλλων φυλών, και μάλιστα με κίτρινους και μαύρους. Ήταν άλλωστε ένας από τους λόγους που επαναστάτησε ο Δίας εναντίον του Κρόνου και αργότερα με την βοήθεια της Θέτιδος της Α', επιθεωρήτριας της Θεσσαλίας, την οποία κακώς την ταυτίζουν με την Θέτιδα Δ', μητέρα του Αχιλλέα, τον εξόρισαν στην Πολυνησία που τότε λεγόταν Ταρταρία (Τάρταρος).

Η Αίγυπτος εκπολιτίστηκε από τον σοφό Ερμή, ο οποίος κατέμετρησε και χώρισε την χώρα σε κλήρους. Έπειτα κατασκεύασε διώρυγες κατά μήκος του Νείλου, έτσι ώστε να πολλαπλασιασθεί στο έπακρον η καλλιέργεια της χώρας. Όσον αφορά τον Ερμή, στις αιγυπτιακές αφηγήσεις αναφέρεται ως Θωρ και ήταν ο πρώτος Νομοθέτης της χώρας. Για τον Ερμή - Θωρ, τον Τρισμέγιστο, αναφέρουν πλήθος συγγραφείς της αρχαιότητας, εκ των οποίων και ο Φίλων ο Βύβλιος:

«Ελθών δε Κρόνος εις Νότον άπασαν της Αιγύπτου έδωκε θεώ Θωρ, ίνα βασιλεία αυτού...»

(Φίλων ο Βύβλιος, FRAGMENTA τόμος Γ, σελ. 569).

Και κατά τον Κύριλλο τον Αλεξανδρινό:

«Ο Ερμής και πρόσγε αριθμούς και λογισμούς και νεωμετρίαν ευρόντα, παραδούναι, και κατάλογον την των άστρων...»

(H.W. SKOTT: Κύριλλος ο Αλεξανδρεύς, Τόμος IV, σελ. 195-197).

Για την προκατακλισμαία μετανάστευση των Ελλήνων στην Ανατολή, αναφέρουν πολλοί αρχαίοι συγγραφείς οι οποίοι μας πληροφορούν ότι, ο Βασιλιάς Ουρανός, εγκατέστησε επόπτες στην Μέση Ανατολή, στην Αίγυπτο, στις Ινδίες, στην Βόρεια Ευρώπη και στην Ιταλία. Κατόπιν ανέλαβε ο Βασιλιάς Κρόνος ο οποίος έμεινε

γνωστός ως Βήλος, ενώ στα βαβυλωνιακά κείμενα αναφέρεται ως Βαάλ. Από τα κείμενα αυτά αντέγραψαν (κατά την προσφιλή τους συνήθεια) οι εβραίοι. Μετά τον βασιλιά Κρόνο - Βήλο, ανέλαβε τον θρόνο ο Δίας, ενώ αργότερα ανέλαβε την ηγεμονία ο Διόνυσος Α', ο αναφερόμενος ως Σαμ (Ήλιος).

Όλες οι πόλεις της Ασίας ιδρύθηκαν από τους Έλληνες, και όλες ήταν απομιμήσεις της πόλης των Ελευθερών στην Πιερία. Στην 12η χιλιετία π.Χ. η πόλη των Ελευθερών διοικείτο από τον Ποσειδώνα τον Δ' και ήταν η ωραιότερη πόλη του κόσμου. Κατά την 7η π.Χ. χιλιετία όμως άρχισε να παρακμάζει. Σχετικά με την πόλη των Ελευθερών αναφέρουν αρκετοί αρχαίοι συγγραφείς, όπως ο Όμηρος:

«Εκεί στις Λιγαις, πέρα από την επιφάνεια της λίμνης υψώνονταν τα
λαμπερά ανάκτορα του Ποσειδώνα».

(ΙΛΙΑΣ Ραψωδία Ν. στίχοι 19-22). Η
ο Ευριπίδης: "Πιερία, μούσειος έδρα, σεμνά κλιτύς Ολύμπου".

(ΒΑΚΧΑΙ, στίχοι 410-415).

Κατά την Δ' π.Χ. χιλιετία ήκμασε στην Ανατολή η πόλη Βέρι ή Βε-ρόη όπως σαφώς τονίζουν τα αρχαία κείμενα της Ασίας. Απ' αυτά το Ζεν Αβέστα των Περσών, μας πληροφορεί ότι η Βερόη ήταν μία πανέμορφη γυναίκα και φίλη του Διόνυσου, ο οποίος έδωσε το όνομα της στην πόλη προς τιμήν της. Επί πλέον, η πόλη Βαλμπέκ του Λιβάνου, πάει να πει "πόλη του Βαάλ", δηλαδή η πόλη του Βήλου - Κρόνου. Όσο δε για την Βέρι ή Βερόη, σήμερα ονομάζεται Μπερούτ. Τέλος, η πόλη Σιθωνία, φέρει το όνομα του Σίθωνα - Ποσειδώνα!

Ο Βασιλιάς Ουρανός ήτο γνωστός και ως Βοράς. Μετά τον θάνατο του, οι κάτοικοι της Μακεδονίας ονόμασαν ένα βουνό της περιοχής σε Βορά, το οποίο παρέμεινε επί είκοσι χιλιάδες χρόνια, δηλ. μέχρι σήμερα, με την ίδια ονομασία!

Θα πρέπει να σημειώσουμε ότι μέχρι τα μέσα της Γ' π.Χ. χιλιετίας η Μακεδονία και γενικά όλη η Ελληνική χερσόνησος ονομαζό-

ταν «ΟΥΡΑΝΙΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ». Η λέξη Βασιλεύς είναι σύνθετη από την λέξη Βάσις = στήριγμα και το εὖς = ισχύς, ισχυρός. Ακόμα η κατάληξη εὖς μπορεί να προέρχεται από τη λέξη ἴλεος που σημαίνει ελεήμων -σπλαχνικός. Ο βασιλεύς λοιπόν είναι ένα ἔμπυχο ισχυρό στήριγμα και ελεήμων λόγω του ότι αγαπά και συμπονά τον λαό του, με φυσική συνέπεια να λύνει τα προβλήματα του!

Μία από τις ευρωπαϊκές χώρες που εγκαταστάθηκαν οι Ουράνιοι, ήταν και η Ιταλία, η οποία ήταν αραιοκατοικημένη και σε πρωτόγονη κατάσταση. Οι μεταναστεύσεις ισχυρών - ευγενών ελληνικών οικογενειών στην Ιταλία συνεχίστηκε έως την τελευταία προχριστιανική χιλιετία. Μία από αυτές τις οικογένειες ήταν του Οίνωτρου, υιού του Λυκάονα, βασιλιά της Πελοποννήσου.

Το γεγονός αυτό, τις μεταναστεύσεις δηλαδή εξεχόντων Ελλήνων στην ιταλική χερσόνησο κατά το παρελθόν, το εγνώριζαν οι Ρωμαίοι, γι αυτό και ο ποιητής Βιργίλιος ἔγραψε στο ἔργο του "ΑΙΝΕΙΑΣ" ότι: «Εκείνοι οι ξεχωριστοί ευγενείς ἦσαν οι πρόγονοί μας». (Βιργίλιος: «Αινείας», 3, στιχ. 163-166).

ΑΣΙΑΤΙΚΟΙ ΠΟΛΕΜΟΙ - ΦΟΙΝΙΚΕΣ

Αφού λοιπόν αποδείξαμε ότι η Ασία, η Βόρειος Αφρική, η Νότια και Βόρεια Ευρώπη κατοικήθηκαν από Έλληνες της προκατακλιμακωμένης εποχής, θα ταξιδέψουμε στην Δ' χιλιετία π.Χ. Την εποχή εκείνη είχε ακμάσει ένας ακόμη μεγάλος πολιτισμός που θύμιζε κάπως τον μεγάλο πολιτισμό μεταξύ 12ης και 10ης χιλιετηρίδας π.Χ. όταν οι Έλληνες μετέφεραν τον πολιτισμό τους στην Ατλαντίδα. Στα μέσα της Δ' π.Χ. χιλιετίας ξέσπασε ένας αιματηρός πόλεμος μεταξύ των άγριων πληθυσμών της Ασίας και των Ελλήνων. Για τον τρομερό εκείνο πόλεμο αναφέρουν πολλοί αρχαίοι συγγραφείς, αλλά ουδείς από τους τωρινούς κάνει την παραμικρή νύξη.

Οι Ασιάτες, είχαν ως απώτερο σκοπό να κατακτήσουν τους θεϊκούς ευεργέτες των, επειδή νόμισαν πως εφόσον έχουν εμπρός τους τα κλειδιά της γνώσεως, μπορούν να γίνουν ίδιοι με τους Υιούς του Ήλιου (=Ηλιακούς).

Στην Ασία, οι Έλληνες κυρίαρχοι των Ινδίων, είχαν ανατραπεί από τους εκεί αλλοχρώμους και αλλοφύλους λαούς. Τότε, εν όψει του κινδύνου εκείνου, οι άνθρωποι θεοί, Διόνυσος ο Β' και Αστέριος, ο γεννήτορας του Μίνωα του Α', καλούν Γενική Ελληνική Επιστράτευση από όλες τις Ελληνικές πόλεις - κράτη. Άπαντα τα ελληνικά κράτη ανταποκρίθηκαν στο ΙΕΡΟ ΚΑΛΕΣΜΑ και, δίνοντας πυρ ψυχής, παρασέρνουν και απωθούν τους διάφορους βάρβαρους πληθυσμούς της Ασίας, μέχρι τον Ινδό ποταμό. Το πρώτο Ελληνικό κράτος που προσέτρεξε σ' εκείνο το Εθνικό σάλπισμα, με όλες τις δυνάμεις του, ήταν η Κρήτη, η οποία ηγεμονεύετο από τον Αστέριο, το γεννήτορα του Μίνωα, όπως γράφει ο Νονός (Διονυσιακά, τόμος Α', Βιβλίο 13, στίχοι 222-223-229 και Βιβλίο 47ον στιχ. 26).

Ο πόλεμος συνεχίστηκε για αρκετές δεκαετίες, ώσπου ο Περσέας και ο Μίνωας, έδωσαν το τελικό χτύπημα στους αλλοχρώμους και αλλοφύλους στον ινδικό ποταμό. Τα γεγονότα αυτά, εκτός από το Νόνο, μας τα πληροφορούν τα πανάρχαια κείμενα "Χρυσή Λάμψη", που έγραψε ο Μανέθων, αρχιερέας της Αιγύπτου, η "Μαχαμπαράτα", κεφάλαια 44, 62, 95, όπως επίσης ο Απολλόδωρος (Βιβλίο Β', εδάφιο 45), και ο Οβίδιος. Μάλιστα δε ο Οβίδιος, απέδειξε με αδιάσειστα στοιχεία, ότι οι Αχαιμενίδες Βασιλείς της Περσίας ήταν Ελληνικής καταγωγής. Ανοίγουμε το Βιβλίο του Οβίδιου, όπου διαβάζουμε τα εξής:

*"Ο Όρχαμος, του Αχαμένου γόνος, ο των Περσίδων πόλεων
επιφανών ανάσσων, από του Βήλου Έβδομος το μέγα γένος ήλκεν".*

(Οβίδιος: «Μεταμορφώσεις». Βιβλίο Δ' στίχοι 325-327).

Μετά από αυτά τα γεγονότα, οι διάφοροι βάρβαροι πληθυσμοί, εξακολουθούσαν να πολεμούν τις Ελληνικές πόλεις της Ασίας και πίστεψαν πως ήσαν εις θέσιν να κατακτήσουν ακόμη και την Ελλάδα. Τότε για δεύτερη φορά συγκεντρώθηκαν πάλι οι Έλληνες και με επικεφαλής τον Ηρακλή τον Δ' (τον Θηβαίο) εισέβαλαν με ισχυρό στρατό στην Ασία, όπου και κατατρόπωσαν τους αγρίους. Ο Ηρακλής ο Δ' αφού επέβαλε την τάξη, άφησε φρουρές σε καίρια σημεία της Ασίας. Το γεγονός αυτό ανάγκασε όλους όσους κατοι-

κούσαν στα δυτικά της ασιατικής ηπείρου να ακολουθήσουν την διπλωματική οδό. Οι ασιάτες αυτοί άρχισαν να επεκτείνονται εμπορικά πλέον στην Θεσσαλία και ιδίως στις σπουδαίες πόλεις της Αερίας (Κρήτης) Κυδωνιά, Φαιστό και Κνωσό. Στις πόλεις αυτές συγκεντρώθηκε ένα ποικίλο πλήθος ανθρώπων, εξαιτίας των εμπορών που έρχονταν από διάφορες χώρες. Αυτός ήταν και ο κυριότερος λόγος που έγραψε ο Θειοφόρος Όμηρος ότι στην Κρήτη μιλούσαν πολλές γλώσσες.

Δυστυχώς για την Κρήτη και την Θεσσαλία που ανήκαν στο Ισχυρό Γένος του Βασιλέα Ουρανού, και κατά συνέπεια στην ίδια φυλή, την Ελληνική, το έτος 3435 π.Χ. έγινε η φονική έκρηξη του ηφαιστείου της Θήρας. Την έκρηξη αυτήν ατυχώς σήμερα την συσχετίζουν πολλοί ερευνητές με μία συνηθισμένη έκρηξη που έγινε πάλι στη Θήρα στα 1500 π.Χ.

Μετά την φοβερή εκείνη έκρηξη, ο περισσότερος πληθυσμός της ηπειρωτικής χώρας, όπως επίσης και των νησιών, μετανάστευσε σε άλλες χώρες λόγω του φόβου που επικρατούσε πως θα ξαναγίνει ακόμη μία παρόμοια έκρηξη. Όσο δε για τους εναπομείναντες στον Ελληνικό χώρο κατοίκους, έμειναν γνωστοί στην ιστορία ως Εκτήναι, Ύαντες και Άονες. Αργότερα όλοι αυτοί ονομάστηκαν Πελασγοί. Οι Πελασγοί κινούμενοι από την ηπειρωτική Ελλάδα και κυρίως από την Αρκαδία, εξαπλώθηκαν σε διάφορες χώρες της Μεσογείου, ιδίως σε παραλιακές. Είχαν χωρισθεί σε έθνη και ζούσαν ως Βάτραχοι*, όπως μας πληροφορεί ο Θεΐος Πλάτων («ΦΑΙΔΩΝ» κεφάλαιο ΝΗ).

Ο δε Αριστοφάνης στις «Όρνιθες», (σελίδες 59, 61, 67), αναφέρει ότι οι Πελασγοί ταξίδεψαν προς όλα τα σημεία του ορίζοντα και σε όλες τις γνωστές και άγνωστες ηπείρους και χώρες της εποχής τους.

Ο Αριστοφάνης είχε ασφαλώς πολλές σημειώσεις στην κατοχή

* Βάτραχοι: ονομασία ΡΟΥ τους δόθηκε λόγω της αγάπης τους προς το υγρό στοιχείο και της ευχέρειας που απέκτησαν να προσαρμόζονται πολύ καλά τόσο σε παράλιους όσο και σε ηπειρωτικούς τόπους της Ελληνικής χερσονήσου ή άλλων χωρών.

του, διότι μας λέει ότι κατά τις πανάρχαιες ελληνικές παραδόσεις, οι Αρχαιοέλληνες απεκλήθησαν, από τους επί μονίμου βάσεως κατοίκους σε κάποιο Ελλαδικό χώρο, Πελασγοί, επειδή πήγαιναν από χώρα σε χώρα.

Αργότερα και οι κάτοικοι της ηπειρωτικής χώρας, ονομάστηκαν Πελασγοί.

Στα τέλη της Γ χιλιετηρίδας π.Χ. επέστρεψαν αρκετοί από αυτούς που μετανάστευσαν στον Καύκασο, στον Εύξεινο Πόντο, στην Μικρά Ασία και την Μέση Ανατολή. Οι πρώτες εκατονταετίες ήταν δύσκολες, αλλά το 1550 π.Χ. άνθισε πάλι το εμπόριο σε όλη την Ελλάδα και ιδιαίτερα στην Κρήτη.

Την εποχή που εξιστορούμε τώρα, οι Ασιάτες είχαν ιδιαίτερη προτίμηση στα κόκκινα υφάσματα.

Η λέξη "ερυθρόν" λεγόταν και «Φοίνιξ», και ήταν (είναι) ατόφια ελληνική λέξη από την γλώσσα του Βασιλιά Ουρανού, πάππου του Δία Α'. (Για την λέξη "φοίνιξ"= ερυθρό, κόκκινο - βλέπε Λεξικό Σταματάκου - Φοίνιξ σελ. 1082).

Κατά το 1500 π.Χ. το εμπόριο στην Κρήτη με τα κόκκινα υφάσματα ξεπέρασε κάθε προσδοκία, διότι εκτός του ότι τα προτιμούσαν οι Ασιάτες και οι Αιγύπτιοι, αρέσκοντο σ' αυτά και οι Έλληνες της Μέσης Ανατολής, του κόλπου της Άκαμπα, της Μικρής Ασίας και του Πόντου.

Το εμπορικό κέντρο των Κουρητών (Κρητών) ήταν η πόλη Άραδος ή Αράδη*, η οποία φημίζετο για το φυσικό της λιμάνι, Φοίνιξ, του οποίου τα ερείπια σώζονται μέχρι σήμερα. Το λιμάνι Φοίνιξ αναφέρεται και από τον Απόστολο Παύλο στις «Πράξεις των Αποστόλων»:

«Και επειδή ο λιμήν δεν ήτο επιτήδειος εἰς παραχεψασίαν, οἱ πλείοτεροί ἐγνωμοδότησαν νὰ σηκωθῶσι καὶ ἐκεῖθεν, ὥστε φθάσαντες, ἀν ηἰδύναντο, εἰς φοίνικα, λιμένα τῆς Κρήτης...».

(Καινή Διαθήκη: «Πράξεις των Αποστόλων», Κεφ. ΚΖ', 12).

* Η αρχαία Άραδος είναι σήμερα η Άνω πόλις των Σφακίων.

Την περίοδο της πρωτοφανούς εκείνης εμπορικής ακμής, παρουσιάστηκε και το φαινόμενο της υπεξαίρεσης. Έτσι οι υπεύθυνοι των υφασμάτων δεν παρουσίαζαν τους πραγματικούς λογαριασμούς στους εργοδότες τους. Όταν οι τελευταίοι ανακάλυψαν την απάτη, κάλεσαν όλους τους παραγωγούς, αυτούς δηλαδή που είχαν τα κοπάδια των αιγών και κάποιες μετοχές στα υφάσματα, για να τους ενημερώσουν. Η επιτροπή που συγκροτήθηκε, εξακρίβωσε πως η απάτη ξεκίνησε μέσα από την Άραδο και από τους πλοιάρχους των εμπορικών πλοίων. Όταν ο Λαός διαπίστωσε ότι εξαπατήθηκε, ζήτησε από τις Ανώτατες Αρχές να τιμωρηθούν οι ένοχοι.

Έγινε δίκη, και διαπιστώθηκε ότι στις απάτες πήρε μέρος και μία μερίδα Μυκηναίων. Οι ένοχοι τότε διώχτηκαν από την Κρήτη και εγκαταστάθηκαν στα παράλια της Μέσης Ανατολής. Εκεί τους δέχθηκαν φιλικά όλοι οι Έλληνες και ιδίως οι Φιλισταίοι οι οποίοι ήσαν και αυτοί Κρήτες. Δυστυχώς όμως για όλα τα Ελληνικά φύλα της Παλαιστίνης, οι πρώην έμποροι των κόκκινων υφασμάτων συγχωνεύθηκαν με τους σημίτες με τους μικτούς γάμους, κι άρχισαν να αποφεύγουν τους Έλληνες της Ανατολής.

Σαν οργανώθηκαν οι Φοίνικες (= ερυθροί) δέχθηκαν τη νέα τους πατριδα με το όνομα ΦΟΙΝΙΚΗ που το πήρε από τους πρώτους Κρήτες μετανάστες. Οι Φοίνικες όμως ξέκοψαν ύμέσως από τους άλλους Έλληνες, είτε αυτοί ήταν Κρήτες, είτε Ρόδιοι, είτε Ευβοιείς κ.λπ. Άρχισαν να επεκτείνονται εμπορικά προς τις άλλες χώρες και να χτυπούν τις τιμές των προϊόντων για ν' ανταγωνιστούν τους Έλληνες εμπόρους και ιδιαίτερα τους Κρήτες. Παρόλο που ασπάσθηκαν την Λατρεία του Ηρακλή - τον οποίο θεοποίησαν όπως όλοι οι λαοί της Ανατολής, μετά την εισβολή των Ελλήνων στα ενδότερα αυτής - ορκίσθηκαν να συναγωνίζονται τους Έλληνες και να τους δυσφημούν σε όλα τα εμπορικά κέντρα της Ανατολικής Μεσογείου και του Πόντου. Κατά το 850 π.Χ. άρχισαν να κάνουν εμπόριο και στην Δυτική Μεσόγειο και ήταν τότε που διέδιδαν πως έξω από τις Ηράκλειες Στήλες (το Γιβραλτάρ) καιροφυλακτούσαν ανθρωπόφαγα θαλάσσια τέρατα. Οι ιερείς όμως των Δελφών και της Ελευσίνας που γνώριζαν όλα τα μυστικά του τότε κόσμου, το διέψευδαν συνεχώς. Αργότερα οι Ερυθροί ίδρυσαν αποικίες από τις οποίες ξεχώρισε η Καρχηδόνα στην Βόρειο Αφρική. Δυστυχώς γι αυτούς, στις αρ-

χές του 8ου αιώνα π.Χ. δέχτηκαν το πρώτο ισχυρό εμπορικό χτύπημα από τους κατοίκους της Αλβιόνας (Βρετανίας), καθώς οι τελευταίοι αντιλήφθηκαν πως οι σημιτοφοίνικες είναι βρώμικοι στις εμπορικές τους συναλλαγές, ενώ οι Έλληνες είναι τελείως διαφορετικοί.

Οι Έλληνες όταν έπαιρναν κασσίτερο (καλάϊ) και χρυσό από την Αγγλία, την Σκοτία και την Ιρλανδία, τα ανταλλάγματα που έδιναν στους Βόρειους ήταν πλουσιοπάροχα. Αντίθετα οι Φοίνικες επεδίωκαν να τους ξεγελάσουν, δίνοντας υφάσματα κακής ποιότητας και ευτελή είδη.

Το δεύτερο χτύπημα ήταν στον 7ο αιώνα, όταν όλοι οι θαλασσοπόροι Έλληνες μελετούσαν ένα παλαιό κείμενο, την ΟΔΥΣΣΕΙΑ, η οποία έκανε αυστηρές συστάσεις στους θαλασσοπόρους για το πως να αποφεύγουν τις κακοτοπιές και τις παγίδες που έστηναν οι εχθρικοί λαοί στα διάφορα λιμάνια. Έτσι είχαν καλλίτερα και πιο αποδοτικότερα ταξίδια.

Τέλος, το τρίτο μεγάλο χτύπημα, οι Φοίνικες το δέχτηκαν στον 6ο π.Χ. αιώνα. Συγκεκριμένα οι Φοίνικες της Καρχηδόνας συνεργάστηκαν με ένα πανάρχαιο ελληνικό φύλο, τους Ετρούσκους που διέμενε στην Ιταλία. Οι δύο αυτοί σύμμαχοι εμπόδιζαν το εμπόριο των Φωκαέων που ήταν και ιδρυτές της Μασσαλίας. Τότε οι Έλληνες της Μασσαλίας τους κήρυξαν πόλεμο και στην Αλαλία δόθηκε μία αδυσώπητη ναυμαχία μεταξύ τους. Οι Έλληνες νίκησαν αλλά ήταν Πύρρεια νίκη. Εξαντλήθηκαν τόσο που η Ελληνική αποικία, η Μασσαλία έχασε τον έλεγχο της Μεσογείου, όπως και όλοι οι Έλληνες της ηπειρωτικής χώρας. Όμως οι Έλληνες ως γνήσιοι γεννήτορες της σοφίας, σκέφθηκαν χερσαίο δρόμο για την μεταφορά του κασσίτερου, του μπρούντζου και του χρυσού από την Αγγλία και τις άλλες χώρες του Βορρά.*

* Ο Jacques Briand στο έργο του "U AGE DU BRONZE" αποδεικνύει ότι τα ευρήματα του Ούεσεσεξ είναι στη μετά το 1400 εποχή, και ότι τα μυκηναϊκά εγχειρίδια, αγγεία κ.λπ. επιβεβαιώνουν τις μακροχρόνιες σχέσεις Ελλάδος - Αγγλίας. Επίσης, ένας άλλος ερευνητής, ο Celeriez στο βιβλίο του "HISTOIRE DE LA NAVIGATION", μας πληροφορεί ότι οι Έλληνες είχαν επεκταθεί από εμπορικής πλευράς μέχρι την Ιρλανδία και ότι οι βόρειοι ευρωπαίοι τους είχαν πλήρη εμπιστοσύνη!

Άλλωστε, πάντα είχαν άριστες σχέσεις με τους μακρινούς λαούς του Βορρά, όπως μας πληροφορούν οι αρχαίοι Έλληνες και λατίνοι συγγραφείς, αλλά και αρκετοί σύγχρονοι που δεν παραδόθηκαν στα σκοτεινά ανθελληνικά σχέδια των ισχυρών των ΗΠΑ.

Τα ελληνικά πλοία ξεκινούσαν από την Κόρινθο, σύμφωνα με τις εντολές των Δελφών. Διέπλεαν το Ιόνιο και την Αδριατική και έφθαναν στις εκβολές του Πάδου. Άλλοτε τον διέπλεαν και άλλοτε μεταφόρτωναν τα εμπορεύματα τους σε άλλα πλοία τα οποία ήταν ειδικά κατασκευασμένα για ποταμούς. Έπειτα ακολουθώντας το ρεύμα του Πάδου ποταμού έως εκεί που ήταν πλωτός, ξεφόρτωναν τα εμπορεύματα σε ελληνικούς σταθμούς και τα φόρτωναν σε άμαξες. Περνούσαν κατόπιν τον σημερινό Άγιο Βερνάρδο, κι αφού προχωρούσαν ανατολικά της λίμνης της Γενεύης, μόλις την παρέκαμπταν, έφταναν σε ένα ορισμένο σημείο, όπου σήμερα είναι το Σατιγιόν - συρ - Γκλαν της Ελβετίας, που την εποχή εκείνη (6ος π.Χ. αιώνας) ήταν ο πιο σημαντικός σταθμός των Ελλήνων. Μετά προχωρούσαν βόρεια προς το Λατέν, από εκεί πήγαιναν στο Σαλίν κι έφταναν στο Βιξ, απ' όπου ο Σηκουάνας αρχίζει να γίνεται πλωτός. Στην οχυρωματική θέση Βιξ, φόρτωναν οι Έλληνες τα εμπορεύματα τους σε άλλα ποταμόπλοια και διαπλέοντας τον ποταμό διέσχιζαν όλη τη Βόρεια Γαλλία φτάνοντας στις εκβολές του Σηκουάνα απέναντι από τις αγγλικές ακτές της Κορνουάλης. Αυτή ήταν η κυριότερη γραμμή με την οποία διέσχιζαν οι Έλληνες όλη την Κεντρική Ευρώπη!

Για τους πυρφόρους Έλληνες υπήρχαν κι άλλες οδικές αρτηρίες. Μία από τις πιο σημαντικές ήταν αυτή από Μασσαλία στην Μαύρη Θάλασσα μέσω Ροδανού, Λατέν, Ίτλιμπεργκ, Χάνεμπουργκ και Δούναβη.

Όταν οι Φοίνικες - Καρχηδόνιοι έμαθαν το μυστικό, αμέσως το συνασπισμένο δίδυμο Καρχηδονίων - Ετρούσκων, έσπασε, καθώς προσπαθούσε ο καθένας για λογαριασμό του να συνάψει εμπορικές σχέσεις με τους Κεντροευρωπαίους. Οι τελευταίοι όμως αρνήθηκαν κάτι τέτοιο, επειδή ήτανε ευχαριστημένοι με τους Έλληνες!

Τότε, οι δύο αυτές δυνάμεις της Μεσογείου ενώθηκαν πάλι, αλλά δεν κατόρθωσαν να βλάψουν τους Έλληνες, επειδή οι βασιλείς της

Κεντρικής Ευρώπης είχαν άριστες σχέσεις μαζί τους, με φυσική συνέπεια να τους παρέχουν κάθε ασφάλεια και προστασία.

Γενικά όλες οι προαναφερθείσες περιοχές είχαν σπουδαία σημασία για το διαμετακομιστικό εμπόριο που είχαν αναπτύξει οι Έλληνες με τη Βορειοκεντρική Ευρώπη. Όλες αυτές οι πόλεις ή τοποθεσίες, ήταν εμπορικοί κόμβοι στους οποίους τα εμπορεύματα έπρεπε να μεταφέρονται από τα πλοία στις άμαξες και παρ' ότι οι κίνδυνοι κάθε μορφής ήταν μεγάλοι, εν τούτοις οι Έλληνες τους αντιμετώπισαν με επιτυχία δημιουργώντας ένα ακμαίο εμπόριο, ενώ συγχρόνως εκπολίτιζαν και την Ευρώπη.

Την εποχή εκείνη όμως (550-470 π.Χ.) δεν υπήρχαν οι πατέρες του ψεύδους και της παραπληροφόρησης σιωνιστές και παπικολατίνοι, ώστε να πείσουν δια του χρήματος τον τότε γνωστό κόσμο ότι οι Έλληνες είναι κακοί και ινδοευρωπαίοι. Οι εβραίοι ήταν τότε ένας ασήμαντος λαός, περιορισμένος σε μία λωρίδα γης στην Παλαιστίνη. Όσο δε για τους λατίνους, ας μη ξεχνούμε ότι πήραν και αυτοί την γραφή από τους Έλληνες, όπως και οι Γαλάτες.

Οι περισσότεροι Γαλάτες της περιοχής της σημερινής Λοζέρ στη Γαλλία, γνώριζαν την ελληνική γραφή, με αποτέλεσμα κάθε σταθμός να έχει την ονομασία του επάνω σε μία μαρμάρινη πλάκα. Όταν δε ο Ιούλιος Καίσαρ εισέβαλε στη Λοζέρ, είδε προς μεγάλη του έκπληξη, τους λεγεωνάριους του να ομιλούν ελληνικά με τους Γαλάτες, οι οποίοι μιλούσαν και έγραφαν την Ομηρική. (Ιούλιος Καίσαρ: "Απομνημονεύματα Γαλατικού πολέμου").

Ο θαυμάσιος συγγραφέας Πολ Φωρ αναφέρει στο έργο του "Η καθημερινή ζωή στις Ελληνικές αποικίες τον 6ο π.Χ. αιώνα" ότι οι λαοί της Κεντρικής και Βόρειας Ευρώπης είχαν εξαπατηθεί από όλους τους λαούς της Μεσογείου εκτός από τους Έλληνες και ότι οι Έλληνες δεν τους εκμεταλλεύθηκαν ποτέ, διότι ήσαν τίμιοι και σωστοί στις εμπορικές τους συναλλαγές, ξέχωρα που ήσαν και οι εκπολιτιστές των ευρωπαίων.

Στις ημέρες μας έχουν βρεθεί σε διάφορες χώρες της Ευρώπης ελληνικά αγγεία και νομίσματα σε αρχαίους τάφους και μαρμάρινες πλάκες με ελληνική γραφή. Τα ευρήματα αυτά έχουν δημοσιευθεί πολλές φορές από ευρωπαϊκές εφημερίδες και περιοδικά.

ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΣΤΗΝ ΘΕΩΡΙΑ ΤΗΣ «ΙΝΔΟΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΦΥΛΗΣ»

Αφού λοιπόν είδαμε περιληπτικά το αθάνατο μεγαλείο του Ελληνισμού, διαπιστώσαμε πως και οι Φοίνικες ήταν Έλληνες αποστάτες οι οποίοι διεσταυρώθησαν με σημιτικά φύλα από τα οποία και απορροφήθηκαν. Ωστόσο δεν είχαν ουδεμία φυλετική σχέση με κάποιους "Ινδοευρωπαίους" διότι απλούστατα δεν υπήρχαν Ινδοευρωπαίοι.

Ο όρος "Ινδοευρωπαϊκή ομογλωσσία" που εφεύρε ο Τόμας Γιαγκ, αποδείχτηκε εκ των υστέρων πως επρόκειτο για ένα σκόπιμο παραμύθι. Τον διέψευσαν αρκετοί σπουδαίοι ερευνητές εκ των οποίων και ο κορυφαίος Άγγλος αρχαιολόγος CHATTERGI, ο οποίος με την εκτεταμένη και πολύπλευρη εφαρμογή της συγκριτικής γλωσσολογίας, απέδειξε με αδιάσειστα στοιχεία ότι όλα όσα γράφονται για τους "Ινδοευρωπαίους" είναι ένα ευφάνταστο κατασκεύασμα.

Υπάρχουν στη ζωή δύο ειδών σοφίας: αυτή της πραγματικής αλήθειας, κι αυτής της απάτης. Το δεύτερο αυτό είδος φάνηκε στη σκηνή της Ιστορίας τον Δ' μ.Χ. αιώνα από τους Ιουδαίοχριστιανούς. Οι δε συνεχιστές των, δηλαδή οι μετέπειτα Εβραίοι, είτε ευρίσκοντο κάτω από τον χριστιανικό μανδύα είτε με τον δικό τους, δημοσίευσαν μερικά κατάπτυστα βιβλία υποσιτίζοντας δήθεν πως οι Δραβίδες ή Δράβας, που τους ήθελαν προγόνους των Ινδοευρωπαίων, δεν έχουν ουδεμία σχέση με τους Έλληνες. Το γεγονός αυτό εξανάγκασε τον Άγγλο αρχαιολόγο CHATTERGI να γράψει το περίφημο βιβλίο «HISTORY CULTURE OF THE INDIAN PEOPLE», όπου και αναφέρει πως το όνομα Δραβίδες προήλθε από τους Έλληνες της Μικράς Ασίας, ενώ οι Έλληνες της ηπειρωτικής χώρας τους αποκαλούσαν Τερμίλες.

Αυτό που έγραψε ο Άγγλος Αρχαιολόγος και Ανατολιστής, έκανε τους αδέσμευτους συναδέλφους του να ομολογήσουν συγκινημένοι ότι ο CHATTERGI είναι ειλικρινής με τον εαυτό του και αυθεντία στις έρευνες. Ο πράγματι σπουδαίος αυτός Άγγλος μελετητής πέρασε την όλη αυτή υπόθεση από το κόσκινο της επιστημονικής κριτικής έρευνας, και αφού παρουσίασε τα γεγονότα όπως ακρι-

βώς ήταν στην πραγματικότητα, άνοιξε την Πύλη της Αλήθειας στους άλλους συγγραφείς - ερευνητές που περιφρόνησαν το χρήμα και τις υψηλές θέσεις που τους πρόσφεραν η Λέσχη Μπίλντεμπεργκ και η Τριμερής Επιτροπή των Σιωνιστών. Εν τούτοις, τα εκτελεστικά όργανα των δύο παραπάνω ισχυρών σκοτεινών κέντρων αποφάσεων δεν πποήθηκαν. Δημοσίευσαν τις "απόψεις" των σε βιβλία που εξέδωσαν, ότι δηλαδή κανένας αρχαίος Έλληνας ιστορικός δεν αναφέρει τίποτε το σχετικό, αν δηλαδή οι Δραβίδες - Τερμίλες ήταν ένα έθνος που ανήκε στην Ελληνική φυλή.

Ας τους διαφεύσουμε πάλι. Ο πατέρας της Ιστορίας, Ηρόδοτος αναφέρει στο έργο του ΙΣΤΟΡΙΑ Α' ΚΛΕΙΩ 173 ότι:

«Οι Δραβίδες - Τερμίλες ήσαν Κρήτες και εγκαταστάθηκαν στην Μιλυάδα της Μ. Ασίας, όπου αργότερα ονομάστηκε Λυκία και οι κάτοικοι της Λύκιοι. Η δε παλαιά καταγωγή των Λυκίων είναι η Κρήτη. Τα παιδιά της Ευρώπης Σαρπηδών και Μίνως ήλθαν σε φιλονικία. Στην διαμάχη επικράτησε ο Μίνως κι έδωξε τον Σαρπηδόνα και τους οπαδούς του. Οι νικημένοι πήγαν στην Μιλυάδα της Μ. Ασίας... Η χώρα των Λύκιων κάποτε λέγονταν Μιλυάς, οι δε Μιλύοι ονομάζοντο Σόλυμοι. Όσο καιρό βασιλεύε ο Σαρπηδών, αυτόν δηλαδή που έδωξε από την Κρήτη ο Μίνως, αυτοί ονομάζονταν με το όνομα που είχαν φέρει. Όταν όμως έφτασε εκεί ο Λύκος, ο οποίος διώχτηκε από τον αδελφό του τον Αιγαία, βασιλιά της Αθήνας, όλοι τους ονομάστηκαν Λύκιοι, ενώ τα έθιμα που διατήρησαν ήταν κρητικά και καρί-κά. Αργότερα οι Δραβίδες ή Τερμίλες, δηλαδή οι Κρήτες άποικοι της Μιλυάδας - Λυκίας, ονομάστηκαν Δαρείτες».

Αυτοί λοιπόν είναι για τους εβραιοσιωνιστές και τους υπαλλήλους των οι... πρόγονοι των "ινδοευρωπαίων". Όσον αφορά τους επιθυμούντες να δείξουν ότι ο Ελληνισμός δεν είναι φυλή, Αίμα, βιολογική πραγματικότητα, αλλά ένα "πολιτιστικό" σύνολο, καθώς υποστηρίζουν πως μόνον ο Ηρόδοτος αναφέρει για τις ρίζες των Ελλήνων, εμείς μπορούμε να παραθέσουμε ακόμη τον πολύ γνωστό Ησίοδο, καθώς και τον Ισοκράτη, ο οποίος μας πληροφορεί τα κάτωθι:

«Διότι την χώραν αυτήν κατοικούμεν όχι κατόπιν εκδιώξεως άλλων που την κατοικούσαν ούτε κατόπιν καταλήψεως αυτής, που ήτο

έρημος κατοίκων, ούτε κατόπιν εγκαταστάσεως ημών εις αυτήν ως ομάδα αποτελούμενης από διάφορα φύλα, αλλ' αντιθέτως, είναι τόσο ευγενές και γνήσιον το γένος μας, ώστε εις την χωράν αυτήν, η οποία μας εγέννησεν από τα σπλάχνα της, εις αυτήν εξακολουθητικώς άνευ διακοπής κατοικούμεν, διότι ΕΙΜΕΘΑ ΑΥΤΟΧΘΟΝΕΣ και δι' αυτό ημείς μόνον ημπορούμεν να προσαγορευομεν την πάλιν μας με τας ίδιαις λέξεις, με τας οποίας προσαγορευομεν τους στενότερους συγγενείς μας».

(ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ: «Πανηγυρικός», 24).

Είδαμε τον σοφό Ισοκράτη να δίνει την απάντηση εδώ και 2.350 χρόνια, αλλά οι αγράμματοι μισέλληνες το αγνοούν. Εκτός βέβαια, αν αγνοούν σκοπίμως ότι ο καθηγητής Paul Faure στο περιοδικό «NESTOR» αποκρυπτογράφησε ενεπίγραφες πινακίδες του 3000 π.Χ. Πινακίδες οι οποίες είναι γραμμένες στην Ελληνική. Επί πλέον, στο περιοδικό «Δαυλός», τεύχος 107 ο πρόεδρος των Ελλήνων φιλολόγων κ. Παναγιώτης Γεωργούντζος μας πληροφορεί πως στην Ιθάκη 1.600 χρόνια πριν από τον Οδυσσέα οι κάτοικοι ωμιλούσαν ελληνικά. Συνεπώς, αυτό καταρρίπτει την άποψη ότι οι Έλληνες ήλθαν το 2000 π.Χ. Επίσης ο Πατέρας της Ελληνικής ανθρωπολογίας Ι. Κούμαρης, απέδειξε με τις ανθρωπολογικές του έρευνες ότι: «δεν υπάρχει Ινδοευρωπαϊκή φυλή και ότι τα φύλα που κατέβηκαν από τον Βορρά ήσαν ομόφυλα με τα θεωρούμενα προελληνικά φύλα». (Τόμος Ελλάς - εγκυκλοπαίδεια Ηλιος).

Τέλος, ο διάσημος καθηγητής πανεπιστημίου του Καίμπριτζ Renfrew σε ομιλία του στη Φιλοσοφική Σχολή Αθηνών είπε χωρίς υπεκφυγές ότι: "οι αρχαίοι Έλληνες ήταν αυτόχθονες".

Η ομιλία του διάσημου καθηγητή δημοσιεύθηκε στην εφημερίδα "Μεσημβρινή" στις 25.4.91. Επίσης ο Renfrew έγραψε ένα υπέροχο έργο: το «LANGUAGE AND ARCHEOLOGY» (Γλώσσα και Αρχαιολογία), στο οποίο αποδεικνύει ότι οι γεωργοί της Μ. Ασίας που ήταν Έλληνες, επεκτάθηκαν στην Ευρώπη και διέδωσαν την πρωτοελληνική γλώσσα τους. Τεκμηριώνει κάθε του λέξη κι ύστερα ασκεί βαριά κριτική στην Ινδοευρωπαϊκή θεωρία.

ΤΑ ΠΟΝΤΟΠΟΡΑ ΤΑΞΙΔΙΑ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΣΤΟ ΑΠΩΤΑΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ

Όλοι οι Νότιοι Ινδοί, δηλαδή αυτοί που μιλούσαν και μιλούν την σανσκριτική γλώσσα, κρατούν ρίζες από τους πανάρχαιους Αιγαιοπελαγίτες. Το ότι ήταν απόγονοι των προκατακλυσμιαίων και μετακλυσμιαίων Ελλήνων, αλλά και νεωτέρων Πελασγικών ομάδων, είναι ένα αναμφισβήτητο γεγονός το οποίο δεν το πιστοποιούν μόνο οι αρχαίες ελληνικές γραφές, αλλά και πληθώρα γλωσσολογικών, ανθρωπολογικών και κυρίως αρχαιολογικών στοιχείων και ευρημάτων!

Υπάρχουν βέβαια και μερικοί ουδέτεροι ερευνητές, οι οποίοι αγνοούν την πραγματική αλήθεια. Ένας από αυτούς είναι και ο Τσαρλς Μπέρλιτζ, ένας μέτριος ερευνητής, ο οποίος βοηθήθηκε από το ρεύμα των γεγονότων της δεκαετίας του 1960, με αποτέλεσμα να γίνει διάσημος από δύο κυρίως βιβλία: «ΤΟ ΤΡΙΓΩΝΟ ΤΩΝ ΒΕΡΜΟΥΔΩΝ» και το «ΠΕΙΡΑΜΑ ΤΗΣ ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑΣ». Σε ένα από τα άλλα βιβλία του «ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΑΤΛΑΝΤΙΔΑΣ», αναφέρεται συχνά για ένα νησί στις Μπαχάμες, την Άνδρο. Αγνοεί όμως παντελώς, πως υπάρχει ακόμη ένα νησί με το ίδιο όνομα, το οποίο βρίσκεται στο Αιγαίο. Επίσης, ο Μπέρλιτζ έχει μαύρα μεσάνυχτα και για τρία άλλα νησιά, Νάξος, Πήγασος και Ήλιος στην ίδια σχεδόν περιοχή. Ωστόσο, ο Μπέρλιτζ δεν είναι μισέλληνας, απλά και μόνο είναι ένας μέτριος ερευνητής, εφ' όσον αγνοεί ότι στο Αιγαίο υπάρχουν νησιά που φέρουν τα ονόματα Άνδρος και Νάξος εδώ και χιλιάδες χρόνια, από τα οποία αρκετοί κάτοικοι τους ταξίδεψαν στο μακρινό παρελθόν στην Αμερική. Μάλιστα δε οι κάτοικοι της Νήσου Νάξος ίδρυσαν ακόμη μία πόλη, την Νάξο στην Σικελία τον 18ο αιώνα π.Χ.

Για όλα τα παραπάνω συμφωνούν πολλοί διακεκριμένοι επιστήμονες.

Είναι γνωστό σε όλους τους ερευνητές του εξωτερικού, ότι βρέθηκαν κυκλώπεια τείχη καταποντισμένα στην Άνδρο των Μπαχαμών, αλλά δεν τους είναι γνωστό για το τι ακριβώς αναφέρουν οι ενεπίγραφες πλάκες που βρέθηκαν λίγα μέτρα κάτω στο βυθό. Προ-

κείται για ελληνική γραφή, η οποία έμεινε μυστική. Αλλά και οι επιγραφές στην ελληνική γλώσσα που βρήκε ο γνωστός ωκεανογράφος Ζακ Κουσιώ, φυλάσσονται σε ένα μυστικό χώρο της Νέας Υόρκης από τους ανθέλληνες. Έπραξαν κατ' αυτόν τον τρόπο, διότι επ' ουδενί λόγω δεν θα πρέπει να γνωστοποιηθεί ότι η Ατλαντίδα ήταν αποικία των Ελλήνων. Όμως, ανάμεσα στους ανθέλληνες υπάρχουν πράκτορες της μυστικής ομάδας "ΕΨΙΛΟΝ", οι οποίοι φωτογράφησαν την λίθινη πλάκα της Άνδρου των Μπαχαμών, στην οποία αναφέρονται τα εξής:

«Ήλθε ακόμη ένα κλαδί του Ρα, αλλά τούτη τη φορά θα κρατήσουμε εμείς τα αγαθά που με τόσο κόπο αποκτήσαμε, και όχι να τα δώσουμε όλα στον απεσταλμένο της Βασίλισσας Ηθονόης».

Η λέξη «ΡΑ» προέρχεται από το Ρέω. Είναι η ρέουσα δύναμη του θεού. Το κλαδί του «ΡΑ» που ήταν ο απεσταλμένος της βασίλισσας Ηθονόης (= Αθήνας) είναι ο ΗΡΑΚΛΗΣ. Είναι γνωστό δε ότι Ηρακλής δεν υπήρξε ένας, αλλά πολλοί, εκ των οποίων οι πιο γνωστοί είναι οι εξής: Ο Ηρακλής Α' που έζησε στην 20η π.Χ. χιλιετία. Ο Ηρακλής Β' έζησε μεταξύ 11ης και 10ης π.Χ. χιλιετίας, και πρόκειται για τον Ηρακλή τον Ίδαίο (από την Ίδη της Κρήτης), ο οποίος επισκέφθηκε την Ατλαντίδα και την Άνδρο των Μπαχαμών. Έδρασε όμως και στην Αίγυπτο. Ο Ηρακλής Γ έζησε στα τέλη της 6ης π.Χ. χιλιετηρίδας και είναι ένας ακόμη από τους ειδικούς απεσταλμένους που επισκέφθηκε την Αμερική και συγκεκριμένα την Βιρτζίνια, όπου και σώζονται μέχρι σήμερα οι "Πύλες" και άλλα κυκλώπεια κτίσματα. Τέλος, ο τέταρτος Ηρακλής είναι ο Θηβαίος, ο οποίος έζησε γύρω στα 3.150 π.Χ. Σχετικά με την σημασία του ονόματος Η-ΡΑ-ΚΛΗΣ, το "ΚΛΗΣ" προέρχεται από το ρήμα καλώ.

Δηλαδή, Ηρακλής= αυτός που καλείται (ονομάζεται) ρέουσα δύναμη θεού.

Ακόμη, ο Τσαρλς Μπέρλιτζ, αναφέρει σε ένα άλλο βιβλίο του "ΜΥΣΤΗΡΙΑ ΑΠΟ ΞΕΧΑΣΜΕΝΟΥΣ ΚΟΣΜΟΥΣ", της ελληνικής έκδοσης Ράπτη, σελίδες 275-277, ότι η περίεργη σύμπτωση της ομοιότητας ανάμεσα στην γλώσσα των ινδιάνων του Μεξικού με τα αρχαία ελληνικά έκανε τον Αλεξάντερ φον Χούμπολτ, έναν από τους πρώτους μελετητές των Αζτέκων, να αναφωνήσει: "Μα αυτά είναι

καθαρά ελληνικά". Επίσης, ο Τ. Μπέρλιτζ αναφέρει ότι την πρώτη φορά που ήλθαν σε επαφή οι Ισπανοί Κονκισταδόρ με τους Ινδιάνους, τους μιλούσαν στα λατινικά, αργότερα όμως στα ελληνικά, επειδή εξακρίβωσαν ότι οι λέξεις των Μάγια έμοιαζαν περισσότερο με τις ελληνικές παρά με τις λατινικές. Αναφέρει επίσης πως οι ομοιότητες λέξεων ανάμεσα στη γλώσσα της Χαβάης και στα αρχαία ελληνικά είναι εκπληκτικές.

Ο Μπέρλιτζ μένει έκπληκτος για το γεγονός πως οι Μάγια και οι Χαβανέζοι χρησιμοποιούσαν και χρησιμοποιούν ελληνικές λέξεις, όπως Αετό (Αετός), Νου (Νους), Μανάω (Μανθάνω), Μέλε (Μελωδία), Λαούη (Λαός), Ίκι (ΙΚάνω, φτάνω), Νόκο (Ναίω= ζω, κατοικώ). Επί πλέον, ο Μπέρλιτζ παραξενεύεται για την ομοιότητα των λέξεων ανάμεσα στην γλώσσα της Χαβάης και στα αρχαία ελληνικά και γράφει ότι:

«Ακόμα πιά εκπληκτικές είναι οι ομοιότητες λέξεων ανάμεσα στη γλώσσα της Χαβάης και στα Αρχαία Ελληνικά που θα έπρεπε να υποδηλώνει πως αρχαίοι θαλασσοπόροι που μιλούσαν αρχαία ελληνικά ή κάποια παρόμοια γλώσσα, ταξίδεψαν σε έναν ωκεανό που, απ' ό,τι ξέρουμε, οι Έλληνες αγνοούσαν ακόμα και την ύπαρξη του».

(Τσαρλς Μπέρλιτζ: «ΜΥΣΤΗΡΙΑ ΑΠΟ ΞΕΧΑΣΜΕΝΟΥΣ ΚΟΣΜΟΥΣ», σελίς 281, Εκδόσεις ΩΡΟΡΑ, Αθήνα 1976).

Μάλιστα, είναι αυτό που λέγαμε, ο Τσαρλς Μπέρλιτζ είναι ένας μέτριος ερευνητής και κατά συνέπεια αγνοεί παντελώς τους Έλληνες του απώτατου παρελθόντος. Αναφέρει για τον ωκεανό (τον Ατλαντικό) και υποστηρίζει πως οι Έλληνες αγνοούσαν ακόμα και την ύπαρξη του. Ωστόσο, σ' ένα άλλο βιβλίο του «ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΑΤΛΑΝΤΙΔΑΣ», βασίζεται στα έργα του θείου Πλάτωνα «ΤΙΜΑΙΟΣ» και «ΚΡΙΤΙΑΣ», όπου ο πυρφόρος αυτός Έλληνας γράφει για μία ιστορία που συνέβη 10.000 χρόνια πριν την εποχή του και ότι πέρα από την Ατλαντίδα, υπάρχει η Μεγάλη ήπειρος που την χωρίζει ο αληθινός ωκεανός.

Κι ενώ λοιπόν ο Πλάτων γράφει για τον αληθινό ωκεανό, τον Ατλαντικό, εφ' όσον η Μεσόγειος ήταν (είναι) μία λεκάνη, εν τούτοις ο Μπέρλιτζ τα λησμονεί όλα και γράφει στο βιβλίο του «ΜΥ-

ΣΤΗΡΙΑ ΑΠΟ ΞΕΧΑΣΜΕΝΟΥΣ ΚΟΣΜΟΥΣ», ότι οι Έλληνες αγνοούσαν την ύπαρξη του ωκεανού, τη στιγμή που βρέθηκαν στην Αμερική νησιά με ελληνικά ονόματα (Άνδρος, Νάξος, Πήγασος, Ήλιος), ελληνικές γραφές, όπως επίσης το GREEK AMPHITHEATER (Ελληνικό Αμφιθέατρο) και το HERCULES PULARUS (Πύλες του Ηρακλέους). Αγνοεί επίσης ότι η Χιλή είναι παραφθορά της λέξεως "φυλή" και ότι στη χώρα αυτή υπάρχει η λευκή φυλή των Αραουκάνων, η οποία με κάθε ευκαιρία δηλώνει την ελληνική της καταγωγή και λειτουργεί με τους νόμους του Λυκούργου, εφόσον έφτασαν και εγκαταστάθηκαν εκεί κατά τον 6ο π.Χ. αιώνα από τη Σπάρτη.

Αγνοεί επίσης ότι η Βαρκελώνη είναι ελληνική αποικία και ότι η Λιντς της Αγγλίας λεγόταν Λίνδος, προς τιμήν της Κυπριακής πόλεως. Επί πλέον, Σκοτία σημαίνει Σκοτεινή Χώρα, επειδή οι Έλληνες θαλασσοπόροι έβλεπαν τον συννεφιασμένο ουρανό να είναι συνηθισμένο φαινόμενο εκεί. Πέραν αυτού, δεν έχει ιδέα ότι αρκετοί ερευνητές υποστηρίζουν ότι το αλφάβητο της ΜΟΥ (Λεμουρίας), μίας μεγάλης νήσου που βρισκόταν στον Ειρηνικό Ωκεανό και καταποντίστηκε την 12η χιλιετηρίδα π.Χ., διατηρήθη από τους επιζώντες που το μεταφέρανε στην Ελληνική χερσόνησο. Μάλιστα δε ο διάσημος ερευνητής James Churchward στο βιβλίο του "ΛΕΜΟΥΡΙΑ, η χαμένη ήπειρος θεών και ανθρώπων", Έκδοσης "ΙΑΜΒΛΙΧΟΣ" και στις σελίδες 115-119 αναφέρει ότι το αλφάβητο των Ελλήνων είναι έπος που συντίθεται από σύμβολα των Κάρα - Μάγια και είναι ένα μνημείο προς τιμή των προγόνων τους, οι οποίοι έχασαν τη ζωή τους στην καταστροφή της Μου. Συγκρίνει λοιπόν ο J. Churchward το ελληνικό αλφάβητο και αυτό των Κάρα - Μάγια, & που η ομοιότητα είναι καταπληκτική. Με άλλα λόγια, ο παραπάνω συγγραφέας υποστηρίζει ότι οι Έλληνες είναι απόγονοι των Μου εδώ και 14.000 χρόνια. Βέβαια κατά την άποψη άλλων ερευνητών, η Μου ήταν αποικία των Ελλήνων.

Έτσι λοιπόν, ο Μπέρλιτζ αγνοεί όλα αυτά, όπως επίσης και το γεγονός ότι στην εποχή του ανακαλύφθηκαν πληθώρα ελληνικών αγγείων, νομισμάτων και γραφές σε όλη την Ευρώπη, την Ασία, τα νησιά του Ειρηνικού και στην Κεντρική και Νότια Αμερική. Οπότε γεννάται ένα ερώτημα: Πως βρέθηκαν τόσα Μυκηναϊκά, Κρητικά

και άλλων Ελληνικών πόλεων έργα τέχνης σε όλη τη γη από το απώτατο παρελθόν μέχρι την κλασική εποχή, εφόσον δεν ταξίδεψαν οι πανάρχαιοι Έλληνες πιο έξω από την μεσόγειο;

Δεν νομίζουμε να κατέβηκαν με αλεξίπτωτα. Απλώς, πέρασαν με τα πλοία τους τις Ηράκλειες Στήλες (το Γιβραλτάρ) κι έβαλαν πλώρη για μακρινές και άγνωστες για τους άλλους λαούς χώρες.

Υπενθυμίζουμε ότι ο Τσαρλς Μπέρλιτζ δεν είναι μισέλλην, παρά ένας ημιμαθής που το ρεύμα των καταστάσεων τον ανύψωσε επειδή στην δεκαετία του 1960, αλλά και του 1970 οι πάντες μιλούσαν για το Τρίγωνο των Βερμούδων, γνωστή περιοχή, στην οποία κατά καιρούς χάθηκαν πλοία και αεροπλάνα χωρίς να δωθεί μία κάποια εξήγηση για το γεγονός. Τότε ο Μπέρλιτζ έγραψε για το περίφημο εκείνο θαλάσσιο τρίγωνο, στο οποίο εξαφανίστηκε δίχως να αφήσει ίχνη και το ελληνικό εμπορικό πλοίο "Μίλτος Ιατρίδης" τον Απρίλιο του 1970 (Βλ. Τ. Μπέρλιτζ: ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΤΡΙΓΩΝΟΥ ΤΩΝ ΒΕΡΜΟΥΔΩΝ", σελ. 64). Να λοιπόν πως έγινε διάσημος.

Την ίδια εποχή οι σιωνιστές δημοσίευσαν στα αμερικανικά περιοδικά μυστηρίου και έρευνας, ένα απόσπασμα από το Ευαγγέλιο των Μορμόνων, που αναφέρει πως δήθεν ο Ιησούς Χριστός ταξίδεψε στην Αγγλία με πλοίο όταν ήταν 12ετής.

Το ψεύτικο αυτό περιστατικό με το δήθεν υπερπόντιο ταξίδι του Ιησού, είναι ένα ακόμη μεγάλο ψέμα των σιωνιστών, για να δείξουν πως από την αρχαιότητα ακόμα, οι εβραίοι ταξίδεψαν πολλές φορές έξω από το Γιβραλτάρ. Η πραγματική ιστορία μας λέει ότι στην εποχή του Ιησού, οι εβραίοι αποκαλούσαν την λίμνη της Γαλιλαίας "θάλασσα". Οπότε οι Ευαγγελιστές αναγκάστηκαν λόγω συνήθειας να την αναφέρουν ως θάλασσα (και μερικές φορές ως λίμνη της Γεννησαρέτ ή λίμνη της Τιβεριάδας). Συνεπώς, αυτοί ουδέποτε ταξίδεψαν με πλοία. Άλλωστε, οι Έλληνες, οι Τύριοι, οι Ρωμαίοι και οι Αιγύπτιοι τους κορόιδευαν για την άγνοια τους προς την ναυσιπλοΐα.

Είναι εξωπραγματικό, οι τσοπάνηδες εβραίοι που ζούσαν μέσα σε σκηνές και μαντριά, και που μπέρδευαν την πύλη του Ψέφινου με την Δαμασκινή Πύλη έξω από τα (Ιερο)Σόλυμα, ενώ μέσα στην πόλη μπέρδευαν τον ναό του Σολομώντα με τον Ρωμαϊκό πύργο

Αντώνιο, να είναι εις θέσιν να κάνουν υπερπόντια ταξίδια.

Τελικό αποτέλεσμα: οι ευρηματικές θεωρίες περί Αρίων και Ινδοευρωπαϊών, πως δήθεν κατήλθαν στην Ελλάδα για να "εκπολιτίσουν" τους κατοίκους της, είναι ένα ηλίθιο και πρόστυχο παραμύθι, το οποίο γίνεται αντιληπτό και από παιδιά πλέον μετά τα στοιχεία που αναφέρθηκαν.

Αυτό το κατασκεύασμα λοιπόν των αμαθέστατων και επιτηδίων διαοτρεβλωτών της πραγματικής Ιστορίας, που υπηρετούν τους λάτρεις του γαϊδάρου,* δεν κράτησε πολλά χρόνια, και ο μύθος περί ινδοευρωπαϊών εξανεμίσθηκε. Άλλωστε ας μη ξεχνάμε ότι πάντοτε υπήρχαν και υπάρχουν άνθρωποι όλων των εθνοτήτων που δεν παραδώθηκαν στο χρήμα της Σιών και του Βατικανού. Έπραξαν κατ' αυτόν τον τρόπο επειδή αναγνωρίζουν το γεγονός ότι η Ιερή Ελλάδα τήρησε όλα τα ηθικά παραγγέλματα του Δωδεκάθεου.

Ο Έλληνας ήταν και είναι φρουρός του χρέους, με φυσικό επακόλουθο να μεταβιάσει καθετί το ωραίο και το λαμπρό στους άλλους λαούς. Καθώς όμως, οι λαοί πέρασαν στην αντίπερα όχθη, του πραγματικού πολιτισμού που δημιουργήσαν οι Έλληνες, με την πάροδο του χρόνου μερικοί άνθρωποι ξεχώρισαν για την αρετή τους και την ειλικρίνεια τους, ώστε να ομολογήσουν ανοιχτά πως ΟΥΔΕΜΙΑ ΠΑΡΑΔΟΧΗ, ΚΑΝΕΝΟΣ ΛΑΟΥ, ΟΜΙΛΕΙ ΠΕΡΙ ΙΝΔΟΕΥΡΩΠΑΙΩΝ ΚΑΙ ΚΑΘΟΔΟΥ ΤΟΥΣ ΣΤΟ ΧΩΡΟ ΤΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ!!!

Οι άνθρωποι αυτοί που δεν παραδώθηκαν στην αδράνεια, πέρασαν όλα τα ανιστόρητα κατασκευάσματα από το κόσκινο της επισημονικής έρευνας και διαπίστωσαν πως όλα όσα αφορούν τους¹ "ινδοευρωπαϊούς" είναι παραμύθια κακής ποιότητας.

Εν τούτοις, οι καθοδηγούμενοι "ιστορικοί" των σιωνιστών και των

* Για την λατρεία του γαϊδάρου αναφέρει ο Έλληνας Απίων (Κρητικής καταγωγής), ένας από τους σπουδαιότερους άνδρες της Αλεξανδρινής εποχής του 1ου μ.Χ. αιώνα. Έγραψε αξιόλογα έργα εκ των οποίων και τα "ΑΙΓΥΠΤΙΑΚΑ", όπου ξεγυμνώνει τους ιουδαίους καθώς αποκαλύπτει πως αυτοί προσκυνούσαν έναν πέτρινο γαϊδάρο μέσα στο άβατο του ναού τους. Όσον αφορά τον Απίωνα, αρκετοί σπουδαίοι άνδρες του παρελθόντος, όπως ο Σενέκας, ο απολογιτής Ταπιανός κ.ά. αναφέρονται σ' αυτόν με τα πιο κολακευτικά λόγια.

παπικών, βρήκαν ως τεκμήριο (ντοκουμέντο το λένε τώρα) ότι στα μεταγενέστερα χρόνια επισημαίνεται κάθοδος ομάδων εις το Αιγαίον. Δυστυχώς για τα έμμισθα αυτά ανθρωπάκια, οι κορυφαίοι επιστήμονες του πλανήτη μας απέδειξαν με αδιάσειστα στοιχεία ότι οι ομάδες αυτές προέρχονταν από άλλα Ελληνικά φύλα, τα οποία αρχικά είχαν αναπτυχθεί στα παράλια της Βορείου Μικράς Ασίας, όπως επίσης και στο χώρο του Εύξεινου Πόντου.

Καθώς λοιπόν, οι σιωνιστές διαπιστώνουν πως η τελευταία τους αντεπίθεση αποτυγχάνει, προσπαθούν να αναβιώσουν την "Ισραηλοσαζωνική" φυλετική θεωρία, πως τάχα οι Αγγλοσάζωνες προέρχονται από θαλασσοπόρους εβραίους της αρχαιότητας. Δεν πείθουν όμως, αλλά ούτε και αντιλαμβάνονται ότι όλα είναι εις μάτην.

Στην Αγγλία προσπαθούσαν απεγνωσμένα μέσω του γραπτού τύπου να παραπλανήσουν τον λαό και να τον πείσουν ότι τα πάντα ξεκινούν από τον εβραϊσμό. Είναι γνωστό δε ότι οι περισσότερες αγγλικές εφημερίδες είναι εβραιοκρατούμενες και ότι είχαν εικονικά ως ιδιοκτήτη τον εβραίο Μάξγουελ. Δημοσίευαν λοιπόν πως ουδείς Ρωμαίος ιστορικός ή Αλεξανδρινός αναφέρει στα έργα του, αν οι αρχαίοι Έλληνες έκαναν ταξίδια ακόμη και έξω από το Γιβραλντάρ. Τις ανακρίβειες αυτές τις δημοσίευσαν στις αρχές της δεκαετίας του 1980, αλλά και πάλι δεν έπεισαν.

Έχουμε αποδείξει ήδη ότι όλος ο τότε γνωστός κόσμος ε γνώριζε το γεγονός πως οι Έλληνες ταξίδεψαν παντού και ιδιαίτερα στη νήσο Αλβιώνια (Βρετανία) απ' όπου έφερναν τον κασσίτερο. Αυτό είναι ένα αναμφισβήτητο γεγονός εφόσον το καταμαρτυρούν πληθώρα ευρημάτων τα οποία είναι μυκηναϊκά, κρητικά, κορινθιακά κ.λπ. Όσο τώρα για τους Ρωμαίους ιστορικούς της αρχαιότητας, το ομολογούν ανοιχτά πως τα ταξίδια που έκαναν οι Έλληνες, ήταν κάτι το συνηθισμένο. Παράδειγμα: Ο Πλίνιος ο Πρεσβύτερος έγραψε σχετικά με τα ποντοπόρα ταξίδια των Ελλήνων ότι:

«απέναντι ακριβώς από την Κελτιβηρία βρίσκονται μερικά νησιά που οι Έλληνες τα ονομάζουν Κασσιτερίδες, επειδή διαθέτουν ορυχεία κασσίτερου... Πρώτος έφερε κασσίτερο από τα νησιά αυτά ο Νιδάκριτος».

(Πλίνιος: IV. 36-1 και VII 57-7).

Ο Αβίηνος (ORA MAPITIMA: παράλια) έγραψε ότι ο Έλληνας Πυθέας από τη Μασσαλία κατά το 323 π.Χ. έκανε τον γύρο της Μεγάλης Βρετανίας και έφτασε ως το νησί Θούλη, στα όρια του πολικού κύκλου.

Είδαμε λοιπόν, τι έγραψαν οι μη Έλληνες ιστορικοί για το πως οι αρχαίοι πρόγονοι μας ταξίδευαν συχνά στις Κασσιτερίδες νήσους. Συνεπώς, ό,τι γράφουμε, το γράφουμε επειδή στηριζόμαστε μόνο σε ατράνταχτες αποδείξεις και όχι σε κατασκευασμένες ενδείξεις. Οι εβραίοι όμως, αδυνατούν ολοσχερώς να παρουσιάσουν έστω και ένα δικό τους επίτευγμα, αφού ακόμα και το ναό τους, αυτόν του Σολομώντα τον έκτισαν Έλληνες φοίνικες (όχι σημιτοφοίνικες) της Τύρου. Μάλιστα δε, επρόκειτο για έναν ναό όχι μεγαλύτερο από μία συνοικιακή εκκλησία, όπως εξακρίβωσαν κάποιοι επιστήμονες. Άλλωστε είναι γνωστό πλέον, πως όταν ο Πυθέας έκανε το γύρο της Μ. Βρετανίας το 323 π.Χ. οι εβραίοι ήταν ένα έθνος αξιολύπητο, ξέχωρα που οι Γαλιλαίοι ευρίσκοντο σε άγρια κατάσταση. Τότε δεν ήταν όλοι Γιαχβιστές, παρά μόνο πίστευαν σε διάφορες θεότητες της Ανατολής.

Τα περισσότερα από τα ευρήματα της Βορείου Ευρώπης βρίσκονται στο Βρετανικό μουσείο και έχουν φωτογραφηθεί και δημοσιευθεί σε αρκετά βιβλία, περιοδικά και εφημερίδες. Βρέθηκαν αρκετές χάνδρες σε τάφους του Γουλσαίαρντ οι οποίες είναι κρητικής προελεύσεως. Επίσης, βρέθηκαν αγγεία και χάνδρες τα οποία είναι μυκηναϊκά. Τέλος, στο νησί Ουάιτ, το οποίο βρίσκεται απέναντι από το Πόρτσμουθ και το Σαουθάμπτον της Αγγλίας, ανακαλύφθηκαν αρχαία ελληνικά νομίσματα, απόδειξη που ενισχύει την άποψη των ταξιδιών από Έλληνες!

Στις Ελληνικές αποικίες της αρχαιότητας, εκτός από αυτές της Ιταλίας, στη Γαλλία είναι η Μασσαλία και η Προβηγκία, οι οποίες ιδρύθηκαν από Φωκαείς και άλλους Έλληνες. Επίσης οι κάτοικοι της Ζακύνθου ήταν αυτοί που εκπολίτισαν τους Ισπανούς, και έκτισαν την πόλη Ζάκανθα. Επί πλέον, την Βαρκελώνη την έκτισαν οι Έλληνες, και η αρχική της ονομασία ήταν Καλλίπολις!

Για τα ποντοπόρα ταξίδια των Ελλήνων έξω από τις Στήλες του Ηρακλέους, έχουμε αναφορές από τους αρχαίους Έλληνες ιστορι-

κούς και ποιητές, αλλά και από Ρωμαίους. Σήμερα όμως γίνονται αποδεκτά και από αρκετούς σύγχρονους συγγραφείς, οι οποίοι θεωρούνται αυθεντίες σε αυτά τα θέματα. Ο MULLERUS στο έργο του "FRAGMENTA HISTORICUM GRAECURUM" αποδεικνύει ότι όλα επιτεύχθηκαν από τους Έλληνες, ενώ οι άλλοι λαοί τα βρήκαν όλα έτοιμα. Επίσης, ένας άλλος σπουδαίος ερευνητής, ο COURBAUT έγραψε το "NAVIGATION D' HERCULE" και αποδεικνύει ότι η Ελληνική Μυθολογία δεν είναι τίποτε άλλο από πραγματική ιστορία που θάμπωσε με την πάροδο των χρόνων. Επί πλέον, ο συγγραφέας αυτός μαζί με τους συνεργάτες (που επισκέφθηκαν τις Πύλες του Ηρακλή στην Βιρτζίνια της Αμερικής) μας αναλύει την ναυσιπλοΐα των αρχαίων Ελλήνων και υποστηρίζει ότι οι Έλληνες φρόντιζαν πρώτα για την ναυτασφάλεια τους, γι αυτό και προηγείτο πάντα η σωστή ναυπηγική. Πιστεύει επίσης, ότι ο Ηρακλής που έφτασε μέχρι την Αμερική, ασφαλώς και θα είχε μαζί του έμπειρους θαλασσοπόρους.

Τέλος, ο Φρειδερίκος Κλαίη στη μελέτη του "Περί κατακλυσμού" στα 1842, γράφει ότι τον κατακλυσμό τον προκάλεσε μετατόπιση του άξονα της γης. Ο Κλαίη μελέτησε στην εντέλεια τους Αρχαίους Έλληνες συγγραφείς, γι αυτό και υποστήριξε ότι οι Έλληνες ναυτικοί της αρχαιότητας ήταν αξεπέραστοι, ενώ για τους κατακλυσμούς συμφωνεί με τους Έλληνες Μυθολόγους, ποιητές και ιστορικούς ότι έγιναν πράγματι τρεις κατακλυσμοί: του Δαρδάνου, του Ωγήγου και του Δευκαλίωνα.

Συμπληρωματική σημείωση

Η ΙΣΤΟΡΙΑ είναι μία επιστήμη. Σαν επιστήμη, έχει την υποχρέωση να είναι ακριβολόγος. Όταν η πένα του αληθινού ερευνητή στηρίζεται επάνω σε γνήσια και ελεγμένα κείμενα, σε αδιαμφισβήτητα γεγονότα, σε αυστηρούς χρονολογικούς ελέγχους και σε αποδεικτικές επαληθεύσεις, τότε το βέβαιο είναι ότι οι αναγνώστες ξεφεύγουν επιτέλους από τη σφαίρα των αντιφάσεων και των ασυνεπειών. Δεν μπορούν όμως να ονομάζονται ερευνητές οι ψευδο-διανοούμενοι αυτοί, που βασίζονται στις σκόρπιες σκέψεις των εβραϊ-

ων του παρελθόντος, τα λεγόμενα των οποίων με την πάροδο των χρόνων, έγιναν μια παραδοσιακή φήμη, που εξυπηρετεί άλλοτε την αφηγηματική υπερβολή κι άλλοτε την ανάδειξη του εβραϊσμού.

Το εβραϊκό ψεύδος θα εξαφανιστεί σύντομα σαν σεληνιακό φάσμα. Το πρόβλημα όμως για την ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ ΤΗΣ ΟΙΚΟΥΜΕΝΗΣ την Ιερή Ελλάδα, είναι ότι η ενότητα που τόσο την έχει ανάγκη, διασπάται εδώ και χιλιάδες χρόνια από τους πολιτικούς της. Σήμερα, οι πολιτικοί της Ελλάδος είναι υποχείρια των σιωνιστών. Οι άνθρωποι αυτοί που υποτίθεται ότι κυβερνούν την Έδρα των Θεών, κάποτε θα δώσουν λόγο στο Λαό. Διότι αν αδιαφορούν τώρα για το Ελληνικό κράτος, ο Λαός αυτός δεν θα τους συγχωρέσει επ' ουδενί λόγω που αδιαφόρησαν για το Έθνος των Ελλήνων.

Το όραμα της Ενότητας μεταξύ των Ελλήνων, ναι μεν υλοποιήθηκε από τον Αγαμέμνονα, τον Ισοκράτη, τον Φίλιππο και τον γιο του τον Αλέξανδρο, αλλά οι πολιτικοί έφερναν ανέκαθεν τον όλεθρο έως τις ημέρες μας. Σήμερα, όμως, επεμβαίνουν οι ΕΨΙΛΟΝ και θα οδηγήσουν το άρμα της Ιερής Ελλάδος στην κορυφή του Ουράνιου Ολύμπου!

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β΄

Πως αλλοιώθηκε η
ελληνική ιστορία

*"Ευτυχισμένος είναι όποιος
έμαθε την ιστορία"*

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

ΠΩΣ ΑΛΛΟΙΩΘΗΚΕ Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ

«Εκ του μηδενός ουδέν
παράγεται» Αρχαίο
Ελληνικό ρητό

«Στην Ελλάδα εγεννήθη το
ωραιότερον και άριστον
μεταξύ των ανθρώπων Γέ-
νος, από το οποίο
κατάγεται κι εσύ και οι
σημερινοί συμπολίτες
σου».

ΠΛΑΤΩΝ (Τίμαιος, Κεφ. Γ)

ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΙΣΤΟΡΙΚΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ

Διαβάζουμε στα βιβλία, ότι οι Δελφοί κτίσθηκαν στην Β' χιλιετία π.Χ. Αυτό είναι βασικό λάθος, ίσως και σκόπιμο. Σύμφωνα με νέες έρευνες, με την μέθοδο της οπτικής θερμοφωταύγειας, σε πέτρες από τα θεμέλια των κτιρίων της περιοχής των Δελφών, απεδείχθει ότι αυτές είναι της 7ης χιλιετηρίδας π.Χ. Συνεπώς, αυτά που υποστηρίζουν οι δήθεν "ειδικοί" πως τα κτίσματα των Δελφών ανήκουν όλα στα τέλη της Β' προχριστιανικής χιλιετηρίδας, δεν ευσταθούν διόλου. Άλλωστε, οι κορυφαίοι γεωλόγοι και ανθρωπολόγοι Άρης Πουλιανός και Ρίτσαρντ Λήκυ δήλωσαν στο περιοδικό "ΑΝΕΞΗΓΗΤΟ" (Τεύχος 23, σελίδες 42-51) ότι οι Έλληνες γεωλόγοι δεν έχουν ιδέα από στρωματογραφία του Πλειστόκαινου. Το ίδιο -δυστυχώς- υποστήριξε και η ιταλική εφημερίδα "Κοριέρε ντε λα Σέρρα", ότι κι αν ακόμη οι Έλληνες γεωλόγοι γνωρίζουν μερικά πράγματα, στο τέλος τα παραποιούν.

Γενικά για τους Δελφούς δεν έχουν βγάλει ομόφωνη γνώμη οι ερευνητές, διότι θολώνουν την ιστορική αλήθεια οι "ειδήμονες" των ξένων σκοτεινών κέντρων αποφάσεων. Όσο δε για το Ελληνικό ε-

πιστημονικό κατεστημένο αγνοεί επιδεικτικά και σκόπιμα πως ο αρχάνθρωπος των Πετραλώνων της Χαλκιδικής που ανακαλύφθηκε από τον σπουδαίο Έλληνα επιστήμονα Άρη Πουλιανό, είναι 700.000 ετών, και υποστηρίζουν πως η Ελλάδα έχει ιστορία μόνον 3.000 χρόνων.

Τα τελευταία χρόνια ασκήθηκε μία βρώμικη πολεμική εις βάρος όλων των τίμιων γεωλόγων και ανθρωπολόγων από επιστήμονες που υποστηρίζουν ότι οι Έλληνες δεν είναι αυτόχθονες.

Υπάρχει μία ομάδα του ελληνικού κατεστημένου που συντονίζεται με τα γνωστά ξένα κέντρα αποφάσεων. Της ομάδας αυτής ηγούνται δύο καθηγητές Πανεπιστημίου. Οι δύο αυτοί, εκτός του ότι αντικρούουν καθετί που αφορά το αθάνατο Ελληνικό Πνεύμα, δεν αποδέχθηκαν το γεγονός ότι στο 24ο γεωλογικό στρώμα βρέθηκαν τα πιο πολλά ίχνη φωτιάς. Να γιατί όλους τους ιουδαίζοντες καθηγητές τους χλευάζουν οι ξένοι παρατηρητές.

Ο Έλληνας επιστήμονας Άρης Πουλιανός έγραψε με πικρία στα έργα του: α) «Η ΠΡΟΕΛΕΥΣΙΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ», β) «Η ΚΑΤΑΓΩΓΗ ΤΩΝ ΚΡΗΤΩΝ» ότι οι ξένοι επιστήμονες εξακρίβωσαν ότι ο Ελλαδικός χώρος υπήρξε μία από τις κοιτίδες του ανθρώπινου γένους. Πράγματι, το γεγονός αυτό έγινε γνωστό με αδιάσειστα στοιχεία καθώς ο Ρίτσαρντ Λήκυ ο οποίος είναι αυθεντία στην παλαιοντολογία, ομολόγησε ανοιχτά στο περιοδικό "Ανεξήγητο" πως όλα όσα υποστηρίζει ο Έλληνας Γεωλόγος και Ανθρωπολόγος Α. Πουλιανός, είναι αδιαμφισβήτητα γεγονότα.

Όμως, όπως ήταν φυσικό, τέτοιου είδους ανακαλύψεις όσο τεκμηριωμένες κι αν είναι επιστημονικά, προκαλούν θύελλα αντιδράσεων από την Λέσχη Μπίλντεμπεργκ και την Τριμερή Επιτροπή, που διατάζουν τα έμψυχα πόνια τους να αρχίσουν τις διαψεύσεις, ενώ δίνουν εντολή να σταματήσουν οι έρευνες για τον αρχάνθρωπο των Πετραλώνων και για τα γεωλογικά στρώματα των Δελφών.

Είναι όμως αργά πλέον για τα έμψυχα κουρδισμένα ανθρωπάκια, γιατί από μέλη της Ιερής Ομάδας ΕΨΙΛΟΝ (Ε) έχει εξακριβωθεί ήδη ότι ο Ναός του Απόλλωνα στους Δελφούς κτίστηκε αρκετές χιλιετηρίδες π.Χ. Επίσης για να φθάσουν στο σημείο οι Δελφοί να στέλνουν αποστολές στην Βρετανία για κασσίτερο στα 3.000 π.Χ., σημαίνει ότι ο ναός προϋπήρχε. Εκτός αυτού, η τοποθεσία αυτή

στην οποία έγινε η ανέγερση του ναού, δεν επιλέχθηκε τυχαία. Διότι σε μία περιοχή των Δελφών υπάρχει ένα ισχυρό ηλεκτρομαγνητικό πεδίο, παρόμοιο με αυτό που υπάρχει στην Ακρόπολη των Αθηνών. Αποτέλεσμα του γεγονότος αυτού είναι ότι τα πουλιά δεν μπορούν να πετάξουν πάνω από την συγκεκριμένη περιοχή. Γι' αυτό και η φράση "Άορος πέτρα".

Οι ιερείς των Δελφών ήσαν επιστήμονες και όχι αγράμματοι και αμόρφωτοι όπως υποστηρίζουν ορισμένοι ερευνητές, εκ των οποίων και ο "πολύς" Philip Vandenberg στο βιβλίο του «ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΜΑΝΤΕΙΩΝ». Γιατί εύλογα θα αναρωτηθείτε, πως είναι δυνατόν αγράμματοι ιερείς να γράφουν τον χρησμό της Πυθίας επάνω σε πλακίδια που παρέδιδαν στον ερωτώντα επισκέπτη; Από την άλλη πλευρά θα διαπιστώσει κανείς μία μεγάλη αντίφαση στον συγγραφέα αυτόν, που αποδέχεται τον Πλούταρχο ως αρχιερέα του Ναού (ιστορικά γνωστό βέβαια γεγονός). Πως θα δεχθούμε όμως ότι ήτο αγράμματος με την πληθώρα των συγγραφικών έργων που άφησε στις επόμενες γενιές;

Οι ιερείς των Δελφών γνώριζαν τα μυστικά των μυστικών και το μαντείο κτίσθηκε πολλά χρόνια πριν την εποχή του Πλούταρχου. Άλλωστε, ο Ηρακλής ο Θηβαίος που έζησε περίπου το 3.150 π.Χ. πήγε στους Δελφούς και πήρε χρησμό, ο οποίος έλεγε να επισκεφθεί ο Θηβαίος τον Ευρισθέα για να του αναθέσει τους δώδεκα Άθλους. Αλλά και ο Αγαμέμνωνας πήρε χρησμό από το Δελφικό μαντείο πριν αναχωρήσει για την Τροία. Αν αναρωτηθείτε πως ο τελευταίος αυτός συλλογισμός αποδεικνύει την παλαιότητα του Δελφικού Μαντείου, θα σας απαντήσω πως ο πρώτος Τρωικός Πόλεμος έγινε 30 αιώνες πριν την εποχή του Ρωμαίου αυτοκράτορα Τιβέριου, του Ναζωραίου Ιησού και του Απολλώνιου του Τυανέα. Ενώ ο δεύτερος Τρωικός πόλεμος έγινε τον 26ο αιώνα π.Χ. και όχι στον 12ο, όπως υποστηρίζουν ορισμένοι αρχαιολόγοι και ιστορικοί, εξαρτώμενοι από τους σκοτεινούς διαδρόμους των ακαλαίσθητων κτιρίων της Εσπερίας. Αυτοί είναι που υποστηρίζουν με "ένθεη μανία" ότι ο κατακλυσμός του Δευκαλίωνα έγινε το 1623 με 1450 π.Χ.

Όλα λοιπόν έχουν διατυπωθεί σκόπιμα, όπως π.χ. με την ίδρυση

του ναού των Δελφών στην Β' χιλιετία π.Χ., ενώ οι αληθινές χρονολογίες είναι πολύ προγενέστερες.

Ψάχνοντας, λοιπόν, ακόμη βαθύτερα, θα δούμε ότι οι στάχτες μετά την έκρηξη του ηφαιστείου της νήσου Θήρας έφτασαν μέχρι την Γροιλανδία. Βρέθηκαν θαμμένες στους πάγους σε βάθος 3.000 μέτρων. Αλλά και σε πολλά σημεία του Νείλου βρέθηκαν θαμμένες στάχτες από τη Θήρα.

Η έκρηξη του ηφαιστείου της Θήρας συνέβη το έτος 3.435 π.Χ. και μήνα Οκτώβριο όταν Βασιλιάς της Θεσσαλίας ήταν ο Αλεύας Α', τον οποίο ταυτίζουν με τον Δευκαλίωνα. Το έτος εκείνο ένας εκκωφαντικός θόρυβος διέσχισε το Αιγαίο, και την ίδια στιγμή μία φοβερή έκρηξη συγκλόνησε συθέμελα τον Ελλαδικό χώρο.

Και όμως οι τωρινοί ερευνητές πνίγονται μέσα στις ίδιες τους τις αντιφάσεις. Δεν αναφέρουν στα βιβλία τους, ότι μετά από μία ισχυρή έκρηξη ενός ηφαιστείου όπως της Θήρας, οι χιλιάδες κυβικά λάβρα που πέφτουν στη θάλασσα, δημιουργούν τέτοια μεταβολή, ώστε ένα μεγάλο μέρος θαλασσινού νερού μετατρέπεται σε ατμό, με αποτέλεσμα να δημιουργούνται τεράστια πυκνά σύννεφα σκόνης και υδρατμών πάνω από τη γη για ένα πολύ μεγάλο χρονικό διάστημα. Η κάλυψη της γης από τα πυκνά σύννεφα απωθεί την ηλιακή ακτινοβολία με αποτέλεσμα να μεταβάλλεται απότομα προς τα κάτω η θερμοκρασία. Τα δύο αυτά φαινόμενα, δηλαδή σκοτάδι και πτώση θερμοκρασίας λόγω πυκνών νεφών, έχουν σαν αποτέλεσμα να υπάρχει μεγάλος κίνδυνος να χαθούν άνθρωποι και ζώα, όπως επίσης να μαραθούν και ξεραθούν δένδρα και χλόη, ενώ παράλληλα τα παλιρροϊκά κύματα θα δημιουργήσουν μια κάποια αλλοίωση του χώρου, κάτι το οποίο θα είναι οδυνηρό σε όσους κατορθώσουν να διασωθούν.

Εάν λοιπόν, η έκρηξη της Θήρας εγένετο στα μέσα της Β' π.Χ. χιλιετηρίδας, όπως λένε οι "ειδικοί", θα ήταν αδύνατον να αυξηθούν και να ανασυνταχθούν οι Έλληνες σε ένα διάστημα 50 με 100 ετών για να πολεμήσουν στο Ίλιον του Πριάμου. Εξάλλου, το 2600 π.Χ. όταν έγινε ο Β' Ελληνοτροϊκός Πόλεμος, οι Μυκήνες εξακολουθούσαν να βρίσκονται σε μία σταθερή πολιτιστική και στρατιωτική πορεία.

Αν ο πόλεμος εκείνος έγινε 50 ή 100 χρόνια μετά την έκρηξη της Σαντορίνης, δηλαδή το 1350 π.Χ. το βέβαιο είναι ότι οι Έλληνες θα πρέπει να ήταν αποδεδειγμένοι όπως το ίδιο κι οι Τρώες εξαιτίας της φονικής έκρηξης της Θήρας, εφόσον από το 1450 π.Χ. έως το 1350 π.Χ. η διαφορά των 100 χρόνων είναι μηδαμινό χρονικό διάστημα για να ανακάμψει ένας λαός μετά από μία τόσο μεγάλη καταστροφή. Επί πλέον για να βρεθούν οι στάχτες στην άλλη πλευρά της γης, με αποτέλεσμα να μείνουν άναυδοι οι καθηγητές των ευρωπαϊκών και αμερικανικών Πανεπιστημίων, σημαίνει ότι η έκρηξη του Αιγαιοπελαγίτικου νησιού ήταν άνευ προηγουμένου. Άρα είναι αβάσιμο να έγινε ένας τόσο αιματηρός πόλεμος, από την στιγμή που γνωρίζουμε ότι λίγοι κάτοικοι σώθηκαν. Συνεπώς, η φονική εκείνη έκρηξη της Θήρας δεν έγινε στα 1450 π.Χ. αλλά στα μέσα της Δ' χιλιετηρίδας π.Χ. με αποτέλεσμα το 70% των διασωθέντων να μεταναστεύσουν σε άλλες χώρες, και να επιστρέψουν αργότερα σταδιακά στην αρχική τους πατρίδα.

ΟΙ "ΘΕΟΙ" ΠΟΥ ΠΗΡΑΝ ΜΕΡΟΣ ΣΤΟΝ ΤΡΩΙΚΟ ΠΟΛΕΜΟ

Ο γνωστός σε όλους μας Όμηρος, ήταν ιερέας των Δελφών, και μάλιστα ο ειδικός απεσταλμένος για την μεταφορά του κασσίτερου και του χρυσού από τις Κασσιτερίδες νήσους. Ήταν λοιπόν πολυταξιδεμένος ήδη, όταν αντέγραψε από τον πρώτο Όμηρο (που πήρε μέρος στον πόλεμο της Τροίας) την ΙΛΙΑΔΑ. Αυτός ήταν που κάλυψε με έντεχνο τρόπο τα μυστικά όπλα των δύο αντιμαχόμενων παρατάξεων, όπως π.χ. τους "κεραυνούς" του Δία, τα "φτερωτά άρματα" των θεών που πήραν, λέει, μέρος στον πόλεμο. Τα όπλα εκείνα ασφαλώς θα φυλάγονταν σε μυστικούς χώρους στους Δελφούς και στην Ελευσίνα. Ήταν όπλα μίας προηγμένης τεχνολογίας που προϋπήρχε της εποχής της Ατλαντίδος. Όσο δε για τους Θεούς, αυτοί φυσικά ούτε καν έλαβαν μέρος στον Ελληνοτρωικό πόλεμο. Οι ιερείς των δύο εχθρικών παρατάξεων, ήταν αυτοί που ο Όμηρος Β' τους αναφέρει ως Θεούς. Άλλωστε έχουμε μία μαρτυρία μέσα στην ΙΛΙΑΔΑ για «**ακάματον πυρ**». Συγκεκριμένα, ο Όμηρος γράφει:

«τοί δ'έμβαλον ακάματον πυρ νηί θοή· της δ' αίψα κατ' ασβέστη κέχυτο φλοξ, ως την μεν πρύμνην πυρ άμφεπεν».

«Εκείνοι τότε έριξαν την ακούραστη φωτιά μέσα στο γρήγορο καράβι και αμέσως ξάπλωσε επάνω του φλόγα άσβηστη».(ΙΛΙΑΣ: Π. 122-124).

Θα μπορούσαμε να πούμε ότι ήταν κάτι το παραπλήσιο με το «Υγρό Πυρ των Βυζαντινών». Ο δε Τογηβее στο βιβλίο του «ΚΩΝ/ΝΟΣ ΠΟΡΦΥΡΟΓΕΝΝΗΤΟΣ ΚΑΙ Η ΕΠΟΧΗ ΤΟΥ» αναφέρει ότι το υγρό πυρ επινοήθηκε από τους Έλληνες μιας μακρινής εποχής, και δεν είναι επίτευγμα των Βυζαντινών.

Έχει απόλυτο δίκιο ο παραπάνω συγγραφέας - πυρηνικός φυσικός, αλλά το πιο πάνω που διαβάσαμε στον Όμηρο, να αναφέρει δηλαδή για το "ακάματον πυρ", κρύβει κάτι. Αυτό το "κάτι" το βρίσκουμε στο έργο του Ηρόδοτου («ΙΣΤΟΡΙΑ» Μ, 36, 37 και στα «Περηγητικά» του Πausανία «Φωκικά» 22-23).

Ο Ηρόδοτος αναφέρει ότι το 480 π.Χ. οι Πέρσες μετά την μάχη των Θερμοπυλών κατευθύνθηκαν εναντίον των Δελφών. Όταν έφτασαν οι Πέρσες μπροστά στο ιερό του Απόλλωνα αυτόματα πολεμικά ("αρχία αυτόματα") όπλα, άρχισαν να εξαπολύουν κεραυνούς και να καταστρέφουν τους Βαρβάρους. Ταυτόχρονα η περιοχή άρχισε να τρέμει και τεράστιες πέτρες έπεφταν από τα βουνά καταπλακώνοντας τους εισβολείς. Η θείκη επίθεση με τα αυτόματα όπλα, λέει ο Ηρόδοτος, συντονιζόταν από «δύο οπλίτας μέζονας ή κατά ανθρώπων φύσιν».

Τα ίδια φαινόμενα επαναλήφθηκαν δύο αιώνες μετά. Συγκεκριμένα, το 279 π.Χ. οι Γαλάτες έκαναν επιδρομή στην Ελλάδα. Κατευθύνθηκαν και προς τους Δελφούς για να λεηλατήσουν τους θησαυρούς του μαντείου. Οι ιερείς είπαν ότι ο Απόλλωνας δήλωσε ότι "θα φυλάξει τα δικά του". Και τότε, εκτοξεύτηκαν βροντές και κεραυνοί. Η γη έτρεμε και ξαφνικά εμφανίστηκαν υπερφυσικά όντα που καθοδήγησαν την επίθεση. Οι βροντές τρόμαζαν τους Γαλάτες και τους εμπόδιζαν να ακούνε τις διαταγές, ενώ οι κεραυνοί, λέει ο Πausανίας, έκαιγαν όχι μόνον όποιον χτυπούσαν αλλά και τους διπλανούς τους. Όταν νύχτωσε, οι Γαλάτες επιδρομείς έπαθαν παράκρουση. Άκουγαν το θόρυβο από ιππικό, αλλά στρατιώτες δεν έβλεπαν, κι άρχισαν να χτυπιούνται μεταξύ τους ώσπου αυτοεξολοθρεύτηκαν. Θύματα

πάνω από 10.000 άτομα. (Παυσανίας: Φωκικά 22-23).

Όλα αυτά που αναφέρουν οι Ηρόδοτος και Παυσανίας, έχουν τροποδοτήσει στην εποχή μας διάφορες παραδοξότητες. Κανείς ερευνητής δεν γνωρίζει ποιο είναι το πραγματικό στοιχείο για το επεισόδιο με τους Πέρσες το 480 π.Χ. και με τους Γαλάτες το 279 π.Χ.

Κάποιοι περιέργοι στις μέρες μας, επισκέφθηκαν έναν από τους τρεις σύγχρονους ναούς του Απόλλωνα, ο οποίος βρίσκεται στον Αμαζόνειο, και προσπάθησαν να εισέλθουν κρυφά στον ναό. Ξαφνικά, μια πράσινη ομίχλη εμφανίστηκε, όπως συνέβη και στο "Πείραμα της Φιλαδέλφειας" το 1943, αλλά και στην μάχη του Μαραθώνα όπως επίσης και στην Ναυμαχία της Σαλαμίνας, "καθώς ένα σύννεφο σκόνης σηκώθηκε από το Ιερό της Ελευσίνας", όπως μας πληροφορεί ο Ηρόδοτος στα Κεφ. 35-38 του Η' Βιβλίου της "ΙΣΤΟΡΙΑΣ": ενώ στο Κεφ. 171 του Β' Βιβλίου της "ΙΣΤΟΡΙΑΣ" του γράφει: «Για το πως γίνονται τα μυστήρια αυτά γνωρίζω αρκετά, αλλά δεν πρέπει να μιλήσω περί αυτών... ας μην πω τίποτα περισσότερο, εκτός από εκείνα που επιτρέπει η ευσέβεια».

Όλοι οι μυημένοι της αρχαιότητας απόφευγαν να εξηγήσουν τα μυστήρια, διότι αυτά έλαβαν χώρα κατόπιν ΘΕΙΑΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ.

Οι βέβηλοι που εισήλθαν εντός του ναού του Απόλλωνα στον Αμαζόνειο, σήμερα πάσχουν από αμνησία, επειδή υπήρχε λόγος σκοτεινός. Ξέρω τι ακριβώς συνέβη, εφόσον δεν υπάρχει κανένα αίτιο, αλλά μόνον άρρητον θείον μυστήριο. Διότι ο συγκεκριμένος Ναός είναι Άδυτος - προς τους νεοβαρβάρους - Ναός του Υιού του Δία, Απόλλωνα. Επομένως η ερμηνεία για το ακάματον πυρ κατά των Τρωών, και τα υπόλοιπα γεγονότα που συνέβησαν στους Δελφούς το 480 π.Χ. και με τους Γαλάτες διακόσια χρόνια αργότερα, δεν θα επιχειρηθεί αφού στα γεγονότα αυτά υπάρχει ΘΕΙΑ ΕΝΕΡΓΕΙΑ.

Τα γεγονότα της Τροίας καλύφθηκαν με έντεχνο τρόπο από τον Όμηρο Β'. Μερικοί όμως, που είχαν ανοιχτό πνευματικό ορίζοντα, έμαθαν τα σημαντικά αυτά μυστικά, όπως π.χ. για το "ακάματον πυρ". Το γεγονός αυτό εξόργισε κάποιους φανατικούς ιερείς της εποχής και έτσι τον τύφλωσαν διότι έγινε η αιτία, δημοσιοποιώντας την Ιλιάδα να μαθευτούν απόρρητα μυστικά.

Μερικούς αιώνες αργότερα ένας άλλος ιερέας, ο οποίος ήταν γιος ανώτατου θρησκευτικού αξιωματούχου της Ελευσίνας, ασχολήθηκε με το θέατρο και την συγγραφική. Σε ένα από τα έργα του αναφέρεται στον Προμηθέα και έγραψε για το μάτι του Δία που παρακολουθούσε τον εξόριστο Προμηθέα. Ο ιερέας αυτός που έγραψε το "Προμηθεύς Δεσμώτης" είναι ο Αισχύλος. Στο έργο του αυτό αναφέρει με έναν καταπληκτικό τρόπο για το "μάτι του Δία" - πιθανόν κατασκοπευτική κάμερα ή κατασκοπευτικό ιπτάμενο όχημα - μάτι που κατασκόπευε τις συνωμοτικές κινήσεις του Προμηθέα που ήταν εξόριστος από τον Δία.

Φρονώ ότι επρόκειτο για ένα κανονικό ιπτάμενο όχημα, αφού άλλωστε ο Αισχύλος στο έργο του "Προμηθεύς Δεσμώτης" αναφέρει ότι εμφανίζονται μπρος στον αλυσσοδεμένο Προμηθέα, ο Ωκεανός και οι θυγατέρες του να κατεβαίνουν από ένα ιπτάμενο αντικείμενο. Στους στίχους 393 - 396 διαβάζουμε τα εξής: "Ωκεανός: "Ενώ ξεκινούσα μου το είπες. Και το τετράσκελο ΠΟΥΛΙ τον ανοικτό αιθέρα δρόμο με τα φτερά του αναδεύει και μοναχό του θα μπορούσε σε γνωστούς σταθμούς να πάει να κουρνιαστεί".

Ως προς την περίπτωση, ο Γ. Βογιατζής, στο έργο του "ΟΙ ΒΡΑΧΟΓΡΑΦΙΕΣ ΤΟΥ ΠΑΓΓΑΙΟΥ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΟΥΝ", εκδ. "ΔΙΟΝ" και στην σελίδα 76 κάνει μία ερώτηση στην οποία η απάντηση δίνεται ασφαλώς θετικά από τον αναγνώστη. Λέει λοιπόν:

"Ποιο είναι αυτό το Ιπτάμενο Άρμα που οδηγείται με τη θέληση του ανθρώπου και χωρίς χαλινάρια, εκτός από ένα υπερσύγχρονο Ιπτάμενο Άρμα που μπορείς να βλέπεις από πάνω του, όταν πετά, τις προεξοχές της γης:"

Σήμερα οι καθηγητές της Οξφόρδης μένουν έκπληκτοι από δύο αρχαία κείμενα, το "Μπιχάτ Κάθα" του Νεπάλ και το "Χάρσα Κάπιτα" των Ινδίων. Το πρώτο συζητά την κατασκευή ενός εναέριου οχήματος και δηλώνει ότι οι Έλληνες γνωρίζουν πως κατασκευάζονται οι πτητικές μηχανές. Το δεύτερο κείμενο δηλώνει ότι ο βασιλιάς Κακαβάρμα ήταν περίεργος για τα θαύματα, και μεταφέρθηκε μακριά με ένα τεχνητό ιπτάμενο όχημα που κατασκευάστηκε από έναν Έλληνα!

Έτσι λοιπόν, τα "ιπτάμενα άρματα" προϋπήρχαν της εποχής του Τρωικού Πολέμου, ενώ οι χειριστές των ήσαν οι ιερείς.

Ο ΔΕΛΦΙΚΟΣ ΝΑΟΣ ΤΟΥ ΑΠΟΛΛΩΝΑ

Ο Ναός του Απόλλωνα ανέδειξε αξιόλογους ιερείς, οι οποίοι διακρίνονταν για την πολυμάθεια τους και το οξύ πνεύμα τους. Ο Ναός μπορεί να συγκριθεί σε μέγεθος με τον Παρθενώνα στην Ακρόπολη των Αθηνών. Περικλείεται από μία μνημειώδη συλλογή 38 δωρικών κίωνων. Το κεντρικό οικοδομικό σύμπλεγμα είναι το τρίτο κτίσμα στην ίδια ακριβώς τοποθεσία, καθώς μια καταστροφική πυρκαγιά στα 543 π.Χ. εξαφάνισε τον πρώτο Ναό, και μια άλλη που προκλήθηκε από σεισμό στα 373 π.Χ. κατέστρεψε τον δεύτερο που κτίστηκε στην ίδια θέση. Από τις περιγραφές του Πausανία μαθαίνουμε για τις πανέμορφες αναπαραστάσεις που τον κοσμούσαν, όπως ο δῦων Ἥλιος, ο Διόνυσος και οι Θυιάδες, η Ἄρτεμη και οι Μούσες. Τις πρώτες σειρές γλυπτών στα αετώματα τις έφτιαξε ο Πραξίας ο Αθηναίος, αλλά καθώς τα χρόνια περνούσαν, μας λέει ο Πausανίας, κι ενώ ο Ναός ήταν ακόμη υπό κατασκευή, ο Πραξίας, μαθητής του Καλαμέα, θα πρέπει να πέθανε, κι η υπόλοιπη διακόσμηση των αετωμάτων έγινε από τον Ανδροσθένη, έναν άλλο Αθηναίο γλύπτη, μαθητή του Εύκαδμου.

Σήμερα στεκόμαστε με δέος μπροστά στην είσοδο του Ναού του Απόλλωνα, του σκεπασμένου από βαθύ μυστήριο. Είναι ιερός χώρος. Κοιτάμε καθετί που αφορά το Ναό του Θεού των Ελλήνων. Επισκεπτόμαστε όλους τους χώρους που έχουν σχέση με τον Ναό και γενικά όλη την περιοχή των Δελφών. Γοητευόμαστε από τις χρυσές ασπίδες, οι οποίες ήταν τα λάφυρα των Αθηναίων από τους Πέρσες στη μάχη του Μαραθώνα, και αισθανόμαστε ευτυχείς που σώθηκαν από την πυρκαγιά του 373 π.Χ.

Στο αέτωμα της κύριας εισόδου*, διάβαζαν τότε τα αποφθέγματα που ήταν χαραγμένα με κεφαλαία γράμματα, συμπεριλαμβανομένου και του περιφρήμου "ΓΝΩΘΙ Σ' ΑΥΤΟΝ", καθώς και το αινιγ-

* Αέτωμα: Το τριγωνικό και αργότερα κυκλικό επιστέγασμα των δύο στενών προσόψεων των αρχαίων ελληνικών ναών. Στην αρχή τα αετώματα παρέμεναν κενά, αργότερα όμως άρχισαν να στολίζονται με ανάγλυφα ή ολόγλυφα αγάλματα και παραστάσεις. (ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΕΙΑ ΥΔΡΟΓΕΙΟΣ, ΕΚΔΟΣΕΙΣ "ΔΟΜΙΚΗ", σελ. 243).

ματικό (για πολλούς) γράμμα "Ε", το οποίο θα το αναλύσουμε στο κεφάλαιο "Η Ομάδα Ε".

Ο Ναός ήταν ένα θαυμάσιο ορθογώνιο κτίσμα δωρικού ρυθμού. Περιείχε τρία κλίτη και άδυτο, που χωριζόταν από τον υπόλοιπο ναό με τοίχο. Δίπλα στην Ιερά Οδό υπήρχαν τα αναθήματα των επισκεπτών του ναού, δωρισμένα από βασιλείς και πόλεις. Από όλα αυτά ξεχώριζαν ο θησαυρός των Σιφνίων και των Αθηναίων.

Η αρχαία πόλη των Δελφών είναι κτισμένη στην πλαγιά του Παρνασσού και είναι γνωστή από το ιερό και το μαντείο του Απόλλωνα. Η θέση της στον απόκρημνο βράχο, που δεσπόζει της κοιλάδας του Πλείστου ποταμού, ονομάζεται ΔΕΛΦΟΙ, αλλά η εσωτερική έννοια της είναι Α-ΔΕΛΦΟΙ, και προέρχεται από το "Δελφύς", το οποίο σημαίνει "μήτρα". Επομένως αυτοί που προέρχονται από την ίδια μήτρα είναι Αδελφοί. Αυτός ήταν ο κυριώτερος λόγος που οι Α-ΔΕΛΦΟΙ ήταν τόπος ενότητας και συμφιλώσεως των Ελλήνων.

Στο σημείο αυτό θα ήθελα να αναφέρω και μερικές πληροφορίες για τον Θεό Απόλλωνα: Ο Απόλλωνας έφερε πολλά ονόματα, αλλά τα πιο γνωστά ήταν ΑΠΕΛΛΩΝ και ΦΟΙΒΟΣ. Επίσης τον προσφωνούσαν και με τρία ονόματα, α) Εκαπήβολος (= ο μακρόθεν βάλλων, μακράν ρίπτων τα βέλη του, δηλαδή τις φωτοδότες, νοοδότες ακτίνες του και επίλεκτες φωτοχυσίες του. β) Λύκειος (= ο φέρων και δίδων το φως - τις θείες γνώσεις), γ. Σμινθεύς (= ο βασιλιάς της προνοητικότητας και της πρόβλεψης, ο από μακρού χρόνου και τόπου ορών (βλέπων) τα επερχόμενα). Το δε όνομα ΑΠ-ΕΛ-ΛΩΝ είναι τρισύνθετη αιγαιοβοιωτική λέξη. Το πρώτο συνθετικό "ΑΠ" πάει να πει "Είμι" (Είμαι), το δεύτερο: "ΕΛ" δηλοί "Θεός", και το τρίτο: "ΛΩΝ" = Βλέπων. Δηλαδή, Είμαι Θεός (που) επιβλέπει. Για τα δύο πρώτα συνθετικά ο αναγνώστης μπορεί να συμβουλευθεί το Εγκυκλοπαιδικό Λεξικό του "ΗΛΙΟΥ" (λήμμα Απόλλων), ενώ για το τρίτο συνθετικό "Λων" (= Βλέπων) στην "ΟΔΥΣΣΕΙΑ" και στο Ομηρικό Λεξικό Κοφινιωτού Ευάγγελου. Στην Ομήρου Οδύσσεια διαβάζουμε τα εξής: "... ασπαίροντα λαών... ο μεν λαέ νεβρόν ανήγχων..". Δηλαδή, έβλεπε που σφάδαζε... και πνίγοντας το έβλεπε το μικρό ελάφι. ΟΔΥΣΣΕΙΑ τ. 228-230).

ΟΙ ΑΠΟΓΟΝΟΙ ΤΩΝ ΑΤΛΑΝΤΩΝ ΚΑΙ Ο ΝΑΟΣ ΤΗΣ ΗΛΙΟΥΠΟΛΗΣ ΣΤΗΝ ΑΙΓΥΠΤΟ

Η προσέγγιση του Γίγα Ήλιου Σείριου, όπως τον ονομάζουν οι αστρονόμοι, έγινε προς τον δικό μας Ήλιο και προς τον πλανήτη μας πριν από 24.000 χρόνια π.Χ. και είχε διάρκεια μέχρι την 12η χιλιετία π.Χ. Οι Έλληνες Μυθολόγοι, ταύπισαν λοιπόν τον Απόλλωνα με τον Ήλιο Σείριο, ενώ οι ίδιοι ε γνώριζαν ότι ο Απόλλωνας ήλθε στην Ελλάδα με ένα Κοσμοσκάφος από το Άστρο ΕΨΙΛΟΝ του Σείριου, το οποίο ήταν σε σχήμα Ε, με Έπιλον Ενέργεια, σύμφωνα με αυτά που μας λέει ο Αριστοτέλης στα κρυπτογραφημένα βιβλία του (βλέπε Κεφ. 6 του παρόντος βιβλίου). Έτσι καθιερώθηκε και απλώθηκε σε όλο τον τότε γνωστό κόσμο η λατρεία του Απόλλωνα και τα διάφορα ιερά του, όπως π.χ. ο ναός του στην Ηλιούπολη της Αιγύπτου. Μάλιστα στις ημέρες μας, αρκετοί ερευνητές υποστηρίζουν πως και ο Μωϋσής ήταν ιερέας του Απόλλωνα στην Ηλιούπολη της Αιγύπτου. Πράγματι, είναι γεγονός, όπως μας πληροφορούν ο Απίων στα "Αιγυπτιακά" του, ο Απολλώνιος Μόλων στο "Συσκευή κατά Ιουδαίων" και ο Μανέθων στο "Αιγύπτου Ιστορία".

Οι ανωτέρω αρχαίοι συγγραφείς αναφέρουν ότι ο Μωϋσής θανάτωσε έναν ανώτατο θρησκευτικό αξιωματούχο, προκειμένου να του κλέψει ιερά μουσικά και ο Φαραώ τον έκλεισε στα λατομεία της Ηλιούπολης. Μάλιστα δε ο Μανέθων στα δύο πρώτα κεφάλαια έγραψε πως οι άνθρωποι εκείνοι που ακολούθησαν τον Μωϋσή, ήσαν εγκληματίες, μιαιοί, λελωβημένοι και μεμιαμμένοι ή μεμιασμένοι.

Κατά την διάρκεια της Εξόδου ο Μωϋσής, λέει ο Απίων (Αιγυπτιακά: Β11) και ο Απολλώνιος Μόλων (Συσκευή κατά Ιουδαίων: Γ 10) ύψωσε έναν χάλκινο όφι, θέλοντας να δώσει σε όλους αυτούς που τον ακολούθησαν, μια κοινή πατρίδα κι ένα σκοπό, ένα κοινό σύμβολο. Για τους μνημένους όμως στις απόκρυφες γνώσεις της εποχής, η ανύψωση του όφι ήταν σημάδι πως οι εκδιωχθέντες είναι απόγονοι των Ατλάντων που πολέμησαν πριν 8.000 χρόνια από την "Εξοδο", εναντίον των Ελλήνων.

Σύμφωνα με αυτά που έγραψαν κατά καιρούς οι διάφοροι συγ-

γραφείς για την Ατλαντίδα, διαβάζουμε πως όσοι επέζησαν από τον καταποντισμό της μεγάλης νήσου που ευρίσκετο έξω από τις Ηράκλειες Στήλες (του Γιβραλτάρ), βρήκαν καταφύγιο στην "απέναντι ήπειρο" (την Αμερική). Άλλοι άτλαντες βρήκαν ως καταφύγιο τις ακτές της Δυτικής Ευρώπης, ενώ αρκετοί από αυτούς πήγαν στην Ανατολή. Πρόκειται για τους Μογγόλους, οι οποίοι εμφανίσθηκαν στην Ασία την 9η χιλιετία π.Χ. όπως σαφώς τόνισε και το περιοδικό "Δαυλός" στο τεύχος Μαρτίου 1996.

Ωστόσο, η φιλόδοξη και άπληστη φυλή της Ατλαντίδος που είχε ως έμβλημα τον όφι, και όπως αναφέρει ο Πλάτων στα έργα του "ΤΙΜΑΙΟΣ" και "ΚΡΙΤΙΑΣ", καθοδηγούσε και τις άλλες φυλές της μεγάλης νήσου, αιχμαλωτίσθηκε από τους Αιγυπτίους, τους συμμάχους των Ελλήνων. Είχαν λοιπόν αιχμαλώτους τους διασωθέντες άτλαντες για αρκετές χιλιετίδες "εντός της Αυλής Αιγύπτου". Ο Μωϋσής λοιπόν - που σαν ιερέας ήξερε αυτά τα γεγονότα του απώτατου παρελθόντος - όταν ευρίσκετο με τον λαό του και τους άλλους διωγμένους στην έρημο, ύψωσε τον χάλκινο όφι. Ήθελε με τον τρόπο αυτό να τους ενώσει σε ένα έθνος και να υπενθυμίσει στους όποιους μνημένους πως κάποτε ήλθαν από τον Αστερισμό του Όφειως.

Σήμερα, τα υψηλόβαθμα μέλη της "Ομάδας Ε", υποστηρίζουν πως όταν η Ελληνική Μυθολογία λέει πως ο Απόλλωνας σκότωσε τον Πύθωνα, εννοεί πως έγινε ένας πόλεμος στον ουρανό μεταξύ των κατοίκων του Αστερισμού του Όφειως και του Σείριου. Η δε "θεομαχία" που αναφέρουν οι Έλληνες Μυθολόγοι, είναι ένας διαστημικός πόλεμος. Ο πόλεμος αυτός συνεχίσθηκε εδώ στον πλανήτη μας, και συγκεκριμένα στην Ατλαντίδα, όπου οι προερχόμενοι από τον Σείριο Έλληνες κατένικησαν τους Άτλαντες, τους προερχόμενους από τον αστερισμό του Όφειως.

Ενδεχομένως να υπάρχουν αμφιβολίες από τους φίλους αναγνώστες για τον τρόπο που ερμήνευσα κάποια σημαντικά πανάρχαια γεγονότα, αλλά οι αρχαίες μαρτυρίες οδηγούν σε αυτά τα συμπεράσματα, όσο τολμηρά κι αν είναι. Στην Παλαιά Διαθήκη διαβάζουμε πράγματι ότι ο Μωϋσής κατασκεύασε χάλκινο φίδι, τον οποίο ετοποθέτησε επάνω σε ψηλό πάσσαλο.

"Και είπε Κύριος προς τον Μωϋσήν, κάμε εις σε αυτόν όφιν φλογερόν, και βάλε αυτόν επί ξύλου... και έκαμεν ο Μωϋσής όφιν χαλκού, και έβαλεν αυτόν επί ξύλου..."

(01 ΑΡΙΘΜΟΙ, ΚΑ' 8-9).

Στην συνέχεια ο Μωϋσής υποχρέωσε τους εβραίους να θεοποιήσουν τον όφιν και του έκαμαν άγαλμα, που το τοποθέτησαν μέσα στον Ναό του Σολομώντα, αλλά το κατέστρεψε ο Εζεκίας, υιός του Άχαζ και της Αβί. "Αυτός αφήρεσε τους υψηλούς τόπους, και κατέθραυσε τα αγάλματα, και κατέκοψε την άλση, και κατεσύντριψε τον χάλκινον όφιν, τον οποίον έκαμεν ο Μωϋσής διότι έως των ημερών εκείνων οι υιοί του Ισραήλ εθυμιάζαν εις αυτόν" (Βλ. ΒΑΣΙΛΕΩΝ Β', Κεφ. ΙΗ, 4).

Για το σύμβολο του αστερισμού αυτού, δηλαδή τον Όφιν, αναφέρουν οι Όμηρος (ΟΔΥΣΣΕΙΑ. Ι'-υκη') και Απολλώνιος Ρόδιος (ΑΡΓΟΝΑΥΤΙΚΑ, Β', λθ'), οι οποίοι στα κρυπτογραφημένα τους κείμενα υπονοούν τον διαστημικό πόλεμο μεταξύ Όφεως και Σείριου.

Καθώς λοιπόν ο ένας αιώνας διαδεχόταν τον άλλον, οι εβραίοι που εγκαταστάθηκαν στην Παλαιστίνη, άρχισαν να έρχονται σε επαφή με τους εμπόρους της Ιωνίας. Έμαθαν από αυτούς για την ελληνική δοξασία, σχετικά με την έλευση του εκλεκτού απεσταλμένου του Ζηνός - Διός, του οποίου το όνομα το πραγματικό δεν θα επροφέρετο έξω από τα άδута του ναού και συνηθισμένοι στην παντός είδους αρπαγή άρχισαν να καλλιεργούν μία παρόμοια ιδέα και για το δικό τους έθνος. Άρχισαν να διαλαλούν με στόμφο ότι ο θεός τους ο Γιαχβέ θα στείλει τον υιόν του και θα τιμωρήσει τους άλλους λαούς. Κάποιοι από αυτούς που γνώριζαν να γράφουν, το "φιλοσόφησαν" το θέμα κι άρχισαν να επινοούν δικές τους ιδέες γύρω από τον αναμενόμενο "σωτήρα". Να ποιού ήτανε οι λεγόμενοι προφήτες. Η ιστορία όμως και η θρησκεία των εβραίων είναι σε όλους γνωστό ότι είναι μία συρραφή ιστορική και παραπλήσια των παραδόσεων άλλων λαών. Έτσι, ο Γιαχβέ, δεν είναι άλλος από τον Κρόνο, τον οποίο οι εβραίοι τον ταύτισαν επίσης και με τον Γιάκχο ή Τακχο ή Βάκχο, όπως θα δούμε παρακάτω.

Η ΑΛΗΘΕΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΗ ΜΑΔΙΑΜ"

Την θεότητα τους οι εβραίοι την υιοθέτησαν από τους Έλληνες αποίκους της πόλης Αίλινα ή Γέλινα ή Αιλιανή, στον Κόλπο της Άκαμπα στο Σινά. Η "Βίβλος" αναφέρει την περιοχή της Άκαμπα ως «Γη Μαδιάμ». Το όνομα αυτό το έδωσαν οι εβραίοι υποστηρίζοντας ότι ίδρυσε την πόλη ένας από τους έξι υιούς του Αβραάμ και της δεύτερης γυναίκας του Χετούρας. "Έλαβε δε ο Αβραάμ και άλλην γυναίκα, ονομαζομένην Χεπούραν, και αυτή εγέννησεν εις αυτόν τον Ζεμβράν, και τον Ιοξάν, και τον Μαδάν, και τον Μαδιάμ, και τον Ιεσβώκ, και τον Ιονά..." (ΓΕΝΕΣΙΣ, ΚΕ', 1-2). Αλλά ο Στράβων που είναι αποδεκτός από όλους τους σύγχρονους ιστορικούς, αναφέρει στα "Γεωγραφικά", Βιβλίο ΙΣΤ, του Β κεφ. και στους κθ' - λα' στίχους, ότι: «... εμποροι έρχονται δε προς αυτούς εξ Αλανών μεν εις Μίναϊαν εν εβδομήκοντα ημέραις- εστίν δ' η Αίλινα πάλις εν θε-ρέτρω μυχώ του Αραβίου κόλπου...».

Επίσης για την πόλη Αίλινα αναφέρει ο εβραίος Ιώσηπος (38 - 104 μ.Χ.), ότι: «Η πόλις ήτο πανάρχαια, την οποία την ίδρυσαν οι Έλληνες. Είχε την ονομασία Αιλανή ή Ηλαθούς». (Ιώσηπος: "ΙΟΥΔΑΪΚΗ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΑ" ΚΕ' 3-5). Αλλά και ο Διόδωρος ο Σικελιώτης (Βλ. "ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΣΤΟΡΙΚΗ" Τομ. Α', Βιβλίο Γ, κεφ. ΜΑ') πιστοποιεί το γεγονός πως τα Αίλινα ήταν ελληνική πόλις. Επί πλέον ο Στέφανος Βυζαντινός (τέλος Ε' μ.Χ. αιώνας) στο μεγάλο γεωγραφικό λεξικό του "ΕΘΝΙΚΑ", αντλεί από το έργο του Εκαταίου Αβδηρίτη (Δ' π.Χ. αι.) και του Ερεννίου Φίλωνος (Α' μ.Χ. αι.) και αναφέρει την πόλη της Άκαμπα ή Ελαντικού κόλπου όπως λεγόταν στην αρχαιότητα, σε Αίλινα και Αίλιανον. Τους δε κατοίκους της "Αιλανίτες, οι οποίοι ήσαν Έλληνες".

Τέλος, η «ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΕΙΑ ΕΛΕΥΘΕΡΟΥΔΑΚΗ», τόμος Β', σελίς 519 λήμμα Αίλινα, γράφει πως η πόλη ήταν ελληνική και είχε το όνομα αυτό από την πρώτη ημέρα της ιδρύσεως της.

Οι κάτοικοι της Αιλιανής ή Αίλινα ή Γέλινα εγκαταστάθηκαν εκεί μετά την φονική έκρηξη της νήσου Θήρας στα μέσα της Δ' χιλιετηρίδας π.Χ. και ενώθηκαν με άλλους Έλληνες και ιδιαίτερα με τους κατοίκους της Μίναια, όπως αναφέρει ο Στράβων ("ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΑ",

Βιβλ. ΙΣΤ, Κεφ. ΚΘ' 2). Ο Μωϋσής οδήγησε εκεί τους ανθρώπους του, επειδή ήταν ήδη παντρεμένοι με την Σέμφωρα, θυγατέρα του Ιοθόρ, αρχιερέα των Αιλιανιτών. Οι εβραίοι λοιπόν, γνώρισαν τον θεό των Ελλήνων Κρόνο, σαν Γαιοφάγο - εκ του οποίου και το Γιαχβέ - διότι την εποχή εκείνη (13ος αιώνας π.Χ.) η περιοχή του Σινά ήταν σεισμογενής, γι' αυτό οι κάτοικοι εκείνης της περιοχής είχαν την εντύπωση πως ο Κρόνος - Χρόνος τρώει την γη.

Και ερχόμαστε τώρα στην κορυφή του όρους Χωρίβ ή Χωρέμπ, εκεί όπου "εμφανίστηκε" ο Γιαχβέ στον Μωϋσή. Πολλοί μελετητές της εβραϊκής Βίβλου υιοθετούν την άποψη πως ο Μωϋσής έκαψε παραισθησιογόνα φυτά για να πραγματοποιήσει όπως συνηθίζετο την μαντική τέχνη, με αποτέλεσμα να θολώσει το μυαλό του και να νομίσει ότι η φωτιά που εξήλθε μέσα από τα έγκατα της γης ήτο ο θεός της ερήμου, ο θεός τους.

Γεγονός πάντως είναι ότι αφότου εγκαταστάθηκαν οι εβραίοι στην Παλαιστίνη, ήταν συνεχώς υπό την απειλή των όπλων των γειτονικών λαών. Αιχμαλωτίστηκαν από τους Βαβυλώνιους και ήσαν για αρκετά χρόνια σκλάβοι. Όλα αυτά ήταν που τους ανάγκασαν να εναποθέσουν όλες τους τις ελπίδες σε έναν σωτήρα, απεσταλμένο από τον Γιαχβέ. Αργότερα έγιναν υπόδουλοι των Ρωμαίων. Στο διάστημα αυτό έγιναν μεμονωμένες εξεγέρσεις μικρών επαναστατικών ομάδων, αλλά δίχως καμιά επιτυχία, και οι αρχηγοί των εξεγερθέντων ισραηλιτών καταδικάστηκαν στην ποινή του σταυρικού θανάτου.

Μια από τις πρώτες μεγάλες εξεγέρσεις του Ισραήλ έγινε από τον Ιούδα τον Γαλιλαίο το έτος 6 μ.Χ. στον καιρό της Απογραφής, δίχως ωστόσο να έχει θετικό αποτέλεσμα, διότι συνελλήφθη από τους Ρωμαίους επί βασιλείας Ηρώδου του Μεγάλου και θανατώθηκε. Ο Ιούδας αναφέρεται συχνά στο βιβλίο του Ιώσηπου «Ιουδαϊκοί πόλεμοι» και στην Καινή Διαθήκη (Πράξεις των Αποστόλων: Ε' 37).

Οι Ρωμαίοι εδραιώθηκαν αλλά ο σωτήρας του Ισραήλ και πάλι δεν εμφανίστηκε για να το ελευθερώσει από τους λατίνους κατακτητές. Σε αυτήν την κατάλληλη εποχή εμφανίζεται και ο Χριστιανισμός και σαν μεσσιανισμός αρχίζει δειλά δειλά να καθιερώνεται, χρησιμοποιώντας την δοξασία της ελεύσεως του υιού του Θεού, δοξασία ελληνικής προελεύσεως.

Η ΑΔΙΚΗ ΔΥΣΦΗΜΗΣΗ ΤΟΥ ΔΕΛΦΙΚΟΥ ΜΑΝΤΕΙΟΥ

Πολλά χρόνια μετά το θάνατο του Αυτοκράτορα Ιουλιανού το 363 μ. Χ. όταν πια ο Χριστιανισμός είχε επικρατήσει σαν θρησκεία, οι χριστιανοί του Βυζαντίου διέδωσαν πως οι Δελφοί προείπαν για την έλευση του Ιησού. Εξαιτίας των αποκαλύψεων του Γεωργίου Πλήθωνος Γεμιστού (1350-1450) ότι οι προφητείες της Π. Διαθήκης δεν ήταν συγκεκριμένες, αλλά αόριστες, οι μοναχοί σαν αντίβαρο αυτών των δηλώσεων, υποστήριξαν πως το Μαντείο των Δελφών έβγαλε χρησμό για την έλευση του Ιησού. Μάλιστα δε, οι αμόρφωτοι μοναχοί της εποχής, για να πείσουν τις μάζες, διέδωσαν ότι τον χρησμό των Δελφών τον κατέγραψε ο ιστορικός Σουΐδας στα χρόνια 63 π.Χ. με 14 μ.Χ.

Δείγμα της αγνοίας και του ψεύδους των είναι το γεγονός ότι το Λεξικό του Σουΐδα είναι προϊόν "συλλογικής εργασίας" του 10ου μ.Χ. αιώνα, ενώ αυτοί έλεγαν ότι ήταν της εποχής του Ιησού.

Παρουσίασαν λοιπόν οι χριστιανοί την πρώτη φορά έναν "χρησμό" του Μαντείου των Δελφών, που δόθηκε, όταν επισκέφθηκε τους Δελφούς ο αυτοκράτορας της Ρώμης Οκταβιανός Αύγουστος. Σ' αυτόν η Πυθία είπε δήθεν: «παίς εβραίος κέλετάί με, θεοίς μακάρεσιν ανάσσων. Τάδε δόμο ελλείπειν και εις Αϊδην οικέσθαι...». Το πλαστό αυτό κείμενο το παρουσίασαν διαδοχικά οι Νικηφόρος Κάλιστος και Ευσέβιος της Καισαρείας στον 4' αιώνα μ.Χ.

Στον 14ο αιώνα μ.Χ. οι χριστιανοί μοναχοί ε γνώριζαν πως οι μάζες πίστευαν ότι ο Νικηφόρος και ο Ευσέβιος ήταν άγιοι άνθρωποι. Έτσι διέδιδαν ακατάπαυστα πως ό,τι είπαν οι δύο εκκλησιαστικοί πατέρες του 4' αιώνα, ισχύει.

Σήμερα, οι θαυμαστές των δύο παραπάνω γνωστών χριστιανών του 4' μ.Χ. αιώνας, θεολόγοι ως επί το πλείστον, υποστηρίζουν ότι το Δελφικό Μαντείο έκλεισε τον 4' μ.Χ. αιώνα κι έκτοτε δεν επαναλειτούργησε.

Και όμως το Μαντείο των Δελφών, εξακολουθούσε να προφητεύει για 400 χρόνια ακόμη. Ο δε τελευταίος χρήσιμος φημολογείται ότι δόθηκε στον Έλληνα Αυτοκράτορα και πλατωνικό φίλο-

σοφό Ιουλιανό (331 - 363 μ.Χ.) μέσω του φίλου του που επισκέφθηκε τους Δελφούς, Ορειβασίου.*

«είπατε τω βασιλεί, χαμαί πέσε δαίδαλος αυλόν, ουκέτι Φοίβος έχει καλύβην, ου μάντιδα δάφνην, ου παγάν λαλέουσαν. Απέσβετο και λάλον ύδωρ».

Πάντως, γεγονός είναι πως ο γιος του τρισάθλιου Θεοδόσιου του δήθεν "Μέγα", Αρκάδιος γκρέμισε στα 398 τους Δελφούς και την Ολυμπία.

Ο χρησμός όμως για την έλευση του Ιησού δεν ευσταθεί, και σήμερα απορρίπτεται από όλους τους ερευνητές, όπως επίσης απορρίπτεται ακόμη και η φράση "Νενικηκάς με Χριστέ. Κορέσθητι Ναζωραίε", που λέγεται ότι την εκστόμισε ο Ιουλιανός όταν δέχθηκε πσιώπλατα ένα δόρυ καθώς πολεμούσε τους Πέρσες. Την φράση αυτή την επινόησε τον 5ο αιώνα ο Σύρος Επίσκοπος Θεοδώρητος, και αποτελεί αναμφισβήτητα μύθο, γιατί είναι "τελειώς ξένη", με την ευαίσθητη, τρυφερή και ανεξίκακη ψυχοσύνθεση του Ιουλιανού", όπως αναφέρει ο Α. Γεωργιάδης στην Εισαγωγή του Α' Τόμου σελίδα 6 του βιβλίου "ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ ΙΟΥΛΙΑΝΟΣ Ο ΦΙΛΟΣΟΦΟΣ". Όλα αυτά λοιπόν δεν τα αποδέχθηκαν τα μεγάλα πνεύματα του παρελθόντος, όπως ο Γκαίτε, ο Ίμνεν και τόσοι άλλοι.

Ο χρησμός για τον Ιησού ήταν ένα ψέμα του Δ' μ.Χ. αιώνα που αποσκοπούσε στην ανάδειξη της θεότητας του Γαλιλαίου και όταν ο Χριστιανισμός εδραιώθηκε ως επίσημη θρησκεία, τον παράλλαξαν σύμφωνα με τα συμφέροντά τους. Μάλιστα δε στον Ε' αιώνα μ.Χ. οι χριστιανοί παραποίησαν κάποια κείμενα του Στοβαίου, στα

* Όλοι γενικά οι φίλοι του αρχαιοελληνικού πνεύματος αμφισβάλουν για το αν είναι ο αληθινός χρησμός του Δελφικού Μαντείου που έλαβε ο Ορειβασίας για λογαριασμό του Ιουλιανού. Ο εκδότης Αθανάσιος Α. Γεωργιάδης "ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ" γράφει στον Α' Τόμο "ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ ΙΟΥΛΙΑΝΟΣ Ο ΦΙΛΟΣΟΦΟΣ", στην σελίδα 4 για το αν ο Ιουλιανός έστειλε τον φίλο του τον Ορειβασία, τα εξής: "Γι αυτό, λέγεται, ότι όταν ο Ιουλιανός έστειλε στο Μαντείο των Δελφών το φίλο του γιατρό Ορειβάσιο, να του μεταφέρει χρησμό...".

οποία έγγραψαν, πως ο Στοβαίος διάβασε σε παλαιότερα κείμενα αναφορικά με τον χρησμό του Δελφικού Μαντείου. Αλλά οι φίλοι του Αυτοκράτορα Ιουλιανού Ορειβασίας, Σαλούτιος και Αμμιανός που έγγραψαν την βιογραφία του φίλου τους, δεν αναφέρουν τίποτε το σχετικό περί χρησμού, δηλαδή για το αν το μαντείο των Δελφών πρόβλεψε για την έλευση του Ιησού, ή για την φράση που εκστόμιζε δήθεν ο Ιουλιανός όταν τραυματίστηκε θανάσιμα από έναν εχθρό, και "είπε": Με νίκησες Ιησού Ναζωραίε.

Όλοι οι μετέπειτα συγγραφείς της Ευρώπης που μελέτησαν την ζωή του Ιουλιανού από τα κείμενα των φίλων του, δεν βρήκαν πουθενά τις φράσεις αυτές. Συνεπώς, ο χρησμός για την έλευση του Ιησού δεν εδώθη ποτέ, αλλά ούτε και εκστόμιζε την στιγμή του θανάσιμου τραυματισμού του ο Ιουλιανός κάτι που να έχει σχέση με τον Ιησού τον Ναζωραίο.

Η ΑΝΤΙΓΡΑΦΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΚΕΙΜΕΝΩΝ ΣΤΑ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑ

Το ότι οι εβραίοι δανείστηκαν από την Ελληνική Μυθολογία - Ιστορία, το αποδειξάμε σε προηγούμενο κεφάλαιο. Το ίδιο έκαναν και οι Χριστιανοί, δανειζόμενοι πολλά στοιχεία τόσο από τους Έλληνες συγγραφείς, όσον και από την Αρχαιοελληνική θρησκεία και το Αρχαιοελληνικό Εορτολόγιο. Έτσι π.χ. βλέπουμε ότι οι Αρχαίοι Έλληνες τελούσαν τα Παναθήναια, μία εορτή προς τιμήν της Παρθένου Παλλάδος Αθηνάς, τον μήνα Εκατομβαίωνα (Αύγουστο) όπως μας πληροφορεί ο Αριστοτέλης (Αθηναίων Πολιτεία, 62). Τον ίδιο μήνα οι χριστιανοί γιορτάζουν την κοίμηση της Παρθένου Μαρίας στις 15 του μήνα. Το ίδιο θα διαπιστώσουμε εάν εξετάσουμε και όλες τις μεγάλες χριστιανικές εορτές. Όλες εορτάζονται εις αντι-κατάσταση Αρχαιοελληνικών και Ρωμαϊκών μεγάλων Εορτών.

Επί πλέον, διαβάζουμε στο κατά Ματθαίο Ευαγγέλιο, ότι ο Ιησούς προτρέπει τους μαθητές του να έχουν το νου τους σε εκείνους "οίτινες έρχονται προς εσάς με ενδύματα προβάτων, έσωθεν όμως είναι λύκοι άρπαγες". (Ματθαίος. Ζ, 15). Αλλά τα ίδια διάβα-

ζούμε και στο έργο του Διογένη Λαέρτιου "Βίοι φιλοσόφων" (Κεφάλαιο Α' 61) ότι ο Σόλων δίνει συμβουλές πως να αποφεύγει κανείς εκείνον ο οποίος εξωτερικά έχει αγαθή - συμπαθητική εμφάνιση, ενώ εσωτερικά κρύβει μίσος.

Θα πρέπει όμως να έχουν υπόψιν τους οι εχθροί του αρχαιοελληνικού πνεύματος, πως ο Σόλων γεννήθηκε έξι αιώνες πριν τον Ιησού!

Επίσης, ο Απόστολος Παύλος, φίλος του Σενέκα, υιοθέτησε πολλά ελληνικά ρητά. Συγκεκριμένα, ο Σενέκας ήταν ένας μιμητής της Ελληνικής φιλοσοφίας. Μιλούσε αππαιστώως την απτική διάλεκτο, και γνώριζε για τα Ελευσίνια Μυστήρια, όπου οι δόκιμοι μύστες φορούσαν δέρματα ζώων για να πάρουν την δύναμη των. Όταν άναβε η μεγάλη φωτιά μέσα στο ιερό της Ελευσίνος, ο ιεροφάντης φώναζε: "ενδύσασθε την Θεά". Δηλαδή, να ντυθούν με το μεγαλείο της θεάς Δήμητρας.

Ο Σενέκας που γνώριζε για τα Ελευσίνια Μυστήρια, έλεγε στον φίλο του τον Παύλο: "ντύσου με το πνεύμα ενός μεγάλου ανθρώπου".

Και ο Σαύλος - Σαούλ - Παύλος έγραψε:

«ενδύσασθε τον Κύριον Ιησούν Χριστόν»

(Επιστολή προς Ρωμαίους. 13.4).

Τέτοιου είδους γεγονότα, σχετικά με την πνευματική κλοπή εκ μέρους των Χριστιανών από την Ελληνική Γραμματεία, τους κατασκευασμένους χρησμούς, τις δανεισμένες εορτές, τα ρητά των Ελλήνων κ.λπ. ήταν φανερά και κατά συνέπεια γνωστά στην νέα αυτοκρατορία της νέας Ρώμης, του κράτους που αργότερα έγινε η βυζαντινή αυτοκρατορία. Ήταν λοιπόν φυσικό να ενοχλούν την νέα Πολιτικοθρησκευτική τάξη, την νέα θρησκεία, που φαίνεται δεν ήταν τόσο εμπνευσμένη και θεόπνευστη.

Ενοχλούσαν πολύ επίσης, τα διάφορα ελληνικά μαντεία που λειτουργούσαν υπό εμπνευσμένη καθοδήγηση και μάζευαν τριγύρω τους το μεγαλύτερο μέρος του Ελληνισμού. Γεγονότα δε όπως αυτό με πρωταγωνιστή τον αυτοκράτορα Άππιο Κλαύδιο, ο οποίος ζήτησε από το Μαντείο των Δελφών, να χρησιμοδηήσει σε εποχή που

απαγορευόταν να γίνει κάτι τέτοιο, με αποτέλεσμα η Πυθία να πάθει σοκ εξαιτίας της ιεροσυλίας που αναγκάστηκε να διαπράξει και να πεθάνει, πρόσδιδαν αίγλη και δόξα στα Ελληνικά Μαντεία και γενικά στο Ελληνικό Ιερατείο που δεν έσκυψε κεφάλι σε καμμιά εξουσία.

Έτσι πρώτος ο αυτοκράτορας Κωνσταντίνος άρχισε διώξεις το 319 μ.Χ. Όποιοι υπήκοοι του πήγαιναν στα μαντεία επιμωρούντο με θάνατο. Αργότερα ο σοφός αυτοκράτορας Ιουλιανός ανεκάλεσε τον νόμο αυτό με το περίφημο *ORDO HARUSPICUM* που καταργήθηκε όμως από τον Θεοδοσίο το 385 μ.Χ.

Αποδείξεις λοιπόν τέτοιων γεγονότων που αποδυνάμωναν την νέα θρησκεία έπρεπε με κάθε τρόπο να εξαφανισθούν. Έτσι τα διάφορα συγγράμματα μάρτυρες φωτεινών ελληνικών πνευμάτων, είτε κήκαν είτε παραποιήθηκαν κατά πώς συνέφερε στους κρατούντες. Ενώ τα μαντεία, τα ιερά και οι ναοί που ενοχλούσαν περισσότερο το αυτοκρατορικό περιβάλλον, που αρέσκετο στις "Βιβλικές προφητείες" κατεστράφησαν. Ο τότε αυτοκράτορας Αρκάδιος έβαλε αρχηγό της όλης επιχείρησης τον Αλάριχο, ο οποίος το 398 μ.Χ. με τις ορδές των βαρβάρων του καταστρέφει το Μαντείο των Δελφών και συνεχίζει ισοπεδώνοντας κάθε άλλο μαντείο ή Ιερό με την δικαιολογία ότι αποτελούσαν τόπους συνάθροισης ειδωλολατρών. Η αλήθεια είναι όμως ότι οι Έλληνες στην πραγματικότητα ήσαν μονοθεϊστές και αυτό θ' αποδείξουμε παρακάτω.

Η ΑΛΗΘΕΙΑ ΓΙΑ ΤΟ ΔΩΔΕΚΑΘΕΟ ΚΑΙ Η ΙΣΟΠΕΔΩΣΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΠΟΛΕΩΝ

Στους Ορφικούς Ύμνους και συγκεκριμένα στο απόσπασμα 6, πληροφορούμαστε ότι: «Ο Ζεός είναι μέγας άρχων απάντων, πυρ και ύδωρ και γαία και αιθήρ, νυξ τε και ήμαρ και Μήτις, πρώτος γενέτωρ και Έρωσ πολυτερπής πάντα γαρ εν Ζηνός τάδε σώματι κείται...» (Δηλαδή, ο Ζεός είναι το παν, είναι η φωτιά και το νερό, η γη και ο αιθέρας, η νύχτα και η ημέρα, η Μήτις και ο Έρωτας ο

πολύτεχνος. Τα πάντα υπάρχουν στο σώμα του Δία).

Συνεπώς οι Έλληνες ήσαν ανέκαθεν Μονοθεϊστές και άρα είναι αφελές το να θεωρούνται ως πολυθεϊστές ειδωλωλάτρες, διότι το γεγονός αυτό περί μονοθεϊσμού καταγράφεται από πληθώρα ελληνικών κειμένων. Παραδείγματος χάριν: Ο Ξενοφών που μυήθηκε στα Ελευσίνια Μυστήρια, αποκαλύπτει στα έργα του: "Ένας θεός στους θεούς, αφού οι θεοί είναι εντός του ενός θεού" (DIELS, 23). Ο δε Ηράκλειτος έγραψε: "Από τα πάντα εξέρχεται ένας και από τον έναν τα πάντα" (DIELS, 10).

Επίσης, ο μεγαλοφυής τραγικός ποιητής Ευριπίδης, έγραψε στο έργο του "ΒΑΚΧΑΙ" ότι και η Δήμητρα είναι μέρος του ενός Θεού (ΒΑΚΧΑΙ, 275). Αλλά και ο Πλάτων μας πληροφορεί ότι:

«Μήπως δεν είναι ορθά αυτά που είπαμε προηγουμένως ότι υπάρχει ένας ουρανός ή πρέπει να δεχθούμε ως ορθότερο ότι υπάρχουν πολλοί ουρανοί και άπειρα; Ένας βέβαια είναι, και δημιουργήθηκε κατά το πρότυπο του ενός Δημιουργού».

(Πλάτων: «ΤΙΜΑΙΟΣ», 31 α).

Ένας από τους μεγαλύτερους Μύστες του αρχαίου κόσμου, ήταν και ο Πλούταρχος, ο οποίος διετέλεσε Αρχιερέας στο Ναό του Απόλλωνος στους Δελφούς. Μας λέει λοιπόν τα εξής:

«... ένας είναι ο Λόγος που διευθύνει το σύμπαν και μία η πρόνοια, η οποία το κυβερνά».

(Πλούταρχος: «Περί Ίσιδος και Οσίριδος» 378α).

Πέραν όλων αυτών των στοιχείων, βλέπουμε μέσα στον 14ο Ορφικό Ύμνο να ταυτίζονται η Ρέα με την Ήρα και να συμβολίζουν και οι δύο τον αέρα. Έχουμε λοιπόν ακόμη μία περίτρανη απόδειξη ότι δεν πρόκειται για δύο αλλά για ένα που βρίσκεται εντός του Διός και άρα ΟΛΟΙ ΟΙ ΘΕΟΙ ΤΟΥ ΟΛΥΜΠΟΥ ΑΠΟΤΕΛΟΥΝ ΤΟ ΙΔΙΟ ΠΡΟΣΩΠΟ!

Όλοι οι Μεγάλοι Έλληνες Φιλόσοφοι ήσαν μονοθεϊσταί. Η Αλεξανδρινή Φιλόσοφος Υπατία η Θειοτάτη ήταν Αστρονόμος και δι-

δασκε γεωμετρία, αλλά επειδή είχε τον Δία ως το Υπέρτατο Ον και όχι τον Γιαχβέ, την δολοφόνησε ο Πατριάρχης της Αλεξάνδρειας, Κύριλλος στα 415 μ.Χ.

Οι Πυρφόροι Έλληνες προτίμησαν τον αριθμό 12 (12) για τους θρησκευτικούς συμβολισμούς των. Διότι το Δωδεκάθεον εκπροσωπεί τις δώδεκα μορφές του Ενός σύμπαντος, λόγω κυρίως της αστρονομικής σημασίας του εν λόγω αριθμού, εφόσον κάθε 12 μήνες επιστρέφει η άνοιξη, όπου αναγεννάνται η φύση, επανέρχεται η ζωή και αρχίζει πάλι ο επόμενος 12μηνος κύκλος!

Το γεγονός αυτό αποτελεί πανάρχαια διαπίστωση από αρκετούς λαούς, καθώς οι Λαοί της Ανατολής υιοθέτησαν από τους Έλληνες πολλά ήθη και έθιμα, π.χ. την αναγέννηση της φύσεως, όπως μας πληροφορούν οι Νόνος, Απολλόδωρος, Πλούταρχος κ.ά. Αλλά οι αγράμματοι εχθροί της Ελλάδας επιθυμούσαν την εξόντωση της.

Μετά το θάνατο του Ιουλιανού το 363 μ.Χ. ακολουθούν μετριοπαθείς αυτοκράτορες, οι οποίοι επιδεικνύουν ανοχή προς την Ελλάδα, παρά τα κατά καιρούς απαγορευτικά για την αρχαία θρησκεία διατάγματα. Αλλά το 375 τα διατάγματα του Βυζαντινού θρόνου γίνονται πιο σκληρά για τους Έλληνες της ηπειρωτικής χώρας. Ο μόνος που αντέδρασε στις αυτοκρατορικές διατάξεις ήταν ο ιεροφάντης των Ελευσίνων Μυστηρίων Νεστόριος, ο οποίος προφήτευσε πως ο διάδοχος του θα είναι ο τελευταίος ιεροφάντης της Ελευσίνος. Πράγματι, ο αυτοκράτορας Θεοδόσιος, σηματοδοτεί για την Ελλάδα την αρχή του τέλους της. Το έτος 381 ο Θεοδόσιος με διάταγμα του καταργεί την τέλεση των Ολυμπιακών αγώνων.

Το 395 πεθαίνει ο διώκτης των Ελλήνων, Θεοδόσιος και το Βυζαντινό κράτος διαμοιράζεται στους δύο γιους του. Ο Ονώριος παίρνει τη Δύση και ο Αρκάδιος την Ανατολή. Το 396 οι χριστιανοί απαιτούν από τον Αρκάδιο να επιβάλλει τον χριστιανισμό σε κάθε σημείο της Ελλάδος δια πυρός και σιδήρου. Αρχηγός των εξολοθρευτών είναι ο Γότθος χριστιανός Αλάριχος, με συνεργάτες τους Γερρόντιο και Αντίοχο. Στις Θερμοπύλες τον περίμενε ένας από τους μεγαλύτερους μισέλληνες όλων των εποχών, ο Ρουφίνος. Ο Αλάριχος με τους συνεργάτες του καθυστέρησαν στην Βόρειο Ελλάδα, γιατί ήθελαν να ευχαριστήσουν τον αυτοκράτορα Αρκάδιο με τον

εξής τρόπο: να σφάξουν τους Μακεδόνες όπως έπραξε κάποτε ο Θεοδοσίος, ο οποίος θανάτωσε 7.500 Θεσσαλονικείς στον Ιππόδρομο. Αφού λοιπόν θανάτωσαν αμέτρητους, γκρέμισαν τις αρχαίες πόλεις της Μακεδονίας και έκαναν σκόνη το Δίον, κατέβηκαν στις Θερμοπύλες να συναντήσουν τον Ρουφίνο. Όταν ο Αλάριχος συνάντησε τον Ρουφίνο, οι ορδές των Βαρβάρων και αιμοσταγών χριστιανών, που θεώρησαν θεάρεστο έργο τον βίαιο εκχριστιανισμό της εισέτι επιμένουσας στο Δωδεκάθεο Ελλάδας, ήταν έτοιμες να ολοκληρώσουν το έργο της καταστροφής. Πέρασαν τις Θερμοπύλες και εισέβαλαν στην Νότια Ελλάδα, υπό την συνοδεία χιλιάδων μοναχών, καίγοντας, σφάζοντας και ισοπεδώνοντας την κοιτίδα της σοφίας και του πολιτισμού.

Οι περισσότεροι μοναχοί που ακολουθούσαν τους μισθοφόρους Γότθους εναντίον της Ιερής Ελλάδας ήσαν χριστιανοί από την Θράκη και την Μικρά Ασία, οι οποίοι ωθούσαν τους βάρβαρους προς όλεθρον της Μητρόπολης του Κόσμου, ορμώνοντες από το μίσος τους εναντίον του Δωδεκάθεου, των "Εθνικών" ή "Ειδωλοατρών" και με την ελπίδα να πλουτίσουν από τις περιουσίες των μελλοθανάτων.

Η Ελλάς καταστρέφεται στο όνομα του Ιησού και των Νόμων του Αρκαδίου. Πρόκειται για την φοβερώτερη γενοκτονία λαού, καθώς θανατώθηκε το 75% του Ελληνικού πληθυσμού, σύμφωνα με τους υπολογισμούς των μεγαλύτερων ερευνητών της εποχής μας, αλλά οι "προοδευτικοί" και "ειρηνιστές διανοούμενοι" Ρωμιοί αποφεύγουν συστηματικά να το αναφέρουν.

Ο Χριστιανισμός, έχοντας συνείδηση της ύποπτης καταγωγής του, στράφηκε με τρομερό μίσος ενάντια στους κοινωνικούς θεσμούς της Ελλάδας. Θεωρούσε την επιστημονική γνώση, θεμελιωμένη από τη σοφία των Αρχαίων Ελλήνων ως τον πιο επικίνδυνο εχθρό του. Τα φανατισμένα πλήθη, γκρέμισαν ακαδημίες, έκαψαν βιβλία, ισοπέδωσαν σχολές, λήστεψαν ναούς και στίπια, έκλεισαν μαντεία, τυράνησαν επιστήμονες, έσφαξαν φιλοσόφους, έσπασαν αγάλματα, σταύρωσαν ιερείς του Δωδεκάθεου κι άλλους τους έκαψαν ζωντανούς.

Η Σπάρτη έγινε σκόνη, οι κάτοικοι της σφαγιάστηκαν, εκτός α-

πό λίγους που πρόλαβαν να κρυφτούν στον Ταύγετο. Οι Δελφοί και η Ολυμπία ισοπεδώθηκαν και κατόπιν οργώθηκαν. Η Θήβα σχεδόν καταστράφηκε, η Κόρινθος έγινε στάχτη. Όπου υπήρχαν ιερά τα γκρέμισαν εκ θεμελίων και στη θέση τους έμπηξαν μαύρους ξύλι- νους σταυρούς. Η πόλη της Θεάς Δήμητρας, Ελευσίνα έγινε σκόνη και το ιερό της παρανάλωμα πυρός ΥΠΟ ΤΙΣ ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΕΣ ΙΑΧΕΣ ΤΩΝ ΑΛΛΑΖΟΝΤΩΝ ΔΟΛΟΦΟΝΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ. Μέσα στις φλό- γες της ιερής πόλης άφησε την τελευταία του πνοή και ο τελευταί- ος ιεροφάντης Ιλάριος μαζί με τους πιστούς της πατρώας θρησκεί- ας που αρνήθηκαν να αλλαξοπιστήσουν.

Υπενθυμίζουμε ότι ο προτελευταίος ιεροφάντης της Ελευσίνας, ο Νεστόριος προφήτευσε ότι ο επόμενος ιεροφάντης θα ήταν και ο τελευταίος των Μυστηρίων της Δήμητρας και της Περσεφόνης. Και είναι αλήθεια. Ο άνθρωπος εκείνος για τον οποίο προφήτευσε ο Νεστόριος ενώπιον του Αυτοκράτορα Ιουλιανού, του Λιβάνιου, του Σαλούτιου, του Ορειβάσιου, του Ναΐσσού και του Αμμιανού, με την τραγική του θυσία έγινε ολοκαύτωμα από τα χέρια των χριστιανών.

Τις πληροφορίες για την καταστροφή της Ελλάδας, τις παίρ- νουμε από τους ιστορικούς της εποχής και ιδιαίτερα από τον Ζώσι- μο («ΙΣΤΟΡΙΑ». Ε', 6).

Μετά 17 χρόνια από την ισοπέδωση των Ελληνικών πόλεων και ιερών, το 415 μ. Χ. κατακρεουργήθηκε η θειοτάτη Ελληνίδα φιλό- σοφος Υπατία, από τα χέρια ενός τέρατος, του χριστιανού Κύριλ- λου. Ο Κύριλλος και οι οπαδοί τους ξεγύμνωσαν στη μέση του δρό- μου την Υπατία, άναψαν φωτιά, κι έκοβαν με όστρακα τις σάρκες της άμοιρης κοπέλας και τις πετούσαν στη φωτιά υπό τις πανηγυ- ρικές ιαχές των αλαλαζόντων εβραίων και χριστιανών, Έπειτα ο Πα- τριάρχης της Αλεξάνδρειας, ο Κύριλλος την οδήγησε σε ένα κτί- ριο, της έσπασε όλα τα κόκαλα και στο τέλος την ξεκοίλιασε μπρο- στά στα έντρομα μάτια των παρευρισκομένων. Σήμερα ο Κύριλλος θεωρείται από τους χριστιανούς ως ένας από τους πιο πνευματώ- δεις, καλλιεργημένους και φιλέσπλαχνους όλων των εποχών. Μάλι- στα δε, τον περασμένο αιώνα ο γνωστός ιερωμένος της Ορθοδοξί- ας Αθανάσιος Πάριος, έγραψε στο κατάπτυστο βιβλίο του "ΑΝΤΙ- ΦΩΝΗΣΙΣ", ότι καθετί που έπραξε ο Κύριλλος ήταν θεάρεστο έργο.

Ενώ για τον Αριστοτέλη, τον Πλάτωνα και άλλους Έλληνες, έγραψε αυτά ακριβώς: «... ήσαν άφρονες και καθάρματα, ενώ η σοφία αυτών ήτο μηδαμινή μπροστά στην σοφία του Κυρίλλου, του Γρη-γορίου και του Βασιλείου».

ΕΤΣΙ παραποιήθηκαν τα διάφορα ιστορικά γεγονότα της αρχαίας Ελλάδας για να εξυπηρετήσουν την ψευδεπίγραφη ιστορία των εβραίων και των χριστιανών. Να λοιπόν πως κατασκευάστηκαν οι ψεύτικοι χρησμοί και σφαγιάστηκε ένας Λαός με φωτεινή σκέψη χάριν μιας σκοτεινής θρησκείας που γέμιζε ενοχές τους πιστούς της απειλώντας τους συνεχώς με τιμωρίες και πύρινα μαρτύρια.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ'

Ελληνισμός, το νήμα
που δεν έσπασε ποτέ

*«Από την ιστορία μαθαίνουμε
πως τίποτε δεν γίνεται τυχαία,
αλλά όλα έχουν τις αιτίες των».*

ΠΟΛΥΒΙΟΣ

ΤΟ ΟΝΕΙΡΟ ΤΗΣ ΕΝΟΤΗΤΑΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

«Η Ιερή Ελλάς», όπως σαφώς την ονομάζει ο Ησίοδος («Έργα και Ημεραι», 651-653), υπήρξε ενωμένη σε ένα κράτος, από την εποχή του βασιλιά Ουρανού μέχρι την 10η χιλιετία π.Χ. Η ενότητα των Ελλήνων έπαυσε εξαιτίας του καταποντισμού της Ατλαντίδος, καθώς αμέτρητα παλιρροϊκά κύματα σάρωσαν τα παράλια της Μεσογείου με φυσική συνέπεια και την Ελλάδα, της οποίας οι κάτοικοι προσπαθούσαν απεγνωσμένα να βρουν καταφύγιο στα βουνά για να σωθούν. Χρειάστηκε να περάσουν πολλά χρόνια για να συνέλθουν, όπως είπε ο Αιγύπτιος ιερέας της Σαΐδος (πόλη της Αιγύπτου) στον Σόλωνα (βλ. Πλάτων: «ΤΙΜΑΙΟΣ», Γ).

Όπως ήδη έχει ιστορηθεί από το πρώτο κεφάλαιο, τα Ελληνικά φύλα που πάλι διασκορπίστηκαν μετά τον κατακλυσμό της Δ' χιλιετηρίδας π.Χ., δεν κατόρθωσαν να επανακτήσουν την εθνική τους ενότητα. Ωστόσο, δημιούργησαν ανεξάρτητα κράτη, τα οποία έζησαν ειρηνικά ως την εποχή του Δαρδάνου, τότε που οι Ελληνικές πόλεις - κράτη πολεμούσαν τους Ασιάτες εισβολείς. Το γεγονός αυτό για την ενότητα των Ελληνικών πόλεων της εποχής του Χαλκού, αναφέρεται πολύπλευρα από τους Αρτεμίδωρο (Ονειροκριτικά, Βιβλίο Ι, Κεφ. 8), Απολλόδωρο (Βιβλίο Γ εδάφια 7-12), Όμηρο (Οδύσσεια Α' στίχοι 568-570), Νόμος (Διονυσιακά, Τόμος Α', Βιβλίο 15ον, στίχοι 390-395).

Τα Ελληνικά ανεξάρτητα αυτά κράτη, έζησαν ειρηνικά ως το 3300 π.Χ., σύμφωνα με την άποψη σπουδαίων σύγχρονων ερευνητών, οι οποίοι υποστηρίζουν ότι στην παραπάνω χρονολογία οι Λαοί της Ασίας ηττήθηκαν από τους Έλληνες, αν και δεν έπαυσαν να δημιουργούν νέες εκστρατείες κατά των Ελληνικών πόλεων αργότερα.

Όταν έγινε η πρώτη εισβολή των λαών της Ασίας κατά της Ελλάδας, αμέσως τα Ελληνικά κράτη ενώθηκαν στρατιωτικά και με αρχιστράτηγο τον Διόνυσο τον Β', ο οποίος βασίλευε τότε στην περιοχή Αχρίδας, απέκρουσαν νικηφόρα τις άγριες ορδές των ασιατικών όχλων,

όπως μας λέει ο Νόνος στα «Διονυσιακά» του (Τόμος Α', Βιβλ. 13ον, στίχ. 54-56), Επίσης αναφέρει ότι η νίκη των Ελλήνων χαροποίησε τόσο τον Διόνυσο, ώστε οδήγησε τους ενωμένους Έλληνες στα ενδότερα της Ασίας για να τιμωρήσει τους ασεβείς μελαμψούς κατοίκους της.

Καθώς τα χρόνια περνούσαν, οι Έλληνες πίστεψαν πως το να είναι πάντοτε ενωμένοι, ήταν προσταγή των Ολύμπιων Θεών και έτσι ενωμένοι για 3η φορά αποφάσισαν να εισβάλλουν εκ νέου στην Ασία, με αρχηγό τον ισχυρό Ηρακλή, όπως δε μας πληροφορεί ο Αρριανός, ο Γκιλγκάμες της Τύρου είναι ο Ηρακλής («Ανάβασις Αλεξάνδρου», Β', εδάφιο 24).

Ο Περσέας ενώνει για τέταρτη φορά τους Έλληνες σαν μια γροθιά, και η αιτία είναι η εξής: Οι ασιάτες είχαν προωθηθεί ορμώμενοι από τις ακτές της Ερυθραίας θάλασσας με σκοπό να εξοντώσουν τους κατοίκους των Ελληνικών αποικιών της Αιθιοπίας και της Αιγύπτου. Τότε ο Περσέας συσπειρώνει τους Έλληνες, προλαβαίνει τις βάρβαρες ορδές της Ασίας και τις νικά (Απολλόδωρος, Βιβλίο β', εδάφιο 45). Καθώς λοιπόν τα χρόνια κυλούν, οι πειναλέες ορδές της Ασίας εξακολουθούν να παρενοχλούν τις Ελληνικές αποικίες, εφόσον δεν κατόρθωσαν ποτέ να εισβάλουν εντός του Ελλαδικού χώρου. Για πέμπτη φορά οι Έλληνες συσπειρώθηκαν από τον Βασιλιά της Κρήτης Αστερίωνα, ο οποίος ήταν γεννήτορας του Μίνωα του Α'. Επετέθησαν εναντίον των αλλοφύλων και αλλοχρώμων με επιτυχία. Μάλιστα κατά την διάρκεια της μάχης αυτής σκοτώθηκε ο Ινδοφόνος στρατηγός Οφέλης από την Κνωσό της Κρήτης, φίλος του βασιλιά Αστερίωνα. Αργότερα δε καθιερώθηκαν αθλητικοί αγώνες προς τιμήν του, όπως λέγει ο Νόνος (Διονυσιακά, Τόμος Β', Βιβλίων 37, στίχοι 49-56-765).

Ο Σαρπηδών εισέβαλε για έκτη φορά στην Ασία, και ο ενωμένος Ελληνικός στρατός κατενίκησε τους ασιάτες, όπως μας πληροφορούν οι προαναφερθέντες αρχαίοι συγγραφείς.

Πάντοτε υπήρχε ένα ηθικό νήμα που ένωνε τις Ελληνικές πόλεις - κράτη, που αποτελούντο από ομόφυλους λαούς και που πάντα υψωνταν υπεράνω οικονομικών διαφορών και συμφερόντων που δημιουργούσαν αφορμές για τους μεταξύ τους πολέμους, πληγή που μαστίζει την Ελλάδα από την αρχαιότητα μέχρι σήμερα. Έτσι ενώθηκαν στρα-

τιωτικώς για μία ακόμη φορά όταν εκστρατεύσαν εναντίον της Τροίας, έχοντας επικεφαλής τον Αγαμέμνονα. Η στρατιωτική επιχείρηση εναντίον της Τροίας, ήταν η έβδομη φορά που ενώθηκαν όλα τα ελληνικά κράτη. Μετά από τον Τρωικό Πόλεμο, υπήρξε ένα πολιτικό και κοινωνικό χάσμα μεταξύ των Ελληνικών κρατιδίων, γεγονός το οποίο κράτησε μέχρι το 337 π.Χ. όταν ο Φίλιππος Β' της Μακεδονίας ένωσε και πάλι όλους τους Έλληνες (για 8η φορά) στο Ιερό Αμφικτυονικό Συνέδριο της Κορίνθου. Η ενότητα μεταξύ των Ελλήνων έπαυσε μετά την κατάκτηση της Ελλάδας από τους Ρωμαίους.

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΟΜΟΨΥΧΙΑ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΥΠΟΔΟΥΛΩΣΗ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΡΩΜΑΙΟΥΣ

Με τα χρόνια να κυλούν και τους Έλληνες υπόδουλους στους Ρωμαίους, οι πολιτικές καταστάσεις άλλαξαν και ήταν τότε που έκανε την εμφάνιση της η νέα θρησκεία του Χριστιανισμού. Οι πρώτες επιπτώσεις αυτής της νέας κατάστασης ήταν να δημιουργηθούν μεγαλύτερα μίση και αποστάσεις μεταξύ των Ελλήνων. Μετά τους πρώτους χριστιανικούς αιώνες, ο χριστιανισμός αρχίζει να εδραιώνεται. Πρώτα στην πολιτική εξουσία και κατόπιν στους διάφορους λαούς. Στους Έλληνες ο Χριστιανισμός καθιερώθηκε μέσω φοβερών σφαγών και καταστροφών. Θυμηθείτε τον Αλάριχο που ισοπέδωσε τις ελληνικές πόλεις και τα Ελληνικά Ιερά. Τότε, το νήμα που ένωνε τους απανταχού Έλληνες και κινδύνευε να σπάσει, έγινε πάλι γερό και δυνατό, έστω και αν αυτή τη φορά δεν μπορούσε να γίνει φανερό. Σαν μυστική φλόγα όμως θειεύε μέσα στις ψυχές των Ελλήνων και ήταν αυτή η φλόγα που έδωσε την αναγέννηση στην Ευρώπη μετά την πτώση του Βυζαντίου. Αυτή ήταν η ένατη ενότητα των Ελλήνων, μια ενότητα την οποία η ιστορία αμυδρά φωτίζει.

Η επανάσταση του 1821 σηματοδοτεί την 10η ενότητα των Ελλήνων, καθώς ενώθηκαν οι οργανώσεις του Κοραή και Σκουφά για να αντιπαχθούν στον τουρκικό ζυγό.

Τέλος η ενδέκατη ενότητα μεταξύ των Ελλήνων πραγματοποιήθηκε στις αρχές του 20ου αιώνα με τον Μακεδόνικο Αγώνα και σημαιο-

φόρους τον Ίωνα Δραγούμη και τον Παύλο Μελά. Μετά τον θάνατο των δύο μεγάλων αγωνιστών οι Έλληνες και πάλι διχάστηκαν εξαιτίας των πολιτικών κομμάτων που διόλου δεν νοιάζονται για την προκοπή αυτού του Έθνους.

ΤΑ ΟΜΗΡΙΚΑ ΕΠΗ ΗΤΑΝ ΕΚΦΡΑΣΤΕΣ ΤΩΝ ΠΡΟΣΔΟΚΙΩΝ ΣΤΟΥΣ ΟΡΑΜΑΤΙΣΤΕΣ ΤΗΣ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑΣ ΕΝΟΤΗΤΑΣ

Βλέπουμε ότι στις διάφορες εκστρατείες στην αρχαιότητα κατά της Ασίας, άρχιζε κάθε φορά και μία νέα αφετηρία ενότητας και ομοψυχίας μεταξύ των Ελλήνων. Αλλά η ενοποίηση που συγκλόνησε τις μετέπειτα γενεές, είναι αυτή που αναφέρεται στα Ομηρικά Έπη, τα οποία απήγγειλαν και διάβαζαν όλοι οι Έλληνες και αισθάνονταν υπερήφανοι που οι πρόγονοι τους εξεπρόρθησαν την Τροία, και την κατέστρεψαν εφόσον μια τέτοια τύχη άξιζε στους ασεβείς κατοίκους της. Αλλά εκείνο που συγκινούσε περισσότερο τις μετέπειτα γενεές, ήταν η δραματική ζωή των ένδοξων ηγεμόνων των Ελληνικών πόλεων, οι οποίοι ταλαιπωρήθηκαν στον δρόμο του γυρισμού περισσότερο από όσο στην Τροία και όσοι με δυσκολία έφθασαν στα βασίλειά τους, αντιμετώπισαν προβλήματα δυναστικά και οικογενειακά.

Μετά τον Τρωικό Πόλεμο τέθηκε τέρμα στο εμπόριο των Ελλήνων με την Ιωνία, εφόσον αρκετές πόλεις της υπήρξαν σύμμαχοι της Τροίας. Το γεγονός αυτό ανάγκασε πολλούς κατοίκους της ηπειρωτικής χώρας να μεταναστεύσουν σε άλλες χώρες, ιδίως στην Συρία και την Αίγυπτο, σύμφωνα με τις μαρτυρίες των αρχαίων Ελλήνων ιστορικών.

Καθώς ο ένας αιώνας διαδεχόταν τον άλλον, η ενότητα υπήρχε φωλιασμένη μέσα στις καρδιές αρκετών ηγεμόνων, οι οποίοι διάβασαν τα επικά έργα του Ομήρου, ο οποίος με την ευρύτατη προοπτική του άσκησε δυνατή επίδραση στην δημιουργία της ιδέας περί της κοινής καταγωγής των ελληνικών πόλεων, που ήταν σκορπισμένες και απομονωμένες σε κοιλάδες, νησιά και ακτές του Αιγαίου, αλλά και της Μεσογείου. Κατά τον 8ο αιώνα π.Χ. η συνείδηση της εθνικής ενότητας ανεζήτησε ένα γενικό κοινό όνομα, που δεν

θα ήταν πολιτικό, όπως των Αχαιών παλαιότερα, αλλά εθνικό, και θα συμπεριελάμβανε όλες τις πόλεις και τις αποικίες και το βρήκε από ονομασίες πόλεων και ναών. Στην Ήπειρο και στην Θεσσαλία υπήρχαν πόλεις με το όνομα ΕΛΛΑΣ, όπως μας πληροφορεί ο Αριστοτέλης («ΜΕΤΕΩΡΟΛΟΓΙΚΑ», Α 352), ενώ στην Σπάρτη υπήρχε ναός του Ελλανίου Διός, όπως μας πληροφορεί ο Όμηρος («ΙΛΙΑΣ» Π, 233-235).

Σύμφωνα με την παράδοση ο Έλλην, υιός του Δευκαλίωνα και της Πυρράς, απέκτησε από την νύμφη Ορσηίδα τρεις υιούς, τον Δώρο, τον Ξούθο και τον Αίολο, του Ξούθου δε υιοί ήσαν ο Αχαιός και ο Ίων. Ο Θουκυδίδης («ΙΣΤΟΡΙΑ» Α, 3) λέγει ότι τα πρόσωπα αυτά είναι ιστορικά. Η ονομασία, Ελλάς, ολοκλήρου της χώρας απλώθηκε σταδιακά. Ο Πausanίας αναφέρει στα «ΠΕΡΙΗΓΗΤΙΚΑ» του (10,7) ότι σε μία μεγάλη γιορτή ο αυλωδός Εχέμβροτος που πίστευε στην ιστορικότητα του Δευκαλίωνα και του υιού αυτού Έλληνα, συνέθεσε ποίημα που υμνούσε όλους τους κατοίκους της χώρας, λέγοντας πως όλοι είναι Έλληνες, και ότι όλη η χώρα πρέπει να ονομάζεται Ελλάς, και όχι μόνο μερικές περιοχές της.

Οι Έλληνες με αυτό το επιβλητικό τους όνομα, που στα μέσα του Ε' αιώνα π.Χ. είχε ήδη καλύψει όλα τα ελληνόφωνα φύλα σε όλη τη διασπορά τους, εδημιούργησαν όλον εκείνον τον ανεπανάληπτο κλασικό πολιτισμό, ο οποίος είναι υφασμένος με τα στοιχεία του πνεύματος, του φωτός και της αρμονίας και αποτελεί το υπόστρωμα του πολιτισμού του σύγχρονου κόσμου.

Η ενότητα των Ελλήνων τονώθηκε περισσότερο μετά την εισβολή των Περσών στην χώρα των Θεών, και την ήττα τους από τους Έλληνες. Πρόκειται για τον μεγαλύτερο θρίαμβο όλων των εποχών, εφόσον οι Πέρσες στρατιώτες αριθμούσαν τότε όσο και ολόκληρος ο πληθυσμός της Ελλάδας. Η εθνική υπερηφάνεια που κατέλαβε τους Έλληνες μετά την πολεμική επιτυχία τους εναντίον των Βαρβάρων, στις πρώτες δεκαετίες του Ε' π.Χ. αιώνα, οδήγησε στην διαμόρφωση μιας πανελληνίας ιδέας, δηλαδή ενός κράτους με ένα μόνο κέντρο, υπό μορφή πρωτεύουσας, απ' όπου θα ξεκινούν όλες οι αποφάσεις, είτε πρόκειται για γενικό εμπόριο με τις άλλες χώρες, είτε για εκστρατείες κατά των εχθρικών λαών.

Η ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ ΟΡΑΜΑΤΟΣ

Το 408 π.Χ. στην Ολυμπία, ο Γοργίας, φίλος του Πλάτωνα, σε λόγο που εκφωνεί, εκφράζει για πρώτη φορά το όνειρο της Ενωμένης Ελλάδας με μία πρωτεύουσα, κέντρο αποφάσεων για το καλό όλων των Ελλήνων και καλεί αυτήν την Ελλάδα ν' αναλάβει, με κοινή εκστρατεία όλων των Ελλήνων, απελευθερωτικό αγώνα εναντίον των Περσών. Δυστυχώς για τον Γοργία, η ιδέα αυτή δεν βρήκε ανταπόκριση από αρκετούς ηγεμόνες και ιδίως από την εκκλησία του Δήμου των Αθηνών.

Λίγα χρόνια μετά, το όνειρο αυτό προέβαλλε ο Ισοκράτης με τον «ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΟ» του κι έδωσε πρωταγωνιστικό ρόλο στην Αθήνα, επειδή κι ο ίδιος ήταν Αθηναίος. Αλλά απογοητευμένος από τον διωγμό των αρίστων από τους δημοκρατικούς, έστρεψε το ενδιαφέρον του σε δυναμικούς ηγεμόνες, όπως ο Ιάσων των Φερρών και ο Διόνυσος Α΄ των Συρακουσών. Κανείς από αυτούς δεν ανταποκρίθηκε στο κάλεσμα του Ισοκράτη και αγκάσθηκε να απευθυνθεί στον Φίλιππο της Μακεδονίας.

Η Μεγάλη Ιδέα πραγματοποιήθηκε: Ο Φίλιππος κάλεσε όλους τους ηγεμόνες στην Κόρινθο, όπου έγινε το πρώτο Αμφικτυονικό Συνέδριο, το έτος 337 π.Χ. Οι προετοιμασίες άρχισαν για την Πανελλήνια εκστρατεία κατά των βαρβάρων της Ασίας, αλλά στο διάστημα αυτό ο Φίλιππος δολοφονήθηκε. Ευτυχώς ανέλαβε ο γιος του ο Αλέξανδρος, ο οποίος ηγήθηκε της κοινής των Ελλήνων στρατιάς με απώτερο σκοπό να εκδικηθούν τους Πέρσες και να απελευθερώσουν τις ελληνικές πόλεις της Ιωνίας, όπως κι έγινε!

"Όταν οι Έλληνες εδραιώθηκαν ως κοσμοκράτορες, εξεπαίδευσαν τους Υρκανούς να έρχονται σε γάμο και να καλλιεργούν τη γη, τους Αραχωσίους και τους Σογδιανούς να γηροκομούν τους γονείς τους και να μην τους φονεύουν, τους Πέρσες να σέβονται τις μητέρες των και να μην τις ερωτεύονται, τα παιδιά των Γεδρωσίων να απαγγέλουν τις τραγωδίες του Ευριπίδη και του Σοφοκλή" μας πληροφορεί ο Πλούταρχος (Περί Αλεξάνδρου τύχης και αρετής. ΗΘΙ-ΚΑ 328).

Μετά τον θάνατο του Μεγάλου Αλεξάνδρου, η διασπορά των

Ελλήνων επεκτεινόταν όχι μόνο στα παράλια της ανατολικής Μεσογείου, αλλά και βαθύτερα στα ηπειρωτικά της Μικράς Ασίας, της Αιγύπτου, της Παλαιστίνης, της Συρίας, της Μεσοποταμίας και της Ινδίας. Γύρω από αυτούς τους δυναμικούς πυρήνες των Ελλήνων ζούσαν οι εντόπιοι οι οποίοι προσαρμόζονταν κι αφομοιώνονταν με τους Έλληνες. Αυτοί ονομάζοντο Ελληνιστές. Πρόκειται για την Ελληνιστική εποχή, όπου οι ιθαγενείς έπαιρναν ελληνικά ονόματα, την ελληνική παιδεία κ.ό.κ.

Οι ελληνιστικές πόλεις αποτελούσαν μεγάλες αστικές κοινότητες με μεγάλες αγροτικές εκτάσεις, διέθεταν βουλή και άρχοντες εκλεγμένους από τον λαό, με εξουσία να διευθύνουν ελεύθερα τις οικονομικές, δημοτικές και θρησκευτικές υποθέσεις.

Αλλά και η ζωή στην κύρια Ελλάδα, ήταν ήσυχη, και Σπάρτη και Αθήνα είχαν λησμονήσει την παλιά έχθρα τους. Η περίοδος της ειρήνης όμως τελείωσε, όταν ο Πυρρός βασιλιάς της Ηπείρου (319-272 π.Χ.) εξεστράτευσε κατά της Ιταλίας, για να έχει τον έλεγχο σε όλη την Δύση. Η εκστρατεία αυτή ήταν η αρχή του τέλους για την Πανελλήνια ενότητα, διότι ο Πυρρός συνάντησε μία νέα και καλά οργανωμένη και πείσιμονα δύναμη, τη Ρώμη. Η εκστρατεία του στην Ιταλία υπήρξε έως το τέλος νικηφόρα, αλλά εξαντλητική. Έκτοτε και η έκφραση «πύρρειος νίκη» που διατυπώθηκε από τότε και είναι ισότιμη με ήττα. Η Ρώμη διέθετε ανεξάντλητη υπομονή και ζωτικότητα, ενώ η Ήπειρος δεν μπορούσε να ανανεώσει τις δυνάμεις της εξαιτίας της παρεμβαλλόμενης θάλασσας.

ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΟΣΜΟΚΡΑΤΟΡΙΑΣ

Μετά από λίγα χρόνια, δηλαδή τον 7^ο π.Χ. αιώνα, άρχισε για τους Έλληνες η αντίστροφη μέτρηση. Οι Ρωμαίοι αρχικά με το πρόσχημα της εκδίκησης για την εισβολή των Ηπειρωτών, έπειτα όμως αππροσημάιστα για λόγους κατακτητικούς, εισέβαλλαν στην Ελλάδα και δεν σταμάτησαν παρά μόνο αφού κατέκτησαν όλες τις χώρες που είχαν μείνει υπό ελληνικό έλεγχο έως τότε. Οι μόνοι Έλληνες που αντιστάθηκαν στους Ρωμαίους ήταν οι Κορίνθιοι και

οι Μακεδόνες, αλλά μάταια. Η Κόρινθος καταστράφηκε από τους Λατίνους, ενώ ο Φίλιππος ο Ε' της Μακεδονίας πολεμήθηκε ακόμη και από ελληνικές πόλεις, συμμαχικές των Ρωμαίων. Έτσι οι Έλληνες από κοσμοκράτορες, ευρέθησαν υπόδουλοι των Ρωμαίων.

Η Ρώμη κατέκτησε την Ελλάδα με τα όπλα, όμως η Ελλάδα κατέκτησε τη Ρώμη με το πνεύμα. Όλοι οι ευγενείς Ρωμαίοι ομιλούσαν την ελληνική γλώσσα και διάβαζαν τους Έλληνες συγγραφείς. Ο τρόπος σκέψης και εκφράσεως δια τους Ρωμαίους ήταν ελληνικός για πολλούς αιώνες, έως και τους πρώτους χριστιανικούς αιώνες.

Την εποχή που η Ρωμαϊκή αυτοκρατορία, μετασηματιζόταν δια του εκχριστιανισμού, της μεταφοράς της έδρας στην Ανατολή και της προσλήψεως αφθονωτέρων ελληνικών στοιχείων, σε Βυζαντινή αυτοκρατορία, είχε ήδη ολοκληρωθεί και η μετατροπή της εννοίας του ονόματος Έλλην, από εθνική σε θρησκευτική. Η λέξη «Έλλην» σήμανε τον ειδωλοάτρη, τον εχθρό του χριστιανισμού. Ο ιστορικός Ζώσιμος (ΙΣΤΟΡΙΑ, Ε' 2-9) μας πληροφορεί πως εάν ένας Έλληνας δήλωνε το εθνικό του όνομα οι χριστιανοί τον θανάτωναν επιτόπου, ενώ ο Αλάριχος που οδήγησε τους ένοπλους χριστιανούς στην Νότια Ελλάδα, ισοπέδωσε όλες τις πόλεις και τους ναούς, φονεύοντας αμέτρητους Έλληνες λόγω του ότι παρέμειναν πιστοί στο Δωδεκάθεο.

Έπειτα από όλα αυτά τα θλιβερά γεγονότα, οι Έλληνες, αφού έχασαν το εθνικό τους όνομα, ονομάσθηκαν Ρωμαίοι και αργότερα Ρωμιοί, διότι χωρίς όνομα δεν μπορούσαν να μείνουν, τη στιγμή που υποτίθεται ότι ήταν "Ρωμαίοι πολίτες". Και ενώ η Ρωμαϊκή αυτοκρατορία εξελληνιζόταν, το όνομα των Ελλήνων εκρωμαϊζόταν.

Το ανατολικό κράτος που αποτελούσε συνέχεια του ρωμαϊκού, μετασηματίσθηκε σε ελληνικό έπειτα από μια μακρά πορεία μεταβολών, όπως πολύ σωστά μας πληροφορεί ο Δ. Ζακυθινός στην Ιστορία της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας. Η νέα πρωτεύουσα του μετασηματισμένου κράτους, ονομάσθηκε Νέα Ρώμη, και αργότερα επεκράτησε το όνομα Κωνσταντινούπολις.

Η ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΤΗΣ ΡΩΜΑΪΚΗΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΚΗΣ ΕΔΡΑΣ ΣΤΟ ΒΥΖΑΝΤΙΟ

Σύμφωνα με τις μαρτυρίες των ιστορικών του Γ και Δ' μ.Χ. αιώνα, μαθαίνουμε τους λόγους που ανάγκασαν τον αυτοκράτορα Διοκλητιανό να μοιράσει την κυβερνητική εξουσία παίρνοντας βοηθούς που λέγονταν Καίσαρες. Εν τούτοις η κατάσταση στην Ιταλία δεν καλυτέρευε. Αντίθετα πήγαινε στο χειρότερο. Ο ιστορικός ρόλος της Ρώμης είχε περάσει. Το γεγονός αυτό δεν το αντιλήφθηκε ο αυτοκράτορας Διοκλητιανός, το αντελήφθει όμως ο Κωνσταντίνος, ένας φιλόδοξος άνδρας, υιός του συναυτοκράτορα Κωνσταντίου. Μόλις ο Κωνσταντίνος ξεμπερδεψε τους λογαριασμούς του με τους συνάρχοντες του Μαξέντιο και Λικίνιο, αποφάσισε να μεταθέσει οριστικά την πρωτεύουσα της Αυτοκρατορίας στην Ανατολή και διάλεξε το αρχαίο Βυζάντιο, όπου έκτισε μία νέα πολιτεία που την ονόμασε ΝΕΑ ΡΩΜΗ. Τα εγκαίνια της έγιναν στις 11 Μαΐου του 330 και μέσα σε λίγα χρόνια, η νέα πρωτεύουσα πυκνοκατοικήθηκε και απέκτησε μέγαρα και μεγάλα κρατικά ιδρύματα.

Από την ημερομηνία αυτή η Δύση για πολλούς αιώνες περνά στο περιθώριο της ιστορίας. Το προβάδισμα τώρα το έχει η Ανατολή.

Η δημιουργία της νέας πρωτεύουσας από τον Κωνσταντίνο ήταν αποτέλεσμα οικονομικής ανάγκης και έτσι η νέα του έδρα, βασίσθηκε σε στέρες οικονομικοκοινωνικές βάσεις. Οι ανατολικές επαρχίες την εποχή εκείνη ήσαν πιο προοδευμένες, μας πληροφορούν οι Βυζαντινολόγοι. Η Καππαδοκία, η Κιλικία, η Φρυγία, η Λυκία, ο Ελλήσποντος, περιοχές κατοικημένες από Έλληνες, είχαν πλούσια παραγωγή. Ο Γιάννης Κορδάτος ("Ακμή και παρακμή του Βυζαντίου", σελίδα 18, εκδ. Μπουκουμάνη, Αθήναι 1974), αφού μελέτησε τους παλαιότερους Βυζαντινούς συγγραφείς, αναφέρει ότι στις παραπάνω περιοχές υπήρχε πλούσια παραγωγή: οίνος, σιτάρι, λάδι, μαλλιά, υφάσματα. Επίσης στις ίδιες περιοχές ακμάζανε πολλές πόλεις με ισχυρούς εμποροβιοτεχνικούς συναικισμούς. Οι ελληνικοί πληθυσμοί εξακολουθούσαν να ζουν οργανωμένοι με τα παλιά τους ήθη και έθιμα. Όλοι τους σχεδόν ήσαν λάτρεις του Δώδεκα-

θεού και κανείς δεν τους ενοχλούσε, αφού άλλωστε ο αυτοκράτορας Κωνσταντίνος τους είχε ανάγκη.

Για τον Κωνσταντίνο η πολιτική προηγείτο, ενώ τα θρησκευτικά ζητήματα έρχονταν σε δεύτερη μοίρα. Όταν εδραιώθηκε ως αυτοκράτορας, έδειξε ανοχή σε όλους τους οπαδούς των διαφόρων θρησκειών, όπως στους λάτρεις του παραδοσιακού Ελληνορωμαϊκού Πανθέου, στους Μιθραϊστές, στους Χριστιανούς κ.λπ. διαπίστωσε όμως πως οι χριστιανοί της Αλεξάνδρειας ήταν πλούσιοι και σκέφτηκε να τους δει πιο φιλικά.

Ο Κωνσταντίνος όταν εξακρίβωσε πως θα έχει μεγάλα ωφέλη από τους χριστιανούς, άλλαξε πολιτική κατεύθυνση. Τους συμπαράσταθηκε, τους έδωσε άφθονα χρήματα για την ανέγερση βασιλικών στη Ρώμη, και σε άλλα μέρη της Αυτοκρατορίας και τέλος παραχώρησε ένα μέγαρο στο Λατερανό Λόφο, σαν κατοικία των επισκόπων της Ρώμης, σύμφωνα με τις πληροφορίες πολλών ιστορικών. Στην προσπάθεια του για ενότητα όλων των θρησκειών, επέβαλε τη λατρεία του Ήλιου, την οποία δέχθηκαν αδιαμαρτύρητα οι οπαδοί όλων των θρησκειών.

Έτσι, στα τέλη του Γ μ.Χ. αιώνα, οι χριστιανοί άρχισαν να απεικονίζουν τον Ιησού με τη μορφή του Θεού Ήλιου, θέτοντας τον στην θέση του Απόλλωνα και προσπαθώντας να επιβάλλουν τον ψευδο-χρησμό, ο οποίος ουδέποτε ακούσθηκε από τους Δελφούς, αλλά ήταν δική τους επινόηση, όπως είδαμε σε προηγούμενο κεφάλαιο. Ευρέθη ένα μωσαϊκό του Γ αιώνα να απεικονίζει τον Ιησού σαν θεό Ήλιο επάνω σε ένα άρμα που το σέρνουν άλογα. Το μωσαϊκό αυτό ανακαλύφθηκε στη διάρκεια ανασκαφών στο Μαυσωλείο των Ιουλιών πίσω από το ιερό της εκκλησίας του Αγίου Πέτρου στη Ρώμη και δημοσιεύθηκε σχεδόν απ' όλες τις ευρωπαϊκές εφημερίδες. Ένα άλλο παρόμοιο μωσαϊκό που βρέθηκε είναι στο Χίντον Σαιντ Μαίρ του Ντόρσετ, παρουσιάζει τον Χριστό χωρίς γενειάδα, σαν νεαρό Έλληνα αθλητή και μόνο το μονόγραμμα -XP- δείχνει ότι πρόκειται για τον Ιησού.

Η Α' ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΗ ΣΥΝΟΔΟΣ ΕΡΪΞΕ ΣΕ ΔΥΣΜΕΝΕΙΑ ΤΟΥΣ ΕΛΛΗΝΕΣ

Στην πρώτη δεκαετία του Δ' αιώνα μ.Χ. υπήρχε μεγάλη διχόνοια ανάμεσα στους χριστιανούς της Ρώμης, της Αλεξάνδρειας και της Αντιόχειας. Η μεγαλύτερη διαμάχη γινόταν μεταξύ Αλεξανδρινών και Αντιοχέων. Δηλαδή μεταξύ των δύο πλουσιότερων πόλεων της εποχής εκείνης.

Ο Αυτοκράτορας δεν είχε καμία ιδιαίτερη μόρφωση, όπως σαφώς υποστήριξαν αρκετοί αδέσμευτοι ιστορικοί. Συνεπώς, ο Κωνσταντίνος δεν μπορούσε να αντιλαμβάνεται τα θεολογικά ζητήματα. Εν τούτοις κατέβαλλε κάθε προσπάθεια για να ειρηνεύσει τους δύο αρχηγούς, τον Άρειο και τον Αλέξανδρο, κάνοντας έκκληση για μακροθυμία και συμφιλίωση.

Οι χριστιανοί δεν συμφώνησαν, άλλωστε δεν υπήρχε καμιά ανώτατη εκκλησιαστική αρχή στην οποία θα μπορούσαν να παραπέμψουν το ζήτημα. Επί πλέον, δεν υπήρχε Οικουμενικός Πατριάρχης, ούτε βέβαια και Πάπας, ενώ οι επίσκοποι της Αλεξάνδρειας, της Αντιόχειας και της Ρώμης αναγνωρίζονταν ως ανώτατη εξουσία στις γεωγραφικές τους περιοχές, δίχως να έχουν κανένα πρωτείο στην υπόλοιπη Χριστιανοσύνη, όπως μας πληροφορεί ο αγαπημένος συγγραφέας του Βατικανού, Ιάν Γουίλσον στο βιβλίο του "Ιησούς, οι μαρτυρίες" (Κεφ. 9ον, σελίς 242).

Ο Κωνσταντίνος, για να λυθούν όλα τα προβλήματα, όπως π.χ. η θεότητα του Ιησού ή η ημερομηνία του Πάσχα, που αποτελούσαν πηγή ερίδων, αποφάσισε να συγκαλέσει όλους τους χριστιανούς ηγέτες στην πρώτη Οικουμενική Σύνοδο. Αυτή έγινε στις αρχές του καλοκαιριού του 325 μ.Χ. στην παραλίμνια πόλη Νίκαια, το σημερινό Ιζνίκ της ΒΔ Τουρκίας, όπου ο Κωνσταντίνος είχε ένα ανάκτορο.

Όταν συγκεντρώθηκαν στην Νίκαια οι χριστιανοί αξιωματούχοι, οι περισσότεροι εκτός από λιγαστές εξαιρέσεις, βλέπονταν για πρώτη φορά. Έδειχναν αγαπημένοι, αλλά όταν άρχισαν οι αρχαιρεσίες, υπήρξαν διαφωνίες, επειδή μερικοί υποστήριξαν ότι ο Ιησούς ήτο προαιώνιος θεός, δηλαδή ομοούσιος του Πατρός, ενώ άλλοι έλεγαν ότι είναι ομοιούσιος. Ο Κωνσταντίνος που δεν γνώριζε καλά τα ελληνικά, ήταν επόμενο να μην καταλαβαίνει τις δύο αυτές λέ-

ξεις (ομοούσιος και ομοιούσιος).

Ο Ευσέβειας της Καισαρείας και ο Ευσέβειας της Νικομήδειας, που εκπροσωπούσαν την παράταξη της Αντιόχειας, ασπάστηκαν την άποψη του Αρείου, ότι δηλαδή ο Ιησούς ήτο ομοιούσιος του πατρός ενώ οι Αλεξανδρινοί που είχαν επικεφαλής τον εύγλωττο Αρχιδιάκονο Αθανάσιο, που εκπροσωπούσε τον ηλικιωμένο επίσκοπο του Αλέξανδρο, διαφώνησαν, υποστηρίζοντας το ομοούσιο του Ιησού προς τον Πατέρα.

Την τελική απόφαση όμως, την πήρε ο πανέξυπνος Κωνσταντίνος, που έχοντας λάβει υπόψιν του τα στρατηγικά και εμπορικά πλεονεκτήματα της Αλεξάνδρειας, αποφάσισε υπέρ αυτής. Ο Ιησούς έγινε θεός το 325 μ.Χ.

Έκτοτε ο Ελληνισμός υπέστει τα πάνδεινα. Οι λατίνοι και οι εβραίοι της Κωνσταντινούπολης έσπερναν ζιζάνια έχοντας ως απώτερο σκοπό να διαβάλλουν καθετί το ελληνικό. Οι δύο αυτές πλευρές όταν ήθελαν να παρομοιάσουν κάποιον σαν τον πιο απάνθρωπο, τον αποκαλούσαν "Έλληνα" (βλ. Επιφανίου, Πανάριου 13 και Κλήμεντος Αλεξανδρέως, "Στρωματείς" 6, 5, 41). Ωστόσο, ο Έλληνας φιλόσοφος Πορφύριος δεν δέιλιασε και αποκάλεσε τους εβραιοχριστιανούς και λατινοχριστιανούς "Βαρβάρους", όπως ομολογεί ο μισέλληνας Ευσέβειας της Καισαρείας (Εκκλησιαστική Ιστορία: 6,19, 7), ενώ οι χριστιανοί της εποχής εκείνης (335 μ.Χ.) ακολουθούσαν το παράδειγμα του μισέλληνα Τατιανού, που έζησε τον προηγούμενο από αυτούς αιώνα κι έγραψε το 170 μ.Χ. το βιβλίο «ΠΡΟΣ ΕΛΛΗΝΕΣ», ενώ είχε κάψει τα κτήματα και τις οικίες των Ελλήνων. Τα γεγονότα αυτά ανάγκασαν τους Έλληνες να είναι ενωμένοι και να μην συναγωνίζονται μεταξύ τους.

Μετά τον θάνατο του Κωνσταντίνου ανέλαβε τον θρόνο ο γιος του, Κωνσταντίνος, ένας δειλός άνδρας, χωρίς το πολιτικό ένστικτο του πατέρα του. Ήταν δολοφόνος και διώκτης των Ελλήνων, όπως μας πληροφορούν οι βιογράφοι του Ιουλιανού, Σαλούτιος, Λιβάνιος, Ορειβασίας και Αμμιανός Μαρκελίνος που έζησαν την ίδια εποχή με τον Κωνσταντίνο και τον Ιουλιανό. Ευτυχώς για τον Ελληνισμό, την εποχή εκείνη ανέλαβε ο Ιουλιανός τα ηνία του κράτους. Υπήρξε ο πιο δίκαιος και μορφωμένος Αυτοκράτορας όλων των ε-

ποχών, όπως υποστήριξαν ο Ευνάπιος (από τις Σάρδεις το 400 μ.Χ.) και ο φανατικός χριστιανός Προυδέντιος στο ποίημα του «Αποθέωση». Ο Βυζαντινός Ζώσιμος αναφέρει στο βιβλίο του «ΥΤΟΡΙΑ», ότι ο Ιουλιανός δεν ήταν μόνο Μεγάλος αλλά Μεγαλότατος. Ο Λωρέντιος των Μεδίκων συνέθεσε κι έπαιξε στη Φλωρεντία το δράμα «Ιουλιανός». Ο Ιταλός φιλόσοφος του Μεσαίωνα Μαρσίλιος Φικίνος, ο Μοντέγκνε, ο Γκαίτε, ο Σίλλερ, ο Πολωνός Μερσεκόφσκυ, ο Νορβηγός Ίψεν και δεκάδες άλλοι ποιητές, επιστήμονες και καλλιτέχνες υμνούν τον Ιουλιανό. Και όμως τον Δίκαιο αυτόν Αυτοκράτορα, οι χριστιανοί τον δολοφόνησαν καθώς πολεμούσε τους Πέρσες (το 363 μ.Χ.) επειδή ήταν ο προστάτης του Ελληνισμού και τον ονόμασαν "Ιουλιανός ο Παραβάτης".

Μετά την δολοφονία του "αεί Παμμεγίστου" πλατωνικού φιλοσόφου Αυτοκράτορα Ιουλιανού, οι χριστιανοί και οι ιουδαίοι ισοπέδωσαν όλες τις πόλεις της Ελληνικής χερσονήσου, τα ιερά της Ελευσίνας, της Ολυμπίας και το Κέντρο του Κόσμου, τους Δελφούς.

Σήμερα οι Ρωμιοί πολιτικοί δεν έχουν να ζηλέψουν τίποτε από τους μισέλληνες του Δ' μ.Χ. αιώνα. Ομιλούν συνεχώς για "νέο ύφος και ήθος", και ότι οι Δελφοί είναι ξεχασμένη υπόθεση.

Είναι λάθος εκ μέρους των πολιτικών να υποστηρίζουν ότι οι Δελφοί είναι "ξεχασμένη υπόθεση". Διαφαίνονται ελπίδες στον ορίζοντα, και διαγράφονται μορφές, έτοιμες, πρόθυμες και διατεθειμένες να υπεραμυνθούν των ελληνικών πνευματικών αξιών, ιδίως δε να τις μεταλαμπαδεύσουν στους νέους, να τις διδάξουν, να τις καταστήσουν βίωμα, ώστε να διασφαλισθεί η συνέχιση της ελληνικής παρουσίας και να αποτραπεί ο προετοιμαζόμενος θάνατος της Ελλάδας, εφόσον κανένας λαός δεν έχει μέλλον όταν λησμονήσει το παρελθόν του, αποκοπεί από τις ρίζες του και αγνοήσει την ιστορία του.

Σε κάθε εποχή υπήρχαν Έλληνες, που άκουγαν τις πέτρες των Δελφών και τα αγάλματα του Ηνίοχου, του Αγία, του Συσίφου, του Αντίνοου, των ομοιόμορφων Κούρων, της Σφίγγας και της ιερής πέτρας του Κρόνου, να φωνάζουν. Ένοιωθαν τους αναστεναγμούς των τάφων της Κίρρας, το κλάμα των σταλαγμιτών και το νερό της Κασταλίας πηγής να είναι πικρό. Σε κάθε αιώνα λοιπόν, υπήρχαν Έλληνες που γνώριζαν πως αν ένας λαός αποκοπεί από τις ρίζες

του και αγνοεί την ιστορία της χώρας του, αφανίζεται. Τώρα όμως επιστρέφει ο Απόλλωνας και οι Υιοί αυτού οι ΕΨΙΛΟΝ!

Συμπληρωματική σημείωση

Το Κωρύκειον Άντρο στους Δελφούς υπήρχε 4.000 χρόνια π.Χ. αναφέρει στο βιβλίο του ο Πιέρ Αμαντρώ "ΔΕΛΦΟΙ - ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΕΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑ", και υπήρξε πολυσύχναστο κέντρο της πρωτόγονης εκείνης εποχής. Άλλωστε τα ζωγραφιστά αγγεία και τα πήλινα ειδώλια της Νεολιθικής εποχής, που βρέθηκαν εκεί θαμμένα, ανάμεσα στους σταλαγμίτες, είναι τα ατράνταχτα τεκμήρια.

Ο Π. Αμαντρώ διατέλεσε διευθυντής της Γαλλικής Αρχαιολογικής Σχολής Αθηνών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ΄

Η 7η Συμφιλίωση των Ελλήνων

«Περί την Ελλάδα την αρχαίαν. Αυτή δ' ἐστὶν ἡ περὶ τὴν Δωδώνην καὶ τὸν Ἀχελῷον.. Ὡκοὺν γὰρ οἱ Ἰελλοὶ ἐνταῦθα καὶ οἱ καλούμενοι τότε μὲν Γραικοὶ νῦν δ' Ἕλληνες».

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ (Μετεωρολογικά Α', 352 α')

ΕΛΛΗΝΕΣ - ΓΡΑΙΚΟΙ - ΣΕΛΛΟΙ

Ο εκ των “αεί παμμεγίστων” Ελλήνων πανεπιστημόνων Αριστοτέλης, έγραψε στο περίφημο έργο του “Μετεωρολογικά” (Α, 352 α') ότι ναι μεν οι κάτοικοι της Ηπείρου ονομάζονταν Σελλοί και Γραικοί, αλλά ήσαν γνήσιοι Έλληνες.

Ο Ηλιακός (= Έλλην) Αριστοτέλης, μας πληροφορεί ότι ο Γραικός γενεαλογείται όπως ο Έλλην, από τον Δευκαλίωνα.

Όλες οι Ελληνικές πολιτείες - κράτη ονόμαζαν τους Σελλούς “Γηραιούς” επειδή ήταν το αρχαιότερο ελληνικό φύλο. Ωστόσο, γηραιούς ονόμαζαν και τους ιερείς της Δωδώνης, εξαιτίας της προχωρημένης ηλικίας τους. Αυτοί λοιπόν οι Σελλοί - Γραικοί, άρχισαν να μεταναστεύουν σε άλλα διαμερίσματα της χώρας, με την ελπίδα να εύρουν καλύτερες κλιματολογικές συνθήκες.

Μία ομάδα εγκαταστάθηκε στην Αττική και ίδρυσε την πόλη Γραία η οποία έμεινε γνωστή ως Γραής, ενώ οι κάτοικοι της ονομάζοντο “Παν-διόνιδος φυλή”. Μερικοί πήγαν στην Βοιωτία και ίδρυσαν πόλη, πάλι με το όνομα Γραία. Άλλες ομάδες εγκαταστάθηκαν στην Εύβοια, ιδρύοντας τις πόλεις Γραία και Πάριον. Κάποιοι άλλοι μεταπήδησαν στον Σπερχειό ποταμό κι έκτισαν δύο μικρές πόλεις την Άνω και Κάτω Ελλάδα.

Οι ομάδες που έφυγαν από την Ήπειρο κατευθύνθηκαν σε διάφορες περιοχές της Ελλάδας. Ένα μόνο τμήμα μετακινήθηκε στην Δυτική Ιταλία και ίδρυσε εκεί την πόλη Γραία, η οποία έμεινε γνωστή ως Γραή, αλλά οι λατίνοι την ονόμασαν GRAI. Με την πάροδο των χρόνων οι λατίνοι ονόμασαν τους Γραικούς σε GRAECI, και την ονομασία αυτή υιοθέτησαν αργότερα όλοι οι Ευρωπαϊκοί λαοί.

Πριν την μετανάστευση των Γραικών - Σελλών στην Δυτική Ιταλία, μεγάλο μέρος του πληθυσμού της Ελλάδας μετανάστευσε σε άλλες χώρες εξαιτίας της φονικής έκρηξης του ηφαιστείου της Θήρας στα μέσα της Δ' χιλιετηρίδας π.Χ. Το μεγαλύτερο μέρος του πληθυσμού μετανάστευσε στην Mi-

κρά Ασία, στον Πόντο, στον Καύκασο, στην Παλαιστίνη, στην Μεσοποταμία και στην Αίγυπτο. Αυτοί που δεν εγκαταλείψαν την χώρα ήταν οι Πελασγοί.

Ο Όμηρος αναφέρει συχνά μέσα στην ΙΛΙΑΔΑ για τους Πελασγούς, και υποστηρίζει ότι το όνομα αυτό είναι ταυτόσημο με τα βαθυπράσινα φύλλα των ελληνικών δέντρων, και ιδιαίτερα της δραός. Ο Αριστοφάνης στις "Όρνιθες" τους αποκαλεί "πελαργούς", δηλαδή ως ανθρώπους περιερχόμενους και κατέχοντες πολλούς τόπους. Ο Πλάτων στον "Φαίδωνα" τους χαρακτηρίζει Πελαργούς, Πελαγίτες και "βατράχους", επειδή εγνώριζαν στην εντέλεια την ναυτική τέχνη και πηδούσαν - εκινούντο (όπως οι βάτραχοι), με σχετική ευκολία στις ακτές του Αιγαίου και στα νησιά.

Άλλοι πάλι ερευνητές υποστηρίζουν πως το όνομα Πελασγός χαρακτηρίζει ανθρώπους μελαχροινούς (όχι μελαμψούς), και προέρχεται από το βαθύ χρώμα του πελάγους.

Η ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΣΤΗΝ ΑΡΧΙΚΗ ΤΟΥΣ ΠΑΤΡΙΔΑ

Αρκετοί από τους μετανάστες που εγκαταστάθηκαν στις βόρειες ακτές του Εύξεινου Πόντου, επέστρεψαν κατά ομάδες και κατά διαστήματα στην αρχική τους πατρίδα κατά τα μεσάτης Γ π.Χ. χιλιετίας, μας πληροφορούν αρκετοί συγγραφείς, εκ των οποίων και ο Ι. Πασσάς στο έργο του "Η ΑΛΗΘΙΝΗ ΠΡΟΪΣΤΟΡΙΑ" (σελ. 56-57). Οι διάλεκτοι έμοιαζαν μεταξύ τους καταπληκτικά: η Ιωνική, η Αιολική και η Δωρική. Μόνον η Ηπειρωτική είχε κάποιες διαφορές, λέγει ο Στράβων (ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΑ. Γ, 326), σημειώνοντας: "η γλώσσα των Ηπειρωτών λεγόταν μολοσσική".

Η επιστροφή στα Πατρώα εδάφη άρχισε από τους Δαναούς τους "αλήτες της Οικουμένης" και τους μιμήθηκαν και άλλα Ελληνικά φύλα, όπως λ.χ. οι Άβαντες. Οι Δαναοί που κατέβηκαν στη Νότιο Ελλάδα πέρασαν δια μέσου της Ηπείρου και του περάσματος ανάμεσα στον Όλυμπο και τα Χάσια έχοντας μάλιστα στο σημείο αυτό σημαντικές απώλειες.

Οι Δαναοί όπως είπαμε, ήσαν οι "αλήτες της Οικουμένης". Έτσι ένα άλλο μεγάλο τμήμα των Δαναών κατευθύνθηκε στα βόρεια της Ευρώπης φθάνοντας σε μία μακρινή χώρα. Στην διαδρομή συγκέντρωσαν αρκετό χρυσάφι αλλά επίσης είχαν μεγάλες απώλειες. Τους ήταν δύσκολο λοιπόν να επιστρέψουν στην πατρίδα τους και παρέμειναν στον μακρινό Βορρά και την περιοχή που οικίασε την ονόμασαν Δανία προς τιμήν του πάνσοφου Βασιλιά τους στην πατρίδα, Δαναού.

Ένα άλλο τμήμα Δαναών μαζί με άλλους Έλληνες που επέστρεφαν από τον Καύκασο, ταξίδεψε έξω από τις Ηράκλειες Στήλες, φτάνοντας στην σημερινή Βιρτζίνια της Αμερικής. Σήμερα έχουν βρεθεί λίθινες πλάκες με ελληνικές γραφές. Μία από αυτές αναφέρει το όνομα Τιάκχου", και πρόκειται για τον Βάκχο ή Γιάκχο, όπως σαφώς τόνισε η Ενριέττα Μερτζ, διάσημη ερευνήτρια και αρχαιολόγος. Αλλά και ο καθηγητής του Πανεπιστημίου Φέντεραλ του Ρίο ντε Τζανέιρο, Ενρίκο Ματίεβιτς, αποδεικνύει στο βιβλίο του «ΤΑΞΙΔΙ ΣΤΟΝ ΑΔΗ», ότι η ανακάλυψη της Αμερικής έγινε από τους Έλληνες τουλάχιστον 2.500 χρόνια προ του Κολόμβου.

Όσον αφορά τον Δαναό, ήταν ο Ανώτατος Άρχοντας της Αιγύπτου, αλλά είχε και αποικίες στον Πόντο, όπου οι συμπατριώτες του Έλληνες τον υπάκουαν με σεβασμό. Τους έπεισε να κατοικούν πλησίον των ποταμών που εκβάλλουν στον Πόντο. Το ίδιο έπραξε και στην Αίγυπτο και έφτιαξε πολλά αρδευτικά κανάλια από τους παραποτάμους του Νείλου. Τα έργα του θεωρήθηκαν ως ζωοφόρα από τους Έλληνες συμπατριώτες του και από τους Αιγυπτίους, και από ευγνωμοσύνη τον ονόμασαν «ο άνθρωπος που εξουσιάζει το νερό!». Ενώ οι κάτοικοι του Εύξεινου Πόντου τον ονόμασαν "Δάνουβις" και "Δάναστρις" επειδή επινόησε πολλές τεχνητές διώρυγες. Τα ονόματα αυτά Δάνουβις και Δάναστρις έχουν την ίδια έννοια και σημαίνουν "ποτάμια πολλά", εξού και το όνομα Δαναός! (βλ. Νεότερον Εγκυκλοπαιδικόν Λεξικόν του "ΗΛΙΟΥ" λήμμα Δαναός).

Τα αρχεία της Αιγύπτου που φυλάσσονται σ' έναν μυστικό χώρο στα Ιμαλαία, αναφέρουν ότι το πραγματικό του όνομα ήταν Ιφικλής, αλλά τον προσφωνούσαν ΤΣΦΑΚ. Πρόκειται για πελασγική σύνθετη λέξη. Το "ΤΣΕ" σημαίνει "εκ" και το "ΦΑΚ" δηλοϊ Φαέθω(ν), Φάω,

Φαίνω, ΙΦΙΚΛΗΣ δε, σημαίνει "ο καλούμενος ισχυρός". Το ίδιο όνομα είχε και ο δίδυμος αδελφός του Ηρακλή του Θηβαίου.

Στα νότια του Δούναβη ποταμού υπήρχε ένα κράτος, οι Άβαντες, μας πληροφορεί ο Ηρόδοτος (Ιστορία, Βιβλίο Δ' και Ε'). Αυτοί οι Άβαντες μετανάστευσαν μετά τον κατακλυσμό του Δευκαλίωνα για τον Βορρά. "Είχαν, λέει ο Ηρόδοτος, στενή συγγένεια με τους Έλληνες της Ιωνίας και της ηπειρωτικής χώρας". Εν τούτοις, ο Νικόλαος Π. Ανδριώτης στο βιβλίο του "Ιστορία της Ελληνικής Γλώσσας", στο Β' Κεφάλαιο γράφει πως όλα τα φύλα που ήλθαν από την Βορειοδυτική Ευρώπη ήσαν ινδοευρωπαϊοί, και ότι η ρίζα του ονόματος ΑΧΑΙΟΙ προέρχεται από την ρίζα της ινδοευρωπαϊκής γλώσσας ακβ. Αυτό δεν είναι σωστό, διότι η ρίζα "ΑΧ" είναι ατόφια ελληνική, και από αυτήν προέρχεται η λέξη "αχλύς". Σε όλες τις εγκυκλοπαίδειες και λεξικά που συμβουλευθήκα, αναφέρουν ότι η αχλύς είναι μετεωρολογικό φαινόμενο που παρατηρείται κυρίως στις ελληνικές θάλασσες, λίμνες, ποταμούς, συνήθως το καλοκαίρι. Η αχλύς εμφανίζεται με μορφή λευκού σύννεφου και καλύπτει τα νερά, αφού κι αυτή από νερό προέρχεται. Την ρίζα "αχ" λοιπόν, την συναντούμε σε αρκετά ποτάμια και λίμνες της Ελλάδος, όπως Αχε-λώος, Ιν-αχος, Αχ-έρων, Αχ-ρίδα κ.τ.λ. Συνεπώς οι Αχαιοί ήσαν γνήσιοι Έλληνες και όχι ινδοευρωπαϊοί όπως θέλει να λέει ο Ν. Ανδριώτης. Το ίδιο επίσης ισχύει και για τους Άβαντες που αναφέραμε ανωτέρω. Άλλωστε και στην Πολυνησία υπάρχει μία λευκή φυλή, απομεινάρια μεγάλων Ελληνικών μεταναστεύσεων, οι Αϊνού (= Ίωνες), και χρησιμοποιούν ακόμη ελληνικές λέξεις. Αυτοί οι Αϊνού, λέει η Εγκυκλοπαίδεια "ΗΛΙΟΣ" (λήμμα Ίωνες) μετανάστευσαν πριν από χιλιάδες χρόνια. Αλλά οι "ινδοευρωπαϊστές" λένε ότι η Ελληνική χερσόνησος κατοικήθηκε μόλις το 2000 π.Χ. Πρόκειται για ένα σκόπιμο λάθος, το οποίο γίνεται σήμερα αντιληπτό από όλους.

ΠΕΛΑΣΓΟΙ, ΟΙ ΠΡΟΓΟΝΟΙ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Οι Πελασγοί κατοικούσαν στην Ήπειρο, στην Θεσσαλία, στην Αττική και την Πελοπόννησο. (Όμηρος: ΙΛΙΑΣ Π, 233). Γι αυτούς η

κάθοδος των διαφόρων Ελληνικών φυλών δημιούργησε όπως ήταν φυσικό πολλά προβλήματα. Οι νέοι κάτοικοι ήθελαν να επιβιώσουν κι έτσι βιαιοπραγούσαν εναντίον των παλαιών. Το γεγονός αυτό ανάγκασε τους Πελασγούς της Λάρισας να μεταναστεύσουν στην Μικρά Ασία και ίδρυσαν την Νέα Λάρισα (Όμηρος: ΙΛΙΑΣ Β, 840). Ο Όμηρος και άλλοι αρχαίοι μας πληροφορούν ότι γνωστές πόλεις με το όνομα ΛΑΡΙΣΑ υπήρχαν στην Μακεδονία, στην Θεσπρωτία, στην Αττική, στην Αργολίδα, ενώ στην Αχαΐα υπήρχε ο ποταμός Λάρισσος.

Οι Νεο-Λαρισινοί συνδέθηκαν με τους Τρώες, κατάλοιπα κι αυτοί προκατακλισμαίων Ελλήνων, όπως μας πληροφορεί ο Μιλήσιος ποιητής Αρκίνος στο έργο του "Ιλίου Πέρσις".

Οι ψευδο-ερευνητές όμως, λένε ότι οι Πελασγοί δεν μεταπήδησαν στην Μικρά Ασία. Ας τους διαψεύσουμε για μία ακόμη φορά. Ο Όμηρος (ΙΛΙΑΔΑ Β, 840) ονομάζει τους γείτονες των Κιλικίων της Τρωάδας Πελασγούς. Ο Μενεκράτης ο Ελαΐτης τοποθετεί τους Πελασγούς ως κατοίκους της Ιωνικής. Ο Ηρόδοτος (Ιστορία VII 95) λέει ότι οι Αιολείς ονομάζοντο κάποτε Πελασγοί. Επίσης, ο ίδιος αναφέρει (157) για πελασγικές εγκαταστάσεις στην Πλακία και Σκυλάκη στον Ελλήσποντο, και ότι οι Πελασγοί εκείνοι προέρχοντο από την Αττική. Ακόμη, ο Διονύσιος Αλικαρνασεύς (117) ταυτίζει τους Πελασγούς με τους Έλληνες, και αποδεικνύει ότι:

«ην γαρ δη και το των Πελασγών γένος Ελληνικόν εκ Πελοποννήσου το αρχαίον».

Κατά την επιστροφή τους τα ελληνικά φύλα δεν ανέπτυξαν ούτε στο ελάχιστο φιλικές σχέσεις με τους Πελασγούς. Το θλιβερό αυτό γεγονός το ομολογεί με πικρία ο Πατέρας της Ιστορίας, Ηρόδοτος:

«Το Ελληνικό Έθνος αποσχίσθηκε απ' το Πελασγικό».

(ΗΡΟΔΟΤΟΣ: ΥΤΟΡΙΑ Ι 58)

Επί πλέον, ο Θεός Πλάτων στους ΝΟΜΟΥΣ του τονίζει, ότι τα διάφορα ελληνικά φύλα προήλθαν από το Πελασγικό Έθνος. Επίσης, στο περίφημο έργο του "ΤΙΜΑΙΟΣ", κεφάλαιο Γ παρουσιάζει

τον υπέρ - αιωνόβιο ιερέα της Σαΐδος της Αιγύπτου να ομολογεί ενώπιον των άλλων ιερέων και του Σόλωνος ότι:

«Στην Ελλάδα εγεννήθη το ωραιότερον και άριστον μεταξύ των ανθρώπων γένος, από το οποίο κατάγονται εσύ και οι σημερινοί συμπολίτες σου».

Αφού λοιπόν αποδείξαμε ότι οι Πελασγοί ήσαν οι πρόγονοι των Ελλήνων, θα δούμε τώρα παρακάτω την αληθινή αιτία που διεξήχθη ο Τρωικός Πόλεμος.

ΠΩΣ ΕΓΙΝΕ Ο ΤΡΩΙΚΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ

Καθώς ο ένας αιώνας διαδεχόταν τον άλλον, στην Μ. Ασία οι Πελασγοί που ίδρυσαν την Λάρισα, ενώθηκαν με τους Τρώες, κατασκεύασαν αμυντικές οχυρώσεις και επέβαλλαν στις πόλεις - κράτη να πληρώνουν διόδια για τα εμπορικά τους πλοία που περνούσαν από τον Ελλήσποντο. Εκτός αυτού, συναγωνίζονταν την Ελλάδα στο εμπόριο, φτάνοντας στο σημείο να συνεργαστούν και με εχθρικές προς την Ελλάδα χώρες. Οι Τρώες έγιναν πλούσιοι και δυνατοί και έτσι έπαυσαν να πληρώνουν στους Αχαιούς μέρος του φόρου που εισέπρατταν από τα πλοία διαφόρων λαών και απαιτήσαν να πληρώνουν και οι Έλληνες φόρο όταν τα πλοία τους θα περνούσαν από τον Ελλήσποντο.

Τότε, ο ισχυρός Βασιλεύς των Μυκηνών, Αγαμέμνων εξοργίσθηκε κι έφαχνε αφορμή να ανοίξει πόλεμο με το Ίλιον.

Γενικά όλοι οι ερευνητές υποστηρίζουν πως ο Τρωικός πόλεμος έγινε για εμπορικούς λόγους. Το συμπέρασμα αυτό προκύπτει και από το γεγονός ότι ο Όμηρος αναφέρει στην αρχή του έργου της ΙΛΙΑΔΟΣ, πως ο Πρίαμος έστειλε τον γιο του Αλέξανδρο (Γάργη) στον βασιλιά της Σπάρτης Μενέλαο, αδελφό του Αγαμέμνονα για να συνάψει φιλικούς δεσμούς και άρα εμπορικούς.

Θα πρέπει όμως να δούμε πρώτα ποια είναι η ακριβής χρονολογία που διεξήχθη ο περιβόητος πόλεμος. Ο Όμηρος λέει πως όταν έγινε ο πόλεμος της Τροίας, βασιλιάς της Αιγύπτου ήταν ο Πόλυβος. Ο Ερατοσθένης λέει ότι ο βασιλιάς της Αιγύπτου λεγόταν Α-

μύρταιος. Ο Μανέθων λέει ότι το όνομα του αιγυπτίου βασιλιά ήταν Τίμαος ή Τουτίμαιος, ενώ κατά τον Ηρόδοτο Πρωτέας. Οι σύγχρονοι ερευνητές υποστηρίζουν πως όταν διεξήχθη ο πόλεμος της Τροίας, στην Αίγυπτο - σύμφωνα με τα αρχεία - ήταν βασιλιάς ο Τίμαος ή Τουτίμαιος ή Αμύρταιος ή Πόλυβος ή Πρωτέας, και ότι ο άνθρωπος αυτός βασίλευσε την χώρα του Νείλου το 2533 π.Χ. Πράγματι όταν έγινε ο Τρωικός πόλεμος, βασιλιάς της Αιγύπτου ήταν ο Τίμαος, όπως σαφώς αναφέρουν οι ενεπίγραφες στήλες οι οποίες φυλάσσοντο στους Ναούς και ήσαν τα ιστορικά αρχεία των Αιγυπτίων. Οπότε στην περίπτωση αυτή φανερώνεται το εξής γεγονός: Ο Τρωικός πόλεμος έγινε στα μέσα της Γ χιλιετηρίδας π.Χ.

Ωστόσο, αρκετοί ερευνητές υποστηρίζουν ότι ο Πόλεμος της Τροίας έγινε στα τέλη της Δ' χιλιετίας π.Χ. και μάλιστα ο πόλεμος εκείνος ήταν ο πρώτος που διεξήχθη στο Ίλιον, ενώ ο δεύτερος πόλεμος είναι αυτός που αντέγραψαν από τις ενεπίγραφες στήλες των αιγυπτιακών ναών ο Κράντορας (4ος αιώνας π.Χ.), ο Μαρκελλίνος (330 - 395 μ.Χ.), ο Πρόκλος (410-485 μ.Χ.) και άλλοι Έλληνες και Ρωμαίοι συγγραφείς.

Την άποψη αυτή για το γεγονός ότι ο πρώτος Τρωικός πόλεμος συνέβη στα τέλη της Δ' π.Χ. χιλιετηρίδας την θεμελίωσαν αρκετοί σύγχρονοι ευρωπαίοι συγγραφείς. Μάλιστα δε ο Έλληνας ερευνητής κ. Κ. ΚΟΥΤΡΟΥΒΕΛΗΣ ανακάλυψε την πραγματική χρονολογία του - πρώτου - Τρωικού πολέμου με αστρονομικούς υπολογισμούς και υποστηρίζει ότι ο πόλεμος εκείνος διεξήχθη το έτος 3.087 π.Χ. δηλ. λίγες δεκαετίες μετά τον θάνατο του Ηρακλή, υιού του Αμφιτρύωνα και της Αλκμήνης, (βλ. περιοδικό "ΔΑΥΛΟΣ", τεύχος 173 στις σελίδες 10.481 -10.490).

Για τον δεύτερο Τρωικό πόλεμο, οι ερευνητές υποστηρίζουν ότι διεξήχθη κατά τον 25ο αιώνα π.Χ., την εποχή που η Αυτοκρατορία των Μυκηναίων ήταν ισχυρή.

Ο Αγαμέμνονας θεωρούνταν από όλες τις Ελληνικές πόλεις - κράτη ως ο ισχυρότερος και επικρατέστερος. Ο Όμηρος το πιστοποιεί: "συ μεν άρχε¹ συ γαρ βασιλεύατός έσσι" (ΙΛΙΑΣ 1,69).

Από τα γραφόμενα του Ομήρου καταλαβαίνουμε ότι ο Αγαμέμνονας συμπαθούσε περισσότερο από όλους τους Πελοποννήσιους,

τους Αργείους, (είναι πολιτικό όνομα, που πήραν από το Αργός, πρωτεύουσα των Αχαιών) επειδή ήσαν συγγενείς Α' βαθμού με τους Μυκηναίους. Αντιθέτως οι άλλοι κάτοικοι της Πελοποννήσου, οι Δαναοί (ήσαν απόγονοι των Πελασγών όπως όλοι οι Έλληνες) οφείλουν το όνομα τους στον ένδοξο βασιλέα τους τον Δαναό.*

Ο Όμηρος αναφέρει συχνά τον Νέστορα, βασιλιά της Πύλου, τον οποίο τον συμβουλευεται ο Αγαμέμνωνας. Αλλά εκτός από τον Νέστορα, ο Αγαμέμνων συμβουλευόταν και τον Οδυσσέα, κυρίαρχο του Ιονίου, που είχε ως έδρα του την Ιθάκη.

Πιστεύω πως ο Αγαμέμνωνας δέχθηκε τις συμβουλές του Νέστορα ώστε να συνάψουν εμπορικές σχέσεις με άλλες χώρες και να αγνοήσουν τους Τρώες.

Όταν λοιπόν οι Τρώες αντιλήφθηκαν το γεγονός πως οι Έλληνες έκοψαν κάθε εμπορικό σύνδεσμο με τις πόλεις του Εύξεινου Πόντου και έστρεψαν το ενδιαφέρον τους σε άλλες κατευθύνσεις, κατάλαβαν πως έχασαν το παιχνίδι. Αυτό όμως που πρέπει να τους τρόμαξε περισσότερο, ήταν η αδιαφορία των Ελλήνων προς τον Εύξεινο Πόντο και το ενδιαφέρον τους προς τις νότιες χώρες: Αίγυπτο, Αιθιοπία και Μέση Ανατολή.**

Έτσι έστειλαν στην Ελλάδα αντιπροσωπεία με σκοπό να ισχυροποιήσουν και πάλι τους φιλικούς και εμπορικούς δεσμούς με

* Το όνομα Δαναοί το συναντούμε μέσα στην «ΙΛΙΑΔΑ» γύρω στις 140 φορές. Το όνομα ΑΡΓΕΙΟΙ το βρίσκουμε 30 φορές και το ΑΧΑΙΟΙ το οποίο είναι κυρίαρχο μέσα στην Ιλιάδα το συναντούμε γύρω στις 600 φορές.

** Κατά την άποψη μου την εποχή εκείνη όταν κάτι ήταν ελκυστικό για τους Έλληνες, πίστευαν πως η επιθυμία αυτή ετοποθετήτο μέσα τους από τον Δία. Εξού και το «ΕΝ-ΔΙΑ-ΦΕΡΟΝ». Επίσης, εάν μία Ελληνίδα ήταν έγκυος, έλεγαν: Είναι σε ΕΝ-ΔΙΑ-φέρουσα. Δηλαδή, ο Δίας είναι αυτός που επιτρέπει την έλευση του παιδιού.

Έτσι, η αδιαφορία των Ελλήνων ανάγκασε τον βασιλιά Πρίαμο να στείλει έναν από τους νόμιμους γιους του τον ωραίο Πάρη, ο οποίος ήτο καλός ρήτορας και γνώστης του εμπορίου, στον βασιλιά της Σπάρτης, τον Μενέλαο για να τον πείσει να συνάψουν πάλι εμπορικές σχέσεις και να ελέγχουν την Μεσόγειο.

Η λέξη "δια": πρόθεσις - δηλοί: δια μέσου, πέρα για πέρα, μετά από χρόνο. Ετυμ. Θ. δι. Σύμφωνα λοιπόν μετά Λεξικά που συμβουλευθήκα, η πρόθεση "δια" (= Δια μέσου) συμπίπτει με τις λέξεις "εν-ΔΙΑ-φέρον" και "α-ΔΙΑ-φορία".

τους Έλληνες.

Όμως φαίνεται ότι ο Πρίαμος δεν είχε "καθαρό πρόσωπο" για να στείλει τον γιο του στον ισχυρό Αγαμέμνονα, και αναγκάστηκε να τον στείλει στον Μενέλαο. Ασφαλώς ο Μενέλαος που ενημέρωσε τον ισχυρό αδελφό του για την επίσκεψη του Τρωαδίτη, πήρε εντολές να δεχθεί με τιμές τον νεαρό πρίγκιπα Πάρη, εφόσον ένας βασιλιάς ήταν υποχρεωμένος να τιμήσει τον φιλοξενούμενο του, αφού ήταν αντιπρόσωπος βασιλιά έστω και εχθρικού.

Ο Όμηρος λέγει πως ο γιος του Πριάμου ερωτεύθηκε σφοδρά την ωραία βασίλισσα της Σπάρτης, η οποία ανταποκρίθηκε στο αίσημα του. Έτσι έφυγαν κρυφά από το παλάτι του Μενελάου, παίρνοντας και πολλά πολύτιμα αντικείμενα.

Στο σημείο αυτό θα κάνουμε μία παρένθεση αναφέροντας ότι οι σύγχρονοι ερευνητές υιοθετούν την άποψη ότι τα ονόματα που αναφέρονται στην Ιλιάδα, δεν είναι τα πραγματικά. Ο Όμηρος άλλαξε τα ονόματα και τοποθέτησε νέα με ιδιότητες που καθρεφτίζονται μέσα σ' αυτά.

Πράγματι, το όνομα Μενέλαος (= Μένεα Λαού) αρμόζει για το μένος του Λαού της Σπάρτης εξαιτίας της άτιμης συμπεριφοράς του Πάρη, του οποίου το όνομα έχει μία προκαθορισμένη σημασία και όχι ακαθόριστη. Ο Ιάκωβος Ποθητός στο βιβλίο του "Αρχαίοι Θεοί και Ιερατεία", εκδ. Αρσενίδη, σελ. 89 αναφέρει ότι το όνομα Πάρις σημαίνει παγίδα του Άρη: ΠΑΡΙΣ= π(αγίδα του Άρη).

Το δε όνομα του Οδυσσέα προέρχεται από το οδύσσομαι. Δηλαδή, οργίζομαι, τρελαίνομαι από θυμό. Αυτό το ελάττωμα του Οδυσσέα είχε ως αποτέλεσμα να γκρεμίσει τα αγάλματα των Θεών την ώρα που γινόταν η άλωση της Τροίας. Αλλά στο σημείο αυτό γεννάται το εξής ερώτημα: Γιατί ο Οδυσσέας γκρέμισε τα αγάλματα των θεών, αφού είχαν τους ίδιους θεούς με τους Τρώες; Πιστεύω πως φέρθηκε κατ' αυτόν τον τρόπο εξαιτίας της αχαριστίας των Τρωών που δεν τίμησαν την ελληνική φιλοξενία, γιαυτό και δεν κατόρθωσε να ελέγξει τον θυμό του διαπράττοντας ιεροσυλία.

Τέλος, το όνομα της συζύγου του Οδυσσέα, το ΠΗΝΕΛΟΠΗ, σημαίνει "αυτή που υφαίνει" (βλ. Λεξικό Δορμπαράκη, σελ. 647).

Έχουν γραφτεί αρκετά βιβλία στα οποία αναφέρεται ότι τα ονό-

ματα ΑΘΗΝΑ και ΑΧΙΛΛΕΥΣ, είναι ξενόφερτα, και μάλιστα από την Ατλαντίδα, ενώ κατ' άλλους από την Αφρική. Είναι εσφαλμένη διατύπωση, και μάλιστα σκόπιμη, διότι τα ονόματα αυτά είναι ατόφια ελληνικά, εφόσον πηγάζουν από το πρώτο κράτος της γης, του Ουρανού στην Πιερία.

Συνεπώς:

α) ΑΘΗΝΑ σημαίνει Ήθος και Νόησις, ενώ αρχικά την προσφώνούσαν ως Ηθονόη. Η πρώτη Αθηνά έζησε στην εποχή του Βασιλέα Ουρανού (20η χιλιετία π.Χ.). Η δεύτερη Αθηνά έζησε την 10η χιλιετία π.Χ. και διατέλεσε Βασίλισσα της Αττικής. Έπειτα από χίλια χρόνια μια άλλη βασίλισσα της Αττικής με το ίδιο όνομα ίδρυσε την πόλη Αθήναι στην Αίγυπτο, αλλά οι αιγύπτιοι μετονόμασαν την πόλη σε Σαΐς ενώ την Ελληνίδα βασίλισσα της Αττικής την θεοποίησαν και την ονόμασαν Νεΐθ. Όλες οι σπουδαίες αυτές βασίλισσες συγχωνεύθηκαν με την πάροδο των χρόνων ως ένα μόνο πρόσωπο.

β) ΑΧΙΛΛΕΥΣ. Το όνομα του προέρχεται από το αχλύς. Όπως εξηγήσαμε στις προηγούμενες σελίδες, η αχλύς είναι μετεωρολογικό φαινόμενο που παρατηρείται κυρίως στις ελληνικές θάλασσες, λίμνες, ποταμούς και καταρράκτες.

Πιστεύω πως όταν ο Βασιλεύς της Φθίας επετίθετο με το άρμα του εναντίον των Τρωών, σηκωνόταν σκόνη, και οι Τρώες τον παρομοιάζανε ως την αχλύ ενός ορμητικού καταρράκτη.

Αφού λοιπόν αποδείξαμε ότι τα δύο αυτά ονόματα είναι γνήσια ελληνικά, θα ερμηνεύσουμε τώρα τι ακριβώς συνέβη στην Αυλίδα, όπου εκεί αγκυροβόλησαν όλα τα πλοία των Ελλήνων.

Η ΑΠΟΚΡΥΠΤΟΓΡΑΦΗΣΗ ΤΗΣ ΘΥΣΙΑΣ ΤΗΣ ΙΦΙΓΕΝΕΙΑΣ

Όταν οι αρχηγοί συναντήθηκαν στην Αυλίδα, ο Αγαμέμνονας είχε τους Οδυσσέα και Νέστορα ως προσωπικούς του συμβούλους. Στην Αυλίδα όμως, οι ενωμένοι για 7η φορά Έλληνες, έκριναν πως η καλύτερη λύση είναι να ακολουθήσουν την διπλωματική οδό και να ζητήσουν με ειρηνικά μέσα την Ελένη, κι ό,τι έκλεψε από το παλάτι του Μενελάου ο Πάρις.

Έκριναν κατ' αυτόν τον τρόπο επειδή δεν επιθυμούσαν έναν εμφύλιο πόλεμο κατ' ουσίαν. Το ρεύμα των καταστάσεων δεν ήταν ευνοϊκό για τον Αγαμέμνονα, τον αδελφό του τον Μενέλαο, τον Οδυσσέα και τον Νέστορα, διότι αν οι Τρώες επέστρεφαν την Ελένη και τα κλοπιμαία δίχως πόλεμο, θα έμεναν ατιμώρητοι, ενώ οι ίδιοι οι Έλληνες στην επιστροφή προς την γενέθλια γη, ο καθένας θα ακολουθούσε τον δικό του δρόμο, και η ενότητα θα κατέρρεε.

Αυτό το άσχημα ρεύμα επικρατούσε στις τάξεις των Ελλήνων, ενώ ο Όμηρος λέγει πως όλοι τους περίμεναν "ούριο άνεμο" για να ταξιδέψουν με τα πλοία τους στο Ίλιον. Ο Όμηρος δεν ήταν κάποιος που αγνοούσε τα ανατολικά παράλια της ηπειρωτικής χώρας, παρά ένας πολυταξιδεμένος άνθρωπος, και όπως υποστηρίζουν αρκετοί ευρωπαίοι ερευνητές και Έλληνες, όπως ο Δούκας (βλ. Το Μυστικό του Ομήρου), συγγραφέας των ΕΠΩΝ είναι ο ίδιος ο Οδυσσεύς. Κατά συνέπεια, ο Οδυσσεύς - Όμηρος, ως γνήσιος θαλασσινός θα εγνώριζε ότι στην Αυλίδα οι άνεμοι δεν κόππαζαν ποτέ, διότι είναι το μέρος τέτοιο ώστε να φυσούν αδιάκοπα Άνεμοι. Άρα, οι λόγοι που παρέμειναν στην Αυλίδα οι ενωμένοι Έλληνες ήταν δύο: α) Να συγκεντρώσουν όσο το δυνατόν περισσότερο στρατό από την περιοχή εκείνη που ονομαζόταν ΕΑΑΑΣ. Το γεγονός αυτό πιστοποιείται και από τον Ησίοδο:

*«ή ποτ' Αχαιοί μείναντες χειμώνα πολύν συν λαόν
άγειραν Ελλάδος εξ Κερής».*

(ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ. 651-653).

Δηλαδή, κάποτε οι Αχαιοί αφού παρέμειναν (στην Αυλίδα) μέχρι να περάσει ο χειμώνας συνάθροισαν κάμποσο στρατό από την Ιερή Ελλάδα.

Ο δεύτερος λόγος ήταν ότι το ρεύμα των γεγονότων ήταν αντίθετο με την επιθυμία του Αγαμέμνονα και του Οδυσσέα, εφόσον οι περισσότεροι από τους βασιλείς δεν ήταν δυνατό να πνίξουν τα συναισθήματά τους, να ταξιδέψουν στο Ίλιον και να πολεμήσουν έναν συγγενικό λαό που έρρεε στις φλέβες του το ίδιο με το δικό τους αίμα. Άρα έπρεπε να βρεθεί ένας τρόπος, για να αλλάξουν τα πράγμα-

τα, και τον τρόπο αυτόν μόνο ένας πανέξυπνος άνθρωπος θα μπορούσε να τον βρει. Κι αυτός ήταν ο Οδυσσέας!

Ο Οδυσσέας λοιπόν σκέφθηκε πως ο μόνος τρόπος για να συμφωνήσουν οι Έλληνες, απόγονοι του Βασιλέα Ουρανού, είναι να φέρει τον ούριο άνεμο των γεγονότων, όπως αυτός επιθυμούσε. Εγνώριζε ότι όλοι οι συγκεντρωμένοι - στην Αυλίδα - Έλληνες, είχαν γνώση του γεγονότος πως οι ρίζες τους κρατούσαν από τον Βασιλέα Ουρανό (πάππο του Δία) που είχε για έδρα του την πόλη των Ελευθερών στην Μακεδονία, και ότι όλοι οι άλλοι λαοί μιλούσαν με δέος και θαυμασμό για το ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΙΣΧΥΡΟ ΓΕΝΟΣ ΤΟΥ ΟΥΡΑΝΟΥ!

Ο Πολυμήχανος Οδυσσέας εγνώριζε ότι ο Αγαμέμνωνας ως αρχιστράτηγος, αρχιδικαστής και αρχιερέας του Ισχυρού Γένους, δεν θα πρέπει να συγχωρέσει το παράπτωμα των συγγενών Τρωών. Συνεπώς έπρεπε να γίνει μία θυσία. Αλλά η θυσία αυτή δεν ήταν έτσι όπως την κατανοούν ορισμένοι ερευνητές, αφού άλλωστε δεν υπάρχει η παραμικρή ένδειξη για το αν έγινε ποτέ ανθρωποθυσία στον Ελλαδικό χώρο.

Κανένας σωστός ερευνητής δεν αποδέχθηκε ως γεγονός ότι ο μάντης Κάλχας πρότεινε πως για να έχουν "ούριο άνεμο" ώστε να ταξιδέψουν με ανοιχτά πανιά τα πλοία, πρέπει να θυσιασθεί η θυγατέρα του Αγαμέμνονα η Ιφιγένεια. Όλη αυτή η σκηνή της θυσίας είναι παραβολική.

Όταν όμως κατορθώσει κάποιος να σπάσει τον Ομηρικό κώδικα της Ιλιάδας, θα διαπιστώσει ότι ο Οδυσσέας έπεισε τον Αγαμέμνονα και τους άλλους βασιλείς πως όλο το Ισχυρό Γένος πρέπει να οδηγηθεί από τον ίδιο τον αρχιστράτηγο έξω από τα τείχη της Τροίας έως όπου επιτύχουν την τελική νίκη και ξεπλύνουν την ντροπή από τους παλαιούς αποστάτες. Τότε, όλο το Ισχυρό Γένος δέχθηκε να θυσιάσει τα συναισθήματα του!

Αυτή λοιπόν ήταν η "ΘΥΣΙΑ ΤΗΣ ΙΦΙΓΕΝΕΙΑΣ" που αγνοούν όλοι σχεδόν οι ερευνητές, καθώς οι Έλληνες θυσίασαν τα συναισθήματα τους, ώστε να τιμωρήσουν τους αχάριστους Τρώες.

Η λέξις ΙΦΙ-ΓΕΝΕΙΑ είναι όπως βλέπουμε σύνθετη. Το πρώτο συνθετικό "ΙΦΙ" σημαίνει ισχύς - δύναμη, και το δεύτερο σημαίνει Γένος. Ήταν το Ισχυρό Ελληνικό Γένος, το οποίο ήτο υπό τη σκέπη του Αγά-

μέμνονα. Ήταν η Ιφιγένεια του, η θυγατέρα του, η ενωμένη θεική δύναμη!

Συμπληρωματική σημείωση

Ο διάσημος συγγραφέας JACQUES RAMIN στο βιβλίο του "LE PROBLEME DES CASSITERIDES", αναφέρει ότι η χώρα του Οδυσσέα ονομαζόταν Ελλάδα, ότι οι Έλληνες ταξίδεψαν στην Κορνούαλη και στα νοτιοδυτικά του Ντονβονσάιρ για την μεταφορά κασσίτερου, όπως επίσης στο Ουέσσεξ, το οποίο χρωστά τον πολισμό του στους ανθρώπους της Μεσογείου, ενός πανάρχαιου λαού που ήταν γνωστός ως Έλληνες.

Επίσης, ο J. Ramin αναφέρει ότι ο Όμηρος ήταν ο ίδιος ο Οδυσσέας και ταξίδεψε έξω από την Μεσόγειο. Το ίδιο υποστηρίζει ο R. REINHART, λέγοντας ότι οι Έλληνες ταξίδεψαν στην Ιβερνία (Ιρλανδία) και Αλβιώνα (Αγγλία) πριν το 1400 π.Χ. για να φέρουν κασσίτερο και χρυσό.

Επί πλέον, ο γνωστός ερευνητής G. PILLOT στο βιβλίο του "Ο κώδικας της Οδύσσειας", υποστηρίζει ότι ο Οδυσσέας ταξίδεψε στον Ατλαντικό ωκεανό, και ότι ήταν το ίδιο πρόσωπο με τον Όμηρο.

Το γεγονός ότι ο Όμηρος ήταν το ίδιο πρόσωπο με τον Οδυσσέα, αναφέρεται υπό πλείστων συγγραφέων ξένων και ελλήνων, όπως π.χ. ο κ. Δούκας, ο οποίος αποδεικνύει με αδιάσειστα στοιχεία στο εξαιρετικό έργο του "το μυστικό του Ομήρου", ότι ο Οδυσσέας ήταν ο ίδιος ο Όμηρος!

Η ΔΡΑΜΑΤΙΚΗ ζωή του Οδυσσέα ταυτίζεται με την οδυνηρή πορεία της Ελληνικής φυλής. Θάλεγε κανείς ότι η "Οδύσσεια" προφήτευσε τον βάνουσο και αιματοβαμένο δρόμο του Έλληνα που υπέστη τα πάνδεινα επί 2000 χρόνια. Τώρα όμως πλησιάζει προς την Ιθάκη του. Έσεται ήμαρ!

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ε΄

Η Επανάσταση του 1821 και ο ρόλος των Ευρωπαϊκών χωρών

*«Πρώτιστο χρέος του ιστορικού είναι
ν' αναζητά παντού και πάντα
την αλήθεια με υπομονή πεισματική».*

ΘΟΥΚΥΔΙΔΗΣ

ΤΑ ΠΡΩΤΑ ΧΡΟΝΙΑ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΑΛΩΣΗ ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ

Οι Τούρκοι πριν ακόμη κατακτήσουν την Κωνσταντινούπολη υιοθέτησαν ευέλικτη πολιτική στις περιοχές της Μικρής Ασίας, στις οποίες είχαν εισβάλει. Άλλοτε υποστήριζαν τους φεουδάρχες και άλλοτε τους δουλοπάροικους.

Στο Βυζάντιο τώρα, σε πολλές πόλεις που δεν είχαν ακόμη κατακτηθεί καθώς και στην Κωνσταντινούπολη, ο Ελληνικός πληθυσμός ήταν χωρισμένος σε δύο παρατάξεις. Στους ενωτικούς και τους ανθενωτικούς. Οι ενωτικοί ως γνωστόν υποστήριζαν την ένωση των δύο Εκκλησιών Ορθόδοξου και Καθολικής με απώτερο σκοπό να ζητήσουν μετά την βοήθεια των δυτικών εναντίον του μεγάλου κινδύνου των Οθωμανών, που ευρίσκετο πλέον προ των Πυλών της καρδιάς του Βυζαντίου. Οι ενωτικοί αν και λιγότεροι των ανθενωτικών προέρχονταν από τα ανώτερα - και με μεγαλύτερη παιδεία - στρώματα του πληθυσμού.

Οι ανθενωτικοί ήταν η μεγάλη μάζα του πληθυσμού, αντιδρούσαν στην ένωση και έκαναν ό,τι μπορούσαν για να την αποτρέψουν, και όπως ξέρουμε επεκράτησαν.

Ο Μωάμεθ ο Β' αμέσως μετά την κατάληψη της Πόλης ασχολήθηκε με το να βρει τρόπο, ώστε να ρυθμιστούν οι σχέσεις ανάμεσα στους υπηκόους του και ιδιαίτερα μεταξύ Μουσουλμάνων και Ελλήνων. Έχοντας δε αντιληφθεί το πόσο μεγάλη πολιτική σημασία είχε η διάσταση ανάμεσα στην Ανατολική και Δυτική Εκκλησία, στάθμισε τα συμφέροντα του και ανακήρυξε Οικουμενικό Πατριάρχη τον φανατικό εχθρό της Ένωσης Γεώργιο Γενάδιο, που άλλωστε κατά πολλούς ιστορικούς βοήθησε τον Μωάμεθ στην κατάκτηση της Πόλης και είχε ήδη δηλώσει υποταγή σ' αυτόν.

Ο Γενάδιος κατάγεται από την Χίο. Ανέβηκε στον πατριαρχικό θρόνο με μεγάλες τιμές και ανέλαβε την εκκλησιαστική και πολιτική εξουσία επί των χριστιανών.

Από διάφορες πηγές και ιδίως από τα λιγοστά έγγραφα που σώθη-

καν τα "Βεράτια", μαθαίνουμε ότι τα προνόμια που παραχωρήθηκαν στους κληρικούς ήσαν μεγάλα. Οι κληρικοί ήταν απαλλαγμένοι από τους φόρους και γι αυτό οι τάξεις των μοναχών και των κληρικών πύκνωναν συνεχώς.

Ο Πατριάρχης είχε το δικαίωμα να επιβάλλει στους Έλληνες ιδιαίτερη φορολογία για τις ανάγκες της Εκκλησίας όπως επίσης και το δικαίωμα ν' αναφέρεται με αντιπροσώπους του στην Υψηλή Πύλη και στα διάφορα τουρκικά κρατικά όργανα, για θέματα σοβαρά, όπως μετατροπή της θανατικής ποινής, μείωση φυλάκισης κ.τ.λ. Με άλλα λόγια η πολιτική και θρησκευτική πλέον εξουσία επί των Ελλήνων, εφάρμοζετο από τον κλήρο, που δρούσε σαν διάμεσο μεταξύ αυτών και του δυνάστη τούρκου.

Μετά την κατάκτηση της Βαλκανικής όμως από τους τούρκους και με το πέρασμα του χρόνου, παράλληλα με τον κλήρο αναπτύχθηκε από τον Ελληνικό Ορθόδοξο πληθυσμό και μία ολόκληρη τάξη, η οποία κατέλαβε σημαντική θέση στον κρατικό τουρκικό μηχανισμό. Ήταν οι Φαναριώτες που πήραν τ' όνομα από την περιοχή Φανάρι, όπου κατοικούσαν. Μία συνοικία όπου ευρίσκετο και το Πατριαρχείο.

Πολλοί από αυτούς κατάγονταν από τις αρχοντικές Βυζαντινές οικογένειες και ήταν κάτοχοι μεγάλης παιδείας. Ένα μεγάλο ποσοστό επίσης ήταν έμποροι. Ήξεραν ξένες γλώσσες και πολλοί από αυτούς είχαν ζήσει σε διάφορες ευρωπαϊκές χώρες, και ήσαν γνώστες της πολιτικής και διπλωματικής ιστορίας των κρατών της δύσεως.

Λόγω των προσόντων τους αυτών, οι αμόρφωτοι κυρίως τούρκοι, αναγκάστηκαν να χρησιμοποιούν σε διπλωματικές αποστολές μόνο τους Έλληνες. απέκτησαν έτσι όλες τις προνομιούχες θέσεις στο διπλωματικό τομέα και χρησιμοποιούντο κυρίως ως διερμηνείς, ονομάζοντο δε δραγουμάνοι. Η θέση του δραγουμάνου (διερμηνέα) ήταν πολύ εμπιστευτική και στην κρατική ιεραρχία είχε θέση υπουργού Εξωτερικών!

Οι πιο σημαντικές από τις φαναριώτικες οικογένειες ήταν οι Μαυροκορδάτοι, οι Μουρούζηδες, οι Καρατζάδες, οι Σούτσοι, οι Υψηλάντες κ.ά. Οι Φαναριώτες στην πλειοψηφία τους, πρόσφεραν σημαντικές υπηρεσίες σε όλους τους Έλληνες. Λόγω των θέσεων που κατείχαν, ήξεραν πολλά μυστικά του τουρκικού κράτους και συχνά προει-

δοποιούσαν τους Έλληνες ώστε να αποφεύγουν τους κινδύνους.

Επίσης στις παραδουνάβιες ηγεμονίες, οι Έλληνες ηγεμόνες, χρησιμοποιούσαν την ελληνική γλώσσα και πλαισιώνονταν συνήθως από ομοεθνείς τους. Φρόντισαν δε για την ίδρυση Ελληνικών σχολείων, διατηρώντας έτσι την συνέχεια του Ελληνισμού.

Μέχρι τα τέλη του 17ου αιώνα, οι Έλληνες έχοντας καταλάβει πολύ ουσιαστικές θέσεις, κυβερνούσαν στην ουσία το τουρκικό κράτος. Στον θρόνο υπήρχε ένας δυνάστης Σουλτάνος, αλλά στην πραγματικότητα οι Έλληνες που διοικούσαν έκαναν πολύ εύκολη τη δουλειά των ομοεθνών τους και η Τουρκική Αυτοκρατορία διαβρώνετο εκ των έσω σιγά σιγά προς όφελος των Ελλήνων, χωρίς να γίνεται αυτό αντιληπτό. Άλλωστε με τους Έλληνες στις υπουργικές θέσεις, τόσο οι εξωτερικές όσο και οι εσωτερικές υποθέσεις του κράτους πήγαιναν καλά και το κύρος του τουρκικού κράτους αυξάνετο μεταξύ των άλλων Ευρωπαϊκών κυρίως χωρών.

Με τον καιρό οι Ευρωπαίοι άρχισαν να αγνοούν φανερά πλέον τους υψηλόβαθμους Τούρκους και να έρχονται σε διπλωματική επαφή μόνο με τους Έλληνες, που κρατούσαν ουσιαστικά τα κλειδιά της τουρκικής εξουσίας. Την εποχή αυτή άρχισε να ωριμάζει η ιδέα μεταξύ αυτών των ισχυρών Ελλήνων, πως ήλθε η ώρα για να περάσει η Τουρκική Αυτοκρατορία στα χέρια τους, όπως παλαιότερα είχε περάσει και η Βυζαντινή Αυτοκρατορία. Ένοιωσαν πως ήλθε η μεγάλη στιγμή να περάσει ο τουρκικός θρόνος σε Ελληνικά χέρια, αθόρυβα και χωρίς βία και να ξαναγίνει η Ελλάδα μία υπερδύναμη που θα την βλέπουν οι ισχυροί της Ευρώπης, Άγγλοι, Αυστριακοί και Γάλλοι με δέος.

Τα σχέδια όμως αυτά δεν ήταν γραφτό να υλοποιηθούν. Οι μισέλληνες που κατείχαν θέσεις κλειδιά σε διάφορες ευρωπαϊκές ισχυρές χώρες, αντελήφθησαν τα σχέδια των Ελλήνων και ενημέρωσαν τους ηγέτες των Ευρωπαϊκών χωρών για το ότι οι Έλληνες προετοιμάζονται για μία νέα αυτοκρατορία. Αυτό ήταν η Αρχή του Τέλους.

Ο Σουλτάνος έμαθε από τους Δυτικούς για τα σχέδια των Ελλήνων. Τους έβγαλε λοιπόν όλους από τις υψηλές θέσεις τους και ετοπώθησε σε αυτές τούρκους και ευρωπαίους. Έπειτα υποχρέωσε όλους τους Έλληνες να πληρώνουν μεγάλους φόρους. Οι φόροι αυτοί ήταν δυσβάστακτοι και όλος ο Ελληνισμός της Ανατολικής Θράκης, του Πό-

ντου, της Ιωνίας και της ηπειρωτικής χώρας, γνώρισε μεγάλη οικονομική εξαθλίωση. Οι μεγαλύτερες και οι πιο εύφορες εκτάσεις γης ανήκαν πια στους τούρκους, σ' αυτούς δηλαδή που ήταν άμισθοι υπηρέτες επί σειρά ετών και δεν το είχαν καταλάβει. Ο πιο ανυπόφορος από τους τακτικούς φόρους, ήταν ο κεφαλικός που ονομαζόταν "χαράτσι". Κεφαλικό φόρο πλήρωναν όλοι όσοι δεν ήταν μουσουλμάνοι. Οι Έλληνες γεωργοί, ήσαν υποχρεωμένοι να καταβάλλουν φόρο καλλιέργειας, άσχετα από το αν τα κτήματα ήταν δικά τους ή νοικιασμένα. Αν δεν μπορούσαν να πληρώσουν, έχαναν το κεφάλι τους.

Οι δυσμενείς αυτές συνθήκες κράτησαν μέχρι τα τέλη του 18ου αιώνα με αποτέλεσμα η ζωή για τους Έλληνες να γίνει αφόρητη, ενώ η μόρφωση των νέων ήταν μηδαμινή.

Σε αυτή την εποχή οι Τούρκοι ήταν τυραννικοί. Αλλά σε όποια εποχή κι αν ζει ο άνθρωπος, υπάρχουν πάντα κάποια οξυμένα πνεύματα που βρίσκουν λύσεις. Έτσι, το 1808 ο Θεσσαλονικέας Γρηγόριος Ζαλύκης ίδρυσε στο Παρίσι την μυστική επαναστατική εταιρεία "Ελληνόγλωσσο Ξενοδοχείο". Εκτός όμως από αυτήν την μυστική πατριωτική οργάνωση, υπήρχαν κι άλλες, από τις οποίες ξεχώρισε η «ΦΙΛΟΜΟΥΣΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ» του Αδαμάντιου Κοραή.

ΟΙ ΜΥΣΤΙΚΕΣ ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΕΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΙΣ

Η οργάνωση «ΕΛΛΗΝΟΓΛΩΣΣΟ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟ» συγκέντρωνε στις τάξεις της κυρίως εμπόρους, ανθρώπους της δράσεως, που ιδεολογικά ήταν προσανατολισμένοι προς την Ρωσία, την μεγάλη αυτή χώρα στην οποία ανθούσαν μεγάλοι εμπορικοί οίκοι, και από την οποία προβάλλετο η γνώμη ότι, με τις επικρατούσες συνθήκες η μόρφωση των λαών και εν προκειμένω του Ελληνικού ήταν χρονοβόρος, δηλαδή αδύνατος, οπότε η επανάσταση έπρεπε να γίνει και να προηγηθεί της παιδείας.

Αντιθέτως η «Φιλόμουσος Εταιρεία» συγκέντρωσε στους κόλπους της τους λογίους της εποχής, οι οποίοι ήταν βέβαια υπέρ της Ιεράς Συμμαχίας και της Επανάστασεως του Έθνους, αφού όμως πρώτα το Έθνος μυηθεί στην γνώση του Διαφωτισμού.

Τέλος, μέσα στην ίδια την Ελλάδα αναπτύχθηκε μία άλλη ομάδα, αυτή των «Κολλυβάδων» που περιλάμβανε ανθρώπους της Εκκλησίας, και στην οποία πρωτοστατούσε ο Αθανάσιος Πάριος. Αυτοί υπεστήριζαν ότι η επανάσταση δεν ήταν αναγκαία, αφού με την πάροδο του χρόνου η Οθωμανική αυτοκρατορία θα μεταλλάσσόταν σε ένα Ρωμαίικο κράτος. Με την ιδέα αυτή βέβαια δεν συμφώνησαν οι δύο άλλες πλευρές.

Την εποχή αυτή ο Αδαμάντιος Κοραΐς (1748 - 1833) εκδίδει την εφημερίδα "Σάλπιγμα πολεμιστήριον" με την οποία προσπαθεί να κάνει γνωστές τις θέσεις του στους υπόδουλους Έλληνες και την ανάγκη της μόρφωσης του λαού στο πνεύμα του Διαφωτισμού. Αμέσως οι κολλυβάδες με αρχηγό τον Αθ. Πάριο αντιδρούν και κατηγορούν τους λόγιους της εποχής ότι ασχολούνται με πειράματα φυσικής και χημείας και προσπαθούν να ξεσηκώσουν άδικα τον λαό, ενώ τον Αδ. Κοραΐ και τον Κων. Κούμα τους κατηγορούν ως άθεους.

Μετά τον θάνατο του Πάριου, ο Κοραΐς θα κατορθώσει να επιβάλει ως επικεφαλής στην μόρφωση των νέων τον ιερωμένο μεν αλλά προοδευτικό διαφωτιστή Νεόφυτο Βάμβα.

Το 1813 θα ιδρυθεί στην Αθήνα η "ΦΙΛΟΜΟΥΣΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ" από το επιτελείο του εκδιδόμενου στην Βιέννη περιοδικού "Λόγιος Ερμής" από τους Κοραΐ και Γαζή. Σ' αυτήν θα προσχωρήσουν ο Καποδίστριας και ο Ιγνάτιος Ουγγροβλαχίας. Το ίδιο έτος η "Φιλόμουσος Εταιρεία" θα ιδρύσει στην Αθήνα Επιστημονικό Γυμνάσιο, που θα διαδραματίσει σημαντικό ρόλο στη ζωή των Αθηνών. Τόσο ο πρωταγωνιστικός ρόλος του Κοραΐ σε όλες τις σχολές που ίδρυσε μαζί με τον Γαζή και τον Κωνσταντά, όπως της «ΜΗΛΙΩΤΙΚΗΣ ΚΟΙΝΗΣ ΤΟΥ ΓΕΝΟΥΣ ΣΧΟΛΗΣ» στη Μαγνησία, την οποία προικοδότησαν οικονομικά ο Καποδίστριας με τον Ιγνάτιο και άλλους σημαντικούς Έλληνες, όσο και η συμπαράσταση της εμπορικής τάξης των Ελλήνων, είχαν ως αποτέλεσμα να κάνουν πολύ ονομαστή την «Φιλόμουσο Εταιρεία». Δια λόγους ασφαλείας λοιπόν μετέφεραν την έδρα της στην Βιέννη. Όλοι οι διαφωτιστές που την αποτέλεσαν, έπαιξαν σημαντικό ρόλο στην διαμόρφωση της εθνικής συνείδησης των νέων της εποχής. Και όμως η δράση του Κοραΐ, όπως και όλης της Φιλόμουσος Εταιρείας δεν κατόρθωσε να προσφέρει πολλά στην επανάσταση. Όσο φιλότιμες κι αν ήταν οι προ-

σπάθειες του Κοραή και των συνεργατών του, δεν είχαν την δυνατότητα να φέρουν γρήγορα αποτελέσματα. Ευτυχώς ο Θεός της Ελλάδος φρόντισε να φουντώσει το ενδιαφέρον τεσσάρων μικρεμπόρων, ανθρώπων της δράσεως και του μόχθου, που είχαν ως κέντρο των εθνικών δραστηριοτήτων την Οδησό. Η αρχή βέβαια έγινε στην Ευρώπη από τον Θεσσαλονικέα Γρηγόριο Ζαλύκη. Αργότερα προστέθηκε και ο Ν. Σκουφάς, ένας άνθρωπος πρακτικός και δραστήριος παρόλο που δεν είχε κάποια ιδιαίτερη μόρφωση. Το "Ελληνόγλωσσο Ξενοδοχείο" ισχυροποιήθηκε και το 1814 μετονομάστηκε σε "Φιλική Εταιρεία", ενώ ο Σκουφάς μέχρι το 1818, έτος του θανάτου του, υπήρξε ο βασικός ηγέτης και ουσιαστικός οργανωτής των Φιλικών.

Ο Σκουφάς είχε μνηθεί στους επαναστατικούς μηχανισμούς το 1812 στη Μόσχα από τον Κωνσταντίνο Ράδο, που είχε στα σχέδια του να ιδρύσει μία εθνικοαπελευθερωτική οργάνωση εκείνη την εποχή. Ο Τσακάλωφ ήταν κι αυτός σημαντικό μέλος της οργάνωσης «Ελληνόγλωσσο Ξενοδοχείο».

Τον Ιούλιο του 1819 πεθαίνει ο Σκουφάς, και ο Ξανθός αποκτά την δυνατότητα ανάληψης πρωτοβουλιών προς μία συμφιλιωτική κατεύθυνση με την άλλη ομάδα, δηλαδή με την παράταξη του εθνισμού. Ο Ξανθός ήταν μνημένος στον Τεκτονισμό και θα διατηρήσει άριστες σχέσεις με τον Μεγάλο Διδάσκαλο της Μεγάλης Στοάς της Ελλάδος στα Επτάνησα κόμη Διονύσιο Ρώμα. (Βλ. Ι. Λουκά "Ιστορία της Ελληνικής Μασονίας").

Το 1819 θα μνηθούν στους "Φιλικούς" οι αδελφοί Νικόλαος και Δημήτριος Υψηλάντης. Ο Ξανθός τους δέχεται με χαρά και θα συνάψει φιλικές σχέσεις με το περιβάλλον του Κοραή. Τώρα, όλοι οι Έλληνες είναι ενωμένοι, χρειάζεται όμως ένας αρχηγός. Οι δύο παρατάξεις που ενώθηκαν επιτέλους, επέλεξαν ως αρχηγό τον Υψηλάντη. Ο πόθος για εθνική αποκατάσταση και ευδαιμονία με την πεποίθηση πως "ότι κάπου θα το κάνουμε μόνοι μας" ήταν κοινός σε όλους τους Έλληνες, εκτός από τους ιερωμένους, πλην ελαχίστων εξαιρέσεων, όπως ο Νεόφυτος Βόμβας, ο Αθανάσιος διάκος, ο Παπαφλέσσας, κ.ά.

Στην Φιλική Εταιρεία δεχόταν τους νεόφυτους με τα παρακάτω λόγια:

«Σε αποδέχομαι ως μέλος της Εταιρείας με την δύναμη που κατέχω

κατ' ευθείαν από τους μεγάλους Ιερείς των Ελευσίνιων Μυστηρίων».

Αυτά ήταν τα λόγια που έδειχναν τη συνέχεια της Ελληνικής παράδοσης και αναβίωναν το Αρχαίο Ελληνικό Πνεύμα στις καρδιές των ορκισμένων Ελλήνων της επανάστασης.

ΠΩΣ ΔΕΧΘΗΚΑΝ ΟΙ ΕΥΡΩΠΑΙΟΙ ΤΗΝ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Η επανάσταση των Ελλήνων χαιρετήθηκε με ενθουσιασμό από τους Φιλέλληνες της Ευρώπης. Οι ποιητές της που έκλαιγαν για την σκλαβιά των απογόνων του Λυκούργου, του Λεωνίδα, του Πλάτωνα, του Σωκράτη, του Αριστοτέλη και των άλλων εξεχόντων Ελλήνων της αρχαιότητας, γεμάτοι ενθουσιασμό χαιρέτησαν την απόφαση.

Κι ενώ τα παιδιά της Ελλάδας έδιναν τον υπέρ πάντων αγώνα, οι μισέλληνες χτύπησαν ύπουλα πάνω στην πληγή της μαρτυρικής χώρας. Ο ψευδο-ερευνητής Φαλμεράυερ έγραψε στο κατάπτυστο βιβλίο του «ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΚΑΤΑΓΩΓΗΣ ΤΩΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΩΝ», ότι αυτοί οι Έλληνες δεν είναι οι πραγματικοί απόγονοι του Περικλή, του Αριστοτέλη και των άλλων διαπρεπών Ελλήνων, αλλά απόγονοι των Σλάβων που κατέβηκαν κάποτε στην Ελλάδα, όπου με τα χρόνια απορρόφησαν τους λιγοστούς Έλληνες.

Αυτά έγραψε ο μισέλληνας Φαλμεράυερ και οι υπόλοιποι μισέλληνες της Ευρώπης βρήκαν την ευκαιρία να τορπιλίσουν την 10η ενότητα των Ελλήνων, διαδίδοντας πως δεν υπάρχουν Έλληνες πια ή πως δεν έχουν δική τους ιστορία, εφόσον την δανείστηκαν από άλλους λαούς της Μεσογείου, και ότι την γραφή την πήραν από τους Φοίνικες.

Θα εξετάσουμε λοιπόν αν η γραφή είναι επίτευγμα των Ελλήνων ή προήλθε από τους Φοίνικες.

ΓΡΑΦΗ, ΕΝΑ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΕΠΙΤΕΥΓΜΑ

Ο Όμηρος αναφέρει για μία προαρχαϊκή ελληνική γραφή, τα "σήματα λυγρά" όταν περιγράφει την ζωή του Βελλερεφόντη, αναφέρο-

ντας ότι ο ήρωας αυτός μετέφερε την γραφή σε πίνακα που δίπλωνε (Ιλιάς, VI, 168).

Ο Διόδωρος Σικελιώτης γράφει σχετικά με την περίπτωση: "προς δε τους λέγοντες ότι Σύροι μιν ευρεταί των γραμμάτων εισί, παρά δε τούτων Φοίνικες, μαθόντες τοίς Έλλησι παραδεδώκασιν, ούτοι δ' εισίν οι μετά Κάδμου πλεύσαντες εις την Ευρώπην, και δια τούτο τους Έλληνας τα γράμματα Φοινίκεια προσαγορεύειν, φασί τους Φοίνικας ουκ εξ αρχής ευρείν, αλλά τους τύπους των γραμμάτων μεταθείναι μόνον". (Βιβλιοθήκη Ιστορική, V, 74).

Ο διάσημος ερευνητής KEITH IRWIN απορρίπτει την θεωρία πως τάχα το φοινικικό αλφάβητο είναι το πρώτο στην ιστορία του ανθρώπου, και γράφει πως δεν υπάρχουν αποδείξεις για το αν οι Φοίνικες εφεύραν πρώτοι το αλφάβητο. (The Romance of Writing, 1963, σελ. 35).

Ο I. GELB γράφει κάτι που παραλύει τους οπαδούς της φοινικικής θεωρίας: «Θα πρέπει να αποδείξουμε όλοι από ποιο σημαντικό σύστημα προήλθε η ελληνική γραφή». (A Study of Writing, 1969, σελίς 178).

Ο Τόμας Μπιρτ, διάσημος Γερμανός καθηγητής της κλασικής φιλολογίας στο Πανεπιστήμιο του Μαρβούργου, γράφει στο βιβλίο του *Ο ΜΕΓΑΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΚΑΙ Ο ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ*", εκδ. Δαρεμά, σελ. 146, ότι η γραφή είναι ελληνικό επίτευγμα και όχι φοινικικό. Και ο Βούλγαρος γλωσσολόγος ακαδημαϊκός Βλαδίμηρος Γκεοργιέφ, διδάσκει με αδιάσειστα στοιχεία ότι η φοινικική γραφή είναι κρητικής καταγωγής.

Θα μπορούσα να απαριθμήσω πολλά ονόματα σπουδαίων καθηγητών, όπως Ουίλ Ντυράν, Παν. Καββαδίας, Αρης Πουλιανός, Κωνσταντίνος Πλεύρης, Άλεξ Πέρσον, Τζον Μάιρς, Ράις Κάρπεντερ, Χέρμαν Σνάιντερ, Άρθουρ Ίξβανς, Ρενέ Ντυσσώ, αλλά θα έκανα κατάχρηση του χώρου.

Οι μισέλληνες ανέκαθεν παρουσίαζαν το μαύρο ως άσπρο. Αλλά οι άνθρωποι που σέβονται τον εαυτό τους, αντικρούουν με αδιάσειστα στοιχεία την Βιβλική παραμυθολογία. Θα ανοίξουμε την Κοσμογονία του Ερμή του Τρισμέγιστου και την Παλαιά Διαθήκη, ώστε να εξακριβώσουμε ποιος αντέγραψε ποιόν.

«Αρχή των όντων ο Θεός, και vous και φύσεως και ύλης σοφίας... Ην γαρ σκότος άπειρον εν αβύσσω και ύδωρ άπειρον, και πνεύμα λεπτόν νοερόν δυνάμεις θείς τα εν χάρι».

ΚΟΣΜΟΓΟΝΙΑΤΟΥ ΕΡΜΗ

«Εν αρχή εποίησεν ο Θεός τον ουρανόν και την γην. Ηδεγηήτο άμορφος και έρημος σκότος επί του προσωώπου της αβύσσου. Και πνεύμα Θεού εφέρετο επί της επιφάνειας των υδάτων».

ΠΑΛΑΙΑ ΔΙΑΘΗΚΗ (Κεφ. Α')

Και ερωτώ ευθέως όλους τους εβραϊσσιωνιστές (όχι τους εβραίους που δεν ανήκουν στους σιωνιστάς). Ανιγράφει την Ελληνική Θεογονία του Ερμή ο Μωϋσής, ναι ή όχι;

Εάν είναι τόσο υδροκέφαλοι και απαντήσουν πως ο Μωϋσής ή οι μεταγενέστεροι του δεν αντέγραψαν ούτε μία γραμμή από την Ελληνική γραμματεία, τότε θα παρουσιάσουμε έναν δικό τους, τον Η. Η ALLEY, ο οποίος έγραψε τα εξής: "Ο Μωϋσης χρησιμοποίησε γεγονότα που επιτεύχθησαν από τους Έλληνες μίας μακρινής εποχής... Όλα τα στοιχεία που χρησιμοποίησε ο Μωϋσης είναι προγενέστερων εποχών, τα οποία οφείλονται στους Έλληνες, ενώ ο Μωϋσης τα δανείστηκε".

(Η. HALLEY. Συνοπτική Εγκυκλοπαίδεια της Αγίας Γραφής. Κεφάλαιον «Περί Πεντατεύχου»).

Και μη μας πούνε οι σιωνιστές ότι ο Halley είναι βαλτός από τους Έλληνες, γιατί οι ίδιοι έλεγαν με στόμφο ότι πλησιάζει σε σοφία τον Σολομώντα, και ότι είναι η ενσάρκωση του Ραβί Χιλλέ. Άλλωστε, οι ίδιοι συμφώνησαν με όλους τους άλλους επιστήμονες, ότι ο Ερμής ήταν Έλληνας και έζησε 9000 χρόνια π.Χ.

Το ιστορικό βεβαιότατον είναι ότι οι γραφείς της Βίβλου αντέγραψαν πολλά γεγονότα από την Ελληνική ιστορία, όπως π.χ. τον Κατακλυσμό του Δευκαλίωνα. Επίσης η λέξη "Νώε" είναι απόφια ελληνική, και μάλιστα ονομαστική και αιτιατική του δυϊκού του εγώ (νώ - νώι - νώε) (βλ. λεξικό Δορμπαράκη - αρχαίας Ελληνικής γλώσσης, σελίς 556). Παράδειγμα: "Νώι δε και κεν άμα πνοιή Ζέφυροι θέοιμεν, ήνπερ ελαφροτάτην φας' έμμεναι". (Δηλαδή, Εμείς μπορούμε να τρέχουμε το ίδιο με την πνοή του Ζέφυρου που υποστηρίζουν πως είναι η πιο γρήγορη πνοή αέρος. ΙΛΙΑΣ, τ. 415).

Ο αρχιερέας των Δελφών, Πλούταρχος (50 -120 μ.Χ.) στο έργο του "ΒΙΟΙ", μας αποκαλύπτει ότι ο Αγησίλαος (444 - 369 π.Χ.) Βασιλιάς της Σπάρτης όταν διέταξε να ανασκευασθεί ο τάφος της βασίλισσας

Αλκμήνης, μητέρας του Ηρακλέους, βρήκε μία λίθινη πλάκα στην οποία υπήρχε μία γραφή που δεν μπορούσε να την διαβάσει κανείς. Αναγκάστηκε έτσι να στείλει την πλάκα, μέσω του Σπαρτιάτη Αγητορίδη στον βασιλιά της Αιγύπτου, ο οποίος ήταν φίλος του, με απώτερο σκοπό να αποκρυπτογραφήσει τη φράση που ήταν χαραγμένη επάνω στην πλάκα. Ο Αιγύπτιος Βασιλιάς όμως, δεν είχε τέτοιες ικανότητες ώστε να αποκωδικοποιεί αρχαίες ελληνικές γραφές, με αποτέλεσμα να στείλει τον Αγητορίδη στην Μέμφιδα. Εκεί ήταν ο Χόνουφης, ειδικός στις αρχαίες γραφές:· Ο Χόνουφης λοιπόν εξέτασε όλα τα πανάρχαια Ελληνικά αλφάβητα ώσπου τελικά αποκρυπτογράφησε το κείμενο που έλεγε: «ως Μούσας αγώνα συντελείσθαι κελεύειν τα γράμματα». Δηλαδή, οι Μούσες ειδοποιούν με τα γράμματα να τελεσθούν αγώνες!

Συνεπώς η μητέρα του Ηρακλέους, Αλκμήνη είναι ιστορικό πρόσωπο, και δεν θα πρέπει να μας διαφεύγει το γεγονός ότι οι Έλληνες είχαν διάφορα αλφάβητα μέχρι το 403 π.Χ. Μετά από αυτή την χρονολογία ο άρχοντας Ευκλείδης επέβαλλε το Ιωνικό.

Να λοιπόν ποια είναι η πραγματική αλήθεια, την οποία αποκρύπτουν συστηματικά οι μισέλληνες. Ένας από αυτούς ήταν και ο Γάλλος υπουργός Λαμασούρ που προστάθισε να καταργήσει την Ελληνική γλώσσα από την Ευρωπαϊκή Κοινότητα· του διαφεύγει βλέπεις το γεγονός πως η λέξη ΕΥΡΩΠΗ είναι 100% ελληνική. Όλοι οι μισέλληνες αγνοούν σκοπίμως πως η ελληνική γλώσσα είναι η μητέρα όλων των γλωσσών, εφόσον ολόκληρη η γη δανείστηκε τον πολιτισμό της Ελλάδος. Εξάλλου, αν βγάλουμε τις ελληνικές λέξεις από την γαλλική, την αγγλική και την γερμανική, τότε οι γλώσσες αυτές θα φαίνονται αποκρουστικές και τελείως φτωχές.

Λησμονούν οι ανθέλληνες ότι οι γραφές Γραμμική Α', Γραμμική Β', ήταν πιο σύνθετες από τις επιγραφές της Πύλου, όπως αποδείχθηκε από πολλούς ανεξάρτητους επιστήμονες, που δήλωσαν ότι οι Φοίνικες ήταν αυτοί που πήραν την γραφή από τους Έλληνες. Άλλωστε, οι περισσότεροι καθηγητές Πανεπιστημίου της Μ. Βρετανίας, των ΗΠΑ, της Γερμανίας κ.λπ. έγραψαν στα βιβλία τους ότι οι Ρωμαίοι δανείστηκαν το αλφάβητο (Χαλκηδικό) από τους Έλληνες, το οποίο διέφερε από το Ιωνικό που ήταν δυσκολότερο. Οι Φ. Μπιο Μπιο-

ντ, Τ.Σ. Λη που συντάραξαν με το βιβλίο τους «ΑΡΙΘΜΟΣΟΦΙΑ ΣΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΚΕΙΜΕΝΑ» τους ευρωπαίους και αμερικανούς φιλολόγους, αναφέρουν στις σελίδες 27 - 36 πως είναι λάθος να ομιλούμε για λατινικό αλφάβητο, εφόσον οι Ρωμαίοι το πήραν από τους Έλληνες.

Ακόμη οι οπαδοί του "φοινικικού αλφαβήτου", δηλώνουν στα βιβλία τους πως το μόνο που τους είναι άγνωστο, είναι το τι απέγιναν οι Φοίνικες. Η άγνοια τους είναι σκανδαλώδης, γιατί θα τους απαντήσουμε εμείς:

α) Η εξαφάνιση των Φοινίκων οφείλεται στις μάχες που έδωσαν με τους Έλληνες, όπως π.χ. στην ναυμαχία της Σαλαμίνας το 480 π.Χ. Τότε οι Φοίνικες ήσαν σύμμαχοι των Περσών, και ηττώνται κατά κράτος από τον ενωμένο Ελληνικό Στόλο.

β) Το 332 π.Χ. ο άνθρωπος Θεός Αλέξανδρος, καταστρέφει την πρωτεύουσα τους την Τύρο, επειδή οι Φοίνικες προτίμησαν την φιλία των Περσών.

γ) Όσοι ευρίσκοντο στην μεγάλη τους αποικία την Καρχηδόνα της Λιβύης, βρήκαν τον θάνατο το 146 π.Χ. όταν την έκαψαν οι Ρωμαίοι.

Να πως εξαφανίστηκαν από την σκηνή της Ιστορίας.

Στις ημέρες μας οι σιωνιστές δηλώνουν στους τηλεοπτικούς σταθμούς των ΗΠΑ ότι οι Έλληνες πήραν την γραφή από τους Φοίνικες, και ότι αυτό δεν τους μειώνει, αφού άλλωστε οι αρχαίοι εβραίοι της Παλαιστίνης είχαν φιλικές σχέσεις με τους εκεί Έλληνες.

Το αν οι εβραίοι αγαπούσαν τους Έλληνες, θα το εξακριβώσουμε από τα ιερά τους κείμενα:

«Και εξεγείρω τα τέκνα σου Σιών, κατά των τέκνων σου, Ελλάς, και εγώ ο Κύριος θα βοηθήσω εσάς, ω Ιουδαίοι μου, να εξαφανίσετε από προσώπου της τα τέκνα των Ελλήνων και θα τους πιείτε το αίμα ωςάν πίνουν τον οίνον».

("Προφήτης" Ζαχαρίας Θ', 13-15).

«και εξολοθρεύσω Κρατάς και απολώ τους καταλοίπους την παραλίαν».

("Προφήτης" Ιεζεκιήλ. ΚΕ' Ιστ'-ζ).

«Αλλίμονο στους Κρατάς που κατοικούν πλησίον της θαλάσσης».

("Προφήτης" Σοφονίας. β δ'-ζ).

«Θα διασκορπίσει ο Θεός την Συριαν προς την ανατολή και τους Έλληνες προς τη δύση».

(“Προφήτης” Ησαΐας. Θ', ια'-ιβ').

Κλείνουμε λοιπόν το υποκεφάλαιο αυτό, καθώς βλέπουμε τον απατεώνα Φαλμεράυερ να μην πείθει στις μέρες μας, αφού υπάρχει πληθώρα αποδείξεων πως οι σημερινοί κάτοικοι της ηπειρωτικής χώρας και των νησιών του Αιγαίου είναι γνήσιοι απόγονοι των αρχαίων Ελλήνων, και ότι ο πολιτισμός (και φυσικά η γραφή) είναι ελληνικό επίτευγμα!

ΟΙ ΦΙΛΕΛΛΗΝΕΣ ΚΑΙ ΟΙ ΜΙΣΕΛΛΗΝΕΣ ΤΟΥ 1821

Την εποχή της Επανάστασης του 1821, οι μισέλληνες της Ευρώπης παραδοκούσαν, έτοιμοι για καίρια χτυπήματα εναντίον της Ελλάδος, αφού ε γνώριζαν εκ των προτέρων πως στον Ιερό Αγώνα των Ελλήνων θα χυνόταν ποταμοί αίματος, ξέχωρα που σαν νεοσύστατο κράτος το Ελληνικό θα δημιουργούσε πολλά χρέη.

Την ίδια εποχή στην Γαλλία, αρκετοί ευγενείς αντιλήφθησαν τις ατιμίες των μισελλήνων της χώρας τους και ίδρυσαν την «ΦΙΛΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ» στην οποία ξεχώρισαν για τα φιλελληνικά τους αισθήματα ο Δούκας Σοαζέλ, ο Δούκας Νταλβέρ και ο πρίγκηπας Παύλος Βοναπάρτης, ανηψιός του Ναπολέοντα. Ο τελευταίος μάλιστα ήλθε στην Ελλάδα, πολέμησε τους τούρκους και σκοτώθηκε στη μάχη.

Επίσης στην Αγγλία ιδρύθηκε μία φιλελληνική επιτροπή, η οποία περιελάμβανε σπουδαίους επιστήμονες και περίφημους πολιτικούς, όπως ο Μπένθαμ, ο Χιούμ, ο Ρούσελ, κ.ά. Επιπλέον, ο ξακουστός συνταγματάρχης Γκόρντον πρόσφερε για την Ελληνική Επανάσταση 20.000 λίρες. Αλλά η χώρα που βοήθησε όσο καμιά άλλη, ήταν η Γερμανία!

Γενικά τα δάνεια που έδωσαν οι ευρωπαϊκές χώρες στον Ελληνικό Αγώνα, ήταν δίχως τόκους, ενώ στο τέλος μερικά από αυτά χαρίστηκαν.

Οι ευρωπαίοι πολεμούσαν στο πλευρό των Ελλήνων. Ο Γέρμα-

νός Βαρώνος Γκίλμαν, σκοτώθηκε την ώρα που πολεμούσε μαζί με τους Έλληνες ενάντια στους Τούρκους. Την ίδια τύχη είχε και ο Κορσικανός Αξιωματικός Πασκάλ Γκάμπιν, ο Βρετανός Δούκας Άθολ, ο Βρετανός επίσης αξιωματικός Φρανκ Άστιγξ, οι αδελφοί Φελντ από την Λειψία, οι αδελφοί Μπεκ από την Βαυαρία και εκατοντάδες άλλοι Ευρωπαίοι.

Όμως το αρχικό σχέδιο των μισελλήνων δεν τροποποιήθηκε στο ελάχιστο. Ο στόχος τους ήταν ένας: Να χρεωθεί το νεοσύστατο Ελληνικό κράτος. Οι ισχυροί τραπεζίτες της Ευρώπης, Ρότσιλντ και Ρικάρντο, όταν είδαν την Ελλάδα να είναι σκιά του εαυτού της, προσποιήθηκαν πως μιμούνται τους άλλους Ευρωπαίους, ακολουθώντας όμως άλλον δρόμο. Θησαυρίσανε εκμεταλλευόμενοι τις τεράστιες ανάγκες της δύστυχης Ελλάδας. Δηλαδή, δώσανε μεν δάνεια, αλλά οι τόκοι και οι προμήθειες ήταν τόσο μεγάλοι ώστε προκάλεσαν την αντίδραση των Φιλελλήνων της Ευρώπης. Παραδείγματος χάριν: οι αδελφοί Ρικάρντο της Αγγλίας για να δώσουν δάνειο, ζήτησαν από τους Έλληνες να λάβουν ως προμήθεια, διπλάσια ποσά απ' όσα χρήματα έδωσαν όλοι οι Ευρωπαίοι μαζί.

Θα μπορούσαν ενδεχομένως να γεννηθούν κάποιες αμφιβολίες στους φίλους αναγνώστες σχετικά με τα γραφόμενα μας, αν δηλαδή οι εβραίοι τραπεζίτες εκείνης της εποχής διέπραξαν τόσες αποτρόπαιες πράξεις εις βάρος της Ελλάδας. Όμως, ό,τι γράψαμε στο βιβλίο τούτο, είναι τεκμηριωμένο. Η γνωστή εφημερίδα "TIMES" του Λονδίνου δημοσίευσε στις 5 Σεπτεμβρίου 1826, ότι: "Η βοήθεια των τραπεζιτών Ρικάρντο, μόνο βοήθεια δεν είναι, διότι με τον τρόπο που δανείζει την Ελλάδα, την καταστρέφει με τις φοβερές προμήθειες και τόκους. Τσεπώσανε, γράφει, 64.000 Στερλίνες".

Υπήρχαν και οι Ρότσιλντ στην Γαλλία, οι οποίοι έγδαραν στην κυριολεξία τους Έλληνες με τους εγκληματικούς τόκους και τις τρομερές προμήθειες. Οι Ρότσιλντ και οι Ρικάρντο, την εποχή που εξιστορούμε τώρα (1726 -1838) παρέσυραν τους Έλληνες σε μία θανάσιμη παγίδα: τους έκαναν στην αρχή μία μικρή δωρεά κι ύστερα δανείσανε στην Ελλάδα με απάνθρωπους όρους, μεσσιτείες και έξοδα εκδόσεως και με την εγγύηση των ισχυρών χωρών της εποχής.

Το γεγονός αυτό ξεσήκωσε τους Φιλέλληνες της Ευρώπης, των

οποίων οι διαμαρτυρίες ενώθηκαν με την δραστηριοποίηση των αγανακτισμένων Ελλήνων του εξωτερικού, οι περισσότεροι από τους οποίους ήταν οργανωμένοι σε μυστικές οργανώσεις. Πολλοί από αυτούς ήταν κορυφαίοι επιστήμονες ή πλούσιοι επιχειρηματίες της εποχής και ήταν αυτοί που οργάνωσαν και στήριξαν χρηματικά τις μυστικές οργανώσεις εντός της Ελλάδας.

ΟΙ ΠΡΩΤΕΣ ΜΥΣΤΙΚΕΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΙΣ

Οι πρώτες οργανώσεις αποτελούντο από λίγα άτομα που έκαναν "κλεφτοπόλεμο" μέσα στην υπόδουλη Ελλάδα, στήνοντας ενέδρες διάφορες στους Τούρκους. Άλλοι πάλι, αυτοί που δεν είχαν την δυνατότητα να πολεμήσουν, ανέλαβαν να μορφώσουν τα Ελληνόπουλα και να ανάψουν στις καρδιές τους το ανέσπερο Ελληνικό Φως.

Μια τέτοια οργάνωση έδρασε στην Ανατολική Θράκη και "είχε αρχηγό έναν 40χρονο, τον Δημήτριο Τρανέκο, που φορούσε πάντα αρχαία Ελληνική ενδυμασία. Η οργάνωση αυτή μεγάλωσε και η δραστηριότητα της έφτασε μέχρι την Αττική. Εκεί, σε μια μάχη με 200 παληκάρια κατά των Τούρκων, πιάστηκε αιχμάλωτος ο αρχηγός, ο Δημήτριος. Επί δύο εβδομάδες οι Τούρκοι τον βασάνισαν φρικτά και τέλος τον έκαψαν σε σιγανή φωτιά. Ήταν 25 Μαρτίου του 1781, που στο Ιούνιο κάτω από την σκιά του Ναού του Ποσειδώνα, ο Δημήτριος άφησε την τελευταία του πνοή. Το όνομα της οργάνωσης του ήταν «1061» γιατί ο αριθμός αυτός αντιστοιχεί στο όνομα «Απόλλων».

Το 1862 αρχηγός της μυστικής αυτής οργάνωσης έγινε ο διακεκριμένος ιατρός Σαράντης Αρχιγένης από την μικρή πόλη Επιβάτες, 50 χιλιόμετρα δυτικά της Κωνσταντινούπολης. Ο Αρχιγένης υπήρξε προσωπικός ιατρός του Σουλτάνου Αβδούλ Μετζίτ. Έδωσε όλη την περιουσία του στα χωριά της Ανατολικής Θράκης κτίζοντας Σχολεία και Νοσοκομεία και σπούδασε πολλά Ελληνόπουλα.

Ο Αρχιγένης άλλαξε το όνομα της οργάνωσης για να αποφύγει τους εχθρούς του Γένους. Έτσι το 1865 η μυστική εκείνη ομάδα

ονομάστηκε «ΦΟΙΒΟΣ». Στην ομάδα εισχώρησε την εποχή εκείνη και ο Μάρκος Δραγούμης.* Αργότερα στα 1918 αρχηγοί της οργάνωσης έγιναν ο Αθανάσιος Σουλιώτης - Νικολαΐδης, και ο Ίωνας Δραγούμης. Ένας φίλος του Ι. Δραγούμη, ο Αλέξανδρος Δελμούζος ήταν αρχηγός μιας άλλης μυστικής οργάνωσης που ονομαζόταν "Ακρόπολις". Οι δύο οργανώσεις συνεργάζοντο αρμονικά μεταξύ τους, και πολλά πρόσφεραν στον Μακεδόνικο Αγώνα.

Από το 1821 μέχρι το 1921 η Ελλάδα βάδιζε πάνω στην κόψη του ξυραφιού, προσπαθώντας να σταθεί σαν νεοσύστατο κράτος. Είχε τις δυνατότητες μέσα σε αυτά τα 100 χρόνια να γίνει μία ισχυρή χώρα, αλλά οι πολιτικοί της τις περισσότερες φορές ήταν πουλημένοι στους ισχυρούς της Ευρώπης και καθάρεις φωνές όπως του Περικλή Γιαννόπουλου και Ίωνα Δραγούμη τους ενοχλούσαν γι αυτό και κατηγορήσαν τον πρώτο ως "άνθρωπο των άκρων", ενώ τον δεύτερο τον δολοφόνησαν.

Στην 10ετία του 1950 υπήρχε μία μυστική οργάνωση, η «888», στην επόμενη 10ετία συσπειρώθηκαν οι εξέχοντες Έλληνες του εξωτερικού και ίδρυσαν το ΠΑ.Κ.Ε.Α.Δ. Τέλος, στις αρχές της 10ετίας του 1970 ενώθηκαν όλες οι μυστικές οργανώσεις με την ονομασία «ΕΨΙΛΟΝ» (= Ε).

Σήμερα οι Υιοί του Απόλλωνος προετοιμάζουν το έδαφος, ώστε να παραμερισθούν οι εβραϊόπληκτοι Ρωμιοί πολιτικάντηδες και να γίνει η Ιερή Ελλάς μέχρι τα μέσα του 21ου αιώνα όπως ήταν στα χρόνια του Μ. Αλεξάνδρου.

* Ο Μάρκος Δραγούμης (1770 -1854) από την Κωνσταντινούπολη ήταν προπάππος του Ι. Δραγούμη (1878 -1920). Ο πατέρας του Μάρκου κατάγεται από το Βογατσικό της Μακεδονίας, αλλά ο Μάρκος εγκαταστάθηκε στην Πόλη και εισήλθε στην Φιλική Εταιρεία, παράλληλα δε, μυήθηκε στην μυστική οργάνωση "ΦΟΙΒΟΣ" η οποία ηγήτο από τον Σ. Αρχιγένη, και ήταν πρόδρομος της "Ομάδας Ε". Για τα δύο αυτά πρόσωπα, βλέπε στις καλές εγκυκλοπαίδειες.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΣΤ'

Η ομάδα Έψιλον (Ε)

«Αν οι άνθρωποι διψούν, ας πάνε να πιουν στην πηγή του Ελληνισμού»

ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ ΙΟΥΛΙΑΝΟΣ

«Είναι προτιμότερο το ν' αρχίσουμε αργά πράττοντας το καθήκον μας, παρά να μην το αρχίσουμε ποτέ αυτό.»

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΑΛΙΚΑΡΝΑΣΕΥΣ

ΣΚΙΑΓΡΑΦΗΣΗ ΤΗΣ ΟΜΑΔΑΣ ΕΨΙΛΟΝ

Στις ημέρες μας η Ομάδα Ε είναι πια ένας θρύλος. Ένας θρύλος γεμάτος μυστήριο, που γοητεύει τους Έλληνες, ίσως γιατί αυτή πια αντιπροσωπεύει τα όνειρα και τις ελπίδες τους, για εθνική αξιοπρέπεια και για μια Ελλάδα φωτός και πάλι.

Η Ομάδα Έψιλον (= Ε) βρίσκεται παντού, από τη CIA μέχρι το NATO και από τη NASA μέχρι τον γραπτό και ηλεκτρονικό τύπο των ΗΠΑ. Δεν έχουν επίσημα γραφεία, και φυσικά ούτε σφραγίδες. Κινούνται παντού δίχως να το αντιλαμβάνεται κανείς σαν να είναι αόρατοι. Έχουν δικές τους βάσεις ακόμη και μέσα στην Αμερική, δίχως αυτές ωστόσο να γίνουν αντιληπτές. (Και ούτε πρόκειται να τις ανακαλύψουν).

Οι ισχυρές χώρες γνωρίζουν πως μία ισχυρή οργάνωση που αποτελείται από Έλληνες και άλλα άτομα διαφόρων εθνικοτήτων ελέγχουν το χρηματιστήριο των ΗΠΑ και πολλές μεγάλες επιχειρήσεις. Πέραν αυτού η ασύγκριτη αυτή ομάδα έχει παντού κατασκόπους και ελέγχουν τα πάντα. Η Ομάδα "Ε" είναι ο μόνιμος πονοκέφαλος των σκοτεινών κέντρων αποφάσεων και είναι η ασπίδα της ανθρωπότητας απέναντι σε κάποιες "μυστικές" λέσχες, μέλη των οποίων είναι πάντα γνωστές προσωπικότητες της πολιτικής σκηνής, οι οποίοι στις συνεδριάσεις τους παίρνουν αποφάσεις που αλλάζουν τον ρου των γεγονότων και την ζωή των εθνών. Σήμερα οι λέσχες αυτές έπαψαν να είναι κρυφές εξαιτίας των Υίων του Απόλλωνα, δηλαδή των μελών της Ομάδας Έψιλον.

Στις ημέρες μας όλοι γνωρίζουν ότι η λέσχη που προκάλεσε τόσα δεινά στην ανθρωπότητα, είναι η περίφημη Μπίλντεμπεργκ. Αλλά ας δούμε πως δημιουργήθηκαν, βασικά στην Αγγλία, οι λέσχες αυτές.

ΟΙ ΠΡΩΤΕΣ ΛΕΣΧΕΣ

Το 1725 η Βρετανική Αυτοκρατορία κατείχε το 1/4 της στεριάς του πλανήτη, με αποικίες στην Αφρική, την Ινδία και την Βόρεια

Αμερική. Εν τούτοις υπήρχε για τους Βρετανούς ο κίνδυνος μιας πολυμετωπικής ανάφλεξης με αίτημα την ανεξαρτητοποίηση των αποικιών εκ μέρους των κατεχόμενων λαών. Οι φόροι και τα κέρδη που έρχονταν από τις αποικίες πήγαιναν κατευθείαν στο Βασιλικό Θησαυροφυλάκιο. Οι κρυπτοεβραίοι της Αγγλίας σκέφθηκαν πως πρέπει και αυτοί να έχουν μερίδιο από αυτό τον πακτωλό του χρυσού. Επομένως έπρεπε να αποδιοργανώσουν τα πάντα για να μπορέσουν κατόπιν να τα οργανώσουν όπως αυτοί ήθελαν! Επιστράτευσαν λοιπόν πάλι τα βρώμικα μέσα, ώστε να επικρατήσει στην αγγλική αγορά μία κατάσταση χάους με αποτέλεσμα η αγγλική κυβέρνηση να βρίσκεται σε συνεχή εγρήγορση. Ο τιμάρημος της εποχής τινάχθηκε στα ύψη και ο βρετανικός λαός βυθίστηκε στην απόγνωση. Κι ενώ λοιπόν η Αγγλία θεωρείτο κοσμοκράτειρα, ο λαός της πεινούσε. Είναι χαρακτηριστικό ότι αναρίθμητες νεαρές αγγλίδες στράφηκαν στην πορνεία λόγω ανέχειας. Οι νεαροί ευγενείς της εποχής βιαιοπραγούσαν στους δρόμους εις βάρος αυτών των γυναικών, αλλά και των καταστηματαρχών που ανέχοντο την παρουσία των πόρνων έξω από τα καταστήματα τους, καθώς»αυτές προκαλούσαν τους περαστικούς.

Πολλοί από τους ευγενείς αντιλήφθηκαν πως όλα ξεκίνησαν από εκείνους που δήλωναν μοντέρνοι και άθεοι, και στράφηκαν πιο πολύ στον προτεσταντισμό. Υπήρξε μεγάλη σύγχυση ιδεών στην συντηρητική Αγγλική κοινωνία την οποία προκάλεσαν μερικοί εβραίοι που προσποιούντο τους φιλελεύθερους και άθεους. Τότε οι αντικαθολικοί ευγενείς άρχισαν να ιδρύουν τις πρώτες λέσχες, που ήταν και η άμυνα τους απέναντι στην σύγχυση και κατάπτωση της κοινωνίας τους. Δυστυχώς όμως για τους Άγγλους, σε λίγα χρόνια εισχώρησαν και οι εβραίοι, εφόσον οι περισσότεροι από δαύτους φαίνονταν στα χαρτιά ως Άγγλοι πολίτες, προτεστάντες στο θρήσκευμα και με ονόματα τύπου Φρανκ Μίτσελ, Τζον Σάντερς, Τζον Μπράουν κ.λπ.

Κατά το 1780 οι κρυπτοεβραίοι ίδρυσαν δικές τους λέσχες, έχοντας ως πρωταρχικό σκοπό να κάνουν κουμάντο τους άλλους λαούς.

Αυτές λοιπόν ήταν οι πρώτες σκοτεινές σιωνιστικές λέσχες, προ-

δρόμοι των σημερινών κέντρων αποφάσεων.

Το 1944 στην Ουάσιγκτον αρχίζουν τα σχέδια περί ευρωπαϊκής μοσοπονδίας η οποία το 1949 εμφανίζεται πλέον σαν Κοινή Ευρωπαϊκή. Στο σατανικό αυτό σχέδιο πήραν μέρος οι σιωνιστές της Ευρώπης Ρόμπερτ Σούμαν, Ιωσήφ Λουνς, Ζαν Μονέ κ.ά. Το 1957 παίρνει την ονομασία Κοινή Ευρωπαϊκή Αγορά, αλλά ελέγχεται (και ελέγχεται) από τις αμερικανοσιωνιστικές εταιρίες. Στην Ευρωπαϊκή Κοινή Αγορά εισήλθαν και οι μικρές ευρωπαϊκές χώρες. Εισήλθαν όμως, αναγκαστικά με τους όρους που επέβαλαν οι σιωνιστές. Έκτοτε άρχισε η λεηλασία του πολιτισμού, της κληρονομιάς και της οικονομίας των μικρών ευρωπαϊκών χωρών. Η οικονομική δυναμική και η παγκόσμια πολιτική που επιβάλλουν οι δημιουργοί της Κοινής Αγοράς στην ανθρωπότητα, καθιστούν την μικρή χώρα ως το πιο εξαθλιωμένο τσιράκι που υπήρξε ποτέ. Αφού η μικρή χώρα περάσει στην ΕΟΚ, μετά θα περάσει από τα στάδια της ψευδοελπίδας, του φόβου και του εξαναγκασμού, στο τέλος θα περάσει από την ατραπό της εξαθλίωσης.

Στην παγίδα αυτή που ονομάζεται Ευρωπαϊκή Κοινή Αγορά εγκλωβίστηκε και η Ελλάδα και ήδη όλοι νιώσαμε στο πετσί μας τη μέγγενη της να σφίγγει. Ποιος Έλληνας σήμερα δεν αναρωτιέται κατάπληκτος και γεμάτος αμηχανία, γιατί μας φέρονται εχθρικά οι δήθεν σύμμαχοι' μας, γιατί θέλουν με τόσο πάθος να μας εξαφανίσουν, να εξαφανίσουν την γλώσσα μας, τον πολιτισμό μας και πάντα παίρνουν το μέρος των δεδηλωμένων εχθρών μας;

Η απάντηση είναι απλή. Γιατί η ΕΟΚ είναι δημιούργημα άλλων σιωνιστικών κέντρων, μερικά από τα οποία είναι:

ALLENS, ALDIRICHS, CER ASTORS, BLAUSTEINS, BLACKLEYS - CABOTS - CARNEGIES, CARTERS, CHARMAS, CLARKS, CORRIGANS, CROWNS, CULLENS, DANFORTS, DAVIS, DEERES, DIRKSENS, DUKES - EASTMAN, EATONS - GOLDMANS. HARRIMANS, HUNTS, KENANS, KRESGEN, KRESS-LOEBS, LUCKMANNS - MAVERS, MEADOINS, MELLONS - PALMERS, PITC - AIRNS - ROCKEFELLERS, ROTHCHLOS - WARBURGS κ.ά.

Τα κέντρα αυτά διευθύνονται από ανθρώπους που ξέρουν ότι είναι απόγονοι των κατοίκων του άστρου του Όφεως που είναι οι

αιώνιοι εχθροί των κατοίκων και των απογόνων του άστρου του Λαγού. Οι Σιωνιστές (απόγονοι του όφεως) είναι οι προαιώνιοι και παντοτικοί εχθροί των Ελλήνων (Απογόνων των κατοίκων του Λαγού). Γνωρίζουν ότι στις ημέρες μας γίνεται μία αλλαγή της γωνίας εκλειπτικής του πλανήτη μας, με αποτέλεσμα να δέχεται την ισχυρή ακτινοβολία του Ήλιου Σείριου που επηρεάζει ολόκληρη την γη.

**ΤΑ ΟΥΡΑΝΙΑ ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ ΕΥΝΟΟΥΝ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ
ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ ΑΠΟ ΤΙΣ ΑΛΛΕΣ ΧΩΡΕΣ,
ΚΑΙ Η ΘΕΙΑ ΟΥΣΙΑ ΠΟΥ ΡΕΕΙ ΜΟΝΟΝ ΣΤΙΣ ΦΛΕΒΕΣ
ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΕΝΕΡΓΟΠΟΙΕΙΤΑΙ**

Η έντονη επίδραση της ακτινοβολίας του Σείριου ευνοεί κατά 95% την Ελλάδα, με αποτέλεσμα να ενεργοποιείται δραστήρια η θεία ουσία, ο Ιχώρ, την οποία έχουν μόνον οι Έλληνες!

Για την ουσία Ιχώρ, έχουμε αρκετές αναφορές από τους Έλληνες σοφούς - πανεπιστήμονες, όπως τον Όμηρο, τον Πλάτωνα και τον Ιουλιανό. Ήταν η διαφοροποιός ουσία που κυκλοφορούσε στο αίμα των Ελλήνων Θεών και τους ξεχώριζε από τους κοινούς θνητούς, ώστε να γράψει ο ΟΜΗΡΟΣ:

«ρέε δ' άμβροτον αίμα θεοίο, ιχώρ, οίος περ τε ρέει
μαχάρεσση θεοίσιν»

(Ιλιάς Ε' 340 και Οδύσσεια 1405).

Την ουσία οι θεοί την μετέφεραν στο γένος που δημιούργησαν, τους Έλληνες, ως κληρονομιά, και ίσως είναι αυτή η ουσία που μας κάνει τόσο διαφορετικούς από τα άλλα έθνη της γης τόσο ανάδελφους.

Κατά τον Πλάτωνα:

«Ο ιχώρ, το υγρόν, ο ορός του αίματος είναι απαλός, της μαύρης και οξείας χολής είναι δριμύς, όταν αναμειγνύεται ένεκα θερμότητας με αλμυρά συστατικά, τότε το ονομάζουμε οξύ φλέγμα».

(ΠΛΑΤΩΝ: Τίμαιος, 39,3).

Ενώ ο αυτοκράτορας Ιουλιανός στις επιστολές του προς τις Ελληνικές πόλεις, αλλά και σε φίλους του υπενθυμίζει πως όταν ο Ζεϋς εκόσμησε τα πάντα και ιδιαίτερα την Ελλάδα, σταγόνες ιερού αίματος πέφτοντας από τον ουρανό στον Ελλαδικό χώρο, εβλάστησαν το γένος των ανθρώπων (Αυτοκράτορας Ιουλιανός. Επιστολή Δ').

Στα χιλιάδες χρόνια που πέρασαν οι Έλληνες ήλθαν σ' επαφή και με άτομα άλλων εθνικοτήτων και σε πολλούς έχει μεταφερθεί ο Ιχώρ. Έτσι η ακτινοβολία του Σείριου βλέπουμε ότι άρχισε να επιδρά και σε άτομα άλλων λαών έντονα, με αποτέλεσμα την ώρα που γράφονται αυτές οι γραμμές, ένα κύμα φιλελληνισμού έχει αρχίσει να σχηματίζεται σε όλον τον κόσμο που γιγαντώνεται συνεχώς, μαζί με τον συνειδητό πλέον προσανατολισμό προς τις αξίες και τα ιδανικά του Ελληνικού φιλοσοφικού πνεύματος.

Αλλά εκεί που το κύμα αυτό αρχίζει να σαρώνει κυριολεκτικά τις ψυχές και το νου των ανθρώπων είναι στην Ελλάδα. Με την αλλαγή της γωνίας της εκλειπτικής του πλανήτη μας οι Έλληνες γίνονται πιο φωτεινοί, αναστηλώνονται περήφανοι για τις ρίζες τους, για την ιστορία τους και αρχίζουν να απαγκιστρώνονται από το έλος της παλαιάς πολιτικής και κοινωνικής ζωής. Οι Έλληνες ξυπνούν από τον λήθαργο τόσων χρόνων και είτε να ξαναλάμψει το ένδοξο παρελθόν της πατρίδας μας.

Οι συμπαντικές αυτές αλλαγές ευνοούν το Ελληνικό στοιχείο ώστε σήμερα οι Υιοί του Απόλλωνα να ελέγχουν το χρηματιστήριο των ΗΠΑ δίχως να φαίνονται ότι είναι Έλληνες. Ενώ από την άλλη πλευρά, των σιωνιστών, επικρατεί πανικός. Ήδη μερικοί αμερικανοεβραίοι σε μία σπασμωδική τους κίνηση δήλωσαν πως η Αρχαία Ελλάδα έχει γίνει μόδα και δημοσίευσαν στην εφημερίδα "Ουάσιγκτον Ποστ" ότι ο Γερμανός καθηγητής Άβελ στο βιβλίο του "Μοναρχίες" αναφέρει πως αρχαίοι ήρωες όπως ο Δευκαλίωνας ο Οδυσσέας, ο Ηρακλής, ο Θησέας και πολλοί άλλοι, ήταν γερμανοί! Τι άλλο θα γράψουν ακόμα, για πόσα χρόνια ακόμη θα επιτρέπουμε τους δήμιους της ιστορίας να την χαλκεύουν;

Η Ελλάδα είναι φως, το φως του κόσμου όλου και δεν έχει καμία ανάγκη να γίνει μόδα. Απλώς είναι ένα κίνημα αδέσμευτων αν-

θρώπων που επιθυμούν να επιστρέψουν όλοι οι λαοί στο αρχαίο Ελληνικό Πνεύμα.

Οι σιωνιστές όλου του κόσμου θα πρέπει να αναζητήσουν τα αίτια της στροφής της σκέψεως του κόσμου στην βαθμιαία αλλαγή της γωνίας της εκλειπτικής της γης η οποία επιτρέπει στην ακτινοβολία του Σείριου να επιδρά στον πλανήτη μας, επηρεάζοντας τα γεωδυναμικά ρεύματα της που διέρχονται από την Ελλάδα, πράγμα που την κάνει να ξεχωρίζει σε όλο τον κόσμο σαν ένας τόπος με πολύ έντονη δόνηση, και μάλιστα η Δήλος, το ιερό νησί του Απόλλωνα, σύμφωνα με μελέτες της NASA είναι μία σημαντική διασταύρωση αυτών των διαύλων των γαιοδυναμικών ενεργειών.

Η ακτινοβολία του Σείριου επιφέρει διαφοροποιήσεις ακόμη και στον γενετικό κώδικα των ανθρώπων και συμβάλλει τα μέγιστα στην είσοδο μιας νέας εποχής, όχι βέβαια της "Νέας Εποχής" των σιωνιστών, αλλά μιας εποχής της οποίας οι αλλαγές ευνοούν ιδιαίτερα το ελληνικό στοιχείο και θα στρέψουν σε λίγα χρόνια όλη την ανθρωπότητα προς τα ιδανικά που παραδοσιακά καλλιεργήθηκαν από το Ελληνικό Πνεύμα.

Θα καταλάβουν το λάθος τους όλοι οι αρχηγοί κρατών, δηλαδή εκείνοι που ήτανε υποχείρια των εβραιοσιωνιστών και ότι το ανθελληνικό μένος που τους διακατείχε επί σειρά ετών, ήταν μάταιο. Δεν έχουν αντιληφθεί ότι η επίδραση του Ζωδίου των Ιχθύων εξασθενεί και ότι όλος ο κόσμος θα νιώθει αηδία για καθετί που αφορά τον σιωνισμό!

Η Ελλάδα στις μέρες μας εξακολουθεί να δέχεται μία ασφυκτική πίεση από τους σιωνιστές, αλλά πρόκειται για την τελευταία προσπάθειά τους, ενώ οι σκοτεινές Λέσχες του μίσους θα καταρρεύσουν σύντομα.

ΟΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΕΣ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΕΣ ΤΩΝ ΕΧΘΡΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ

Μέσα από τις Λέσχες Μπίλντεμπεργκ και Τριμερούς Επιτροπής, έγινε εις βάρος της Ιερής Ελλάδας, Πυρ - Εστίας των Θεών, η με-

γαλύτερη πνευματική καταπίεση. Μια καταπίεση που έφτασε στο σημείο της κατάργησης των αληθινών αξιών. Οι εβραϊσιστιανιστές έκαναν τους ευρωπαϊκούς λαούς να πιστεύουν ότι η πολιτιστική τους εξέλιξη έγινε από την σοφία των ιουδαίων που κληρονομήθηκε από τον Σολομώντα και τους προφήτες. Και όμως οι εβραϊκής καταγωγής ακαδημαϊκοί Ντανιέλ Ροπς (Η Παλαιστήνη στην Ελληνιστική εποχή), Αντολφ Λοτζ (Ο Μωϋσής), διαψεύδουν τις σκόπιμες αυτές φήμες.

Οι σιωνιστές γνωρίζουν για την ασοφία των προγόνων τους και κατατρέχουν τους Έλληνες, που οδήγησαν το άρμα της πνευματικής εξέλιξης και της προόδου. Κατατρέχουν λοιπόν, αυτούς που αναζήτησαν τον δημιουργό τους και έβαλαν τις βάσεις σε όλες τις θεωρίες που ακόμη και σήμερα υπάρχουν.

Ο εβραϊσμός, ο παπισμός και ο ρωμαίικος χριστιανισμός θα κατόρθωναν να εξαφανίσουν εντελώς το αρχαιοελληνικό πνεύμα στον 20ο αιώνα, αλλά προ των πυλών του αφανισμού υπήρχε και υπάρχει μία ασπίδα. Είναι το αδιαπέραστο Απολλώνιον Φως της Ιερής Ομάδας Έψιλον (Ε)!

Αρκετές φορές οι αμερικανοί δημιούργησαν για λογαριασμό της Ελλάδας κάποιους "σωτήρες" οι οποίοι ήσαν Έλληνες που είχαν πουλήσει τα ιδανικά τους προ πολλού. Οι ψευδοσωτήρες αυτοί εξανάγκασαν τον Ελληνικό Λαό να λησμονήσει την ΥΤΟΡΙΑ ΤΟΥ και να θεωρεί τους Βορειο-ευρωπαίους ως ανώτερους του, αυτούς που όταν οι Έλληνες έφτιαχναν εξαόροφα κτίρια στην Κρήτη (Βλέπε Πωλ Φωρ «Η Καθημερινή ζωή στην Κρήτη την μινωική εποχή», ελληνική έκδοση Παπαδήμας, σελ. 110 -120 και Εδουάρδος Μάγερ «Αρχαία Ελληνικοί επιγραφαί» σελ. 14-20) και Παρθενώνες στην Αττική, ζούσαν επάνω στα δέντρα ή μέσα σε τρύπες, ώσπου ήλθε επιτέλους ο καιρός που εξελίχθηκαν χάρις στους δασκάλους της οικουμένης, τους Έλληνες. Αυτό το πνεύμα οι πουλημένοι Ρωμιοί (όχι οι Έλληνες) πολιτικάντηδες και οι κατευθυνόμενοι "διανοούμενοι" των αμερικανικών λεσχών προσπάθησαν να το εξαφανίσουν, αλλά απέτυχαν.

Αυτή τη φορά τα σημερινά παιδιά του Γιαχβέ: ΝΣΕ, Λέσχη Μπίλντεμπεργκ και Τριμερής Επιτροπή (Τριάς Ομοούσιος) θα καταρ-

ρεύσουν και θα φανεί το Αληθινό Φως, όχι το τεχνικό «Χαγκ Α Ορίμ» των σιωνιστών που το εξευτέλισε ο Αντίοχος ο Επιφανής.

Οι εχθροί της Ελλάδας προσπαθούν απεγνωσμένα να εντοπίσουν τους ΕΨΙΛΟΝ που έχουν διεισδύσει ακόμη και μέσα στα γρανάζια της εθνικής ασφάλειας των ΗΠΑ. Επίσης τα τρία γνωστά κανάλια της Αμερικής, είναι υπό την καθοδήγηση των Έψιλον. Στην Ελλάδα αυτά τα παιχνίδια των πολιτικών μας και των πολυεθνικών εταιρειών δεν ήταν γνωστά στο πλατύ κοινό, αλλά μαθεύτηκαν από το βιβλίο του Αθανάσιου Στριγά «*Η ΜΑΥΡΗ ΒΙΒΛΟΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ*». Ο κ. Στριγάς διατέλεσε σύμβουλος του ΝΑΤΟ και συνεργάτης του Α. Χαίηγκ, με φυσικό επακόλουθο να γνωρίζει για το τι ακριβώς γίνεται στις αίθουσες του ΝΑΤΟ.

Στις ημέρες μας ο Ελληνικός Λαός ξεφεύγει σιγά σιγά από τα πολιτικά κόμματα, επειδή έχει αντιληφθεί ήδη πως πρέπει να επιστρέψει στις ρίζες του, στο αρχαιοελληνικό πνεύμα, που τόσο πολύ πολεμήθηκε από τον 4ο αιώνα μ.Χ.

Ο λαός δεν θα πρέπει να λησμονεί πως σε κάθε εποχή, όταν η πατρίδα ευρίσκετο προ των πυλών του αφανισμού, υπήρχε πάντα ένας αληθινός ηγέτης. Ένας ηγέτης που ονομαζόταν είτε Διόνυσος, είτε Αγαμέμνονας, είτε Μιλτιάδης, ή Θεμιστοκλής, ή Φίλιππος ο Β', ή Αλέξανδρος ο Γ, είτε Κολοκοτρώνης, είτε Παύλος Μελάς. Αυτοί ήσαν οι εκ Θεού ηγέτες, διότι η Ελλάδα είναι θεϊκή απόφαση. Σήμερα που δεν υπάρχει ηγέτης, τι κάνει ο Λαός;

Να γιατί επεμβαίνουν τα ανώτερα παιδιά της Ελλάδας, οι ΕΨΙΛΟΝ (= Ε), διότι ο γεωφυσικός τούτος χώρος είναι ο Ναός του Δία, η Αρχή του Παντός, το Λίκνο του Κόσμου!!!

Ο ΜΙΣΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ ΣΤΗΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΑ

Αναφέραμε ότι οι σιωνιστές κάνουν την τελευταία τους αντεπίθεση εις βάρος της Ιερής Ελλάδας. Μάλιστα δε στις αρχές του 1995 παρότρυναν τους υπουργούς των ευρωπαϊκών χωρών της ΕΟΚ να καταργηθεί οπωσδήποτε η ελληνική γλώσσα από την Ευρώπη. Στο βρώμικο αυτό παιχνίδι, όπως αναφέραμε, πρωτοστάτησε ο Γάλλος

υπουργός Λαμασούρ. Εάν οι της ΕΟΚ έχουν σκοπό να εξαφανίσουν δια παντός τη γλώσσα των θεών, να είναι βέβαιοι ότι θα αποτύχουν. Διότι θα πρέπει να αφαιρέσουν και τις χιλιάδες Ελληνικές λέξεις από τις γλώσσες τους. Όλα τα λεξικά των ευρωπαϊκών γλωσσών περιέχουν 20% λέξεις ελληνικές ενώ το 50% των λέξεων της επιστημονικής ορολογίας είναι ελληνικές.

Οι περισσότεροι ευρωπαίοι ερευνητές αγνοούν ότι ο Γάλλος περιηγητής και συγγραφέας του 19ου αιώνα CLAUDE FAURIEL στο έργο του «Δημοτικά τραγούδια της συγχρόνου Ελλάδος» το 1824, έγραψε ότι η ελληνική γλώσσα είναι κατά πολύ πιο πλούσια από την γερμανική και την γαλλική, έχει μεγαλύτερη ευλυγισία και ευστροφία από την ιταλική και είναι αρμονικότερη από την ισπανική!

Έκτοτε κατέβαλλαν μεγάλη προσπάθεια να αλλοιωθεί η ελληνική γλώσσα, ώσπου τα κατάφεραν εν μέρει οι ανθέλληνες. Αλλά η ανίερη αυτή προσπάθεια δεν θα φτάσει στον τελικό της σκοπό.

Εν τούτοις οι ζηλόφθονοι σιωνιστές επιμένουν ακατάπαυστα, όχι μόνο να αλλοιώσουν την ελληνική γλώσσα, αλλά να εξαφανίσουν και την Ελλάδα. Γιαυτό πάντα συμμαχούν και βοηθούν τους εχθρούς της πατρίδας μας. Στην αρχαιότητα ήταν αυτοί που οδήγησαν τους Πέρσες εναντίον της Ελλάδος. Για τα Ελληνοπερσικά παίρνουμε πληροφορίες από τους Πausανία, Αισχύλο, Στράβωνα, Θουκυδίδη, Ηρόδοτο και άλλους, των οποίων διάφορα αποσπάσματα σώζονται στα FRAGMENTA HISTORICORUM. Αλλά και από την Παλαιά Διαθήκη μαθαίνουμε ότι ο ισραηλίτης Μαρδοχαίος και η Εσθήρ ήσαν συγγενείς και έπεισαν τον Πέρση Βασιλέα να φονεύσει τον Έλληνα αξιωματούχο Αμάν. Έπειτα ο Ξέρξης έκανε ό,τι επιθυμούσε η εβραία γυναίκα του, Εσθήρ. (Βλ. Π. Διαθήκη "Εσθήρ" Θ', 24).

Ο Ηρόδοτος (Ιστορία, Βιβλίο Α') αναφέρει ότι ο Μαρδοχαίος έπεισε τον Ξέρξη να παντρευτεί την Εσθήρ. Ακόμη, ο Κωνσταντίνος Πλεύρης στο βιβλίο του «ΑΣ ΜΙΛΗΣΟΥΜΕ ΓΙΑ ΕΒΡΑΙΟΥΣ», σελίδα 60 αναφέρει: «Μετά την θανάτωση του Αμάν και τον θρίαμβο του Μαρδοχαίου, δια της επιρροής της Εσθήρ επί του βασιλέα, οι εβραίοι αποφασίζουν να καταστρέψουν την Ελλάδα. Αυτοί υποκίνησαν την εκστρατεία εναντίον της πατρίδος μας».

Η μισελληνική εβραιοπερσική συνεργασία είναι ιστορικά διαπιστωμένη από πολλούς ευρωπαίους συγγραφείς, ακόμη και άραβες. Ο Αιγύπτιος ιστορικός Αλή Νουρ στο βιβλίο του «ΤΟ ΚΟΡΑΝΙΟΝ ΚΑΙ ΤΟ ΒΥΖΑΝΤΙΟΝ», στις σελίδες 38-40 γράφει: «Οι εβραίοι ήσαν ανά τους αιώνας υπέρ των Περσών».

Στις ημέρες μας υπογράφουν στρατιωτική συνεργασία με τους τωρινούς εχθρούς μας τους Τούρκους.

ΛΕΣΧΗ ΜΠΙΛΤΕΜΠΕΡΓΚ ΚΑΙ ΤΡΙΜΕΡΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Οι απόγονοι των «αμόλυτων υιών του Ιακώβ» ελέγχουν τα σπουδαιότερα κέντρα των παγκοσμίων αποφάσεων όπως την Λέσχη Μπίλτεμπεργκ και την «Τριμερή Επιτροπή». Η τελευταία είναι καθαρό δημιούργημα του γνωστού σιωνιστή Ντέιβιντ Ροκφέλερ. Αυτός όταν συγκαλεί τα υψηλόβαθμα μέλη της, τα κρατά σύμφωνα με τους κανονισμούς που διέπουν την λειτουργία της Λέσχης, για 3 ημέρες κλειστά μέσα στο ξενοδοχείο, χωρίς δικαίωμα ούτε ολιγόλεπτης εξόδου. Έτσι όταν συγκεντρώνονται τα ισχυρά μέλη της Τριμερούς, κανείς αρχηγός κράτους δεν γνωρίζει τι ακριβώς έχει λεχθεί μεταξύ τους. Μαθαίνουν μόνο ορισμένες αποφάσεις - διαταγές, όταν οι υπουργοί κάποιας χώρας πάρουν τις ανάλογες εντολές.

Αυτά τα σκοτεινά κέντρα αποφάσεων, που ρυθμίζουν τις τύχες της ανθρωπότητας ανάλογα μόνο με τα συμφέροντα τους, έχουν μόνο έναν φόβο: Τους Απολλώνιους, τους μόνους ανθρώπους που μπορούν να διαταράξουν την ισορροπία που θέλουν να επιβάλλουν στον πλανήτη μας τα κέντρα αυτά.

Γνωρίζουν ότι ορισμένες πετρελαιοπηγές της Ανατολής πρόκειται να κλείσουν. Έτσι θέλουν από τώρα να διασφαλίσουν τα πετρέλαια του Αιγαίου, που είναι πολλά. Βέβαια αυτό ο Ελληνικός Λαός δεν το ξέρει, το ξέρουν μόνο οι πολυεθνικές και οι εκάστοτε κυβερνήτες αυτού του δύστιχου τόπου. Έτσι παίζονται πολλά παιχνίδια εις βάρος του Ελληνικού λαού που συνήθως έχουν το προσωπείο των τουρκικών προκλήσεων στο Αιγαίο ή της διαμάχης διαφόρων πολιτικών μας που αντιπροσωπεύουν κάποια αντιμαχόμενα Τραστ.

Με άλλα λόγια δύο γάιδαροι μαλώνανε σε ξένο αχερώννα.

Υπάρχουν όμως και οι της Ομάδος E, οι οποίοι αυτή την στιγμή αγωνίζονται ώστε το Ελληνικό πετρέλαιο να καταλήξει στα Ελληνικά χέρια σε ποσοστό 100% και όχι 30% όπως θέλουν τα ξένα συμφέροντα. Τότε το ελληνικό πετρέλαιο θα εισβάλλει στην παγκόσμια αγορά και μία νέα εποχή θα αρχίσει για την Ελλάδα. Τα σχέδια αυτά των Έψιλον θεωρούνται δύσκολα, αλλά έχουν μεθοδευτεί με τέτοιο τρόπο, ώστε στα επόμενα 10 χρόνια θα υπάρξει πλήρης εκμετάλλευση των πετρελαϊκών κοιτασμάτων της Ελλάδος. Οι διεθνείς τιμές πετρελαίου θα διαταραχθούν ενώ τα παγκόσμια κέντρα αποφάσεων, θα αποδυναμωθούν ώσπου κάποια μέρα θα καταρτηθούν.

Όσο για την Ομάδα Έψιλον κανείς δεν μπορεί να τους πολεμήσει αφού τίποτε δεν φαίνεται επίσημα οργανωμένο. Δεν μπορείς να κυνηγήσεις τον άνεμο και οι Έψιλον δεν έχουν ούτε έδρα, ούτε έγγραφα, ούτε σφραγίδες. Ουδέποτε ανεφέρθη η ύπαρξη ενός εγγράφου της Έψιλον. Ούτε στην CIA, ούτε στο FBI, ούτε στο NATO, ούτε και στις πολυποικίλες υπηρεσίες έχει ανακαλυφθεί κάτι στο οποίο να αποδεικνύει την Ομάδα των Απολλώνιων. Μόνον όταν ευρίσκονται οι σιωνιστές σε πολύ στενό κύκλο αναφέρουν για τους Έψιλον, αλλά και πάλι αποφεύγουν να ονομάσουν οτιδήποτε αφορά τους σπουδαίους αυτούς ανθρώπους και προφέρουν την λέξη "SEA", η οποία στα αγγλικά σημαίνει θάλασσα, επειδή η Ελλάδα είναι μία χερσόνησος που περιβρέχεται από θάλασσα. Σχετικά δε για το "παιδί του Ντέιβιντ" όπως ονομάζουν την Τριμερή Επιτροπή, επειδή ο Ντέιβιντ Ροκφέλερ είναι ο ιδρυτής της, υπάρχει η πληροφορία ότι έχει στους κόλπους της μερικούς πράκτορες της ΕΨΙΛΟΝ εν αγνοία τους.

Το κέντρο αυτό ιδρύθηκε τον Ιούλιο του 1973, από τον εβραϊο-σιωνιστή Ντέιβιντ Ροκφέλερ, ο οποίος είναι μέχρι την στιγμή που γράφονται οι γραμμές αυτές (Σκυροφοριών 13.996 ή Ιούνιος 1996 μ.Χ.) πρόεδρος του. Κάποτε διεύθυνε πάνω από χίλιους τεχνοκράτες διαφόρων εθνικοτήτων για να πετύχει στην εντέλεια όλο το εγχείρημα της Τριμερούς Επιτροπής. Ο Ροκφέλερ αποκαλεί όλα τα μέλη της Τριμερούς και της Μπίλντεμπεργκ "πεταλούδες" λόγω του ότι πηγαίνουν όπου θέλουν και επιβάλλουν σε αυτόν που επισκέ-

ππονται να πράξει σύμφωνα με τις επιθυμίες τους.

Εάν βέβαια οι έμμισθοι των δύο παραπάνω κέντρων εξουσίας είναι υπάκουοι, αυτό δεν το κάνουν από πίστη και προσήλωση σε κάποια ιδανικά, αλλά από συμφέρον ή ακόμα και φόβο.

Οι Έλληνες όμως που είναι γεννήτορες της σοφίας, γνωρίζουν ότι τα πλούτη και η πρόσκαιρη εξουσία των σιωνιστών είναι ψευδαισθήσεις, οι οποίες εξαφανίζονται τόσο γρήγορα όσο γρήγορα έχουν αποκτηθεί. Για να θεωρείται ένας λαός ως αξιότιμος, θα πρέπει να έχει λόγους να σέβεται τον εαυτό του. Αλλά για να σεβαστεί ένας λαός τον εαυτό του, πρέπει να έχει ιστορία και προσφορά σε όλη την οικουμένη. Και ο μόνος που έχει διηνηκή ιστορία και ευεργετική προσφορά προς τους άλλους είναι ο Έλληνας!

Ήταν ο Έλληνας που κατέβασε τους άλλους λαούς από τα δέντρα ή τους έβγαλε μέσα από τις τρύπες, τους έμαθε να μην τρώνε τους νεκρούς των, αλλά να τους τιμούν και να τους καίνε.

Ο Έλληνας δίδαξε την καλλιέργεια της γης, την τήξη μετάλλων, την γραφή, τους αριθμούς, την αρχιτεκτονική, την μουσική, την ποίηση, το θέατρο και τόσα άλλα χρήσιμα πράγματα.

Σήμερα, οι ηγέτες των σκοτεινών κέντρων αποφάσεων θέλουν να εξαφανίσουν καθετί το ελληνικό για να μην υπάρχει ούτε ένα ίχνος της ευεργεσίας που δέχτηκαν από τους δασκάλους των.

Ο Έλληνας όμως είναι προορισμένος από τον Ζήνα · Δία να είναι ο ειδικός απεσταλμένος του. Και τώρα που ο Αστερισμός των Ιχθύων έσβησε (το 1995), εξασθενεί και η δύναμις των Ιουδαίων. Τώρα έρχεται μια άλλη εποχή, όχι η "Νέα Εποχή" των σιωνιστών, αλλά η εποχή του Απόλλωνα. Δηλαδή, το ηλιακό μας σύστημα, απαλλάχθηκε από την συνθλιπτική συμπίεση και αποσυνοθετική έλξη των τεράστιων αστρικών ομάδων των γειτονικών Γαλαξιών. Αρχίζει τώρα η επανασυστολή και ταυτόχρονα η ζεύξη (-Ζευς) που σταθεροποιεί στην ίδια γραμμή τα αεριώδη και πυρώδη σώματα.

Η ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΘΕΙΣΑ ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΑΠΟ ΤΑ ΔΙΕΘΝΗ ΚΕΝΤΡΑ ΑΠΟΦΑΣΕΩΝ

Καθώς η ανθρωπότητα διανύει την τελευταία δεκαετία του 20ου αιώνα όλοι αισθανόμαστε ότι ο κόσμος μας και ο πολιτισμός μας έχει πια φτάσει στον πάτο. Όλοι περιμένουμε μια αλλαγή καθώς η δυσοσμία της κοινωνίας μας ζώνει από παντού. Όπως σε όλο τον κόσμο έτσι και στην Ελλάδα βλέπουμε τα τελευταία σκιρτήματα αυτού του χαλασμένου κόσμου μας και όλοι εμείς οι υποψιασμένοι, οι ψυχανεμισμένοι για την αυγή της νέας εποχής, θλιβόμαστε, περιμένοντας την αλλαγή.

Ανήμποροι βλέπουμε στην χώρα που άνθισαν τα ιδανικά, η ηθική, η φιλοσοφία, στην χώρα που κτίσθηκε ο Παρθενώνας, αξεπέραστο σύμβολο της αρμονίας και του κάλλους, να προβάλλονται σαν ιδανικά από τα κάθε είδους μαζικά μέσα ενημέρωσης οι VIPS, άνθρωποι που έκαναν περιουσίες ποιος ξέρει με τι μέσα. Άλλοι έκαναν λαθρεμπόριο με εχθρικές χώρες και άλλοι διακινώντας μεγάλες ποσότητες ναρκωτικών, χωρίς να φαίνονται οι ίδιοι, εντός και εκτός του Ελλαδικού χώρου. Μετά με τα χρήματα αυτά χρηματοδοτούν τα πολιτικά κόμματα, ώστε να έχουν όλες τις πόρτες ανοιχτές για τις διάφορες δραστηριότητες τους.

Θεωρείται πια στις ημέρες μας φυσιολογικό να προσπαθεί κάποιος να κατακτήσει την δημοσιότητα υποκύπτοντας στους βρώμικους όρους που του θέτουν ισχυρές κοινωνικές κάστες, όπως π.χ. αυτή των ομοφυλοφίλων, ή των "γκέι". Σήμερα βλέπουμε τις ομάδες αυτές να ισχυροποιούνται συνέχεια, καταλαμβάνοντας σπουδαία κοινωνικά πόστα και θέσεις κλειδιά στα μέσα μαζικής ενημέρωσης, μέσα από τα οποία πλασάρουν την παρακμιακή ηθική τους σαν προϊόν πολιτισμικό. Βλέπουμε όλα αυτά τα Βαμπίρ της Ελληνικής νεολαίας, να προβάλλονται από τις κοσμικές στήλες των διαφόρων εντύπων σαν πρότυπα. Τα έντυπα και η τηλεόραση δημιούργησαν σαν πρότυπα των νέων μας τους ψευδοκαλλιτέχνες, τους δήθεν ηθοποιούς (που δεν επινόησαν ποτέ ήθος), τα τοπ μόντελς και αρέσκονται όλοι αυτοί να χρησιμοποιούν, προς διδαχή φαντάζομαι της Ελληνικής νεολαίας, βάρβαρες λέξεις όπως "ιν", "κιτς",

"γκαλά", "γκλάμουρ" κ.λπ. ώστε να εκτοπίζεται σιγά σιγά η ελληνική γλώσσα.

Αυτές οι αλλοιώσεις της Ελληνικής κοινωνίας, δεν άρχισαν στην δεκαετία του 1990, αλλά από το 1960, καθώς ενεφανίσθη τότε στη χώρα μας η... σεξουαλική απελευθέρωση και το φεμινιστικό κίνημα, έτσι ώστε να διαταραχθεί ο θεσμός του γάμου και της οικογένειας. Ευτυχώς, οι Έλληνες του εξωτερικού σε συνεργασία με τους εδώ, δηλαδή τους φρουρούς του χρέους, όταν είδαν πως στην δεκαετία του 1960 οι σιωνιστές επέβαλλαν στην Ελλάδα το δικό τους σχέδιο, αποφάσισαν να ενωθούν, διότι ο τρόπος ζωής που άρχισε να εμπεδώνεται στον Ελληνικό Λαό και ο τρόπος διακυβέρνησης από τους συνταγματάρχες, θα έφερνε τη χώρα στο χείλος του γκρεμού. Όλα αυτά τα θλιβερά γεγονότα ανάγκασαν κάποιους σπουδαίους Έλληνες, όπως τον Ιωάννη Πασσά, τον Κωνσταντίνο Χασάπη, τον Αριστοτέλη Ωνάση, τον Αντώνη Αγγελικούση, τον Αλέξανδρο Μποδοσάκη και πολλούς άλλους εξέχοντες πατριώτες, ενωμένοι να προσπαθήσουν να βρουν την σωστή λύση, για να σωθεί η χώρα.

ΤΑ ΑΝΘΕΛΛΗΝΙΚΑ ΣΧΕΔΙΑ

Από τα τέλη της δεκαετίας του 1950 οι αμερικανοί, που όπως είναι παγκοσμίως γνωστό ποδηγετούνται από τους εβραϊοσιωνιστές, έχουν σχεδιάσει και εργάζονται για τον κερματισμό και συρρίκνωση της Ελλάδας, με σκοπό Ελλάδα και Κύπρος να γίνουν εξ' ολοκλήρου σιωνιστικά εδάφη. Δηλαδή, η μεν Κύπρος να γίνει τουρκική κατά το ήμισυ ενώ το άλλο μισό θα το ελέγχουν οι εβραίοι της Αγγλίας.

Στην κυρίως Ελλάδα τώρα, το σχέδιο προβλέπει η Μακεδονία και η Θράκη να μοιραστούν κυρίως στους λαούς της Βαλκανικής, οι οποίοι πιο εύκολα ελέγχονται από τις σκοτεινές Λέσχες. Ήδη προσπαθούν και εν μέρει το έχουν καταφέρει χρησιμοποιώντας κάθε μέσο, ακόμη και το ποδόσφαιρο, να διχάσουν τους Έλληνες σε βορείους και Νοτίους, ώστε να γίνει πιο εύκολη η διάσπαση της Ελλάδας. Εν συνεχεία προβλέπετε να δωθούν τα Δωδεκάνησα στους Τούρκους και στους Ιταλούς και τα Επτάνησα στο Βατικανό. Με

τον κατακερματισμό της Ελλάδος, ο έλεγχος γι αυτούς θα είναι πιο εύκολος. Φυσικά σε όλα αυτά οι αμερικανοί πρέπει να φαίνονται αμέτοχοι.

Έτσι με τις ευλογίες των αμερικανών το 1967 δημιουργήθηκε η Χούντα των Απριλιανών με μπροστάρη τον Γ. Παπαδόπουλο, και ήδη με την συναίνεση τους επιτεύχθηκε ο διαμελισμός της Κύπρου. Αλλά φαίνεται μέσα σε μια επταετία τα Γιόνια τους στην εξουσία δεν στάθηκαν άξια των προσδοκιών τους. Ο λαός δεν μπόρεσε να τους αντέξει άλλο και ξεσηκώθηκε, οπότε τα σχέδια των σιωνιστών άλλαξαν αναγκαστικά για να συνεχισθεί το παιχνίδι.

Φέρνουν την "μεταπολίτευση" υπό μορφή "Ντεγκωλικού πολιτεύματος" και μας μπάζουν στην εβραϊοκρατούμενη ΕΟΚ. Πάλι είμαστε πόνια τους με επίφαση ελευθέρου δημοκρατικού πολιτεύματος και στο όνομα αυτής της "Δημοκρατίας". Έτσι, σιγά αλλά σταθερά τα σχέδια τους υλοποιούνται. Από το 1988 κυριαρχούν οι σαρς του κινηματογράφου και της τηλεοράσεως, είτε είναι ηθοποιοί, είτε παρουσιαστές, είτε πολιτικοί, οι ομοφυλόφιλοι και τα "Τοπ Μοντελς". Οι μάζες προσηλώνονται σε αυτά τα ινδάλματα και όχι στα πραγματικά προβλήματα. Ήδη η Οικονομία μας έχει καταποντισθεί και η Ελλάδα με μικρά βήματα αλλά σταθερά οδηγείται στα πόδια υποδεεστέρων κρατών, όπως Αλβανία και Σκόπια.

Την εποχή λοιπόν που φαινόταν καθαρά ότι η Χούντα στην Ελλάδα δεν πάει άλλο, μία νύχτα του Ιουνίου του 1970 κάτι έγινε. Στην Αθήνα που την εποχή αυτή στενάζει κάτω από την αλλοτρώσαλλη πολιτική των χουντικών, πραγματοποιείται μία συγκέντρωση Μισελλήνων. Πρωταρχικός τους σκοπός να πάρουν τον έλεγχο της πολιτικής κατάστασης στα χέρια τους και πάλι. Βλέπουν πως για να πετύχουν πρέπει να φέρουν πίσω τους Έλληνες πολιτικούς στα αμέσως επόμενα χρόνια. Είναι επείγουσα η αποκατάσταση ενός πλήρους σιωνισμού στην Ελλάδα.

Η ΙΔΡΥΣΗ ΤΗΣ ΟΜΑΔΑΣ ΕΨΙΛΟΝ (Ε)

Την ίδια εκείνη νύχτα, ο Θεός της Ελλάδας - όπως συνηθίζουμε να λέμε εμείς οι Έλληνες - δημιούργησε την σύμπτωση. Την ίδια

ώρα σε ένα άλλο σπίτι δίπλα από την Αρχιεπισκοπή των Αθηνών, είχε συγκεντρωθεί μία ομάδα εξεχόντων Ελλήνων και ξένων επιστημόνων, που ήταν ορκισμένοι στους Αθάνατους Θεούς και στο όνομα της Μητρόπολης του Κόσμου της Ιερής Ελλάδος.

Οι περισσότεροι εργάζονταν σε αμερικανικά, ρωσικά, αγγλικά, γαλλικά, ιαπωνικά κ.λπ. κέντρα διαστημικών ερευνών και προγραμμάτων, σε κέντρα σχεδιασμού και κατασκευής πυρηνικών όπλων. Μέχρι εκείνη την νύκτα του Ιουνίου του 1970 όλοι αυτοί ήταν διασπασμένοι σε διάφορες ποικιλόμορφες οργανώσεις κατά του Σιωνισμού που όμως συνεργάζονταν αρμονικά μεταξύ τους. Εκείνο το βράδυ βλέποντας τους κινδύνους που έζωναν την Ελλάδα και γνωρίζοντας το σχέδιο που εξυφαίνεται από τα σκοτεινά κέντρα για τα επόμενα χρόνια εναντίον της Ελλάδας, αποφάσισαν να δράσουν.'

Ενώθηκαν και δημιούργησαν την Ομάδα Έψιλον.

Το ποιοί παρευρέθηκαν στην συγκέντρωση εκείνο το βράδυ, είναι αυτονόητο ότι δεν μπορώ ν' αναφέρω, γιατί αρκετοί από αυτούς ζουν ανάμεσα μας.

ΚΑΝΟΝΕΣ ΚΑΙ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΟΜΑΔΑΣ ΕΨΙΛΟΝ

Μετά την ένωση τους, οι Υιοί του Απόλλωνα, αποφάσισαν ότι η Ομάδα Ε θα ήταν μυστική και θα καθοδηγείται από πέντε κορυφαία - σε σοφία - μέλη, εφόσον όλοι είναι μύστες που πέρασαν την 7η πύλη της Γνώσης. Το διοικητικό τους συμβούλιο είναι 12μελές και αποτελείται από άτομα με μεγάλες πνευματικές ικανότητες. Έτσι με αυτό το ευέλικτο ολιγομελές ηγετικό σχήμα κατόρθωσε να κινείται μέχρι σήμερα μυστικά, προστατεύοντας συγχρόνως τα μέλη της. Για να γίνει κάποιος μη Έλλην μέλος της, πρέπει απαραίτητως να γνωρίζει σε βάθος την Ελληνική Ιστορία και τα Ελληνικά Μυστήρια. Επίσης όταν έρχονται στην Ελλάδα και δη στους αρχαιοελληνικούς χώρους, πρέπει να προσέρχονται ως ευλαβείς προσκυνητές στο δε Δελφικό χώρο ανυπόδητοι.

Το σχέδιο των Απολλώνιων είναι να πάρει τέλος η τλαιπωρία του Ελληνισμού, και της μητέρας πατρίδας τουλάχιστον μέχρι τα

τέλη της 2ης δεκαετίας του 21ου αιώνα οπότε το όραμα του τελικού θριάμβου του Ελληνικού πνεύματος θα πραγματοποιηθεί.

Πιστεύουν ότι οι Έλληνες πρέπει να ξυπνήσουν από τον ληθαργικό τους ύπνο που τους προκάλεσαν οι δήθεν προοδευτικοί, οι διάφοροι πολιτικοί σωτήρες και τα μέσα μαζικής ενημέρωσης που τελικά παίζουν το παιχνίδι των σιωνιστών. Αυτό θα επιτευχθεί μέσω των διαφόρων ιδιωτικών πρωτοβουλιών και των μεμονωμένων φωνών ορισμένων ανθρώπων που συνεχώς θα πληθαίνουν και θα βοηθούν ενσυνείδητα τους Έψιλον.

Κατόπιν ιδιωτικής πρωτοβουλίας λοιπόν και δραστηριοποίησης της ομάδας Έψιλον, θα διοχετεύσουν μέσω των εφημερίδων το ένδοξο παρελθόν της Ελλάδος και θα υπενθυμίζουν πως η σωστή Πολιτεία θα γίνει μόνον όταν εφαρμοσθούν οι Νόμοι του Πλάτωνα και του Αριστοτέλη.

Συμφώνησαν ακόμη ότι: α) Κύρια αποστολή κάθε μέλους θα είναι το ξεσκέπασμα κάθε πλαστής πληροφορίας, ανά τον κόσμο εις βάρος της Ελλάδας και του Ελληνισμού που διοχετεύεται εντέχνως από τα διάφορα σιωνιστικά κέντρα.

β) Εισχώρηση των μελών της σε διάφορες μυστικές σιωνιστικές λέσχες μέχρι και συναγωγές, ώστε να μαθαίνουν τα σχέδια τους.

γ) Καμπάνια γνωστοποιήσεως στους απανταχού Έλληνες αλλά και σε όλο τον κόσμο για το πόσοι εβραίοι βρίσκονται στις ΗΠΑ, Αγγλία, Γαλλία και αλλαχού και για το ρόλο αυτών που ανήκουν σε υψηλές κοινωνικές βαθμίδες και σε στρατηγικές θέσεις της κοινωνίας, έχοντας συνήθως κρυμμένη την σιωνιστική τους ιδιότητα και την εβραϊκή τους προέλευση.

ΓΙΑΤΙ ΟΝΟΜΑΣΘΗΚΑΝ ΕΨΙΛΟΝ (= Ε)

Ας δούμε τώρα γιατί όλες οι μυστικές οργανώσεις που συγχωρεύθηκαν μεταξύ τους, ονομάσθηκαν ΕΨΙΛΟΝ (= Ε). Η ονομασία της οργάνωσης αυτής έχει σχέση με το εν Δελφοίς Ε.

Ο Ναός του Απόλλωνα στους Δελφούς έχει περίπου τις ίδιες διαστάσεις με τον Παρθενώνα στην Ακρόπολη των Αθηνών. Το πλά-

τος του Ναού των Δελφών είναι 31 μέτρα, το δε μήκος του είναι 69,50 μέτρα.

Στα αριστερά του αετώματος του Ναού του Θεού του Φωτός διαβάζανε το απόφθεγμα ΓΝΩΘΙ Σ' ΑΥΤΟΝ, και στα δεξιά ΜΗΔΕΝ ΑΓΑΝ. Επάνω δε και στο κέντρο του αετώματος ήταν το γράμμα Έψιλον σε αρχαϊκό σχήμα " Ε ".

Ο Ναός του Απόλλωνα αποκαλύπτει συγκλονιστικά μυστικά, γιατί τα ρητά αυτά είναι μηνύματα κωδικοποιημένα για τους μυημένους. Έτσι μας αποκαλύπτονται τα εξής: Το πρώτο γράμμα της λέξης "Γνώθι" (Γ-νώθι) ενημερώνει τον μυημένο επισκέπτη του Ναού ότι πρόκειται για την δωρική λέξη "ΓΑ", η οποία δηλοί ΓΗ. Επί πλέον, το πρώτο γράμμα εννοεί ότι οι πρώτοι Έλληνες ήλθαν από μία άλλη Γα (= Γη) και σε εκείνη την γη θα πάνε, εφόσον κι εκεί ΓΗ ΕΙΝΑΙ, όπως μας πληροφορεί ο Αριστοτέλης στα βιβλία του "Περί Ουρανού", "Οργάνων Όργανο", "Αναλυτικών Προτέρων", "Αναλυτικών Υστέρων". Βέβαια, ο Αριστοτέλης γράφει περισσότερο με κώδικα, αλλά τον κώδικα αυτόν τον έσπασε το "Τμήμα Σ. Κατράκη - Γ. Γκιόλβα", υποομάδα της ΕΨΙΛΟΝ. »

Όσο δε για το άλλο πρώτο γράμμα της άλλης λέξης, αριστερά του αετώματος, "ΜΗΔΕΝ", το "Μ" πάει να πει "Μέσον". Το μέσον που θα επιτρέψει στον Έλληνα να πάει στον πλανήτη Έψιλον του Αστερισμού του Λαγού, λίγο πιο κάτω από τον Αστερισμό του Ωρίωνα. Το μέσον αυτό είναι ένα Κοσμοσκάφος σε σχήμα <:, το οποίο μπορεί να πάει και στο Μι Λαγού, αδελφό άστρο του Έψιλον!

Θα πρέπει όμως να γίνουμε πιο σαφείς: Πριν από χιλιάδες χρόνια έγινε η ανατροπή ενός άστρου μεταξύ των Αστερισμών του Ωρίωνα και του Λαγού που είναι στο σύστημα του Σείριου. Ο Ανώτατος Άρχων όλων των πλανητών του Σείριου που έλεγχε τους παραπάνω Αστερισμούς, έστειλε στην Γη πολλούς από τους κατοίκους του, να κατοικήσουν τον πλανήτη "μας". Ο επικεφαλής γνώριζε εκ των προτέρων πως χιλιάδες χρόνια πριν την εποχή του, ο Άρχοντας του Σείριου έστειλε στην Γη τρία μεγάλα διαστημόπλοια για να κάνουν πειράματα γενετικής. Το ένα διαστημόπλοιο έφυγε από την Γη πριν, και τα άλλα δύο έφυγαν μετά την καταστροφή της Ατλαντίδος. Δύο από αυτά σήμερα είναι οι δορυφόροι του Άρη,

Φόβος και Δείμος. Τις πληροφορίες αυτές τις παίρνουμε από τον Όμηρο: "τους μεν Άρης, τους δε γλαυκώπις Αθήνη Δείμος τ' ηδέ φόβος...". (ΙΛΙΑΣ, Δ. 439, Λ. 36. Ν. 298, 0.119). Ο Ησίοδος: «... ρινοτόρω Κυθέρεια Φόβον και Δείμον έπικτε δεινούς... συν Άρης...» (ΘΕΟΓΟΝΙΑ, στίχοι 933-938).

Οι δύο ανωτέρω ήσαν μύστες και έγραψαν τα έργα τους με κώδικα. Το ίδιο έπραξε και ο Πλάτων στα έργα του «ΤΙΜΑΙΟΣ» και «ΚΡΙΤΙΑΣ», γι αυτό και επισημαίνει σε ένα άλλο έργο του (ΚΡΑΤΥΛΟΣ, 401), ότι "Εκείνοι που καθώρισαν τα ονόματα των θεών, δεν ήσαν ασήμαντοι, αλλά αστρονόμοι και λεπτολόγοι... οπότε θα πρέπει όλοι να μελετούν τα στοιχεία των λέξεων".

Και ο Θ. Αξιώτης στο βιβλίο του «Η αποκρυπτογράφηση του Δίσκου της Φαιστού», διαπιστώνει πως οι δύο δορυφόροι του Άρη, Φόβος και Δείμος, είναι τα δύο τεράστια διαστημόπλοια που έφυγαν από τον πλανήτη μας στην 9η χιλιετία π.Χ.

Ο Αριστοτέλης στα βιβλία που αναφέραμε παραπάνω, μας λέγει ότι ο Απόλλωνας άφησε το διαστημόπλοιο του στο σημείο εκείνο που κτίσθηκε αργότερα ο Ναός του... Σε ένα από τα ταξίδια του δε, έφερε την Δήμητρα, η οποία ήταν εξάαιρετη βιολόγος, με αποτέλεσμα να γίνουν νέα πειράματα γενετικής και να γεννηθούν νέοι άνθρωποι στον Ελλαδικό χώρο, όπου στις φλέβες τους έρρεε ο Ιχώρ... το μέρος που προσγειώθηκε η Δήμητρα ονομάστηκε Ελευσίς.

Ο πρώτος Ναός του Απόλλωνα, δεν ήταν τίποτε άλλο από ένα διαστημόπλοιο. Το δε άδυτο του "Ναού" ήταν το πιλοτήριο, απ' όπου έπαιρναν εξωγήινα μηνύματα οι μυημένοι. Με την πάροδο του χρόνου, στο πιλοτήριο - άδυτο έμπαινε μόνον ο πιο μυημένος, ο αρχιερέας. Η λέξις ΙΕΡΕΥΣ είναι σύνθετη από το ίεμαι που σημαίνει τείνω προς κάτι το συγκεκριμένο, σπεύδω προς το ανώτερο, ενώ το δεύτερο συνθετικό, ερέω σημαίνει πηγαίνω προς το καλύτερο, ερωτώ, ζητώ να μάθω.

Για τα κοσμοσκάφη των θεών, αναφέρουν έμμεσα οι Έλληνες μυθολόγοι, τα ονομάζουν δε "φτερωτά άρματα". Εκτός αυτού, μαθαίνουμε για τα "φτερωτά άρματα" από τις αναπαραστάσεις επάνω στον Δίσκο της Φαιστού, τις αινιγματικές απεικονίσεις στην μετώπη του Παρθενώνα, στα βιβλία του Αριστοτέλη, του Ησίοδου, του Αι-

σχύλου, την «Χρυσή Λάμψη», την ΙΛΙΑΔΑ και το βιβλίο του Γιώργου Λευκοφρύδη «ΚΟΣΜΟΣΚΑΦΟΣ ΣΤΑ ΓΥΡΟ ΕΨΙΛΟΝ, ΤΟ ΟΡΓΑΝΩΝ ΟΡΓΑΝΟ ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗ».

Το παραπάνω βιβλίο δεν γράφτηκε εξ' ολοκλήρου από τον Λευκοφρύδη, αλλά είναι προϊόν συλλογικής εργασίας. Συγκεκριμένα, κατά το 1973 στην Ελλάδα δραστηριοποιούνταν η "Ομάδα Κατράκη", αποτελούμενη από σπουδαίους επιστήμονες, εκ των οποίων και ο γνωστός μηχανολόγος - πυρηνικός φυσικός Γεώργιος Γκιόλβας. Η ομάδα αυτή ήταν ένα τμήμα της ΕΨΙΛΟΝ και είχε ως κύρια αποστολή την αποκρυπτογράφηση των βιβλίων της αρχαιότητας και ιερών αντικειμένων. Η υποομάδα αυτή της ΕΨΙΛΟΝ, κατείχε - μεταξύ άλλων - πολλά μυστικά για το Δωδεκάθεο και τον Αριστοτέλη. Με τον θάνατο του Σ. Κατράκη η ομάδα διαλύθηκε, δίχως ωστόσο να πάσουν τα μέλη της να είναι φρουροί του χρέους, και αγωνιστές της Ελλάδας, των Ελλήνων και του Ελληνισμού. Ένα μέλος της μυστικής υποομάδας της Έψιλον ο Γ. Λευκοφρύδης, ο οποίος εργαζόταν στο Κέντρο Επιστημονικών Ερευνών ως νομικός σύμβουλος, συγκέντρωσε μερικές σημαντικές σημειώσεις και προχώρησε, στην έκδοση του προαναφερθέντος βιβλίου μόνος του. Η έκδοση του βιβλίου ήταν να γίνει στα 1977, αλλά ευτυχώς πρόλαβαν τα μέλη της ομάδας Κατράκη - Γκιόλβα και το κατέσχεσαν. Ο Γκιόλβας είπε στους συνεργάτες του πως: "Ο Λευκοφρύδης δεν έβλαψε και τόσο πολύ την Ελλάδα", αλλά έδωσε το έναυσμα στην NASA, που προσπαθεί από τότε απεγνωσμένα να κάνει αυτό που κατάφεραν οι της Έψιλον μετά από πολύχρονη εργασία πάνω στα κείμενα του Αριστοτέλη. Η NASA έχει δαπανήσει πολλά εκατομμύρια δολάρια για την αποκρυπτογράφηση των Αριστοτελικών κειμένων, αλλά απέτυχε.

Στα βιβλία του Αριστοτέλη κρύβονται τόσα μυστικά, που αν αποκαλυφθούν, θα αλλάξει άρδην η κατάσταση στον πλανήτη μας με ανυπολόγιστες συνέπειες.

Τα βιβλία του Αριστοτέλη μας πληροφορούν πως, όπως και ο Αθάνατος Απόλλωνας, έτσι και ο ίδιος ο Αριστοτέλης ήλθε από το ΕΨΙΛΟΝ Άστρο του Λαγού με το Έψιλον Σκάφος και την Έψιλον ενέργεια.

Και προχωρούμε προς τα μεγάλα μυστικά που κρύβει ο Ναός

του Απόλλωνα στους Δελφούς. Ο αρχιερέας Πλούταρχος μας πληροφορεί στο βιβλίο του «Το εν Δελφοίς Ε» (κεφ. Α') ότι το πρώτο ΕΨΙΛΟΝ επάνω στο αέτωμα ήταν ξύλινο (εξ ύλης), το οποίο το τοποθέτησε ο Τροφώνιος, κατασκευαστής του ναού. Καθώς όμως με την πάροδο του χρόνου το Ε σάπισε, ο Σόλωνας ο Αθηναίος, ένας από τους Επτά σοφούς, έβαλε ένα όμοιο Ε από χαλκό και όταν με το πέρασμα του χρόνου σκούριασε, επενέβη η Ρωμαία Λιβία Δρουσέλα, σύζυγος του Αυτοκράτορα Οκταβιανού Αυγούστου και έβαλε στην ίδια ακριβώς θέση ένα παρόμοιο Ε από καθαρό χρυσό.

Το γράμμα "Ε" κρύβει ένα μεγάλο μυστικό και ήταν γνωστό μόνον στους ιερείς και στους ανθρώπους εκείνους που μιήθηκαν στα Ελευσίνια Μυστήρια. Πρόκειται για το Άστρο ΕΨΙΛΟΝ (= Ε) του Αστερισμού του Λαγού, απ' όπου ήλθε ο Αριστοτέλης. Για τον Μεγάλο αυτόν σοφό της αρχαιότητας δεν υπάρχουν πολλά στοιχεία, π.χ. δεν ξέρουμε τίποτε για την μητέρα του διότι είχε πεθάνει στο καταστραμένο άστρο το οποίο ευρίσκετο πλησίον του Ε Λαγού. Ενώ για τον θάνατο του ίδιου που τον τοποθετούν χρονολογικά στα 322 π.Χ. υπάρχουν μόνον υποθέσεις, "εφ' όσον ο Αριστοτέλης σήμερα ζει ακόμη και θα φτάσει στον πλανήτη Α' Λαγού το 2012", όπως υποστηρίζουν οι επιστήμονες της ΕΨΙΛΟΝ, καθώς και ένας ανεξάρτητος επιστήμονας, ο Σταμάτης Κριμιτζής, ο οποίος είναι εγκέφαλος της NASA.

Η απόσταση μεταξύ Κεντρικής Ελλάδος και Μί άστρου Λαγού είναι 500 έτη φωτός τα οποία για τον Αριστοτέλη θα φανούν σαν 12 γήινες ώρες. Αλλά θα πρέπει να έχουμε υπόψιν μας πως το πέρασμα του Κοσμοσκάφους του Αριστοτέλη δεν θα είναι αιθερικό, παρότι έξω από το δικό μας Ηλιακό σύστημα ο χρόνος είναι τελείως διαφορετικός...

Η ομάδα Κατράκη - Γκιόλβα κατόρθωσε να αποκωδικοποιήσει τα Αριστοτελικά κείμενα, όπου ο ίδιος περιγράφει την ικανότητα του να ταξιδεύει στο διάστημα, καθώς και πολλές λεπτομέρειες για το διαστημόπλοιο του, όπως από τι ύλη ήταν κατασκευασμένο, τι καίει, πως κινείται και το κυριότερο από όλα, πως μπορούν να καλυφθούν 500 έτη φωτός μέσα σε δώδεκα ώρες. Σήμερα στα Στάγυρα της Χαλκιδικής, όπου ο Νικόμαχος με τον πεντάχρονο Αριστο-

τέλη προσγειώθηκαν για πρώτη φορά, υπάρχει ακόμη ασυνήθιστη εκπομπή ραδιενέργειας, ενώ οι κάτοικοι ονομάζουν το μέρος εκείνο "Μαύρη Πέτρα".

Στην αρχαιότητα, ένας ακόμη που γνώριζε την γη από ψηλά ώστε να την περιγράψει επακριβώς, ήταν ο Σωκράτης, όπως μας πληροφορεί ο Πλάτων ("Φαίδων" III, β). Ωστόσο, κανένας ερευνητής δεν ασχολήθηκε με το θέμα αυτό, εκτός από τον Κ. Πλεύρη στο βιβλίο του "Ο Σωκράτης μπροστά στο θάνατο" σελ. 49-51.

Ο Σωκράτης αποφεύγει να αναφέρει το όνομα εκείνου που τον μετέφερε με ένα ιπτάμενο όχημα. Ασφαλώς ο Αριστοτέλης ήταν εκείνος που τον πήρε στο Έψιλον Κοσμοσκάφος του για το σύντομο εκείνο ταξίδι που περιγράφει ο Πλάτων στο βιβλίο του "Φαίδων".

Είπαμε ότι ο ναός του Απόλλωνα στους Δελφούς έφερε το Ε στο αέτωμα του, ενώ στις δύο επιμήκεις πλευρές που υπήρχαν οι φράσεις ΓΝΩΘΙ Σ' ΑΥΤΟΝ και ΜΗΔΕΝ ΑΓΑΝ, που είναι ίσως οι πιο φημισμένες και γνωστές φράσεις ανά τους αιώνες. Όλοι κατέχου με όπι η πρώτη μας παροτρύνει να γνωρίσουμε τον εαυτό μας και η δεύτερη μας συμβουλεύει: "τίποτε το υπερβολικό".

Οι ερμηνείες αυτές είναι εξωτερικές. Αυτό που ήθελαν να δώσουν στον πολύ κόσμο. Για τους Μυημένους όμως σήμαιναν άλλα πράγματα. Θα προσπαθήσω να δώσω την ερμηνεία αυτή, αφού πρώτα παραθέσω γεγονότα που θα μας οδηγήσουν πιο ομαλά στην αποκωδικοποίηση των φράσεων αυτών.

Ο Αστερισμός του Λαγού αποτελείται από εννέα άστρα, τα: Άλφα - Βήτα - Γάμμα - Δέλτα - Έψιλον - Ζήτα - Ήτα - Λάμδα - και Μι.

Λέγεται Λαγώς (Λαγός) και στα λατινικά LEPUS. Ο Αριστοτέλης αναφέρει για τον αστερισμό αυτόν στα βιβλία του "Οργάνων Όργανο", "Κατοπινών Επιλυτικών", "Αναλυτικών" και "Περί Ουρανού". Μας πληροφορεί επίσης ότι τα Έψιλον Σκάφη τα έφτιαχναν "επί μετρώ".

Από το απώτατο παρελθόν ως την εποχή του Πλατωνικού Φιλόσοφου, Αυτοκράτορα Ιουλιανού, οι προηγμένοι αιγύπτιοι γνώριζαν ότι οι Έλληνες προέρχονταν από τα άστρα. Εξάλλου στην αρχαιότητα τον Αστερισμό του Λαγού τον θεωρούσαν σαν τον φοβισμένο, τον κυνηγημένο. Ο Αστερισμός αυτός κυνηγήθηκε από τους εχθρι-

κούς πλανήτες του Αστερισμού του Όφεις, όπως μας πληροφορούν ο Όμηρος στα έργα του Ιλιάδα και Οδύσσεια, ο Πλάτων στον "Κριτία", ο Ησίοδος στο "Έργα και Ημέραι", είναι δε αποτυπωμένοι στον Δίσκο της Φαιστού τον οποίο τον αποκρυπτογράφησε ο Θ. Αξιώτης, στο έργο του "Η αποκρυπτογράφιση του Δίσκου της Φαιστού".

Για τα Δελφικά Μυστήρια, κανείς από τους αρχαίους σοφούς δεν αναφέρθηκε ανοιχτά. Ο Ηράκλειτος δεν πήρε ποτέ θέση για τα κλειδιά της γνώσης των Δελφικών Μυστηρίων, αλλά καθοδηγεί διακριτικά τους πιστούς γι αυτό και είπε: «Ο Άναξ ο εν Δελφοίς, ούτε λέγει, ούτε κρύπτει, αλλά σημαίνει». Το ίδιο έπραξε και ο Πλούταρχος, επειδή θεωρούσαν ιεροσυλία να μαθευτούν τα μυστικά του ναού στον καθένα.

Επίσης και το όνομα της Πολιτείας - χώρας ΕΛΛΑΣ πιστεύω ότι είναι κωδικοποιημένο. Πρόκειται για πέντε αρχικά φράσεων που δίνουν ένα μήνυμα. Έτσι έχουμε το πρώτο γράμμα Ε που εννοεί το Έπιλον άστρο, που όπως μας δείχνει το δεύτερο γράμμα της λέξεως Λ, βρίσκεται στον αστερισμό του Λαγού. Το τρίτο γράμμα, επίσης Λ, τονίζει τον αστερισμό αυτόν του λαγού και προτρέπει για ένα ταξίδι στον αστερισμό αυτόν. Το Α, τέταρτο γράμμα της λέξεως, σημαίνει τον κορυφαίο άνθρωπο αυτού του πλανήτη, τον Έλληνα. Τέλος το πέμπτο γράμμα της λέξεως, δηλ. το Σ, δείχνει το σημείο όπου βρίσκεται ο αστερισμός του Λαγού στον Ουράνιο Χάρτη και ονομάζεται σύμφωνα με τους αστρονόμους «Κάθετος Σίγμα»!!!

Πρόκειται για το Σίγμα της Γραμμικής Βήτα γραφής το οποίο έχει αυτό ακριβώς το σχήμα

Ο αείμνηστος εκδότης της Εγκυκλοπαίδειας του "ΗΛΙΟΥ" Ιωάννης Πασσάς και ο συνεργάτης του Κωνσταντίνος Χασάπης που αποκρυπτογράφησε τους ΟΡΦΙΚΟΥΣ ΥΜΝΟΥΣ, ο Γεώργιος Γκιόλβας κ.ά. στις κατ' ιδίαν συναντήσεις των υποστήριξαν πως τα δύο πρώτα γράμματα του "επιθέτου" ΕΛΛΑΣ ταιριάζουν συμπτωματικά με την λέξη "ΕΛ" που σημαίνει Ήλιος -Θεός, ενώ τα τρία τελευταία γράμματα ΛΑΣ ταυτίστηκαν συμπτωματικά με την λέξη "ΛΑΣ" που προέρχεται από το Λάω, όπου το Λάω πηγάζει από το Λω και το Λω από το Λάας = πέτρα. Ο Ήλιος ενώνεται με την λέξη ΛΑΣ, και γίνεται φωτεινή πέτρα, λίθος που λάμπει. Συνεπώς ο λίθος του Ήλιου είναι η Ελλάδα, εφόσον είναι πλασμένη από λίθο και φως.

Για τα διαστημόπλοια που επισκέπτονταν την φωτεινή Γη (την Ελλάδα), αναφέρει με κώδικα ο αρχιερέας του Μαντικού Ναού του Απόλλωνα, Πλούταρχος στο έργο του "Περί του μη χρην έμμετρα νυν την Πυθίαν" (21, 404), ότι δηλ. καθώς αποκαλύπτονται τα μυστικά στον μύστη, αυτός ομοιάζει σαν πλοίο σε τρικυμιώδη θάλασσα που μεταφέρεται μακριά.

Ο Πλούταρχος γράφει κρυπτογραφημένα για τα κοσμοσκάφη του παρελθόντος, με φράσεις όπως "διαταραγμένος στροβιλισμός, ένας κύλινδρος σαν μία σφαίρα, ή μία σφαίρα πύρηνη σαν ένας κύβος" (21, 405).

Για τα "ιπτάμενα άρματα" όμως, στις αναφορές άλλων αρχαίων συγγραφέων, δεν έχουμε την παραμικρή νύξη για στροβιλισμούς και πύρινες σφαίρες. Άρα, πρόκειται για ιπτάμενα οχήματα - διαστημόπλοια, όπως σαφώς συμπεράναν οι σύγχρονοι ερευνητές.

Αλλά και ο Αριστοτέλης στο βιβλίο του «Κατοπινά Επιλυτικά, 2ο Βιβλίο» μας μιλάει με γρίφους, κι ύστερα κρυπτογραφεί στο χωρίο 98α, στίχοι 29-33, σελ. 178, όπου αναφέρει με τον δικό του τρόπο ότι το άστρο του Μι Λαγού, αδελφό άστρο του Έπιλον Λαγού, είναι πιο κρύο από την Αίγυπτο και την Σελήνη. Δηλαδή, ο Αριστοτέλης με τον πατέρα του τον Νικόμαχο που ήλθαν από το ΕΨΙΛΟΝ Λαγού, μετά την καταστροφή του άστρου Μι στο οποίο έμειναν, προτίμησε την Χαλκιδική παρά μία περιοχή της Αιγύπτου, εφόσον το κλίμα της Χαλκιδικής ήταν πιο κρύο από της Αιγύπτου και ίδιο με αυτό του άστρου του.

Το 1994 έγινε ένα συνέδριο στην Θεσσαλονίκη για τα 2.300 χρόνια από την γέννηση του Αριστοτέλη. Στο συνέδριο εκείνο κάλεσαν τον Μεγάλο επιστήμονα Γ. Γκιόλβα για να μιλήσει, επειδή όλοι στον επιστημονικό κύκλο γνωρίζουν ότι ο Γκιόλβας είχε αποκωδικοποιήσει τα βιβλία του Αριστοτέλη. Ο Γκιόλβας τα είπε εν συντομία, επειδή δεν πρέπει να γνωστοποιούνται τα μεγάλα μυστικά. Στο συνέδριο εκείνο, αρκετοί σύνεδροι εκ των οποίων μερικοί νομπελίστες, είπαν ότι ο Αριστοτέλης έπασχε από μία αρρώστια, και ότι πάθαινε ορισμένες διαλείψεις, αφού άλλωστε σε μερικά βιβλία του ο γιος του Νικόμαχου, ενώ έγραφε κανονικά, κατόπιν έγραφε ένα ολόκληρο κεφάλαιο με συνεχόμενες κώδικες λέξεις, όπως «πολλά πετούμενα δεν έχουν φτερά, ενώ έχουν φτερά χωρίς να είναι φτερωτά».

Εκεί λοιπόν, μέσα στα σημεία των υποτιθέμενων "διαλείψεων" βρίσκονται τα μυστικά των μυστικών. Η υποομάδα Έψιλον στην οποία εργαζόταν ο Γ. Γιόλβας, βρήκε το κλειδί της αποκωδικοποίησής σε μία έκδοση της Οξφόρδης του 1809. Μετά από ατελείωτα ξενύχτια και σκληρή δουλειά, το επιστημονικό τμήμα της ΕΨΙΛΟΝ έσπασε τον κώδικα.

Με κώδικα επίσης έχουν γραφεί η ΙΛΙΑΔΑ, η ΟΔΥΣΣΕΙΑ, η ΘΕΟΓΟΝΙΑ, το ΕΡΓΑ και ΗΜΕΡΑΙ, ο ΤΙΜΑΙΟΣ, τα ΑΡΓΟΝΑΥΤΙΚΑ, τα ΟΡΦΙΚΑ κ.ά. Τα δε ΟΡΦΙΚΑ αποκωδικοποιήθηκαν με αστρονομικούς υπολογισμούς από τον Κωνσταντίνο Χασάπη και τον Ιωάννη Πασσά.

Όσο τώρα για τον Αριστοτέλη, έγραψε γύρω στα 315 βιβλία, από τα οποία σώζονται περίπου τα 105.

Απ' αυτά που αναφέραμε μέχρι τώρα προκύπτουν τα εξής συμπεράσματα. Η λέξις ΕΛΛΑΣ ερμηνεύεται ως:

E= το άστρο Έψιλον βρίσκεται

Λ= στον αστερισμό του Λαγού

Λ= για τον αστερισμό του Λαγού

A= πρώτη (κορυφαίε) άνθρωπε προορίζεσε

Σ= πάνω στην κάθετο Σίγμα.

Τα δε μηνύματα του Ναού του Απόλλωνα, Γνώθι σ' αυτόν και Μηδέν Άγαν αναλύονται ως εξής: ΓΝΩΘΙ

Γ= Γα (=Γη) είναι

N= Νόησις, νοιώστο, κατάλαβε το

Ω= Αυτό στο οποίο

Θ= Θα πετάξεις

I= Ευθεία στην...

Σ' ΑΥΤΟΝ

Σ= Σίγμα Κάθετο (η κάθετος Ιώτα βρίσκεται εντός του Σίγμα).

Σίγμα= Ευθύγραμμη παράσταση της διχοτομημένης Βόρειας απόκλισης - ιδεόγραμμα της Γραμμικής Γραφής Β. Το γράμμα Ιώτα συμβολίζει την ευθεία, το σταθερό).

A= A' (πρώτε, κορυφαίε άνθρωπε αυτής της Γης, Έλληνα) για τον

Αστερισμό του Λαγού του Σείριου.

Υ= Υψώσου...

Τ= Προς αυτά, και

Ο= Ομού (μαζί θα βρεθούμε)

Ν= Νοιώσε ακόμη ότι:

ΜΗΔΕΝ

Μ= Μεσόνιο (το Μέσον που θα πας στο Μι και Έψιλον Λαγού) Η= Αλήθεια (γεγονός) είναι το...

Δ= Δευτέριο, και αυτό είναι η...

Ε= Έψιλον Ενέργεια

Ν= Νόησις = κατάλαβε τα όλα αυτά που σου λέω εγώ ο Απόλλων.,
ΑΓΑΝ

Α= Α' άνθρωπε (πρώτε, κορυφαίε) αυτής της Γης για τον Λαγό - μάθε πως...

Γ= Γα (Γη) είναι

Α= Κορυφαίε άνθρωπε Έλληνα εκεί στον Αστερισμό του Λαγού

Ν= Εν - Νόησε ότι ΜΑΖΙ θα είμαστε.

Το ΕΨΙΛΟΝ (=Ε) του ναού του Απόλλωνα σημαίνει: Στο Έψιλον Άστρο για να μας έρθεις μάθε, και το Έψιλον Άστρο και το Έψιλον σκάφος και την Έψιλον Ενέργεια.

Το άστρο Ε ήταν λοιπόν το σύμβολο του Πανελληνισμού. Άλλωστε το βλέπουμε ν' απεικονίζεται ακόμη και στις πανοπλίες των ομηρικών ηρώων. Σε έναν ερυθρόμορφο αμφορέα του 450 π.Χ. ο οποίος βρίσκεται στο Μουσείο του Βατικανού απεικονίζεται ο Αχιλλέας με δύο αστέρια στις επωμίδες του. Το αστέρι αυτό το βλέπουμε και σε ένα παναθηναϊκό αμφορέα που δείχνει την ασπίδα της θεάς Αθηνάς με ένα τέτοιο αστέρι. Το βρίσκουμε επίσης σε ένα αμφορέα του Κλεοφώντα (435 π.Χ., συλλογή LUDWIG, Βασιλεία Ελβετίας). Το άστρο έψιλον είναι χαραγμένο στο θριγκό της Ακρόπολης των Αθηνών και σε πολλούς ναούς της αρχαίας Ελλάδος. Με την πάροδο δε του χρόνου, οι χριστιανοί ζωγράφοι, απεικονίζουν την μητέρα του Ιησού με δάκτυλα και 16άκτυλα αστέρια σε εκκλησίες της Κύπρου και στην Βόρειο Ήπειρο,

όπου διασώζονται τοιχογραφίες με την Παναγία να φέρει αστέρια, τα οποία είναι πανομοιότυπα με όλα τα άλλα αστέρια που είναι αποτυπωμένα στους αμφορείς, στους αρχαίους ναούς και στην Βεργίνα!

Το «Αστέρι της Βεργίνας» είναι το Άστρο ΕΨΙΛΟΝ!

Οι αμφορείς που απεικονίζουν το Άστρο Έψιλον, δημοσιεύθηκαν στην εφημερίδα «Αδέσμευτος Τύπος», στο φύλλο της 12ης Αυγούστου 1995. Στο φύλλο αυτό δημοσιεύονται πόλεις και χωριά της Βορείου Ηπείρου, Αργυρόκαστρο, Δερβιτσάνη, Μεσοπόταμος, Βιθκούκι Κορυτσάς, Δρυμάδες Χειμαρρος, με δάκτινα και 16άκτινα αστέρια σε τοιχογραφίες που διασώζονται ακόμη.

Έτσι, το «Αστέρι της Βεργίνας» δεν ήταν μόνο το σύμβολο των Μακεδόνων, αλλά ΟΛΩΝ των Ελλήνων. Είναι ένα πανάρχαιο σύμβολο το οποίο το είχαν οι Αθηναίοι όταν πολεμούσαν τους Άτλαντες 9.600 χρόνια π.Χ. Ο Πλάτων στα έργα του «ΤΙΜΑΙΟΣ» και «ΚΡΙΤΙΑΣ» αναφέρεται στην Ατλαντίδα για την οποία αντλεί στοιχεία από τα αρχεία της Αιγύπτου, γράφοντας με έναν τέτοιο τρόπο, ώστε να είναι κατανοητά μόνον γι αυτούς που κατέχουν τον ιερατικό κώδικα του Ιωνικού Αλφαβήτου. Αναφέρει έντεχνα στο «ΤΙΜΑΙΟΣ» για την κοσμική Οκτάβα που είχε Ε' (= πέντε) τόνους και δύο λείμματα. Στο «ΓΟΡΓΙΑΝ» (461ΒΟ κάνει άμεση αναφορά για τον "Πατέρα" του Έψιλον άστρου, τον Κύνα - Σεί-ριο. Γι αυτό στην παράγραφο (482 c) παίρνει όρκο στον κυνοκέφαλο Άνουβι των Αιγυπτίων, επειδή η θεότητα αυτή είναι ο ίδιος ο Σείριος, πατέρας του Έψιλον άστρου.

Όλοι οι μυημένοι Έλληνες γοητεύοντο από τον Σείριο, από το όνομα του οποίου παράγεται και η λέξη Σειρήν - νος, που όλοι ξέρουμε ότι ήταν μυθικά γυναικεία πρόσωπα, που με την γλυκεία φωνή τους γοήτευαν τους ναυτικούς. Άλλωστε η λέξη Σείριος προέρχεται από το επίθ. σειρός= θερμός, καυστικός και εξ' αυτού ο τύπος σειρ, σειρός= ήλιος. (λεξ. Δορμπαράκη, σελ. 727). Ως γνωστό ο ήλιος πάντα γοήτευε τους ανθρώπους.

Το άστρο Έψιλον το συναντούμε στην Σικελία και στην Μεσοποταμία σε πανάρχαιους Ελληνικούς Ναούς (βλ. εφημερίδα "Αδέσμευτος Τύπος" της 12ης Αυγούστου 1995). Απεικονίζετο πάντα ως αστέρι, εκτός από το κέντρο του αετώματος του Δελφικού Ναού του Απόλλωνος, όπου ήταν ως το αρχικό γράμμα (= Ε) του ονόματος του άστρου

στην κάθετο Σίγμα του Λαγού.

Θα πρέπει να γνωρίζουμε ότι το "ΕΨΙΛΟΝ" το οποίο ήταν αναγεγραμμένο στο αέτωμα του Ναού του Απόλλωνας, οι αρχαίοι συγγραφείς το τονίζουν και ως "ΕΙ". Κατά τους Ορφικούς είναι το ανέκφραστο όνομα του Θεού. Κατά την αριθμοσοφία των Πυθαγορείων το ΕΙ είναι το 15 (αριθμητικώς) εκ δεξιών προς τα αριστερά λογιζόμενο. Ακόμη το 5 είναι άθροισμα του 3 και 2 ένθα το 3 είναι η αδιαίρετος και ομοούσιος τριάς (την οποία δανείστηκαν αργότερα οι χριστιανοί).

Να ποιοί ήταν οι λόγοι, που οι ισχυροί προστάτες της Ελλάδας των Ελλήνων και του Ελληνισμού, διάλεξαν σαν ονομασία της ομάδας τους το ΕΨΙΛΟΝ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ζ΄

*Η τελική αναμέτρηση
Δελφών και Σιών*

«Ο μεγαλύτερος τύραννος
του ανθρώπου είναι η
αμάθεια».

ΒΙΚΤΩΡ ΟΥΓΚΟ

ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΤΩΝ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΣΙΩΝΙΣΤΩΝ

Τα Στελέχη της Ομάδας Έψιλον (Ε) σ' όλα τα χρόνια που ακολούθησαν από την ίδρυση της, ασχολήθηκαν αποκλειστικά για την βελτίωση και ανάπτυξη των λειτουργικών τους μηχανισμών, συνάμα δε ανέπτυξαν και οργάνωσαν στην εντέλεια παγκόσμιο δίκτυο μεγάλων επιχειρήσεων που θα τους εξασφαλίζουν την οικονομική τους αυτοδυναμία και θωράκιση.

Δεν υπάρχει ουδεμία αδράνεια εκ μέρους των, άσχετα αν οι σιωνιστές δολοφόνησαν κάποια εξωτερικά στελέχη των και κατέστρεψαν μερικά πολυκαταστήματα και βιομηχανίες. Οι δολοφονίες εις βάρος των στελεχών της «ΕΨΙΛΟΝ» από τους σιωνιστές, όπως π.χ. με τα δήθεν "τυχαία" δυστυχήματα του αρχαιολόγου Σ. Μαρινάτου, του Αλέξανδρου Ωνάση, του Αλέξανδρου Μποδοσάκη και άλλων επιφανών μελών της, δεν πρόκειται να σταματήσουν τα στρατηγικά τους σχέδια. Οι αντεκδικήσεις τους είναι τρομερές και χωρίς ν' αφήνουν ίχνη γιατί οι «Ε» είναι παντού.

Οι σιωνιστές το γνωρίζουν αυτό αλλά ελπίζουν στην έλευση του "μεσσία" τους και στην ολοκληρωτική δυνάστευση του πλανήτη μας. Δεν γνωρίζουν όμως πως στα αμέσως επόμενα χρόνια οι αμερικανοί θα ξυπνήσουν ένα πρωί και θα διαπιστώσουν ότι η χώρα τους υπέστη τρομερό οικονομικό κραχ, μεγαλύτερο από εκείνο του 1929. Τότε όλες αυτές οι διάφορες εθνότητες που συγκροτούν την επονομαζόμενη Αμερικανική Συμπολιτεία, θα θυμηθούν όλες τις προειδοποιήσεις των μεγάλων ανδρών του παρελθόντος, και ιδίως του Χένρυ Φορντ εις βάρος των ισραηλιτοσιωνιστών.*

* Ο Χένρυ Φορντ, γνωστός βιομήχανος αυτοκινήτων, έγραψε στο βιβλίο του "Ο Διεθνής Εβραίος" στις σελίδες 16,18,31 τα εξής: "Το μεγαλύτερο μέρος του εθνικού μίσους που υπάρχει σήμερα, πηγάζει από τη δυσaráσκεια για όλα όσα έκανε το Εβραϊκό χρέμα κάτω από την μεταμφέση άλλων εθνικών ονομάτων... είναι ένας λαός που δεν έχει πολιτισμό για να επιδείξει, ούτε μεγάλα κατορθώματα σε κανένα

Τότε θα είναι δύσκολο να ελεγχθούν οι αντιδράσεις του αμερικανικού λαού που στον αγώνα της επιβίωσης πιθανώς να ενδώσει στον ήδη ανεπτυγμένο στη χώρα του φασισμό. Έτσι, θα αρχίσει ένα ανελέητο κυνηγητό, το οποίο θα επιφέρει μία μαζική εξολόθρευση όλων των αμερικανοσιωνιστών και στην συνέχεια θα καταστραφεί το ψευδο-κράτος στην Μέση Ανατολή, το οποίο εστήθει και διατηρείται με την βοήθεια και την συμπαράσταση της Αμερικανικής Συμπολιτείας.

Η διάλυσις των ΗΠΑ είναι προ των πυλών. Οι μεγαλύτερες αγροτικές εκτάσεις της Καλιφόρνιας έχουν καεί από τους εμπρηστές... Η Βόρεια Αμερική είναι στα πρόθυρα της επανάστασης εξαιτίας της βιομηχανικής στασιμότητας. Στην νότια Αμερική η α-, νεργία παίρνει επικίνδυνες διαστάσεις εξαιτίας της εισβολής των λαθρομεταναστών από το Μεξικό, την Κούβα, την Βενεζουέλα και άλλες χώρες της Λατινικής ζώνης.

Η εγκληματικότητα έχει φτάσει σε μεγάλα ύψη, και χιλιάδες άνθρωποι κοιμούνται στους δρόμους. Και όμως, τα αμερικανικά Μ.Μ.Ε., που ελέγχονται από τους σιωνιστές τα αποκρύπτουν στην εντέλεια.

Τα χρέη των ΗΠΑ προς τον ΟΗΕ παραλύουν τους εκάστοτε υπουργούς των οικονομικών. Ενώ οι μεγάλοι κεφαλαιούχοι έχουν τα χρήματά τους σε ευρωπαϊκές τράπεζες. Με άλλα λόγια η Αμερικανική Συμπολιτεία πνέει τα λοίσθια.

ΤΑ ΒΙΒΛΙΑ ΤΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

Από τις αρχές της δεκαετίας του 1980 οι αμερικανοσιωνιστές αντιλήφθησαν ήδη ότι παρεμβάλλεται στα διαστημικά τους προγράμματα ένας αόρατος εχθρός. Παρατήρησαν ακόμη ότι ενώ οι καιρικές συνθήκες σε ορισμένες περιοχές των ΗΠΑ έδειχναν ότι θα επικρατούσε καλοκαιρία, ξαφνικά ξεσπούσαν φοβερές καταιγίδες.

τομέα, παρά μόνο στον τομέα "παίρνω". Ορμά σε κάθε κομμάτι γης που του δώθη-κε για φιλοξενία και προσπαθεί να πει στους γιους των Σαξώνων τι πρέπει να κάνουν σ' αυτόν τον κόσμο".

Τότε, οι αμερικανοσιωνιστές θυμήθηκαν, ένα ολέθριο σφάλμα που διέπραξαν οι πρόγονοι τους κατά το παρελθόν. Σχετίζονταν με το κάψιμο της βιβλιοθήκης της Αλεξάνδρειας.

Όλοι οι αδέσμευτοι ιστορικοί δήλωσαν κατά καιρούς ότι για το κάψιμο της Βιβλιοθήκης της Αλεξάνδρειας, την ευθύνη φέρουν οι εβραίοι. Υποστηρίζουν επίσης πως πριν πυρπολήσουν την μεγάλη εκείνη Βιβλιοθήκη, φρόντισαν να πάρουν αρκετά βιβλία για προσωπικό τους όφελος. Το σφάλμα τους ήταν ότι άφησαν τους Έλληνες της Αλεξάνδρειας να κατορθώσουν την ώρα που καιγόταν η Βιβλιοθήκη να σώσουν αρκετούς τόμους. Τα λίγα εκείνα βιβλία που γλίτωσαν από την φωτιά οι Έλληνες, τα μεταφέρανε στην Ελλάδα, και αφού τα αντέγραψαν πολλές φορές τα έκρυψαν στον Τάραντα της Νοτίου Ιταλίας. Κατά τον 17ο αιώνα τα βιβλία της Αλεξάνδρειας τα μεταφέρανε στην Οδησό της Ρωσίας, και τέλος στον 20ο αιώνα τα πήγανε στο Αφγανιστάν.

Από το 1980 και πέρα, οι σιωνιστές βλέποντας αυτά τα φαινόμενα τα καιρικά, θυμήθηκαν το σφάλμα των προγόνων τους και το συνδέσαν με τους τόμους που σώθηκαν από τους Έλληνες και τους άορατους εχθρούς τους, τους ανθρώπους της Έψιλον. Έτσι άρχισαν ένα κυνηγητό, θέλοντας να αποκτήσουν αυτά τα βιβλία με οποιονδήποτε τρόπο, επειδή έμαθαν ότι ένα από αυτά αναφέρει μεγάλα μυστικά και ιδίως πως δημιουργούνται οι τεχνητές θεομηνίες. Οι πράκτορες τους έμαθαν ότι τα βιβλία αυτά κρύβονταν στο Αφγανιστάν και τότε η πρώην Σοβιετική Ένωση, δηλαδή οι Ταλμουδομαρξιστές, έκαναν την μεγάλη εισβολή στο Νουτλά Τζάμχορου Αφγανιστάν, ώστε να πιμωρήσουν τους "ασεβείς" Αφγανούς αλλά επί τη ευκαιρία να πάρουν και τα βιβλία.

Το υψηλότερο σημείο του Αφγανιστάν είναι οι κορυφές του όρους Ινδοκούχ που φτάνουν τα 6.100 μέτρα. Εκεί ήταν κρυμμένα τα βιβλία που διεσώθησαν της φωτιάς. Όταν οι ταλμουδομαρξιστές υποψιάστηκαν πως στις κορυφές του Ινδοκούχ υπάρχει ένα σπήλαιο κατάλληλα εξοπλισμένο, κατευθύνθηκαν προς τα εκεί. Δυστυχώς γι αυτούς, οι πράκτορες της "ΕΨΙΛΟΝ" που δρουν παντού, έδωσαν το σύνθημα "τάλουντ" και ευθύς τα βιβλία μεταφέρθηκαν

σε ένα ασφαλές μέρος πλησίον της ερήμου Ρεγκιστάν, αργότερα δε σε άλλους μουσικούς χώρους. Το σύνθημα που είχαν οι Εμιλον, "τάλουντ", αν διαβαστεί ανάποδα, θα δούμε ότι λέει "ντουλάτ" και είναι η πρώτη λέξη της χώρας: Ντουλάτ Τζάμχουρ Αφγανιστάν. Έλεγαν ανάποδα την λέξη αυτή οι της Εμιλον για να μην γίνουν αντιληπτοί από τους Σοβιετικούς. Έτσι η επιχείρηση Αφγανιστάν κατέληξε σε αποτυχία.

Όσον αφορά τα βιβλία εκείνα που πήραν κάποτε οι εβραίοι από την Αλεξάνδρεια, τα είχαν μέχρι τον 15ο αιώνα στην Ισπανία. Αργότερα τα μεταφέρανε στην Ζυρίχη. Ενδεικτικά αναφέρω ότι εκεί μελέτησε τα βιβλία που έγραψαν οι αρχαίοι Έλληνες ο Αϊνστάιν. Ο ψευδοσοφός αυτός Γερμανοεβραίος ήταν τόσο ξεδιάντροπος, ώστε καταδέχτηκε να κλέψει τις σημειώσεις του Έλληνα Κ. Καραθεοδωρή και του Σέρβου Ν. Τέσλα. Εντούτοις, ο Αϊνστάιν ήταν ανάκανος, ώστε απέτυχε σε καθετί που αφορούσε την επιστήμη όπως επίσης και στο περιβόητο «ΠΕΙΡΑΜΑ ΤΗΣ ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑΣ» τον Οκτώβριο του 1943 στην Φιλαδέλφεια της Αμερικής.

Οι συγγραφείς μάλιστα του βιβλίου «Το πείραμα της Φιλαδέλφειας» Charles Berlitz και William I. Moor, στο 7ο Κεφάλαιο του βιβλίου τους «αναφορά στον Αϊνστάιν», γράφουν ότι η θεωρία του Ενιαίου Πεδίου ήταν γνωστή και στους επιστήμονες Δρ. Ράσσελ και Τζήσσαπ. Επίσης στο ίδιο κεφάλαιο και στην σελίδα 103, αναφέρεται η Ελένη Δούκα που εργάστηκε πολλά χρόνια ως προσωπική γραμματέας του Αϊνστάιν, και έγραψε μαζί με τον Μπάνες Χόφμαν, το βιβλίο «Α. ΑΪΝΣΤΑΙΝ, ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΣ ΚΙ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΗΣ» (1972), η οποία γράφει ότι: «παρ' όλη τη φρίκη της Χιροσίμα και του Ναγκασάκι εξαιτίας της ατομικής βόμβας, ο Αϊνστάιν έμοιαζε σαν να μην είχε καταλάβει τίποτε».

Πολλοί μεγάλοι επιστήμονες που έδρασαν τα πρώτα χρόνια του 20ου αιώνα, όπως ο Μαξ Πλανκ, υποστήριξαν πως ο Αϊνστάιν ό,τι έμαθε, τα έμαθε από τους Ελληνικούς παπύρους του Αριστοτέλη, του Αναξίμανδρου, του Ηράκλειτου, του Θεόπομπου και άλλων Ελλήνων Πανεπιστημόνων. Αλλά δεν θα κατόρθωνε να προχωρήσει περαιτέρω, εάν ο Αϊνστάιν (που δεν γνώριζε την ιερατική ερμηνεία του Ιωνικού Αλφαβήτου), δεν έκλεβε τις σημειώσεις του Καραθεο-

δωρή και του Τέσλα, ώστε να "κατασκευάσει" την ατομική βόμβα. Όλα αυτά είναι ενδεικτικά για το πώς πετυχαίνει, ότι πετυχαίνει το Σιωνιστικό κατεστημένο. Πράγματι είναι ένας λαός που έχει να επιδείξει κατορθώματα μόνο στον τομέα του "παίρνω". Γιαυτό όταν το Σιωνιστικό ΝΑΤΟ επετέθει στον άμαχο πληθυσμό της Σερβίας τον Αύγουστο του 1995, μόνον οι Έφιλον τους σταμάτησαν προκαλώντας φοβερές καταιγίδες, πράγμα το οποίο έκανε δυσχερείς τις προσπάθειες των Νατοϊκών πιλότων. Οι καταιγίδες αυτές δεν ήταν συμπτωματικές, ήταν η απάντηση των Έφιλον.

ΤΟ ΧΑΣΜΑ ΜΕΤΑΞΥ ΔΕΛΦΩΝ ΚΑΙ ΣΙΩΝ

Το χάσμα μεταξύ Δελφών - του πνευματικού κέντρου της Έφιλον - και της Σιών, πνευματικό κέντρο των σιωνιστών, είναι αγεφύρωτο. Από τους Δελφούς το λιγότερο που μπορείς να πάρεις είναι το Φως. Ενώ από την Σιών παίρνεις το σκοτάδι. Είναι τελείως αδύνατο να υιοθετήσει κανείς κάτι το οποίο να είναι σωστό και ηθικό από το αρχαίο Ισραήλ. Οι Έλληνες, οι Αιγύπτιοι και οι Βαβυλώνιοι θεωρούσαν αδιανόητο να ζήσουν σύμφωνα με τον τρόπο που ζούσαν οι εβραίοι.

Οι Έλληνες ανέπτυξαν το πνεύμα μέσω της λογοτεχνίας, της φιλοσοφίας, της τέχνης και της επιστήμης. Τα πνευματικά τους προϊόντα απλόχερα τα έδωσαν στους άλλους λαούς για να τα αναπτύξουν σύμφωνα με την ιδιοσύστασή τους. Όλοι οι λαοί πήραν από τους Πυρφόρους Έλληνες.

Οι εβραίοι σαν έμποροι που ήταν, έκαναν το μόνο που μπορούσαν. Κλέψανε τα πνευματικά προϊόντα των Ελλήνων. Ως εβραίοι όμως προσπαθούσαν και προσπαθούν εδώ και 2.000 χρόνια να εξαφανίσουν τις αποδείξεις της ευεργεσίας που δέχτηκαν. Από τα κλεμμένα φτιάζανε μία θρησκεία και την μεταβίβασαν σαν νέο δικό τους προϊόν είτε με το καλό είτε με την βία. Και μόλις την επέβαλλαν στους Έλληνες δια πυρός και σιδήρου, η θρησκεία αυτή απλώθηκε παντού με το δόγμα: ο Υιός του Γιαχβέ θα σώσει το ανθρώπινο Γένος (!!).

Και όμως η κατάσταση αυτή δεν θα κρατήσει πολύ, γιατί από το 2001 θα ανεγερθούν πάλι οι Ναοί του Δωδεκάθεου.

Στην ανέγερση των Ναών θα πρωτοστατήσει η ομάδα «Ε», συνάμα δε θα προωθήσει την πιο προηγμένη τεχνολογία τους. Και τότε οι αμερικανοσιωνιστές θα παραμείνουν αιχμάλωτοι του ονείρου...

Η ΠΡΟΔΟΣΙΑ ΤΩΝ ΡΩΜΙΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ

Ασφαλώς οι αναγνώστες θα παρατήρησαν στα προηγούμενα κεφάλαια του παρόντος βιβλίου, ότι ο γράφων κατηγορεί μερικές φορές τους πολιτικούς της χώρας μας. Οι κατηγορίες αυτές δεν είναι αβάσιμες. Έτσι όταν οι Έψιλον έδωσαν χείρα βοήθειας και συνεργασίας στους "Έλληνες" πολιτικούς, αντιλήφθηκαν ότι τα μυστικά που ομολόγησαν στους πολιτικούς, διέρευσαν αμέσως στις ξένες εχθρικές χώρες.

Συγκεκριμένα, η προηγμένη τεχνολογία των Έψιλον, θα μπορούσε να δωθεί και τώρα στο Ελληνικό κράτος, αλλά τα υψηλόβαθμα μέλη της Απολλώνιας Ομάδας γνωρίζουν εκ πείρας, πως αυτοί που κυβερνούν την χώρα είναι δούλοι των σιωνιστών. Υπάρχει λοιπόν το εξής συγκλονιστικό προηγούμενο: Οι επιστήμονες της "Ε", καθώς κατασκεύαζαν το "Μπέβατρο", δηλαδή ένα σύστημα για την σύντηξη της ύλης, οι πολιτικοί κάλεσαν τον εκδότη της Εγκυκλοπαίδειας του «ΗΛΙΟΥ» Ιωάννη Πασσά, τον Αστρονόμο Κωνσταντίνο Χασάπη, τον φυσικό - πυρηνικό Γεώργιο Γκιόλβα κ.ά. και τους ζήτησαν τα σχέδια του αντιαεροπορικού "Άρτεμις", μέρος των σχεδίων του "Μπέβατρο". Το "Μπέβατρο" έχει "φωτοδέσμη πλάσματος". Αυτό σημαίνει ότι το πλάσμα που προέρχεται από την σύντηξη της ύλης, εξερχόμενο από το μαγνητικό πεδίο, γίνεται φωτοδέσμη, δηλαδή ακτινοβολία.

Οι Έψιλον (Ε) πράγματι παρέδωσαν τα σχέδια του "Άρτεμις" και είπαν στους πολιτικούς πως αν διαρρεύσουν τα μυστικά των Ελλήνων, αυτός που θα τα προδώσει πρέπει να εκτελεστεί αμέσως. ΟΙ της "Ε" τους ξεκαθάρισαν πως πρόκειται για ένα υπερόπλο στρατηγικής σημασίας, που θα εξασφαλίσει άπαξ δια παντός τον εναέριο

χώρο της Ελλάδας. Όντως με ένα τέτοιο σύστημα δεν θα μπορούσε να περάσει κανένα αεροπλάνο σε οποιοδήποτε ύψος, αν δεν το επέτρεπαν οι Έλληνες. Το όπλο αυτό είναι τόσο υπέροχο, ώστε ο εντοπισμός του οιοδήποτε αεροσκάφους γινόταν ταυτόχρονα με την είσοδο του στον εναέριο χώρο. Η στόχευση δε, δεν θα χρειαζόταν ανθρώπινους χειρισμούς, διότι είναι αυτόματη. Οι πολιτικοί παρακάλεσαν τους ΕΨΙΛΟΝ (Ε) να τους βοηθήσουν επειδή αυτό το όπλο δεν μπορούσε να το κατασκευάσει καμία άλλη χώρα. Οι Έψιλον προσφέρθηκαν αφιλοκερδώς κι έφτιαξαν το τέλειο όπλο, αλλά οι πολιτικοί "ηγέτες", όπως ομολόγησε ο Ι. Πασσάς, ο Γ. Γκιόλβας, ο Ι. Φουράκης κ.ά. πούλησαν τα σχέδια στο Ισραήλ, το οποίο τροφοδοτεί τώρα το "Αρτεμις" και σε άλλες χώρες. Μία από αυτές είναι και η Τουρκία. Το θλιβερό αυτό γεγονός το αναφέρει έμμεσα κι άλλοτε άμεσα ο Ιωάννης Πασσάς στο βιβλίο του «Η ΑΛΗΘΙΝΗ ΠΡΟΪΣΤΟΡΙΑ», σελίδες 26-28 (Πυρηνικήν Φυσικήν), επίσης στις σελίδες 56-58 γράφει: "Και άλλοι Ελληνικοί αθλιότητες διαπράχθεισαν από ορισμένους αμαθείς και εμπαιθείς πολιτικούς που εκυβέρνησαν εσχάτως την Ελλάδα". Έτσι στις σελίδες 319 - 356, το υψηλόβαθμο μέλος της "Ε" Ιωάννης Πασσάς κατηγορεί ανοιχτά τους πολιτικούς και τους αποκαλεί "εγκληματίες του Έθνους".

Με λίγες μόνο λέξεις, οι της ΕΨΙΛΟΝ το ένα βράδυ δίνουν στους πολιτικούς τα σχέδια του συστήματος αυτομάτου - τυφλής σκοπεύσεως και το άλλο βράδυ οι πολιτικοί το παραδίδουν στους Ισραηλίτες. Αν είναι δυνατόν!

Η σύντηξις του πλάσματος της ύλης έχει και άλλα μυστικά, τα οποία δεν μπορούν να τα συλλάβουν οι της NASA και τα άλλα επιστημονικά κέντρα. Η "Ομάδα Ε" ενημέρωσε τους πολιτικούς ηγέτες της Ελλάδας για άλλη μια φορά στα μεσάτης ΙΟετίαςτου 1980, και τους πρότειναν το Ελληνικό κράτος να εκμεταλλευτεί την σύντηξη του πλάσματος της ύλης, πράγμα που θα έκανε αμέσως το Ελληνικό κράτος αυτοδύναμο. Όταν άκουσαν το χαρμόσυνο αυτό γεγονός οι Ρωμιοί πολιτικάντηδες, το δέχτηκαν ανεπιφύλακτα. Κι όμως τις επόμενες μέρες κάποιοι απίθανοι τύποι παρουσιάσθηκαν ως Ελληνοαμερικανοί στους Έψιλον προτείνοντας να χρηματοδοτήσουν τα επιστημονικά πειράματα των Απολλώνιων. Το ποιος τους πλη-

ροφόρησε για τα σχέδια της σύντηξης του πλάσματος της ύλης, είναι ευκολονόητο.

Βέβαια, οι Έψιλον δεν παρέδωσαν τα σχέδια σε κανέναν, μα ούτε και είπαν στους προδότες πολιτικούς το μυστικό της επιτυχίας αυτής της ανακάλυψης. Η ολοκληρωθείσα πειραματικούς από την Ιερή Ομάδα "Ε", σύντηξη του πλάσματος (την οποία δεν πρέπει να συγχέουμε με την σύντηξη του πυρήνος της ύλης) πραγματοποιήθηκε με μια απλή μέθοδο, τελείως ανέξοδη αλλά άγνωστη, αδιανόητη και εξωπραγματική για την Επιστήμη της Φυσικής και τους άλλους επιστήμονες.

Οι σιωνιστές επειδή πήραν μερικά μυστικά μέσω των Ελλήνων πολιτικών, και δολοφόνησαν μερικούς της "Ομάδας Ε", έχουν την εντύπωση πως θα κάνουν ό,τι θέλουν. Πιστεύουν πως εξαιτίας των "Ελλήνων" πολιτικάντηδων, όλα θα τους έρχονται ευνοϊκά. Τώρα δε προσπαθούν να εντοπίσουν τους τρεις Ναούς του Απόλλωνος, που ανήκουν στους Έψιλον, αλλά ματαίως.

Ο ΑΟΡΑΤΟΣ ΕΧΘΡΟΣ ΠΟΥ ΠΑΡΕΜΒΑΛΜΕΤΑΙ ΣΤΑ ΣΚΟΤΕΙΝΑ ΣΧΕΔΙΑ ΤΩΝ ΣΙΩΝΙΣΤΩΝ

Οι αντίπαλοι των Έψιλον εντείνουν τις προσπάθειές τους, ώστε να καλύπτουν τις ανάγκες και τις προοπτικές των διαστημικών, διαπλανητικών και άλλων προγραμμάτων. Όμως, τα προγράμματα τους γίνονται γνωστά εδώ και τριάντα χρόνια, διότι ο αόρατος εχθρός που τον τρέμουν, παρεμβάλλεται με αποτέλεσμα να συλλέγει όλες τις πληροφορίες που συγκεντρώνουν οι Αμερικανοσιωνιστές. Βρίσκονται λοιπόν σε απόγνωση, διότι αντιλήφθηκαν ήδη ότι ο αόρατος εχθρός, δύναται να προκαλέσει ασύλληπτες για τον ανθρώπινο νου καταστροφές.

Τρέμουν λοιπόν τον αόρατο εχθρό, μόνο που τώρα οι σιωνιστές γνωρίζουν ποιος είναι ο εχθρός αυτός, αλλά έχουν πλήρη άγνοια από ποιους απαρτίζεται. Γιαυτόν τον λόγο ακριβώς έχουν λυσάξει οι Σεφερντίμ, απόγονοι εκείνων που έδιωξε από την Αυλή της Αιγύπτου ο Φαραώ. Έχουν αφρίσει και οι Εσκεναζίμ, αυτοί που ασπάσθηκαν κατά καιρούς τον Ιουδαϊσμό. Οι αποτυχίες των, εξαιτίας της Ιερής Ομάδας των Απολλώνιων, τους οδηγεί στην λεωφόρο της απόγνωσης.

Στον πόλεμο μεταξύ Σέρβων και Μουσουλμάνων στην πρώην Γιουγκοσλαβία και ενώ οι Μουσουλμάνοι εδέχοντο - είτε με φανερό είτε με μυστικό τρόπο - άφθονη βοήθεια των ισχυρών κρατών από την λεγομένη βορειοατλαντική συμμαχία, δεν μπόρεσαν να καταφέρουν πολλά πράγματα, γιατί οι σέρβοι είχαν την προστασία της Ομάδος Ε που εμπόδισε τις 7 επιθέσεις των Νατοϊκών δυνάμεων προκαλώντας διάφορα καιρικά φαινόμενα. Αλλά και πιο μπροστά, το 1994, όταν οι περίφημοι "σύμμαχοι μας" είχαν κορυφώσει τις ανθελληνικές τους προσπάθειες δέχθηκαν το μήνυμα των Ε, καθώς ο αόρατος εχθρός τους, κατέστρεψε με την προηγμένη τεχνολογία του τον δορυφόρο που εκτόξευσαν από την Γαλλική Γουιάνα οι Τούρκοι.

Ο αόρατος εχθρός λοιπόν ήταν αυτός που στα τέλη της ΙΟετίας του 1980 κατέρριψε το "Τσάλεντζερ" στις ΗΠΑ. Ο αόρατος εχθρός ήταν αυτός που κατέρριψε και το υπέρ - εξοπλισμένο αμερικανικό πολεμικό αεροπλάνο στο Ακτιο τον Ιούλιο του 1996.

Οι σιωνιστές θεωρούν ως βασικό εμπόδιο για την κατάκτηση του κόσμου, το απόρθητο φρούριο του Ελληνισμού. Επί 2000 χρόνια χρησιμοποίησαν κάθε θεμιτό και αθέμιτο μέσον, για να το καταφέρουν, αλλά όλα ήσαν εις μάτην. Τρέμουν λοιπόν τους ορκισμένους εις τον Απόλλωνα Έλληνες, κατόχους των υπερόπλων που κατασκευάστηκαν - κυρίως από Έλληνες, Σέρβους και Ρώσους επιστήμονες - με βάση τις επιτεύξεις του κορυφαίου επιστήμονα του πλανήτη μας κ. Καραθεοδωρή και του περίφημου Σέρβου Ν. Τέσλα.

Οι δύο αείμνηστοι επιστήμονες ήσαν οι πρώτοι που παρήγαγαν εικόνες με ακτίνες Χ. Αυτοί κατασκεύασαν το πρώτο ηλεκτρονικό μικροσκόπιο. Αυτοί ανακάλυψαν τις διαθερμίες και εφηύραν την θεραπευτική συσκευή υπεριώδους ακτινοβολίας.

Η ΠΡΟΗΓΜΕΝΗ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΕΨΙΛΟΝ ΚΑΙ ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΣΙΩΝΙΣΜΟΥ

Έχουν ανακαλυφθεί από τους Απολλώνιους κάποια κύματα μη Ερτζιανά, πράγμα το οποίο σημαίνει ότι δεν εξασθενεί η δύναμη τους. Συνεπώς, δεν ισχύει γι αυτά τα κύματα ο νόμος των αντί-

στροφών τετραγώνων. Τα κύματα αυτά έχουν τέτοια ισχύ, ώστε να δημιουργούν πύρινες ενεργειακές σφαίρες και να καταστρέφουν σε λίγα λεπτά της ώρας όλους τους στρατούς και χιλιάδες αεροπλάνα και πλοία από απόσταση εκατοντάδων χιλιομέτρων. Με άλλα λόγια το όπλο αυτό είναι ασύγκριτο και δεν το έχει καμιά χώρα στην κατοχή της. Υπάρχουν ωστόσο και τα αμυντικά συστήματα των υπερόπλων της «ΕΨΙΛΟΝ», τα οποία αντλούν ενέργεια από το ηλεκτροστατικό πεδίο της Γης. Η ενέργεια αυτή έχει απεριόριστη ανθεκτικότητα. Το εχθρικό βλήμα εξαυλώνεται, ενώ οι ακτίνες Λέιζερ δεν διαπερνούν την ασπίδα αυτή, αλλά ούτε και άλλες ακτίνες σωματιδίων μπορούν να κατορθώσουν κάτι ανάλογο.

Το τρομερό αυτό όπλο που έχουν στην κατοχή τους οι της «ΕΨΙΛΟΝ» για την άμυνα της Ελλάδας αντλεί ισχύ από γεννήτριες MORAY, που χρησιμοποιούν εκρήξεις για την παραγωγή ενέργειας. Επί πλέον έχει τέτοιες δυνατότητες, ώστε να παράγει τετραδιάστατα κύματα σε κάθε σημείο του χωροχρόνου. Γενικά τα όπλα της "Εψιλόν", προσφέρουν κάτι το οποίο οι ημιμαθείς το θεωρούν ακατόρθωτο. Ένα άλλο από τα όπλα του Νικόλα Τέσλα μπορεί να δώσει την δυνατότητα ελέγχου των καιρικών συνθηκών. Κατά συνέπεια, δεν ήταν τυχαίες οι τρομερές θεομηνίες στην Σερβία, όταν ματαιώθηκαν αεροπορικές επιχειρήσεις του Σιωνιστικού ΝΑΤΟ τον Αύγουστο του 1995! Ούτε είναι τυχαίο πως όταν οι αμερικανοί στρατιώτες, της χερσαίας δύναμης της "Καταιγίδας της Ερήμου" εναντίον του Σαντάμ Χουσεΐν, εισέβαλαν στο έδαφος του Ιράκ, παρουσίασαν ψυχιατρικά προβλήματα, και σήμερα νοσηλεύονται σε ψυχιατρικές κλινικές, ενώ τα αμερικανικά Μ.Μ.Ε. για να δικαιολογήσουν τα αδικαιολόγητα, δήλωσαν πως ο Σαντάμ χρησιμοποίησε δηλητηριώδη αέρια.

Οι μισέλληνες έχουν υπόψιν τους ότι οι Έψιλόν έχουν βρει τον τρόπο για την μετατόπιση των μαγνητικών Πόλων, αυτό που δεν κατόρθωσε να κάνει ο Αϊνστάιν, ο οποίος "είναι ένα ευφυές τίποτα", όπως θα έλεγε ο Δημάδης αν ζούσε στον 20ο αιώνα.

Ένα από τα σπουδαιότερα όπλα της "Ομάδας Ε" θα μπορούσε να ανήκει επίσημα στο ελληνικό κράτος, αλλά όταν οι Απολλώνιοι πρότειναν στον υφυπουργό Εθνικής Αμύνης του 1982 να δοθεί το

υπερόπλο στο κράτος, το κράτος όχι μόνο δεν δέχθηκε, αλλά και ο τότε υφυπουργός παύθηκε!

Το υπέρ όπλο αυτό βρίσκεται σήμερα σε κάποια χώρα της Αφρικής, ενώ το όπλο εκείνο που αντλεί ισχύ από γεννήτριες MORAY, όπως αναφέραμε προηγουμένως, έχει τις δυνατότητες να χωρίσει την Αμερική ή οποιαδήποτε άλλη ήπειρο στα δύο.

Μια άλλη δραστηριότητα της «ΕΨΙΛΟΝ» αφορά το Διεθνές Χρηματιστήριο. Είναι γνωστό στους σιωνιστές ότι ολόκληρη η ήδη επισφαλής οικονομία των ΗΠΑ μπορεί να καταρρεύσει σε λίγο διάστημα αν το θελήσουν οι Απολλώνιοι, που διαχειρίζονται μεγάλο μέρος του παγκόσμιου χρυσού. Αλλά δεν θα πράξουν κατ' αυτόν τον τρόπο οι της «Ε», διότι γνωρίζουν ότι οι ΗΠΑ είναι καταχρεωμένες στην κυριολεξία. Απλώς, αφήνουν το οικονομικό "κραχ" να το δημιουργήσουν οι σιωνιστές στην Αμερική και τότε θα γίνει η επανάσταση του αμερικανικού λαού.

Η «ΕΨΙΛΟΝ» προωθεί τις έρευνες για προηγμένη τεχνολογία και τις εφαρμογές της από το 1971 στα εργαστήρια του Μεγιστάνα του πλούτου Αριστοτέλη Ωνάση στην Αργεντινή, καθόσον και ο αντιπρόεδρος του εκεί καθεστώτος Χ. Νικολαΐδης, είχε στενές σχέσεις μ' αυτήν. Τις εργασίες διηύθυνε η χημικός μηχανικός Ολυμπία Ωνάση, εξαδέλφη του Αριστοτέλη Ωνάση που δολοφονήθηκε μαζί με την ανηψιά της την Χριστίνα, αλλά οι σιωνιστές δεν κατόρθωσαν να εντοπίσουν το επιστημονικό κέντρο. Σήμερα, εργαστήρια της «ΕΨΙΛΟΝ» βρίσκονται σε διάφορες χώρες.

Γύρω από την «ΕΨΙΛΟΝ» είναι αρκετοί άνθρωποι στρατολογημένοι συνειδητά, αλλά δεν έχουν τις γνώσεις που έχει το 12μελές διοικητικό συμβούλιο. Ακόμη, τα πέντε ανώτατα μέλη της Οργάνωσης, γνωρίζουν το μυστικό της αστραπιαίας μετακίνησης δίχως να χρειάζονται τα σύγχρονα μεταφορικά μέσα: αεροπλάνο, αυτοκίνητο. Μάλιστα δε, ακούγεται μέσα στον κύκλο των "ΕΨΙΛΟΝ", ότι δύο από τους πέντε ανώτατους διοικητικούς παράγοντες ξεπερνούν ή έστω είναι εφάμιλλοι με τον Απολλώνιο τον Τυανέα και τον Άβαρη, τον φίλο του Πυθαγόρα.

Θα δούμε τώρα ποια είναι τα πιστεύω της Ομάδας ΕΨΙΛΟΝ. Η μυστική αυτή οργάνωση δεν ανήκει σε κανένα πολιτικό κόμμα, πα-

ρά μόνο στην ιερή εκείνη ιδέα που ονομάζεται ΕΛΛΑΣ. Επιθυμούν την συμφιλίωση των λαών, την κατάργηση των ναρκωτικών, την πάταξη της βίας και να αποκτήσει η Ελλάδα τις σκλαβωμένες πατρίδες: Ιωνία, Ανατολική Θράκη, Πόντο, Ανατολική Ρωμηλία και Βόρειο Ήπειρο. Το μεγάλο τους σχέδιο είναι να ξαναγίνει η Ελλάδα όπως ήταν στην εποχή του Μεγάλου Αλεξάνδρου. Μια χώρα ένδοξη που ενέπνεε στον καθένα σεβασμό.

Οι σιωνιστές φοβούνται το μελετημένο αυτό σχέδιο των Απολλώνιων, και ήδη άρχισαν την τελευταία τους αντεπίθεση από τις αρχές της δεκαετίας του 1970, αλλά μάταια, διότι όλα τους τα πυρά αποκρούονται από μία αόρατη ασπίδα που καταυγάζεται από το Απολλώνιον Φως.

Οι "αμόλυντοι υιοί του Ιακώβ" θα τινάξουν στον αέρα την Οικονομία της Αμερικής και θα κατηγορήσουν τους "Ε". Αλλά ο αμερικανικός λαός θα γνωρίζει την πραγματική αλήθεια, οπότε θα επαναστατήσει και θα κατευθυνθεί εναντίον των σιωνιστικών τραστ. Τότε, οι απόγονοι του Αυνάν θα κηρύξουν τον πόλεμο εναντίον της Ελλάδας. Ένας πόλεμος που θα διεξαχθεί σύντομα στο Αιγαίο, με εικονικό αντίπαλο την Τουρκία η οποία θα έχει την συμβολή του σιωνιστικού ΝΑΤΟ. Ο πόλεμος αυτός θα είναι η Τελική αναμέτρηση Δελφών και Σιών, όπως θα ονομασθεί. Και μέσα σε μια τρομακτική καταιγίδα, οι "Εψιλον" θα κάνουν χρήση της προηγμένης τεχνολογίας των, και οι σιωνιστές θα εξαφανισθούν από προσώπου γης.

ΩΣ ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Σήμερα, οι νέοι της Ελλάδος, αυτοί δηλαδή που δεν ανήκουν στα κομματικά μαντριά, ήδη έδωσαν το έναυσμα για να θωρακίσουν ΟΛΟΙ ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ τους εαυτούς των, με ένα νέο τρίπτυχο: ΕΛΛΑΣ - ΦΩΣ - ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑ και να επιστρέψουμε όλοι μας στις ηθικές αξίες των προγόνων ΜΑΣ. Ηθικές αξίες που εκράτησαν το ΙΣΧΥΡΟ ΓΕΝΟΣ ΤΟΥ ΟΥΡΑΝΟΥ αναλλοίωτο επί 22.000 χρόνια. Ηθικές αξίες για τις οποίες εχύθησαν ποταμοί ΑΙΜΑΤΟΣ Ηρώων και Μαρτύρων της Πίστewς προς την Μητέρα του Κόσμου, την Ιερή Ελλάδα.

Το Απολλώνιο Φως θα οδηγήσει τους Πυρφόρους Έλληνες στον τελικό θρίαμβο. Η αρχή έγινε με τις ορφικές εορτές στον Όλυμπο, στην Αρκαδία και την επίσκεψη της Ομογένειας στις 25 Νοεμβρίου του 1995. Η αρχή γίνεται, οι Ναοί των Αθάνατων Θεών θα επαναλειτουργήσουν, αρκεί μόνο οι δύσπιστοι να θυμούνται ότι Η ΚΥΡΙΑΡΧΗΣΗ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ ΕΡΧΕΤΑΙ ΠΡΩΤΑ ΜΕ ΤΗΝ ΕΠΙΤΕΥΞΗ ΜΙΚΡΩΝ!!!

Έσσεται ήμαρ!

Σημείωσις:

Ο αναγνώστης θα παρατήρησε την συχνή επανάληψη ορισμένων γεγονότων στο παρόν βιβλίο. Αλλά ο συγγραφέας έκρινε ότι ήταν απαραίτητο και αναγκαίο να υπογραμμίσει μερικά σημαντικά ιστορικά γεγονότα.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ ΕΡΓΑ

ΑΡΧΑΙΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

- ΑΙΣΧΥΛΟΣ: Αγαμέμνων - Προμηθεύς Δεσμώτης.
ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΣ: Μυθολογική Βιβλιοθήκη.
ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ: Όρνιθες.
ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΣ: Ονειροκριτικά.
ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ: Μετεωρολογικά - Φυσικά - Όργανον - Επιλυτικά -
Περί Ουρανού - Αναλυτικών Προτέρων - Αναλυτικών Ύστερων.
ΑΡΚΤΙΝΟΣ: Ιλίου Πέρσις.
ΔΙΟΓΕΝΗΣ ΛΑΕΡΤΙΟΣ: Βίοι Φιλοσόφων.
ΔΙΟΔΩΡΟΣ ΣΙΚΕΛΙΩΤΗΣ: Βιβλιοθήκη Ιστορική.
ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ: Βάκχαι.
ΗΡΟΔΟΤΟΣ: Ιστορία
ΗΣΙΟΔΟΣ: Θεογονία - Έργα και Ημέραι.
ΘΟΥΚΥΔΙΔΗΣ: Ιστορία.
ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ: Πανηγυρικός.
ΝΟΝΟΣ: Διονυσιακά.
ΟΒΙΔΙΟΣ: Μεταμορφώσεις.
ΟΜΗΡΟΣ: Ιλιάς - Οδύσσεια
ΟΡΦΕΥΣ: Ύμνοι
ΠΑΥΣΑΝΙΑΣ: Ελλάδος περιηγήσεις.
ΠΛΑΤΩΝ: Θεαίτητος - Τίμαιος - Κριτίας - Νόμοι - Γοργίας -
Κρατύλος - Πολιτικός - Φαίδων.
ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΣ: Βίοι - Περί του εν Δελφοίς Ε - Περί Ίσιδος και
Οσίριδος - Περί του μη χρην έμμετρα νυν την
Πυθίαν.
ΠΟΛΥΒΙΟΣ: Ιστορία.
ΣΤΡΑΒΩΝ: Γεωγραφικά.

ΕΡΓΑ ΕΛΛΗΝΙΣΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΡΩΜΑΪΚΗΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ

- ΑΒΙΗΝΟΣ: Παράλια.
ΑΠΙΩΝ: Αιγυπτιακά.
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ ΜΟΛΩΝ: Συσκευή κατά Ιουδαίων.
ΒΙΡΓΙΛΙΟΣ: Αινείας.

*ΕΥΣΕΒΙΟΣ ΚΑΙΣΑΡΙΑΣ: Εκκλησιαστική Ιστορία.
ΒΥΖΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΕΦΑΝΟΣ: Εθνικά. ΙΟΥΛΙΑΝΟΣ
ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ: Επιστολές. ΙΟΥΛΙΟΣ ΚΑΙΣΑΡ:
Γαλατικός Πόλεμος. ΕΠΙΦΑΝΙΟΣ: Πανάριον.
ΙΩΣΗΠΟΣ: Κατά Απίωνος – Ιουδαϊκοί
Πόλεμοι.
ΚΛΗΜΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΥΣ: Στρωματείς.
ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΣ: Πράξεις.
ΜΑΝΕΘΩΝ: Αιγύπτου Ιστορία.
ΜΕΝΕΚΡΑΤΗΣ ΕΛΑΪΤΗΣ: Πελασγικά.
ΖΩΣΙΜΟΣ: Ιστορία.
ΠΛΙΝΙΟΣ Ο ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΣ: Φυσική Ιστορία.
ΑΜΜΙΑΝΟΣ: Αυτοκράτωρ Ιουλιανός.
ΣΤΟΒΑΙΟΣ: Ανθολογία.
ΤΑΤΙΑΝΟΣ: Προς Έλληνας.
ΦΙΛΩΝ ΒΥΒΛΙΟΣ: FRACMENA.*

ΑΡΧΑΙΑ ΠΟΛΥΕΘΝΙΚΑ ΚΕΙΜΕΝΑ

*Μπιχάτ Κάθα
Γίτα
Δούργα
Ευαγγέλιο των Μορμόνων
Ζεν Αβέστα
Κοζίκι
Κοσμογονία του Ερμή
Μαχαμπαράτα
Πόπολ Βου
Ραγγού Βάνσα
ΡΙκ Βέδα
Τέο τε Κινγκ
Ταινγκ-Τσιάνγκ
Ταλμούδ
Χάρσα Κάτιτα*

ΝΕΟΤΕΡΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΚΑΙ ΞΕΝΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ

*ΑΝΔΡΙΩΤΗΣ Ν. Ιστορία της Ελληνικής γλώσσας
ΑΞΙΩΤΗΣ Θ. Η αποκρυπτογράφηση του Δίσκου της Φαιστού -
Ατλαντίδα, τα αρχεία της χώρας του Ποσειδώνα.*

ΑΔΟΛΦΟΣ ΛΟΤΖ: Μωσής.
ΜΗ ΝΟΥΡ: Το Κοράνιον και το Βυζάντιον.
BERLITZ CHARLES: Το Μυστήριο της Ατλαντίδος -
Μυστήρια από ξεχασμένους κόσμους - Το Τρίγωνο
των Βερμούδων - Το Πείραμα της Φιλαδέλφειας.
WALTER S: HERMETIKA
ΙΑΝ ΓΟΥΪΛΣΟΝ: Ιησούς, οι Μαρτυρίες.
WANDENBERG P.: Το Μυστήριο των Μαντείων.
HALLEY H.: Συνοπτική Εγκυκλοπαίδεια της Αγίας Γραφής.
ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ Π.: Η άγνωστη προϊστορία των Ελλήνων.
ΚΕΙΤΗ IRWIN: The Romance of writing
ΚΟΡΑΗΣ ΑΔ.: Σάλπισμα πολεμιστήριον.
ΚΟΡΔΑΤΟΣ ΙΩΑΝ.: Ακμή και παρακμή του Βυζαντίου.
DECHARME R.: Η Μυθολογία της Αρχαίας Ελλάδος.
JACQUES B.: L' Age du Bronze.
ΛΕΥΚΟΦΡΥΔΗΣ Γ.: Κοσμοσκάφος στα Γύρο Έπιλον.
ΛΥΤΤΟΝΜ.ΙΤζάνονι.
ΛΟΥΚΑΣ Ι.: Ιστορία της Ελληνικής Μασονίας και Ελληνική
Ιστορία.
ΜΑΓΕΡ Ε.: Αρχαία Ελληνικοί επιγραφαί.
ΠΑΣΛΕΪ Ρ.: Περιηγήσεις εις Κρήτην.
ΠΛΕΥΡΗΣ Κ.: Ας μιλήσουμε για εβραίους - Ο Σωκράτης
μπροστά στο θάνατο.
ΠΙΕΡ ΑΜΑΝΤΡΥ: Δελφοί, Αρχαιότητες και Ιστορία.
ΠΟΘΗΤΟΣ ΙΑΚ.: Αρχαίοι Θεοί και Ιερατεία.
ΠΟΥΛΙΑΝΟΣ ΑΡ.: Το σπήλαιο του Αρχάνθρωπου των
Πετραλώνων.
REINHARD R.: Die Erzählung des Odyssee.
PILLOT R.: Le code secret de Γ Odyssee.
RAMIN J.Q Le probleme des Cassiterides.
CHATTERGI S.: History and coltoure of the Indian People.
ΤΟΜΑΣ ΜΠΙΠΤ: Μέγας Αλέξανδρος και ο Παγκόσμιος
πολιτισμός.
GELB I.: A Study of Writing,
CELERIER E.: Histoire de la Navigation.
COURBAUT E.: La navigetion d' Hercule.
ΣΤΡΙΓΑΣ ΑΘ.: Η Μαύρη Βίβλος των Ελλήνων Πολιτικών.
ΤΟΥΝΒΕΕ Α.: Κωνσταντίνος Πορφυρογέννητος και η
εποχή του.
ΒΟΓΙΑΤΖΗΣ Γ: Οι Βραχογραφίες του Παγγαίου.
CHURCHWARD J.: Λεμουρία, η Χαμένη ήπειρος Θεών και
Ανθρώπων.
RENFREW M.: Language and Archeology.
FAURIEL G.: Δημοτικά τραγούδια της συγχρόνου
Ελλάδος.
Φ. ΜΠΟ ΜΠΟΝΤ, Τ.Σ. ΛΗ: Αριθμοσοφία στα Ελληνικά

κείμενα.

ΦΟΥΡΑΚΗΣ Ι.: Τα (προ) Μηνύματα των Δελφών - Η πρώτη σύγκρουση Ελλήνων - Εβραίων.

ΦΑΛΜΕΡΑΥΕΡ: Περί της καταγωγής των Νεοελλήνων.

ΦΩΡ ΠΩΛ: Η καθημερινή ζωή στις Ελληνικές αποικίες τον 6ο π.Χ. αιώνα - Η καθημερινή ζωή στην Κρήτη την μινωική εποχή.

ΦΟΡΝΤ ΧΕΝΡΥ: Διεθνής Εβραϊός.

ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΟΣ ΚΛΑΙΗ: Περί Κατακλισμού.

ΠΑΣΧΟΣ Β.: Άτλαντες και όχι Θεοί.

ΠΑΣΣΑΣ Ι.: Η αληθινή Προϊστορία - Ορφικά.

ΠΑΡΙΟΣ Α.: Αντιφωνήσις.

ΠΑΛΙΑ ΔΙΑΘΗΚΗ

Γένεσις

Έξοδος

Ιησούς του Ναυή

Δευτερονόμιο

Βασιλέων

Ιεζεκιήλ

Ησαΐας

Ιερεμίας

Νεεμίας

Ζαχαρίας

Σοφονίας

ΚΑΙΝΗ ΔΙΑΘΗΚΗ

Ματθαίος

Μάρκος

Ιωάννης

Πράξεις των Αποστόλων

Επιστολές Παύλου

ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΕΙΕΣ ΚΑΙ ΛΕΞΙΚΑ

Λεξικόν Ελευθερουδάκη.

Νεώτερον Εγκυκλοπανδόνκον Λεξικόν "Ήλιος".

Ανδριώτου Ν.: Ετυμολογικό Λεξικό της κοινής Ελληνικής.

Γιανακόπουλος Π.: Λεξικόν της Αρχαίας Ελληνικής Γλώσσης.

Κοφινιώτης Ευαγ.: Λεξικόν Ομηρικών.

Εγκυκλοπαίδεια "ΥΔΡΟΓΕΙΟΣ".
Σύγχρονη Εγκυκλοπαίδεια Ελευθερουδάκη.
Λεξικό Σταματάκου.
Λεξικό Δορμπαράκη.

ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ ΚΑΙ ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

ΑΝΕΞΗΓΗΤΟ
ΑΔΕΣΜΕΥΤΟΣ ΤΥΠΟΣ
ΔΑΥΛΟΣ
ΤΕΤΡΑΚΤΥΣ ΑΕΙΓΝΗΤΟΣ τεύχος Α - Ιανουάριος 1995
ΜΕΣΗΜΒΡΙΝΗ
ΤΡΙΤΟ ΜΑΤΙ
TIMES
ΚΟΡΡΙΕΡΕΝΤΕΛΑΣΕΡΡΑ
ΝΕΣΤΩΡ